

மொழியியலும்
இலக்கியத் திறனாய்வும்

எம். ஏ. நுஹ்மான்

ரூ.15

இருமாத இதழ்

காலச்சூடு

நவம்பர் - டிசம்பர் 2001

இதழ் 38

அமெரிக்க - இஸ்லாமிய பயங்கரவாதம்
இறுதித் தீர்வும் இறுதித் தீர்ப்பும்

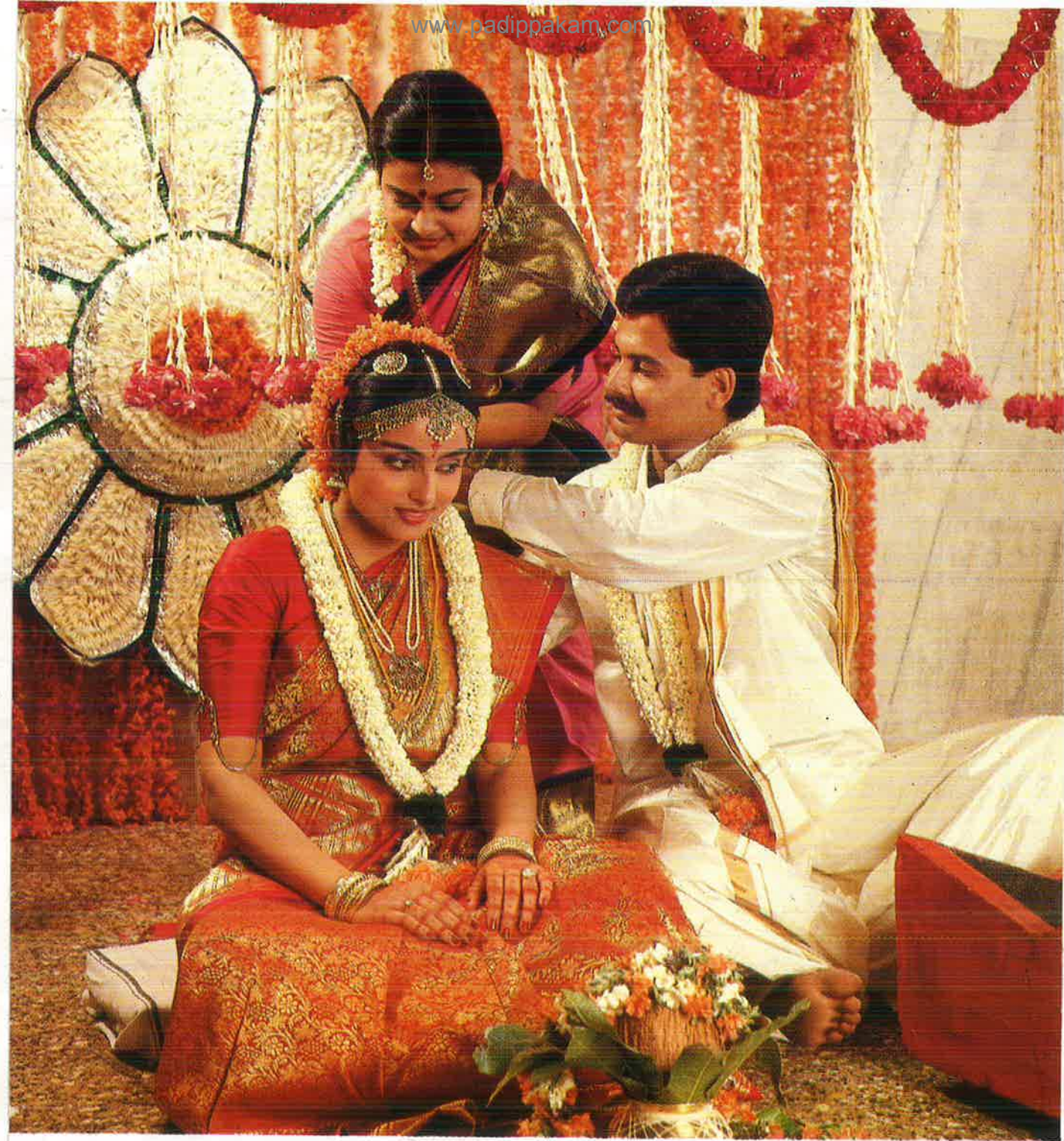
சாகித்திய அக்காதமி விருது:
திரை விலகட்டும்

நிறுவெறிக்கு எதிரான உலக மாநாடு

இந்திய அரசு சொந்த மக்களையே
சிறுமைப்படுத்துகிறது

படிப்பகம்

LDங்கள் நாள்தனிலே!
அந்த மங்கள நாள்தனிலே!!

RamKV

முகர்த்தம் பட்டுகள்
திருநெல்வேலி டவுன்

காஞ்சிபுரம் பட்டுகள் • ஆரணி பட்டுகள் • தர்மாவரம் பட்டுகள்
பனாரஸ் பட்டுகள் • பிரிண்டட் சில்க்ஸ்

படிப்பகம்

அமெரிக்க - இஸ்லாமிய பயங்கரவாதம்

இறுதித் தீர்வும் இறுதித் தீர்ப்பும் 5

பயங்கரவாதத்தின் கணிகள்
கண்ணன்

அமெரிக்காவில் இருந்து
ஆஃப்கானிஸ்தான் வரை:
வெடித்தெழும் அவலம்
சேரன்

கட்டுரை

நாசகாரக் கும்பல் 3
தீனா, தமிழ்ச் செல்வன்

மொழியியலும் இலக்கியத் 38
திறனாய்வும்
எம். ஏ. நுஃமான்

சிறுகதை

சந்திப்பு 12
கோகுல கண்ணன்

பத்தி

வானகமே இளவெயிலே மரச்செறிவே 18
சுந்தர ராமசாமி

பிறவழிப் பயணம் 52
ரவிக்குமார்

மதிப்புரை.....22

சல்மா
சூத்தரதாரி
அ. கா. பெருமாள்
வெளி ரெங்கராஜன்

நிறவெறிக்கு எதிரான உலக மாநாடு 32

இந்திய அரசு சொந்த
மக்களையே சிறுமைப்படுத்துகிறது
வே. வசந்திதேவி

டர்பன் :
தலித்துகளுக்குக்
கிடைத்த வெற்றி !
ஹென்றி திபேன்

திரை விலகட்டும்

பரிந்துரைகளும் சீர்திருத்தங்களும்

பிரபஞ்சன் 47
ராஜ் கௌதமன் 49
பாவண்ணன் 49
ராஜமார்த்தாண்டன் 49
நாஞ்சில் நாடன் 50

கவிதை

கனிமொழி 30
பெருந்தேவி 30
யவனிகா ஸ்ரீராம் 31
தேவஅபிரா 31

பதிவுகள்.....58

தமிழ் இணையம்
Tamil Internet
KUALA LUMPUR 2001
மற்றும்

நெக்குவிடாப் பாறை
தமிழ் இணையம் 2001
தமிழ்: தலைமுறையை நோக்கி

சிற்றிதழ்களின் மறுமலர்ச்சி 28
மௌனத்தின் சிறகடிப்பு 55
சிணிமா - ரூட்டி 57
கண்டதும் கேட்டதும் 61
கடிதங்கள் 62

குலையக்கம்

குமுதம் : தொடரும் அராஜகம்

குமுதத்திலும் குமுதம்.காமிலும் காலச்சுவடுக்கு எதிரான திட்டமிட்ட அவதூறு, இருட்டடிப்பு ஆகியவை தொடர்ந்து ஓராண்டு காலமாக நடைபெற்று வருகின்றன. (இது பற்றி காலச்சுவடு இதழ் 37லும் எழுதியிருந்தோம்.)

குமுதத்தின் விஷமத்திற்கு மிக சமீபத்திய உதாரணம் : குமுதம்.காம் செப்டம்பர் 16-30 '2001 இதழில் காலச்சுவடு அறக்கட்டளையும் தலித் இலக்கிய இதழும் இணைந்து நடத்திய மௌனி கருத்தரங்கு பற்றி ஒரு பதிவு, பல பிழைகளுடன் வெளிவந்திருந்தது. அதில் மௌனி கருத்தரங்கை நடத்திய இரண்டு அமைப்புகளின் பெயர்களும் இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டிருந்தன.

குமுதத்திற்கு நாங்கள் அழைப்பு அனுப்பவுமில்லை, குமுதத்திலிருந்து யாரும் கலந்துகொள்ளவுமில்லை. ஆனால் நிகழ்வை நேரில் கண்டு எழுதியதான எண்ணத்தை வாசகர்களுக்கு ஏற்படுத்தும் மோசடியை குமுதம்.காம் மேற்கொண்டிருந்தது. இதே இதழில் புதுமைப்பித்தன் பதிப்பு பிரச்சினை பற்றிய ராஜமார்த் தாண்டனின் கட்டுரை இடம் பெற்றிருந்தது. இதற்கு குமுதம்.காம் Home pageல் - திறந்த உடன் முகத்தில் அடிக்கும்படியாக - புதுமைப்பித்தன் கதைகள் தொகுதியின் முன் அட்டைப் படத்துடன் 'காலச்சுவடு புதுமைப்பித்தனை வைத்து வியாபாரம் செய்கிறது' என்ற அறிவிப்பு இடம் பெற்றிருந்தது. மேற்படி கட்டுரைக்கும் இந்த அறிவிப்புக்கும் எந்தப் பொருத்தமும் இல்லை என்பதால் இதைத் திட்டமிட்ட அவதூறாகப் புரிந்து கொள்வதில் தவறில்லை. மேலும் சிறு பத்திரிகைச் சூழலில் நடைபெறும் ஒரு இலக்கிய விவாதத்தை குமுதம்.காம் கையிலெடுப்பது இதுவே முதல் முறை. இதற்குப் பின்னர் அக்டோபர் 1-16 '2001 இதழில் மௌனி கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டு விவாதங்களில் முக்கிய பங்களித்த வெளி ரெங்கராஜனின் கருத்தரங்க நடவடிக்கைகள், விவாதங்கள் பற்றிய கட்டுரை பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்தது. இதிலும் காலச்சுவடு அறக்கட்டளையின் பெயர் இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டிருந்தது. திரு. ரெங்கராஜனைக் கேட்டதில் இதுவும் குமுதத்தின் கைவண்ணம் என்பது தெரிந்தது.

காலச்சுவடு கடந்த எட்டு ஆண்டுகளில் வெகுஜன கலாச்சாரம் பற்றி தொடர்ந்து விவாதங்களை மேற்கொண்டு வரும் அதே நேரத்தில் குமுதத்தை எப்

போதும் வம்புக்கு இழுத்ததே இல்லை. அது மட்டுமல்ல; குமுதம் வெளியிட்டு வரும் தீபாவளி சிறப்பு இலக்கிய இதழ்களை வரவேற்று எழுதிய ஒரே இதழ் காலச்சுவடுதான். ஆனால் இன்று மதிக்கத்தகுந்த ஒரு இலக்கியவாதியின் கவிதையை வெளியிட்டால் அவருக்கு ரூ.50ஐ - பணவிடைக்கான கூலியைக் கழித்துக் கொண்டு - வெட்கமில்லாமல் அனுப்பி வைக்கும் குமுதம் காலச்சுவடின் 'வியாபாரம்' பற்றிக் கவலைப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் இது குமுதம் என்ற நிறுவனத்திற்கும் காலச்சுவடுக்கும் இடையே உள்ள பிரச்சினை எனப்பார்ப்பதைவிட குமுதத்தில் பணியாற்றும் இலக்கிய விஷமிகளுக்கும் காலச்சுவடுக்குமான பிரச்சினை என்பதே சரி. குமுதம் நிர்வாகம் அறிதுயிலில் மூழ்கியிருக்கிறது.

வெகுஜன இதழ்களில் பணியாற்றும் இலக்கிய விஷமிகள் இலக்கியவாதிகளைக் கண்காணிப்பது, துப்பறிவது, வேவு பார்ப்பது, காட்டிக்கொடுப்பது ஆகியவற்றை உபதொழிலாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். இலக்கிய சந்திப்புகளில் கலந்துகொண்டு, இலக்கியவாதிகள் பற்றிய அவதூறுகளுக்கான கச்சாப்பொருளை வெகுஜன இதழ்களில் பணியாற்றும் இலக்கிய விரோதிகளுக்கு 'சப்ளை' செய்து நிறுவனத்தில் தங்கள் ஸ்தானங்களை உறுதிப்படுத்திக்கொள்கின்றனர். தங்கள் எழுத்துகளை வெகுஜன இதழ்களில் பிரசுரிப்பதற்காக இவர்களிடம் பல்லைக் காட்டுவது, இவர்களுடைய சராசரி படைப்புகளை தங்களுடைய 'தீவிர' சிற்றிதழ்களில் பிரசுரம்/மறுபிரசுரம் செய்து கொண்டாடுவது, தங்களுடைய 'தீவிர' இலக்கிய சந்திப்புகளுக்கு இவர்களை அழைத்து முதல் மரியாதை செய்வது போன்ற நடவடிக்கைகளை - வெகுஜன அங்கீகாரத்திற்காகத் தன்மானத்தை விற்கும் செயல்களை - நமது சில தூய சிறுபத்திரிகையாளர்களும், வெகுஜன கலாச்சாரத்தின் மீது 'போர்' தொடுத்திருப்பவர்களும் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இந்தப் பின்னணியில் சுயமரியாதையுடன் காலச்சுவடு இயங்குவது குற்றமாகிவிடுகிறது.

இந்நிலையில் ஒரு தற்காப்பு நடவடிக்கையாக குமுதத்தின்மீது மானநஷ்ட வழக்கு தொடர்வது என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். குமுதத்தின் அராஜகங்களுக்கு காலச்சுவடு ஒருபோதும் அடிபணியாது.

இதழ் 38
நவம்பர் - டிசம்பர் 2001

காலச்சுவடு

669 கே.பி. சாலை

நாகர்கோவில் 629 001

மின்னஞ்சல் : kalachuvadu@vsnl.com

காலச்சுவடு தொடர்பு எண்கள்

தொலைபேசி : 04652 - 222525

தொலைநகல் : 04652 - 231160

ஆசிரியர் குழு

கண்ணன்

மனுஷ்ய புத்திரன்

வடிவமைப்பு

குமார்

லீலா

தயாரிப்பில் உதவி

எம். எஸ்.

ஜோதி

சிவகுமாரி

மகாதேவன்

காலச்சுவடு இருமாத இதழ்
சந்தா விவரம்

தனி இதழ் ரூ. 15

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 90

இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ. 140

வெளிநாட்டுச் சந்தா ரூ. 400

இரண்டாண்டுச் சந்தா ரூ. 700

வெளிநாட்டு

நிறுவனங்களுக்கு US \$ 20

கல்வூரி / ஆய்வு மாணவர்களுக்குச்

சிறப்புச் சலுகை

ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 50 (சான்று

அனுப்ப வேண்டும்.)

சந்தாத் தொகையை

Kalachuvadu

என்ற பெயரில்

பணவிடையாகவோ

வரைவோலையாகவோ

அனுப்புக. காசோலையாக

அனுப்புகிறவர்கள் ரூ. 15

சேர்த்து அனுப்புக.

முன் அட்டை ஓவியம்

SALVADOR DALI :

SOFT CONSTRUCTION WITH BOINED

BEANS (PREMONITION OF CIVIL

WAR 1936. PHILADELPHIA

ஆராய்ச்சி மாணவர்களின் அவலம்

எதிர்த்துப் பேசுகின்ற மாணவனைப் பேராசிரியர்கள் 'கட்டம் கட்டி' விடுவர். ரௌடிகளின் வழக்காற்றுச் சொல்லாக விளங்கும் 'கட்டம் கட்டுதல்' பல்கலைக் கழக வளாகங்களில் வழங்குவது கீழ்த்தரமான ஒன்று.

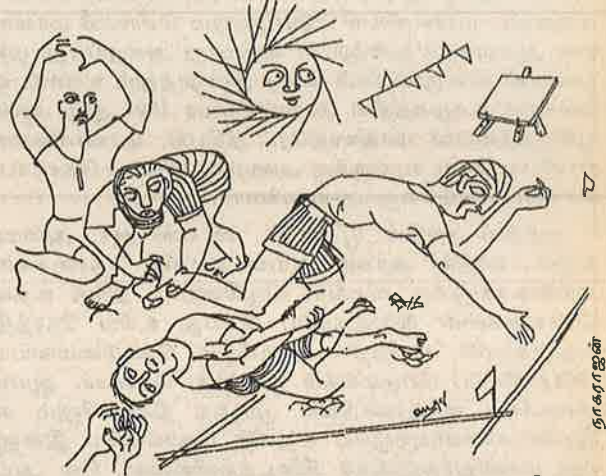
[தீனா. தமிழ்ச்செல்வன்]

நாசகாரக் கும்பல்

ஈந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் வரும் கப்யாஸம் என்ற சொல்லுக்கு ஆசிரியரான யாதவப் பிரகாசர் கூறிய பொருளை இராமாநுசர் ஏற்க மறுத்தார். இதனால் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளினால் இராமாநுசரை மாணவரென்றும் பாராமல் கொல்லத் துணிந்தார் யாதவப் பிரகாசர். இது வரலாறு. பழைய கால குருகுலக் கல்விக் கூடங்களில் மாணவன் ஒரு அடிமையாக நடத்தப்பட்டு வந்தான். அவனுக்குக் கருத்துக் கூறுகின்ற உரிமை எப்போதும் கிடையாது. இந்த நிலை இன்று மாறிவிட்டதா என்றால் இல்லை என்றுதான் கூற முடியும்.

தமிழகம் முழுவதும் பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்கள், கல்லூரிகள், ஆய்வு நிறுவனங்களில் ஆய்வு மாணவர்கள் கலை, அறிவியல் சார்ந்த பாடங்களில் எம்.ஃபில், பி. எச்.டி. பட்டங்களுக்காக ஆய்வு செய்து வருகின்றனர். ஒவ்வொரு ஆய்வு மாணவனின் ஆய்வையும் நெறிப்படுத்த பேராசிரியர் ஒருவர் அமர்த்தப்படுவார். முரண்பாடுகள் இச்சூழலில்தான் எழுகின்றன. இது தவிர மாவட்ட, மாநில தேசிய அளவிலான கருத்தரங்குகளிலும் உலகளாவிய கருத்தரங்குகளிலும் பேராசிரியர்களும் மாணவர்களும் கட்டுரை வாசிப்பர், யாருடைய கட்டுரையையும் எவரும் விவாதம் செய்யலாம். குறிப்பிட்ட பேராசிரியரின் கட்டுரையை அப்பேராசிரியரின் கீழ் ஆய்வு செய்யும் மாணவன் ஒருவன் விமர்சனம் செய்தால், அதை விமர்சனம் என்று எடுத்துக்கொள்ளாமல் தங்களின் மீதான தனிப்பட்ட குரோதமாக எடுத்துக்கொள்ளுகின்றனர். அதன்பின் அம்மாணவன் அவரிடம் சரணடையாத வரை தலைகீழாக நின்றாலும் ஆய்வுப் பட்டத்தைப் பெற முடியாது. ஒரு கல்லூரிப் பேராசிரியர் மாணவர்களுக்குப் பல்வேறு தலைப்புக்களில் திட்டக் கட்டுரைகளை எழுதுமாறு வேண்டுவார். சில நாட்கள் சென்ற பின் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரைகள் ஒரு சில மாற்றங்களடைய தொகுக்கப்பட்டு பேராசிரியர் பெயரில் புத்தகமாக வெளிவரும். ஒரு தமிழ்ப் பேராசிரியர் மாணவர்கள் எழுதும் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நோட்டீஸ் வெளியிடுகின்றார். நவீன தருமிகள் சிலர் கள ஆய்வுகளுக்குச் செல்லாமல் மாணவர்களைக் கள ஆய்வுக்கு அனுப்பி அறிக்கைகளைத் தரக் கூறுவர்; அவ்வறிக்கைகளைச் சுட்டு, கட்டுரையாக்கி சர்வதேசக் கருத்தரங்குகளில் தங்கள் கட்டுரையென அரங்கேற்றம் செய்கின்ற பேராசிரியர்களும் நம்மிடையே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

அறிவுத் திருட்டு இவ்வாறு நடக்கிறதென்றால் பேராசிரியர்களுக்கு இடையே நடக்கும் பதவி அரசியல் சண்டைகளில் மாணவர்களைப் பகடைக் காய்களாகப் பயன்படுத்துவதுதான் மிகவும் கேவலமானது. தனக்குக் கீழுள்ள மாணவர்களை வைத்துத் தனக்குப் பிடிக்காத பேராசிரியர்களை உளவு பார்ப்பது, சிறந்த மாணவ உளவாளிகளுக்கு ஆய்வு உதவியாளர் பதவி வழங்குவது,

மாணவர்களை வைத்து மொட்டைக் கடுதாசிகளை எழுத வைப்பது, எதிர் பேராசிரிய அமைப்புகளின் மீது மாணவர்களின் பெயரைப் போட்டு நோட்டீஸ் அடிப்பது ஆகிய பேராசிரியச் செயல்கள் அநாகரீகமானவை. துறைத் தலைவருக்குப் பிடிக்காத பேராசிரியர் ஒருவரிடம் ஆய்வு செய்யும் மாணவன் ஒருவன் எத்தகைய நேர்மையானதாக இருப்பினும், துறைத் தலைவர் அம்மாணவனை என்ன வேண்டுமானாலும் செய்வார். அம்மாணவன் பல்பாளில் கூட அவரிடம் கையெழுத்து வாங்க முடியாது. இவர்களின் செயல்பாடுகளை மாணவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்தாலோ அல்லது மாணவர் அமைப்புகள் எதிர்த்தாலோ பதவி ஆசை காட்டியோ அல்லது சாதி ரீதியாக மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டோ அமைப்புகளை இரண்டாக உடைத்துவிடுவர்.

எதிர்த்துப் பேசுகின்ற மாணவனைப் பேராசிரியர்கள் 'கட்டம் கட்டி' விடுவர். ரௌடிகளின் வழக்காற்றுச் சொல்லாக விளங்கும் 'கட்டம் கட்டுதல்' பல்கலைக் கழக வளாகங்களில் வழங்குவது கீழ்த்தரமான ஒன்று. 'கட்டம் கட்டுதல்' என்றால் இவை தான்: ஆய்வுக்கு நெறிப்படுத்தாமல் தவிர்ப்பது, ஆய்வுக்குத் தொடர்பே இல்லாத தலைப்பில் கட்டுரைகளை எழுதச் சொல்லி இறுதியில் 'தேவையில்லாதது' என்று ஒதுக்கி விடுவது, ஆய்வு தொடர்பாகப் பேசவேண்டுமென்று கூறி பல்வேறு இடங்களுக்கு இழுத்தடிப்பது (கட்டபொம்மனை மேஜர் பானர்மென் அலைய வைத்ததைப் போல). ஆய்வேட்டைப் படிக்காமல் முழுவதையும் அடித்துவிட்டு மீண்டும் திருத்தி எழுதுமாறு கூறுவது, ஆய்வேடுகளைத் திருத்தாமல் ஓர் ஆண்டுக்கும் மேலாக காலம் கடத்துவது, ஆய்வேட்டில் கையெழுத்திட மறுப்பது, உரிய நேரத்தில் வாய்மொழித் தேர்வுகளை நடத்த ஒத்துழைக்க மறுப்பது என்பவைதான் 'கட்டம் கட்டுதல்.' பேராசிரியரின்

வழிகாட்டுதலின் உதவியே இல்லாமல் ஒரு மாணவர் ஆய்வேட்டை சமர்ப்பித்தாலும் கூட அவ்வாய்வேட்டைத் திருத்துவதற்கு மற்றொரு பல்கலையில் பணியுடும் அப்பேராசிரியருடைய நண்பருக்கு அனுப்பப்பட்டுவிடும். பிறகென்ன? ஆய்வு முடிவுகளில் தவறுகள் இருப்பதாகவும் ஆகையால் ஆய்வை மீண்டும் நிகழ்த்துமாறும் குறிப்பு எழுதி அனுப்பிவிடுவார். மதுரையில் ஒரு எம்.ஃபில் மாணவர் தானாகவே ஆய்வேட்டை எழுதி, திருத்தங்கள் செய்து அவருடைய பேராசிரியரிடம் மன்றாடி பல்கலைக் கழகத்தில் ஆய்வேட்டைச் சமர்ப்பித்துவிட்டார். இச்செயலால் பேராசிரியரின் தன்முனைப்பு கொதித்து எழுந்தது. அம்மாணவரின் தேர்வு எண்ணை மாற்றி அகமதிப்பீட்டு மதிப்பெண் பட்டியலைப் பல்கலைக்கு அனுப்பினார். விளைவு: ஓர் ஆண்டுக்கும் மேலாக மாணவரின் தேர்வு முடிவு வெளியிடப்படவில்லை. மாணவர்களைவிட மாணவிகள் படும் துயரம் சொல்லி மாணாது. கள் ஆய்வுக்குத் தன்னுடன் வருமாறு அழைப்பது முதல் பாலியல் வன்முறைகள் வரை அனைத்தும் உண்டு. ஒரு பல்கலைக் கழகத்தின் பேராசிரியரை 1994 ஆம் ஆண்டு பூவிருந்தவல்லி மாஜிஸ்திரேட் நீதிபதி, மாணவிகளைப் பாலியல் தொடர்புகளுக்கு அழைத்த விடயம் தொடர்பாக எச்சரிக்கை செய்து அனுப்பினார்.

மத்திய அரசின் யூ. ஜி. சி., வி. எஸ். ஆர். அமைப்பு களும், மாநில அரசும் ஆய்வு உதவித் தொகைகளை மாணவர்களுக்கு வழங்கி வருகின்றன. இந்த உதவித் தொகைகளை இழுத்தடிப்பு செய்து உரிய நேரத்தில் வழங்காமல் வயிற்றில் அடிக்கும் கொடுமையையும் பேராசிரியப் பெருமக்கள் துணிந்து செய்வார். ஆய்வுக் காலமான ஐந்தாண்டுகள் முடிந்த நிலையிலும் கூட இரண்டாமாண்டிற்குரிய உதவித் தொகையே இன்னும் பல மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. சில ஆய்வு நிறுவனங்களின் இயக்குநர்கள் யூ. ஜி. சி. மாணவர்களுக்கு அனுப்பிய காசோலைகளைத் தராமல் அம்மாணவர்கள் வரவில்லையென்று கூறி யூ. ஜி. சி.க்கே திருப்பி அனுப்பும் கொடுமையும் தமிழகத்தில்தான் தொடர்ந்து நடக்கிறது. மாணவர்கள் தருகின்ற ஆய்வறிக்கையை யூ. ஜி. சி.க்கு அனுப்பாமல் குப்பையில் போடும் பேராசிரியர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். ஆய்வறிக்கை யூ. ஜி. சி.க்குப் போகவில்லையென்றால் உதவித்தொகை எத்தனை ஆண்டுகள் ஆனாலும் கிடைக்காது என்பதுதான் பெரும் சோகம்.

சென்னையில் இயங்கும் ஓர் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் தமிழக அரசு ஆய்வு உதவித் தொகை வழங்கும் திட்டத்தை நிறுவியுள்ளது. அதன்படி வருகைப் பதிவேட்டில் உள்ள முதல் ஆறு மாணவர்களுக்கு உதவித்தொகை வழங்கப்படும். இந்நிறுவனத்தில் 94ஆம் ஆண்டிலிருந்து மாணவர்கள் எவரையும் இயக்குநர் சேர்க்கவில்லை. அங்கு தற்போது ஒரு மாணவர் கூட இல்லை என்பதுதான் வருந்துவதற்குரியது. மாணவர்கள் சேர்க்கப்பட்டால் ஆறு ஏழை மாணவர் பயன்பெறுவர். எத்தனையோ மாணவர்கள் நிதியின்றி ஆய்வு செய்ய இயலா நிலையில் உள்ள போது, அரசு உதவித்தொகைத் திட்டங்கள் விழலுக்கு இறைத்த நீராகப் போய்விடுகின்றது.

ஆராய்ச்சி மாணவர்களின் பிரச்சனைகளைத் துணை வேந்தர் வரை கொண்டுசென்றாலும் எதுவும் நடக்காது. துணைவேந்தரே பேராசிரியர்களின் துணை இருந்தால் தான் அப்பதவியில் அமர்ந்திருக்க முடியும். துணை வேந்தர்கள் எப்போதும் ஓய்வு பெற்ற பின்னர்தான் தமிழ் வழிக்கல்வி உட்பட பல்வேறு கல்வியியல் சீர்திருத்தங்களைப் பற்றி மேடைகளில் முழங்குவார்கள். அப்போது தான் அவர்களுக்கு ஞானோதயமே ஏற்படும். பதவியில் இருக்கும் போது அமைச்சர்களையும் அரசு செயலர்

SPARROW

சொல்லாத
கதைகள்

நன்கொடை
ரூ.150

வாய்மொழி
வரலாற்றுப்
பயிலரங்கில்
பெண்களின்
பதிவுகள்

ஒரு விடுதலைப் போராளி, ஒரு விஞ்ஞானி, ஓர் எழுத்தாளர், ஓர் ஆதிவாசிப் பெண், ஓர் உருது கவிஞர் மற்றும் இனக் கல்வரங்களின் பயங்கரத்தை நேரில் அனுபவித்த பெண்கள் - இவர்களே 'சொல்லாத கதைகள்'ளில் இடம் பெறுகின்றனர். வேறு வேறு பெண்கள். வேறு வேறு வாழ்க்கை. வேறு வேறு கதைகள்.

பயணப்படாத
பாதைகள்

நன்கொடை
ரூ.150

காட்சி வடிவ
வரலாற்றுப்
பயிலரங்கில்
பெண்
கலைஞர்களின்
பதிவுகள்

ஒரு பழைய நடிக்கை, ஒரு சிற்பி, ஒரு நாட்டியக் கலைஞர், ஒரு மராட்டி நாடகக் கலைஞர், பாரம்பரியமான கதகளி நடனத்தையும் நவீன நாடக அரங்கத்தையும் இணைக்கும் ஒரு அரங்கக் கலைஞர், ஒரு பாரம்பரிய ஓவியர் - இவர்கள் இந்தப் புத்தகத்தில் தங்கள் கதைகளைச் சொல்கிறார்கள். இந்த ஆறு பெண் கலைஞர்களின் வாழ்க்கையை அறிந்துகொள்ள இந்தப் புத்தகம் ஒரு சாளரமாக அமைகிறது.

வெளியீடு

SPARROW

B-32, Jeet Nager

J.P.Nager

Versova

Mumbai 400 061,

Tel : 632 81 43/824 59 58

கிடைக்குமிடம்

காலச்சுவடு புதிப்பகம்

669, கே.பி. சாலை

நாகர்கோவில் 629 001

களையும் அவ்வணைத்துச் செல்ல வேண்டியிருப்பதால் சீர்திருத்தங்களைப் பற்றி பேச இயலாது. ஒட்டுமொத்தமாக எல்லோரையும் நான் குறை கூறவில்லை. அறிவார்ந்த உன்னதமான பேராசிரியர்களும் உண்டு என்பதையும் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இப்பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் தீர்வு ஆராய்ச்சி மாணவர்களுக்கெனத் தனி தீர்ப்பாயத்தை (grievance cell) அரசு ஏற்படுத்துவதுதான்.

(கட்டுரையாளர் 'தமிழியல் ஆராய்ச்சி மாணவர்கள்' பேரவையின் மாநிலப் பொதுச் செயலர்)

இறுதித் தீர்வு இறுதித் தீர்ப்பும்

பயங்கரவாதத்தின் கனிகள்

தன் சகோதரனை நியாயமில்லாமல் கோபித்துக் கொள்பவன் நியாயத் தீர்ப்புக்கு ஏதுவாயிருப்பான்; தன் சகோதரனை வீணென்று சொல்கிறவன் ஆலோசனைச் சங்கத் தீர்ப்புக்கு ஏதுவாயிருப்பான்; மூடனே என்று சொல்கிறவன் எரிநரகத்துக்கு ஏதுவாயிருப்பான்.

மத்தேயு 5 : 22

திரையுலக 'நண்பர் ஒருவருடன் உரையாடிக்கொண்டிருந்தேன். இந்தியாவில் தனியார் தொலைக்காட்சிகளின் வலைப்பின்னல் வலுப்பெற்ற பிறகு பார்வையாளர்களின் கவனத்தில் திரைப்படத்தின் முக்கியத்துவம் குறைந்து அரசியலின் ஆதிக்கம் அதிகரித்துவிட்டது என்றார் அவர். திரைப்படத்துறையினர் இப்போது அரசியல்வாதிகள் மீது கரும் கோபத்துடன் இருப்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

தமிழக அரசியலில் திரைப்படத்துறையினர் ஆதிக்கம் செய்துவந்த காலம் நீங்கி இப்போது கேளிக்கையின் பிரதேசத்தை அரசியல்வாதிகள் கைப்பற்றி வருகின்றனர். 'செய்தி' இப்போது முன்வரிசையில் இருப்பதை சின்னத்திரையின் புள்ளிவிவரங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. தமிழக அரசியலின் பரிணாம வளர்ச்சியில் இப்போது கேளிக்கையும் செய்தியும் இரண்டறக் கலந்துவிட்டன. மர்மமாகவும் மறைந்திருந்தும் படம் பிடிக்கும் காமிராக்களின் ஒளிப்பதிவுகள் திரைப்படத்துறையின் 'மிகையை', 'சினிமாத்தனத்தை' மீறிப் பாய்ந்துவிட்டன. தமிழ் வாழ்க்கையை (சினிமா) கலை பாதித்து வருகிறது என்பதில் இப்போது சந்தேகமே இல்லை!

தமிழக அரசியல், நம் திரைப்படத்துறையின் வளத்தையும் கற்பனை வறட்சியையும் வெளிப்படுத்தி வருவது போல அமெரிக்காவில் நிகழ்ந்த பயங்கரவாதிகளின் தாக்குதல் ஹாலிவுட்டின் பலத்தையும் போதாமையையும் புலப்படுத்திவிட்டது. செப்டம்பர் 11 அன்று, ஒரு நிமிடம் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது 'ஸ்டார் லூவிஸா' 'ஸ்டார் நியூஸா' என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டுவிட்டது. பார்வைக்குள்ளான பயங்கரம் முதலில் ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டிய அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தவில்லை. பல ஆயிரம்

கண்ணன்

உயிர்கள் மாய்ந்து போகும் காட்சி ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டிய அதிர்ச்சிக்கு முன்னதாக, அது தாக்கம் ஏற்படுத்தத் தவறியதன் அதிர்ச்சி முதலில் உள்ளறிங்கியது. இதையும், 'தன்ய மைய'த்தில்' இதுவரை கண்ட எல்லாக் காட்சிகளுமே ஏற்கனவே பார்த்துவிட்டதை மீண்டும் பார்வையிடும் உணர்வை ஏற்படுத்துவதையும் ஹாலிவுட்டின் சாதனை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அமெரிக்கத் தேர்தல் கணிப்புகளின் துல்லியம் எப்படி அசல் தேர்தலை, கணிப்புகளை உறுதிப்படுத்தும் ஒரு சடங்காக மாற்றிவிட்டனவோ அதேபோல ஹாலிவுட்டின் 'தாழில் நுட்ப வெற்றி World Trade Centre (WTC) சிதறும் காட்சியைத் தனது புனைவின் வெற்றியை உறுதிப்படுத்தும் அசல் நிகழ்வாக, ஒரு கணம் மாற்றிவிட்டது. அசலுக்கும் புனைவுக்குமான இந்த ஊடாடல் தீர்ந்த பிறகே நிகழ்வின் பயங்கரம் உறைத்தது.

செப்டம்பர் 11 அன்று நடந்த தாக்குதல் ஹாலிவுட்டின் கற்பனைச் சித்தரிப்புகளை மிஞ்சிவிட்ட நிலையில், பயங்கரவாதிகள் தாக்குதல், பெரும் கட்டிடங்கள் தீப்பிடித்தல், விமானம், ரயில் அல்லது பஸ் கடத்தப்படுதல் போன்ற விஷயங்களை இனி சகஜமாக அங்கு திரைப்படங்களில் பயன்படுத்த முடியுமா என்பது சந்தேகமே. இந்தச் சவால் களை அமெரிக்கா எதிர்கொண்டு முறியடித்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையில் இவற்றைப் பார்த்து 'கனிசூர்தல்' உவப்பானதாகயிருக்கும். இதுவே இப்போது அசலான அச்சமாக மாறிவிட்ட பின்னர் அமெரிக்க மக்களின் இப்போதைய ஆழ்மனத் தேவைகளைக் குறிப்புணர்ந்து அதற்கு ஈடுகொடுப்பது ஹாலிவுட்டிற்குப் புதிய சவாலாக யிருக்கும்.

○

மேற்கின் ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான போராட்டங்கள் மேற்கிணுள்ளேயே நடந்து முடியும் காலகட்டம் இது. முன்னர் அமெரிக்காவோ உலக வங்கியோ எடுக்கும் ஒரு முடிவை மறுத்து கல்கத்தாவிலும் கொழும்பிலும் ஹவானாவிலும் ஊர்வலங்களும் மறியல்களும் வேலைநிறுத்தங்களும் நடைபெற்ற காலகட்டம் உண்டு. இப்போது உலக வர்த்தக அமைப்புக்கு (WTO) எதிரான போராட்டம் முன்றாம் உலகில் அல்ல, சியாட்டிலும் கியூபெக்கிலுமே நடைபெறுகிறது. அதாவது ஆதிக்கத்தின் உருவாக்கமும் அதற்கான எதிர்ப்பும் மேற்கின் எல்லைக்குள்ளேயே நிகழ்ந்து முடிபுகின்றன. இந்தப் போக்கின் தொடர்ச்சியாக அமெரிக்காவிற்கு எதிரான பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளை அரேபியாவிலும் வட ஆப்பிரிக்காவிலும் உள்ள தூதரகங்களைத் தாக்குவது, அமெரிக்க சுற்றுலா பயணிகளைக் கடத்திச் செல்வது, ஐரோப்பாவிலும் ஆசியாவிலும் விமானங்களைக் கடத்துவது என்று சீண்டிக்கொண்டிருந்த நிலையிலிருந்து அமெரிக்காவினுள்ளேயே நேரடித் தாக்குதலில் ஈடுபடும் நிலைக்கு நகர்ந்துள்ளது.

தன் பூமியில் நிகழ்ந்த இந்த பயங்கரத்தை அமெரிக்கர்கள் எதிர்கொண்ட பாவம் பரிசீலனைக்குரியது.

இறுதித் தீர்வும் இறுதித் தீர்ப்பும்

உலக வர்த்தக மையம் கம்பீரமான அழகிய கட்டிடம் மட்டுமல்ல அது அமெரிக்காவின் ஆண்குறி.

அதிர்ச்சியும் பயமும் மனித முகங்களின் ஒப்பனையைக் கரைக்க வல்லவை. பாதிக்கப்பட்ட மையங்களில் கர சேவைக்கு முந்திய பல ஆயிரம் மனிதர்களும் அவர்கள் செலுத்திய அஞ்சலியின் நளினமும் மெழுகுவர்த்தியும் பூச்செண்டுகளும். மறுபுறம் அமெரிக்காவெங்கும் வீசிய தேசியவெறி. அதன் சேற்றம், தாக்கப்பட்டது வெறும் ராணுவ மையமோ வணிக மையமோ மட்டுமல்ல என் பதை உணர்த்தியது. உலக வர்த்தக மையம் (WTC) கம்பீரமான அழகிய கட்டிடம் மட்டுமல்ல. அது அமெ ரிக்காவின் ஆண்குறி. ஆக அமெரிக்காவின் முதல் பிரச் சனை தன் 'ஆண்மையை நிரூபிப்பதுதான். திரும்பத் தாக்குவதற்கான பதற்றம், உரத்த சவடால், உள்ளூரப் பெரும் தயக்கமும் பயமும்.

இதன் வெளிப்பாடுகள் பல. அமெரிக்காவில் தேசிய எழுச்சிக் கூட்டங்கள் பல நடக்கின்றன. இவற்றில் பேசு பவர்களின் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பும் பார்வையாளர் களின் மறுமொழியும் உடல் மொழியும் ஆவி எழுப்பதல் கூட்டங்களை நினைவுபடுத்துகின்றன. அமெரிக்காவெங் கும் அமெரிக்கக் கொடி உயரப் பறக்கிறது. கொடியின் விற்பனை உச்சத்தில் இருக்கிறது. தயாரித்துத் தீர வில்லை. ஒவ்வொரு அசையும் பொருளிலும் அசையாப் பொருளிலும் தேசியக் கொடி. தேசியக் கொடியின் இன்மை இப்போது அங்கு உறுத்தலானது. முறைத்தலைப் பெறக்கூடியது. மறுபுறம் விஷவாயு தாக்குதலிலிருந்து பாதுகாக்கும் முகக்கவசங்களின் விற்பனையும் அதி கரித்து வருகிறது. (அமெரிக்கா வியட்நாமில் இராசயன ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தியது. மொத்தம் 20 லட்சம் பேர் அங்கு கொல்லப்பட்டனர்.)²

தேசிய வெறியைத் தூண்டுவதில் அமெரிக்க ஜனாதி பதியும், தலைவர்களும், மீடியாவும் மிகுந்த முனைப்பு டன் காணப்படுகின்றனர். ஜனாதிபதி ஜார்ஜ் புஷ் ஜுனியர் அமெரிக்க வரலாற்றின் மிக பலவீனமான ஜனாதிபதி யாக மங்கிக் கிடந்தவர். தேர்தல் மோசடி மூலம் ஆட்சிக்கு வந்தவர். பெரும்பான்மை அமெரிக்கர்களுக்கு அடுத்த ஐந்தாண்டுகளின் முதல் கவலையாகத் திகழ்ந்த வர். இவருடைய மக்கள் ஆதரவு, 40%க்கு கீழே சீரழிந்து கொண்டிருந்தது. செப்டம்பர் 11க்குப் பிறகு, Dirty Harry இன் பல வசனங்களைப் பேசிய பின்னர், எந்த ஜனாதிபதிக்கும் எப்போதும் கிடைக்காத 90% ஆதரவில் கோலோச்சிக்கொண்டிருக்கிறார். அமெரிக்க காங்கிரஸ் ஜனாதிபதிக்கு எல்லா முடிவுகளையும் எடுக்கப் பெரும் அதிகாரத்தை அளித்துள்ளது. படுகுழியில் கிடக்கும் தலைவருக்கு போர் போலக் கைகொடுக்கும் சூழல் வேறு உண்டா என்ன?

மீடியாவுக்கு இந்தப் பேரழிவு அவர்களுடைய விருப்ப மான கனவையும் விஞ்சிய வரப்பிரசாதமாகக் கிடைத் துள்ளது. அங்கே அழிவுகளின் மீது வட்டமடிப்பது buz-zard என்ற பருந்துவகை அல்ல, மீடியாதான். செப்டம்பர் 11க்கும் ஆப்கானிஸ்தான் மீதான தாக்குதல் தொடங்கிய அக்டோபர் 7க்கும் இடைப்பட்ட 26 நாட்கள் இடைவெளி யில் மீடியா - ஆப்கானைத் தாக்குவதில் ஏன் தாமதம்? அவர்களுடைய பொருண்மைகளை அழிக்கவேண்டும்; ஆப்கானிய மக்களும் இந்தப் போரில் பாதிக்கப்பட்டால் அது அவர்களுடைய உள்நாட்டுப் பிரச்சினை; பட்டினி

போட்டு மக்களை அடிபணிய வைக்க வேண்டும் என - போரைத் தூண்டியது.³ போருக்கு முந்திய நாட்களில், போரால் உயரும் விற்பனை அல்லது பார்வையாளர் களின் எண்ணிக்கையைக் கருதி மீடியாவில் ஏற்பட்டிருந்த பரபரப்பு, எட்ட இருக்கும் இறைச்சித் துண்டைக் கண்ட ஓநாயின் உடல் மொழியுடன் ஒப்புமை உடையது.

இந்தப் பின்னணியில் அமெரிக்கர்களின் மனிதாபி மானம் பற்றி நமது ஊடகங்களில் பேசப்படுகிறது. நமது சூழலில் பல சமயங்களில் ஒரு பொருளைப் பேசுவ தானது அதைப் பேசுபவர்களிடம் காணப்படும் அதன் இன்மையைக் குறிப்பினர்த்துவதாக இருக்கிறது. அன்பை மொழிபவர்களிடம் சுயநலமும், ஆன்மீகப் பேசுபவர்களிடம் ஆணவமும் தாண்டமாடுவது போல மனிதாபி மானம் பேசும் பலரிடம் சுயஅபிமானமே மேலோங்கித் தரும்புகிறது. மனிதாபிமானம் பேசுவதில் மீடியாவுக்குப் பல வசதிகள் உண்டு. யாருக்கும் இதில் மாற்றுக் கருத்து இருக்கப்போவதில்லை. பொதுப் புத்தியில் வசதியாகப் படரக்கூடிய பொருட்களில் ஒன்று மனிதாபிமானம். பிரச்சினையின் நுணுக்கங்களைப் பேசுவதைத் தவிர்த்து தீவிரமான ஒன்றைப் பேசுவதைப் போல பாவனை செய்ய மனிதாபிமானம் போல வாய்ப்பான பொருள் வேறு இல்லை. எந்த ஒரு பிரச்சினையையும் நுணுக்க மாகப் பேசுவது ஆபத்தானது. அதில் நிலைப்பாடும் சார்பும் வெளிப்படும். மாற்றுக் கருத்துகளின் வெப்பத்திற்கு ஈடுகொடுக்க வேண்டியவரும். உதாரணமாக, தமிழகத்தின் சாதி முரண்பாடுகளைப் பேசும்போது 'அண்ணன் தம்பி மாதிரி இருந்தவர்கள் இப்படி அடித்துக் கொண்டு சாகி றார்களே' என்று மனிதாபிமானம் பேசினிடால் பிரச் சினையே இல்லை. வன்முறையின் வேர்களையும் காரணி களையும் தீர்வுகளையும் ஆராயப் புகுவது ஆபத்தானது.

ஆனால் ஒரு படைப்பாளியின் அல்லது அறிவுஜீவி யின் பணி வேறுபட்டது. அது அதிகாரத்தின் முன்னால் உண்மையைப் பேசுவது; அதிகாரத்தின் முன் தணிந் திருக்கும் மெளனங்களுக்குக் குரல் அளிப்பது; ஆதிக்கக் கருத்துநிலையின் மறுபக்கத்தைச் சுட்டுவது என விரி வடையும் செயல்பாடு. அதிகாரத்தின் இருப்பு நிலையை ஒட்டி ஒழுக்கி, ஒரு பச்சோந்தியைப் போல நிலைபாடு களின் நிறம் மாறி மாறி, பிழைப்பதன் சாதாரணங்களை அறிந்தவர்கள் மனிதாபிமானம் பேச முந்துவார்கள்.

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவும் ஆர்வமும், சவாலை எதிர்கொள்ளும் மனத்திடமும் அமெரிக்கர்களிடம் மேலோங்கியுள்ளது. ஆனால் இதில் வெளிப்படுவது குடும்பப் பற்று, பிராந்தியப் பற்று, இனப் பற்று, தேசப் பற்று. மனிதாபிமானம் என்பது இவற்றைத் தாண்டிய மனிதகுல அடிப்படையிலான ஒருங்கிணைப்பைக் குறிக் கும் சொல். இதற்கு அவசியமான பெரும் பற்றுதல் அமெரிக்கர்களிடம் இல்லை. பிற தேசங்களிலும் இல்லை. நுனி நாக்கால் மனிதாபிமானம் பேசுபவர்களிடம் இது நிச்சயமாக இல்லை.

அமெரிக்கா இப்போது உலகப் பரப்பிலிருந்து பயங் கரவாதத்தை - போலியோ கிருமி போல - அகற்றுவது பற்றிப் பேசி வருகிறது (பயங்கரவாத தடுப்பு ஊசி கண்டுபிடிக்கப்பட்டுவிட்டதான அறிவிப்பு பன்னாட்டு மருந்து கம்பெனிகளிலிருந்து எந்த நிமிஷமும் வெளிப்

இறுதித் தீர்வு இறுதித் தீர்ப்பும்

படலாம்). இந்தச் சூழ்நிலையில் பயங்கரவாதி என்பது யார் என்பது பற்றிய உலக அளவிலான விவாதம் மிக அவசியம். இதை அமெரிக்காவோ, மேற்கோ, உலக அரசாங்கங்களோ தன்னிச்சையாக முடிவு செய்ய முடியாது. மனித உரிமையாளர்களும் அறிவு ஜீவிகளும் இந்த விவாதத்தில் பங்கேற்பது அவசியம். இல்லாது போனால் உலக அரசாங்கங்கள் தத்தமது நாடுகளிலுள்ள உரிமைப் போராட்டங்களை ஒடுக்கவும் அழிக்கவும் 'பயங்கரவாதி' என்ற முத்திரையைப் பயன்படுத்தும் அபாயம் நேரும். பயங்கரவாதிக்கும் உரிமைப் போராளிக் குமான வேறுபாடு ஆதிக்க சக்திகளால் அழிக்கப்படும்.

அமெரிக்கா 'பயங்கரவாதி' என்பதற்கு 'ஆயுதம் ஏந்தாத அப்பாவி களைக் கொல்பவர்' என்ற வரையறையை முன்வைத்துள்ளது. இதன் படி, கடந்தகால சரித்திரத்தின் ஒளியில் அமெரிக்காவை உலகின் முதல் பயங்கரவாத நாடாக அறிவிக்க வேண்டும். பயங்கரவாதி களைப் பாதுகாத்துப் பயிற்சி அளிக்கும் நாடுகள் பயங்கரவாத நாடு கள் என்றால் ஓசாமா பின் லேடனை ஊக்குவித்து அவருக்கு ஆயுத மளித்து சோவியத் யூனியனுக்கு எதிராக ஏவிய, இன்னும் பிற பயங்கர வாத செயல்களில் ஈடுபட்ட அமெரிக்கா ஒரு பயங்கரவாத நாடு தானே? சி. ஐ. ஏ. மூலமாக தலிபானின் உருவாக்கத்தில் பாகிஸ்தானு டன் இணைந்து செயல்பட்ட அமெரிக்கா மட்டும் ஏன் பயங்கரவாத நாடு இல்லை?*

அமெரிக்கா இரண்டாம் உலகப் போரில் அணுகுண்டுத் தாக்குத லால் ஜப்பானின் இரண்டு நகரங்களை அழித்தது. அவர்களின் சந்ததி யினர் இன்று வரை அழிந்து பிறந்து வருகின்றனர். ஆக சமகாலத்தில் வாழக்கூட செய்யாத அப்பாவி களை ஊனப்படுத்தும் நாடு அமெ ரிக்கா. அமெரிக்கா வீசிய இரண்டு குண்டுகளில் இரண்டாவது அணு குண்டு முதல் அணுகுண்டு வீசப்பட்ட மூன்றாவது தினத்திலேயே - முதல் அணுகுண்டின் தாக்கத்தை நிதானித்து சரண் அடையும் வாய்ப்பை ஜப்பானுக்கு வழங்காமல் - வீசப்பட்டது. இந்த அவசரத் திற்குக் காரணம் இரண்டு வெவ்வேறு முறைகளில் தயாரிக்கப்பட்ட அணுகுண்டுகளின் தொழில்நுட்பத்தை சோதித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்ற எண்ணம்தான்.

ஈராக் போரில் அமெரிக்கா Silver Bullet என்ற குண்டைப் பயன் படுத்தியது. கவச வண்டிகளையும் துளைத்துவிடக்கூடிய குண்டு இது. இந்தக் குண்டின் தயாரிப்பில் செரிவூட்டப்படாத யுரேனியம் (Depleted Uranium) - அதாவது அணுகுண்டு தயாரிப்பில் எஞ்சிய யுரேனியம் - பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இதனால் இப்போது ஈராக்கில் பிறக்கும் குழந்தைகள் கொடுமையான சிதைவுகளுக்கு உள்ளாகிப் பிறக்கின்றன. ஈராக் போரில் ஈடுபட்ட அமெரிக்க ராணுவத்தினர் பலரும் பாதிக்கப் பட்டுள்ளனர். நிராயுதபானிகளைக் கொல்பவர்களை பயங்கரவாதிகள் என்று வரையறுத்தால் மனித உருவாக்கத்தின் அடிப்படைக் கூறான டிஎன்ஏயை சிதைப்பதன் மூலம் வருங்கால தலைமுறையையும் அமெரிக்கா சிதைத்துவிடுவதை எப்படி வரையறுப்பது?

எனவே அமெரிக்கா இன்று பயங்கரவாத எதிர்ப்புப் போரில் முன் னணியிலும் சில இஸ்லாமிய நாடுகள் மறுபக்கம் குற்றவாளிகளாகவும் நிற்பதற்குக் காரணம் அதன் ஆயுத/பொருளாதார/தொழில் நுட்ப/ மீடியா பலம்.

இது ஜனநாயகத்திற்கும் பயங்கரவாதத்திற்கும் இடையிலான போர் அல்ல. இது பாலஸ்தீன வீடுகள் மீது அமெரிக்க ஏவுகணை கள் பாய்வது தொடர்பானது. அமெரிக்க ஹெலிகாப்டர்கள் 1996ல் ஒரு லெபனானிய ஆம்புலன்ஸ் மீது குண்டுமாரி பொழிந்த தோடும், அமெரிக்க குண்டுகள் குவானர் என்ற கிராமத்தைத் தாக்கியதோடும், அமெரிக்காவின் கூட்டாளி இஸ்ரேலின் கூலிப் படை ஒரு அகதிகள் முகாமின் ஊடாக வெட்டி, குத்தி, கற்பழித்து, கொலை செய்தபடியே ஊடுருவியதோடும் தொடர்புடையது.*

பயங்கரவாதத் தாக்குதல் அமெரிக்காவிலும் பிற அதிகார மையங் களிலும் ஏற்படுத்தியிருக்கும் அதிர்ச்சிக்கு முக்கியக் காரணம் அவர் களுடைய திட்டத்தின் எளிமை. அமெரிக்கா தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்ள பல ஆயிரம் கோடிகளை செலவழிக்கிறது. பிறரைக் கண் காணிக்க தன்னுடைய உளவு நிறுவனங்களுக்கு அது ஒதுக்கீடு செய்து வரும் தெற்கை முப்பது பில்லியன் டாலர் (சுமார் 1,41,000 கோடி

ரூபாய்). வெளியிலிருந்து ஏற்படும் ஏவு கணைத் தாக்குதலிலிருந்து தன்னைத் தற் காத்துக் கொள்ள பல ஆயிரம் கோடித் திட்டம் ஒன்றை அதிபர் புஷ் முன்மொழிந் திருந்தார். இதுபோக அதி நவீன வசதிகள் பொருத்தப்பட்ட ராணுவம், உலகெங்கும் ராணுவத் தளங்கள், உலகை பலமுறை அழிக்கப் போதுமான அணுகுண்டுகள். இவையும் இன்னும் பலவும் இருந்தும் வெறும் கத்தியையும் நெஞ்சரத்தையும் ஏந் தியவர்களிடமிருந்து தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்ள அமெரிக்காவால் முடியவில்லை. தம் உயிரை மாய்க்கும் திட்டத்தின் பயிற்சி யில் பல ஆண்டுகள் ஈடுபட்டுத் தங்களைப் பற்றிய தடயங்களையோ அறிக்கையையோ விட்டுச் செல்லாமல், தியாகியின் அந்தல்

துக்காகவும் ஏங்காமல் விமானத்தைக் கடத்திச் சென்று மோதி மறைந்தவர் களை, மண்ணுக்கடியில் ஒளிந்தபடி அதிபர் புஷ் 'கோழைகள்' என்று வருணித்தார்.

பிற மனிதராசிகளிடமிருந்து மட்டு மல்ல, விண்ணிலிருந்தும் பிற ஜீவராசிகளி டமிருந்தும் ஏற்படக்கூடிய தாக்குதலைப் பற்றி யோசித்துத் திட்டம் வகுக்கும் தேசம் அமெரிக்கா. தன் கையை வைத்தே தன் கண்ணைக் குத்திவிட்ட பயங்கரவாதிகளின் திட்டத்தை அது எதிர்பார்க்கவில்லை. பயங் கரவாதிகள் அமெரிக்காவுக்கு எதிராக எந்த அதிநவீன தொழில்நுட்பத்தையும் பயன் படுத்தவில்லை. அமெரிக்காவின் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியையே அதற்கெதிராகத் திருப்பிவிட்டார்கள். வெறியர்கள் என்றும் மூடர்கள் என்றும் அமெரிக்கர்களால் கருதப்பட்ட அரேபியர்கள் அமெரிக்காவில் உயர்ந்த சிந்தனையாளர்கள் உருவாக்கிய தற்காப்பு வலையை நிசாரமாக மீறி வெற்றி பெற்றது அமெரிக்காவின் ஞானச்

இறுதித் தீர்வு இறுதித் தீர்ப்பும்

செருக்கின் மீது விழுந்த பேரடியாகும். அமெரிக்காவின் பாதுகாப்புப் பணியாளர்களையும் குறை சொல்வதற்கில்லை. மனிதனின் நெஞ்சுரத்தை ஓசையெழுப்பிக் காட்டிக்கொடுக்கும் பொறி ஏதேனும் கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளதா என்ன?

அரேபியர்களுக்கு எதிரான வெறியை அமெரிக்கா நெடுங்காலமாகவே தூண்டிவருகிறது. சோவியத் யூனியனின் மறைவுக்குப் பிறகு வலுவான எதிரியில்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்த பழமைவாதிகள், அமெரிக்கா அரேபியர்களுடன் 'பண்பாட்டுப் போர்' நடத்துவது பற்றிப் பேசிவந்தனர்.

ஒரு பக்கம் ரப்சஞ்சானி, அமெரிக்காவுக்கு எதிரான பாதுகாப்பு உத்தியாக, இன்னும் அதிகமளவு இஸ்லாமியமாதலை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இரானிய பாராளுமன்றத்தை வற்புறுத்துகிறார். மறுபக்கம் ஜார்ஜ் புஷ்ஷும் டோனி பிளேயரும் அவர்களுடைய பலவீனமான கூட்டாளிகளும் தங்களுடைய குடிமக்களை இஸ்லாமிய பயங்கரவாதத்திற்கும், பயங்கரவாத நாடுகளுக்கும், பிறவற்றுக்கும் எதிரான நீண்ட யுத்தத்திற்காகத் தயார்படுத்துகின்றனர்.⁶

போரை வேண்டியவர்களுக்கு இப்போது போர்கிடைத்துவிட்டது.

அமெரிக்காவினுள் பழமைவாதிகளின் கை ஓங்கி வருகிறது. அங்கு உள்நாட்டுக் கண்காணிப்பு இன்னும்

சூடியதாகவுமே முடிந்திருக்கிறது. கண்காணித்தல், மனித உரிமைகளைப் பறித்தல் தங்கள் நம்பிக்கைகளுக்கு ஏற்ப மக்களை ஓடுக்குதல், அப்பாவினைக் கொல்லுதல் போன்ற செயல்பாடுகள் இந்த பயங்கரவாதிகளுக்கும் சரி, அவர்களை ஆதரிக்கும் அரசுகளுக்கும் சரி, எதிர்க்கும் அரசுகளுக்கும் சரி, விருப்பமான செயல்பாடுகள் தான். ஆக, மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிக்கத் துடிப்பதில் பயங்கரவாதிகளும் எதிர்பயங்கரவாதிகளும் ஒருங்கிணைந்து நிற்கின்றனர். பயங்கரவாதத்திற்கும் எதிர்பயங்கரவாதத்திற்குமான இந்தப் போரில் பயனடையப் போவது ஆயுத வியாபாரிகள்தான்.

இந்த ஆண்டு அமெரிக்க ராணுவச் செலவு 375 பில்லியன் டாலராக (சுமார் 17,62,500 கோடி ரூபாய்) உயரும் எனக் கருதப்படுகிறது. இது அமெரிக்க ராணுவத்திற்கு ஆயுதம் கொடுக்கும் ஒப்பந்தகாரர்களுக்கு நல்ல செய்தியாகும். செப்டம்பர் 11 தாக்குதலுக்குப் பிறகு அமெரிக்க பங்குச் சந்தை திறந்த போது எல்லாப் பங்குகளின் விலையும் சரிந்தன. அந்த வாரம் விலை உயர்ந்த பங்குகள் சில மட்டுமே. அவை இராணுவத்திற்கு சப்ளை செய்யும் கம்பெனிகளுடையவை.⁷

அமெரிக்காவின் கடந்த கால, நிகழ்கால அராஜகங்களின் அடிப்படையில் செப்டம்பர் 11 தாக்குதலை நியாயப்படுத்தும் பார்வையை சில இடதுசாரி அறிவுஜீவிகள்

கடந்த கால சரித்திரத்தின் ஒளியில் அமெரிக்காவை உலகின் முதல் பயங்கரவாத நாடாக அறிவிக்கவேண்டும். சமகாலத்தின் வாழ்க்கூட செய்யாத அப்பாவினை ஊனப்படுத்தும் நாடு அமெரிக்கா.

அதிகரிக்கும். அமெரிக்காவினுள் வாழும் சிறுபான்மையினர்மீது இருக்கும் ஓடுக்குமுறை பலப்படும். அதிபர் புஷ்ஷிற்கு காங்கிரஸ் அளித்துள்ள வானளாவிய அதிகாரத்தை அவர் உள்நாட்டு ஜனநாயக சக்திகளுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்துவார் என்று அஞ்சப்படுகிறது. தொழிலாளர் உரிமைகளைப் பறிக்கவும் வேலை நீக்கம் செய்யவும் கூலியைக் குறைக்கவும் அரசிடமிருந்து பணம் கறக்கவும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு இது ஒரு அரிய வாய்ப்பு. அவை இந்த வாய்ப்பை முழுமையாகப் பயன்படுத்திவருவதை அறிய தொலைக்காட்சி செய்திகளைப் பார்த்தலே போதுமானது. மேற்படி நடவடிக்கைகள் அமெரிக்காவில் மட்டுமல்ல; உலகெங்கும் நடக்கும்.

காஷ்மீர் பயங்கரவாதிகளையும் பிற இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதக் குழுக்களையும் காரணம் காட்டி இந்தியாவில் பல மக்கள் விரோதச் சட்டங்களும் நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம். இந்திய அரசின் போக்கில் காஷ்மீரில் பயங்கரவாதிகளையும் சுயநிர்ணய உரிமைப் போராளிகளையும் வேறுபடுத்தாமல் ஒட்டுமொத்த போராட்டத்தையே பாகிஸ்தானின் பெயரைச் சொல்லி ஒழித்துக் கட்டிவிடலாம் என்ற திட்டம் இருப்பது தெரிகிறது. மாற்றுக் கருத்துகளுக்கான குரல் இந்திய அரசும் மீடியாவும் இணைந்து உருவாக்கிவரும் தேசிய வெறியில் அடித்துச் செல்லப்படலாம். மனித உரிமை பேசுவதுகூட தேசத்துரோகமாகக் கணிக்கப்படலாம். இப்படிப் பார்க்கும் போது பயங்கரவாதிகளின் நடவடிக்கை, உலகெங்கும் மக்கள் விரோத சக்திகளை பலப்படுத்துவதாகவும் மாற்றுக் கருத்துக்களை அழிப்பதற்குத் துணை போகக்

முன்வைக்கின்றனர். பாலஸ்தீன விடுதலைக்கு எதிராக அமெரிக்கா தொழிற்படுவதாலும் இஸ்லாமியர்களுக்கு எதிரான அதன் அராஜக நடவடிக்கைகளாலும்தான் இஸ்லாமைத் தழுவின பயங்கரவாதிகளின் தாக்குதலுக்கு அது இலக்காகியுள்ளது எனக் குறிப்பிட்டு வருகின்றனர்.

அமெரிக்காவின் மீது இவர்கள் சுமத்தும் குற்றச்சாட்டுகளில் நியாயம் உள்ளது என்றாலும் பயங்கரவாதிகளின் உள்ளக்கிடக்கையை அறிந்தவர்களாகத் தோற்றம் காட்டுவது முறையல்ல. பயங்கரவாதிகள் அறிக்கை எதையும் விட்டுச் செல்லவில்லை. பயங்கரவாதிகளிடமிருந்த 'ஓழுக்கம்', மதப்பற்று, பெண் வெறுப்பு போன்ற கூறுகளுக்குச் சான்றுகள் உள்ளன. WTCயை தாக்கிய முதல் விமானத்தை ஓட்டியவராகக் கருதப்படுபவர் முகமது அட்டா. இவர் தனது உயிலில் அவருடைய இறுதியாத்திரையில் பெண்கள் பங்கேற்கக் கூடாது என்றும் தனது புதைவிடத்திற்குப் பெண்கள் எப்போதுமே போகக் கூடாது என்றும் குறிப்பிடுகிறார். 'கர்ப்பமான பெண்களும் அழுக்கான மனிதர்களும் எனக்குப் பிரியாவிடை தரக் கூடாது. அவர்களை நான் மறுக்கிறேன். எனது உடலைக் கழுவுபவர்கள் தூய இஸ்லாமியர்களாக இருக்கவேண்டும்' என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁸ இவர்களுக்கு ஆதரவு வழங்குவதாகக் கருதப்படும் தலிபான் அரசும் பிற இஸ்லாமிய அடிப்படைவாத அரசுகளும் பயங்கரவாத அமைப்புகளும் அப்பட்டமான மனித விரோத, பெண் விரோதக் கொள்கைகளை உடையன.

1995இல் தலிபான் என்ற சிறிய, அபாயகரமான, கடும் அடிப்படைவாதக் குழு ஆப்கானிஸ்தானில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. அதற்குப் பணம்

இறுதித் தீர்வும் இறுதித் தீர்ப்பும்

கொடுத்து வளர்த்தது ஐ.எஸ்.ஐ. என்ற சி.ஐ.ஏயின் பழைய பங்காளி. இதற்கு பாகிஸ்தானின் பல அடிப்படைவாத அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவும் இருந்தது. தலிபான் ஒரு பயங்கரமான ஆட்சியைத் துவங்கியது. அதன் முதல் பலி ஆப்கானியர்கள்தான், குறிப்பாகப் பெண்கள். அது பெண்கள் பள்ளிகளை முடியது. அரசாங்கப் பணிகளிலிருந்து பெண்களை வேலை நீக்கம் செய்தது. 'ஓழுக்கம் கெட்ட' பெண்கள் மீது ஷரீ-அத் சட்டங்களைப் பாய்ச்சி அவர்களைக் கல்லால் அடித்துக் கொன்றது. பாலியல் உறவுகளை மேற் கொண்ட விதவைகளை உயிரோடு மண்ணில் புதைத்தது.

மதச்சார்பற்ற அரசு அமைப்பையோ, மனித உரிமைகளையோ, நவீன குற்றம் - தண்டனை முறைகளையோ, பெண்களின் சமத்துவத்தையோ பாலியல் சுதந்திரத்தையோ, நவீன உடைகளுக்கையோ, வெகுஜன கலாச்சாரத்தையோ இவர்கள் ஏற்பதில்லை. இவற்றுக்கான சுதந்திரமும் இன்னும் பல நவீன கூறுகளும் அமெரிக்க தேசத்தில் உள்ளன என்பதும் பல நவீன கருத்துருவாக்கங்களுக்கும் உரிமைகளுக்கும் அமெரிக்க சிவில் சமூகம் முன்னோடியாக உள்ளது என்பதும் மறுக்க முடியாத உண்மை. மேற்படி நோக்கிலும் அமெரிக்காவின் இருப்பு இந்த பயங்கரவாதி களுக்கு எதிரானதுதான். ஆக இந்தத் தாக்குதல் அமெரிக்காவின் மோசமான வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளின் விளைவா அல்லது பெரிதும் மதிக்கத் தகுந்த அதன் உள்நாட்டுச் சுதந்திரங்களுக்கு விரோதமானதா அல்லது மேற்படி இரண்டு கூறுகளுமே பயங்கரவாதிகளின் அமெரிக்க வெறுப்புக்குக் காரணமா என்பது முக்கியமான கேள்வி.

'இது இஸ்லாமியர்களுக்கும் அவிசுவாசிகளுக்கும் (Infidels) இடையிலான போர்; இஸ்லாமியர் அனைவரும் இந்தப் போரில் ஒன்றிணைந்து அவிசுவாசிகளுக்கு எதிரான ஜிகாத்தில் ஈடுபடவேண்டும்' என ஒவ்வொரு நாளும் இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதக் குழுக்களும் தலிபான் பிரமுகர்களும் தொலைக்காட்சியில் வந்து பேசுவதை நாம் எப்படிப் புறக்கணிக்க முடியும்? இத்தகைய பேச்சுகள் தமிழகத்திலும் இந்தியாவிலும் ஏற்படுத்தக்கூடிய தாக்கத்தைப் பற்றிக் கவலைகொள்ளாமல் இருக்கமுடியுமா?

இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் கொள்ளாமல் தலிபானை ஆதரித்து எழுதுவதென்பதும் ஒரு பயங்கரவாத நடவடிக்கைதான். இத்தகைய பயங்கரவாத அறிவுஜீவிகளின் வாதங்கள் உள்நாட்டில் பல பயங்கரவாதிகளை உற்பத்தி செய்ய வல்லவை. மூடத்தனமான அமெரிக்க ஆதரவு பணியில் இந்து அடிப்படைவாதக் குழுக்களை தூண்டுபவர்களுக்கும் இந்த வாதம் பொருந்தும்.

○

ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் இஸ்லாமிய நாடுகள் மீதான 'பயங்கரவாத ஒழிப்பு' போர், கோலாகலமாக நடந்துவருகிறது. இந்தப் போர் நீளும், விரிவடையும் என்பதில் இருக்கும் உறுதியான நம்பிக்கை இதனால் பயங்கரவாதம் தணியும் என்பதில் இல்லை. தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்ள அமெரிக்க மக்கள், அவர்களுடைய அதிபருடைய 'இது சரிக்கும் தவறுக்குமான போர்' போன்ற குழந்தைப்பிள்ளைத்தனமான பொய்களை நம்ப மறுக்கவேண்டும். அமெரிக்காவின் பொருளாதார, ராணுவ பலத்தால் தங்களுக்குப் பாதுகாப்பான தூழல் உருவாகும் என்பதை அவர்கள் ஏற்கக்கூடாது. இந்தப் போரின் தொடர்ச்சி உள்நாட்டில் அவர்கள் அனுபவிக்கும் அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்படுவதில் சென்று முடியும் அபாயம் உள்ளது. தங்களுடைய அரசியல் சட்டம் தங்களுக்கு அளித்துள்ள உரிமைகளைச் செலுத்தி அமெரிக்காவின் அநீதியான வெளிநாட்டுக் கொள்கைகளை அவர்கள் மாற்றி அமைக்க வேண்டும். கடுமையான கேள்விகளைத் தங்கள் தலைமையை நோக்கி அவர்கள் வீசவேண்டும். மீடியா முன்னிறுத்தும் போர் வெறியர்களை ஒதுக்கி விட்டு விவேகிகளின் குரலுக்கு அவர்கள் செவியாக்க வேண்டும். உலககெங்கும் நிலவும் அமெரிக்க வெறுப்பிற்கான காரணிகளை நீக்குவதன் மூலம் தங்களுக்கு எதிரான தாக்குதலின் வீரியத்தை அவர்கள் குறைக்க முயல் வேண்டும்.

தங்கள் பாதுகாப்பை நோக்கிய பயணம் இந்தப் பாதையில்ல்தான் இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் ஏற்கும் காலம் உருவாகுமா?

நீங்கள் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்கப்படாதபடிக்கு மற்றவர்களைக் குற்றவாளிகளென்று தீர்க்காதிருங்கள்.

ஏனெனில், நீங்கள் மற்றவர்களைத் தீர்க்கிற தீர்ப்பின்படியே நீங்களும் தீர்க்கப்படுவீர்கள்; நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு அளக்கிற அளவின்படியே உங்களுக்கும் அளக்கப்படும்.

மத்தேயு 7 : 1, 2

குறிப்புகள்

1. தூய்மை : Ground Zero. அணுகுண்டு வெடித்த இடத்தை - அதன் மையத்தை - குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் தொடர், தற்போது WTC இருந்த இடத்தை குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

2. Achin vanaik, *The Hindu*, Sep 26, 2001.

3. உதாரணம் 'Bill', *Fox News*, செப்டம்பர் 19. *Fox News*இல் அக்டோபர் 5ஆம் தேதி அன்று நடந்த விவாதத்தில் முக்கிய விருந்தினராகப் பங்கேற்றவரிடம், ஒரு பத்திரிகையாளர் அவருடைய பத்தியில் 'எதிரி நாட்டுத் தலைவர்களைப் பிடித்து அழிக்க வேண்டும். அனைவரையும் வலுக்கட்டாயமாக கிறிஸ்தவர்களாக மாற்றவேண்டும்' என்று எழுதியிருந்ததைப் பற்றிக் கருத்து கேட்ட போது அதற்கு அவர் 'ஒரு கொந்தளிப்பான தூய்மையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் புரிந்து கொள்ளத்தக்க கருத்து' என்று குறிப்பிட்டார்.

4. அமெரிக்காவும் சி. ஐ. ஏயும் எப்படி ஓசமா பின் லேடனையும் அவருடைய அமைப்பையும் உருவாக்கத் துணைநின்றன என்பதற்கான ஆவணங்கள் 'Thaliban : Militant Islam, Oil and Fundamentalism in Central Asian' என்ற அகமது ரஷீதின் நூலில் உள்ளது. இவர் *Far Eastern Economic Review* மற்றும் *The Daily Telegraph* போன்ற ஏடுகளின் மத்திய ஆசிய நிருபர். (*Shamsul Islam, The Hindu*, September 26)

5. நோம் சோம்ஸ்கியின் குறிப்பில் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட ராபர்ட் பிரிஸ்க் என்ற பிரித்தானிய பத்திரிகையாளரின் சொற்கள். நன்றி : www.zmag.org

6. The Public Role of Writers and Intellectuals, எட்வர்ட் செயத், *The Nation*, Sep. 17-24, 2001.

7. Bush's War on Terrorism, William Hartung, Sep.27, www.commondreams.org.

8. *The Hindu*, Thursday Oct 4, 2001.

9. The Algebra of Infinite Justice, Arundhati Roy, *Outlook*, Oct. 8, 2001.

இறுதித் தீர்வு இறுதித் தீர்ப்பும்

ஆறாம் திணையும் ஏழாம் திணையும்

அமெரிக்காவில் இருந்து ஆஃப்கானிஸ்தான் வரை: வெடித்தெழும் அவலம்

சேரன், டொரொண்டோ

செப்டம்பர் மாதம் பதினொராம் திகதி காலை, பல கலைக் கழகத்தில் ஆய்வுத் திட்டம் ஒன்று தொடர்பான கூட்டத்தில் பங்கெடுத்திருந்தேன். ஆய்வுத் திட்டம் அகதிகள், புதிய குடிவரவாளர்கள் ஆகியோரின் சமூக இசைவாக்கம் பற்றியது. வழமையாக, இத்தகைய ஆய்வுத் திட்டக் கூட்டங்கள் ஆரம்பமான பிறகு எவரும் உள் நுழைவதில்லை. ஆனால் அன்று கலவரம் நிறைந்த முகத்துடன் செயலாளர் ஒருவர் இடையில் உள் நுழைந்து அமெரிக்கா மீதான தாக்குதல் விவரங்களை அறிவித்தார். தாக்குதல் விவரங்களைக் கேட்ட அதிர்ச்சியில் கூட்டத்தில் பங்கெடுத்தவர்களில் பலர் கூட்டத்தை இடையே நிறுத்திவிட்டு வீடுகளுக்குச் சென்று விட்டார்கள். மூன்று நாட்களுக்குத் தொலைக்காட்சியைத் தொடர்ந்து பார்ப்பதை விட வேறெந்த வேலையையுமே பலரால் செய்யமுடியவில்லை. தொலைக்காட்சியின் எல்லா அலைவரிசைகளிலும் இத்தாக்குதல் பற்றிய நேரடி வர்ணனைகளும் தகவல்களும் தான். விளம்பரங்கள் மாயமாய் மறைந்துவிட்டன.

குண்டுத் தாக்குதல்கள், விமானத் தாக்குதல்கள், நகரம் திடீரென வெறிச்சோடிப் போவது, நாள் கணக்காக ஊரடங்கு சட்டத்தினால் வீட்டுள் முடங்கியிருப்பது, காணாமல் போனவரை எண்ணி மனம் பதைபதைக்க எல்லா இடமும் அலைந்து திரிவது என்பனவெல்லாம் எமக்கு மட்டுமல்ல, உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலுமுள்ள பல இன மக்களுக்கும் பழகிப்போனவைதான். நியூயோர்க் நகரத் தாக்குதல்கள், இத்தகைய அனுபவங்களை எதிர் பாராத வகையில் அமெரிக்க மக்களுக்கு முகத்திலும் இதயத்திலும் அறைந்தது போல ஏற்படுத்திவிட்டன. தாக்குதல்களைத் தொலைக்காட்சிகள் துல்லியமாக எல்லாக் கோணங்களிலும் பிடிக்க முடிந்தமையும் தாக்குதல்கள் இடம்பெற்று ஒன்றேகால் மணிநேரத்துக்குப் பிற்பாடு கட்டிடங்கள் தகர்ந்து வீழ்ந்தபோது நூற்றுக்கணக்கான தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள் அதனைப் படம் பிடிக்க முடிந்தமையும் இத்தகைய பயங்கர அனுபவத்தை கணப் பொழுதிலே கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடியதாக இருந்தது. இந்தக் காட்சிகள் மீள மீளத் தொலைக்காட்சித் திரைகளிலே காட்டப்பட்டமையால் இவற்றைப் பார்க்காதவர்கள் எவராவது வட அமெரிக்காவில் இருப்பார்களா என்பது மிகவும் ஐயத்துக்குரிய தொன்றாகவே இருக்கிறது. லட்சக்கணக்கான முறை இந்தக் காட்சிகள் காட்டப்பட்டதில் பயங்கரமும், அதிர்ச்சியும், அவலமும் சார்ந்த உணர்வு மேலெழுவதற்குப் பதிலாக, ஆர்வமும் விருப்பும், திரைப்படம் பார்க்கிற உணர்வும்தான் பின்னர் அதிகரிக்கிறது என்று உளவியலாளர்களும் வல்லுனர்களும் கண்டனம் தெரிவித்த பிற்பாடுதான் அமெரிக்காவின் தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள் இக்காட்சிகளைத் தருவதை எல்லைப்படுத்தின. அமெரிக்காவின் கோடிப்புறத்தில்தான் கனடா இருக்கிறது என்பதால் இங்கும் அதே நிலைதான்.

“இந்தக் காட்சிகளைப் பார்த்தபோது என்ன உணர்ந்தீர்கள்? எத்தகைய மனப்பதிவு உங்களுக்கு ஏற்பட்டது?”

என்ற கேள்வியைச் செய்தியாளர்கள், அமெரிக்கப் பொதுமக்கள் பலரிடம் கேட்டார்கள். பெரும்பாலானோரின் பதில் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருந்தது: "Like a movie!" (படம் பார்ப்பது போல இருந்தது!). தொலைக்காட்சியின் செய்தியாளர்களும் அறிவிப்பாளர்களும் கூட இத்தகைய தொடரையே திரும்பத் திரும்பக் கூறினார்கள். இத்தகைய பயங்கரமான அனுபவங்கள் வட அமெரிக்காவுக்குத் திரைப்படங்கள் ஊடாகவேதான் கிடைத்திருக்கின்றன என்பதும், உலகின் பல்வேறு இடங்களில் அன்றாடம் நிகழும் இத்தகைய அவலங்களிலிருந்தும் சமகால வரலாற்று யதார்த்தத்திலிருந்தும் நீண்ட காலமாக 'விடுமுறை' எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அமெரிக்காவுக்கு இத்தகைய நிகழ்வு பெரிய அதிர்வு என்பதும் புரிந்துகொள்ளப்படக் கூடியது தான். பயங்கரமும் அவலமும் அவர்களுக்கு மிகையதார்த்தமாக, ஹொலிவுட் திரைப்படங்களுடாக வடிவமைக்கப்பட்டே வந்திருக்கின்றன. Independence Day முதல் ஏராளமான திரைப்படங்களில் இத்தகைய காட்சிகளைப் பார்த்தவர்கள், நியூயோர்க் நகரில் 'உண்மையாகவே' தாக்குதல்கள் இடம்பெறுவதைத் தொலைக்காட்சியில் பார்க்கிறபோது திரைப்படம் போல இருக்கிறது என்றுதான் சொல்ல முடியும். புனைவிலும், மிகையதார்த்தத்திலும், நுகர்வோர் சொர்க்கம் என்கிற மூடுண்ட உலகத்தினுள்ளும் கட்டுண்டு கிடந்த அமெரிக்கப் பிரக்ஞை நியூயோர்க் தாக்குதல்கள் மூலம் யதார்த்தத்தின் அவலங்கள், நெளிவு சுளிவுகளுக்குள் வந்துவிட்டது என்று கருத முடியுமா? இல்லை என்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகிறது. கோபமும், ஆத்திரமும், பழிக்குப் பழி வாங்கியே தீர வேண்டும் என்ற உணர்வும்தான் பரவலாக எழுந்து வருகிறது என்பதை மீண்டும் மீண்டும் அபிப்பிராய வாக்கெடுப்புகள் தெரிவிக்கின்றன.

ஏராளமான பொதுமக்கள் ஆப்கானிஸ்தானில் பலியானாலும் பரவாயில்லை, பதில் தாக்குதல்களை நடத்தியே ஆகவேண்டும் என்ற கருத்தை என்பது சதவீதமானோர் தெரிவிக்கிறார்கள். நியூயோர்க் நகரத்தின் மீதும், பெண்டகன் மீதும் நடத்தப்பட்ட தாக்குதல்கள் 'நாகரீகத்தின் மீதும், சுதந்திரத்தின் மீதும், ஜனநாயகத்தின் மீதும்' என்ற கருத்தை என்பது சதவீதமானோர் தெரிவிக்கிறார்கள். நியூயோர்க் நகரத்தின் மீதும், பெண்டகன் மீதும் நடத்தப்பட்ட தாக்குதல்கள் 'நாகரீகத்தின் மீதும், சுதந்திரத்தின் மீதும், ஜனநாயகத்தின் மீதும்' என்ற கருத்தை என்பது சதவீதமானோர் தெரிவிக்கிறார்கள்.

இறுதித் தீர்வு இறுதித் தீர்ப்பும்

கத்தின் மீதும் நடத்தப்பட்ட தாக்குதல்கள்' என்று திருப்பித் திருப்பி வலியுறுத்தி வரும் ஜோர்ஜ் புஷ் அவர்களின் அரசும் அதனுடைய நிறுவனங்களும் அடிப்படை உரிமைகள், சிவில் உரிமைகள், பேச்சு, எழுத்துச் சுதந்திரங்கள் மீது பெரிய தாக்குதலைத் தொடுத்துள்ளன.

நியூயோர்க் நகர் மீதான தாக்குதல்களுக்குப் பிற்பாடு, அமெரிக்கா கொண்டுவந்துள்ள பயங்கரவாத எதிர்ப்புச் சட்டங்கள், அடிப்படை மனித உரிமைகள், தனி நபர் உரிமைகளைக் கட்டற்று மீறுகின்றன. உளவு சேவைகளுக்கும், பொதுமக்களைக் கண்காணிக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் கட்டற்ற உரிமைகளை வழங்குகின்றன. தற்காலிகமான பாதுகாப்புக்காகத் தமது சுதந்திரத்தையும் அடிப்படை உரிமைகளையும் விட்டுவிடத் தயார் என்று எழுபது சதவீதமான மக்கள் கருத்துக் கணிப்பில் சொல்லியிருப்பதால் இந்த நடவடிக்கைகள் பற்றிய விவாதங்களே எழவில்லை. இந்த நடவடிக்கைகள், சாதாரணமான அமெரிக்கப் பொதுமக்களை விட அகதிகளையும், வெள்ளையரல்லாத மக்களையுமே அதிகமாகப் பாதிக்கும் என்பது வரலாறு தருகிற அனுபவம்.

ஏற்கனவே அரபு, முஸ்லீம், தென்னாசிய மக்கள் மீது பரவலான வன்முறைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. சீக்கியருக்கும் ஆப்கானிஸ்தானியர்களுக்கும் வேறுபாடு தெரியாமல் தலைப்பாகையை மட்டுமே இனங்கண்டு தாக்குதல் நிகழ்ந்ததில் அமெரிக்காவில் சீக்கியர்கள் கொல்லப் பட்டுள்ளனர். கனடாவில் ஒரு இந்துக் கோவிலும் ஒரு மததியும் தீக்கிரையாகியுள்ளன. அரபு மக்கள் மீதும் முஸ்லீம்கள் மீதும் நானூறுக்கும் அதிகமான வன்முறை சம்பவங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதாக ஆரம்ப அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. தென்னாசியர்களை - குறிப்பாக முஸ்லீம்களையும் அரபு மக்களையும் - விமானத்தில் ஏற்றிச் செல்ல விமானிகள் மறுத்து வருகின்றனர்.

ஆஃப்கானிஸ்தான் மீதான குண்டு வீச்சை விமர்சனம் செய்து எழுதிய இரண்டு பத்திரிகையாளர்களும் ஒரு தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளரும் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். மத்திய கிழக்கின் ஒரே யொரு சுதந்திரமான தொலைக்காட்சி நிறுவனமான அல் - ஜஸீரா, ஓலாமா பின் லாடனின் உரையொன்றை ஒளிபரப்பியமைக்காக அதனைத் தடைசெய்யும்படி அமெரிக்க அரசு கட்டார் (Qatar) அரசாங்கத்தைக் கேட்டுள்ளது. அரபு ஓவியர்களின் கண்காட்சி ஒன்று கனடாவின் தலைநகரில் இடம் பெற இருந்தது. கனடாவின் Museum of Civilization எழுங்கு செய்திருந்த இக்கண்காட்சியை அமைப்பாளர்கள் காலவரையறையின்றி ஒத்திவைத்து விட்டார்கள். காரணம்: தழல் சரியில்லை. புகழ் பெற்ற New Yorker இதழில் எழுத்தாளர் Susan Sontag யுத்த எதிர்ப்புக் கட்டுரை ஒன்றை எழுதியமைக்காகக் கொலைப் பயமுறுத்தல்களுக்கு ஆளாகியுள்ளனர். "அமெரிக்காவின் வெளியுறவுக் கொள்கையில் எப்போதுமே குருதி படிந்துள்ளது" என்று விமர்சனம் செய்த கனடியப் பேராசிரியர் ஒருவரை அரசும், பிரதமரும், எதிர்க்கட்சிகளும் அமெரிக்க எதிர்ப்புவாதி எனக் கண்டனம் செய்துள்ளன. I hate America என்று சொன்ன ஒரு வருக்கு அறுபது நாட்கள் சிறைத் தண்டனை வழங்கப் பட்டுள்ளது. 'புகை பிடிக்கக் கூடாது' என்று அறிவிக்கப்பட்ட விமானம் ஒன்றில், அதன் கழிவறையில், ரகசியமாகப் புகை பிடிக்க முயன்ற ஒரு அமெரிக்கர் (அவருடைய மூதாதையர் ஈரானியர்கள்) சமாதானத்திற்கும் பொது அமைதிக்கும் ஊறு விளைவித்ததாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு விசாரணை நடைபெற்று வருகிறது.

மதுரையில் நல்லதோர் புத்தக மையம்

பாரதி பக் ஹவுஸ்

D-28, மாநகராட்சி ஷாப்பிங் காம்பிளெக்ஸ்
பஸ் ஸ்டாண்ட் (உட்புறம் - தென்புறம்)

பெரியார் பஸ் நிலையம்

மதுரை 625 001

தொலைபேசி: 736416

காலச்சுவடு வெளியீடுகள், கால்யா, அன்னம், அகரம், விடியல் வைகை வெளியீடுகள், தாமரைச்செல்லி பதிப்பகம், அடையாளம் வெளியீடுகள், அலைகள் வெளியீட்டகம், ஸ்நேகா, தமிழினி, விஜயா பதிப்பகம், வைகறை, சுவத் விஷன், கீழைக் காற்று பதிப்பகம், நியூ செஞ்சுரி, திணை வெளியீடுகள், நேஷனல் பக் டிரஸ்ட், சாகித்ய அகாதெமி வெளியீடுகள், பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார வெளியீடுகள் மற்றும் இலக்கியம், சமூகவியல், நுண் கலைகள் சார்ந்த அனைத்துப் புத்தகங்களும், அனைத்துச் சிற்றி தழ்களும் கிடைக்கும்.

ஞாயிறு முழுவதும் விற்பனை உண்டு

"நீங்கள் சொல்கிற ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் கவனமாக யோசித்த பிற்பாடே சொல்லுங்கள். இல்லையேல் சிக்கல்கள் ஏற்படலாம்" என்று வெளிப்படையாக, தொலைக்காட்சியில் சொல்கிறார் ஜோர்ஜ் புஷ்ஷின் பொதுசன தொடர்பு அதிகாரி ஆரி ஃபினெட்சர். பாதுகாப்புக்கும் அடிப்படை உரிமைகளுக்குமான கயிறிழுப்பில் பாதுகாப்பே பிரதானம்; அதுவே வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்று அமெரிக்க அரசினரும், கனடிய நீதி அமைச்சரும் சென்ற வாரம் தெரிவித்துள்ளனர்.

வளைகுடா யுத்தத்தின்போது, செய்தி, யுத்தப்படங்கள், தகவல்களை வழங்குவதற்கும் பிரசாரத்துக்குமான பொறுப்பை அமெரிக்க அரசு Hill and Knowlton என்ற நிறுவனத்துக்கு மில்லியன் கணக்கான டொலர்கள் செலவில் குத்தகைக்கு விட்டிருந்தது. இந்த முறை எந்த நிறுவனத்துக்கு இது வழங்கப்பட்டுள்ளது என்று இன்னும் தெரியவில்லை. இவை எல்லாவற்றையும் விட அதிகம் பீதி தருவது என்னவெனில் மைய நீரோட்டப் பொதுசன தொடர்பு ஊடகங்கள் கடைப்பிடித்து வருகிற சுய தணிக்கையும் கண் மூடித்தனமான யுத்த ஆதரவும் தான். பத்தி எழுத்தாளர்களும், இராணுவ ஆய்வாளர்களும், துப்பறியும் நிபுணர்களும் நாளிதழ்களிலும் வார இதழ்களிலும் துவேஷத்தையும் இனவாதத்தையும் வெளிப்படையாகவே தருகிறார்கள். 'ஆஃப்கானிஸ்தானையும் தழ வர உள்ள நாடுகளையும் எம்முடைய காலனி ஆதிக்கத்துக்குள் கொண்டு வருவதே ஒரே வழி' என்று ஒரு பத்திரிகை முன் பக்கத்தில் எழுதுகிறது. 'அணுகுண்டு வீசுவதுதான் வழி' என்று இன்னொரு பத்திரிகை, இராணுவ ஆய்வாளர் ஒருவரை ஆதாரம் காட்டி எழுதுகிறது. உண்மையைப் பாதுகாப்பதற்காக ஏராளமான பொய்மைகள் அதன் மெய்ப் பாதுகாவலர்களாகச் (Body Guards!) செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது என்று சர்ச்சில் முன் பொருமுறை சொன்னதை மீளவும் சொல்லி அதுதான் வழி என்கிறார் அமெரிக்காவின் பாதுகாப்பு செயலர் டொனால்ட் நம்ஸ்வெல்ட். இது தவிர்க்க முடியாதது என்று சொல்கிறது New York Times.

மொத்தத்தில் மறுபடியும் உறுதிப்பட்டிருக்கிற 'உண்மை' இதுதான்: போரின் முதல் களப்பலி உண்மை; இரண்டாவது களப்பலி எமது அடிப்படை உரிமைகள். அந்த வகையில் அமெரிக்காவிலிருந்து ஆஃப்கானிஸ்தான் வரை நிலைமை ஒன்றுதான். ■

:சந்திப்பு:

.....கோகுல கண்ணன் கலிபோர்னியா.....

நான் பேசத் துவங்கினேன்.

‘வணக்கம். என்னைப் பார்க்க ஒப்புக்கொண்டதற்கு மிகவும் நன்றி. உங்களைப் பார்க்க முடிவதில், இப்படி நேருக்கு நேர் பேச முடிவதில், நிம்மதியின் சத்தியம் அதனுள் பொதிந்திருப்பதாக உணர்கிறேன். எத்தனையோ முறை உங்களுக்கு விரிவாகக் கடிதம் எழுதிவிடலாம் என்று திட்டமிட்டு, காகிதமும் பேனாவும் எடுத்தமர்ந்த தருணங்கள் எப்போதும் தோல்வியில்தான் முடிந்திருக்கிறது. நேருக்கு நேராக உங்கள் கண்களை சந்தித்தபடி பேசுவதில் உள்ள சவுகரியமும், இடையில் எந்த விதமான புறத் தடைகளும் இல்லாத அண்மையும், அதனால் ஏற்படுகின்ற நெருக்கமும் கடிதத்தில் விளையாது. என் சொற்களின் தாக்கத்தில் உடனுக்குடன் உங்களிடம் ஏற்படும் எதிர்வினையைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு கடிதத்தில் கிடைக்காதல்லவா? மேலும் என்னால் உங்களிடம் சொல்ல இருப்பதையெல்லாம் கடிதத்தில் எழுதிவிட முடியுமா என்ற அவநம்பிக்கையும் தடுத்திருக்கிறது. சிலவற்றை நீங்கள், என் சொற்கள் தடைப்பட்டாலும், என் தொனியிலிருந்து, குரலின் தன்மையிலிருந்தே புரிந்து கொள்ள முடியுமல்லவா? பல நேரங்களில் சொற்களை மீறிய சமிக்ஞைகளில் எத்தனையோ வெளிப்பட்டுவிடுகின்றன.

நான் இப்படி நீண்ட முன்னுரை அளிப்பது உங்களுக்கு சங்கடத்தை அளிக்கக்கூடும். என் சுயநலத்தை நீங்கள் மன்னிக்க வேண்டும். என்னை மட்டுமே கணக்கிலெடுத்தபடி இருக்கிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். உங்கள் வயதையும் உடல்நலச் சிதைவையும் நான் நன்கு அறிவேன். வெள்ள மாய்ப் புரண்டு தவிக்கிற உணர்வுகளை எப்படிச் சொல்ல என்று குழம்புகிறேன். சொல்ல இருக்கும் அனைத்தும் சுருங்கி, காற்றில் கரைந்து போனது போல குழப்பம். அதையெல்லாம் எனக்குள் வரிசைப்படுத்தி ஒழுங்கு செய்துகொள்ளவே இப்படி எதை எதையோ பேசுகிறேன். நேரம் தன் நிற்காத கால்களுடன் விரைவதை என்னால் உணர முடிகிறது.

உங்களுக்கு அந்த வருடங்கள் நினைவிருக்குமென்று நினைக்கிறேன். அப்போது நம் நகரத்தைச் சுற்றி ஒரு கனத்த ஓலம் எங்கு போனாலும் தப்பிக்க முடியாதபடி காதுகளைப் பின் தொடர்ந்ததை நீங்கள் கவனித்தது உண்டா? உங்கள் மாளிகையின் சுவர்களையும் ஊடுருவும் சக்தி இருந்தது அதற்கு. அதைத் தவிர்ப்பது மிகவும் கடினமானது. வீடு மிகுந்த தெருக்களில் அது கட்டற்ற காட்டாற்று வெள்ளம் போல் பெருக்கோடியது. ஒவ்வொரு வீட்டிலுமிருந்து அந்த நதியின் வேகத்துக்குத் துணை சேர்ப்பது போல் கிளையோலங்கள் பெருகியவாறு இருந்தன. பல திசைகளில் பல்வேறு அழகைக் குரல்கள் ஒன்றையொன்று சந்தித்து இணக்கமான ஒத்திசைவை வளர்த்தெடுத்தன. பல்வேறு திரிகளால் ஆனது என்பதை அறியமுடியாத படி ஒற்றைக் குரலை அந்த ஓலம் பெற்றுக்கொண்டது. நிலவு மேலேறி

மேகத்தில் பிளவுறும் போது நிசப்தம் சில கணங்கள் கவியும். அந்தத் தருணத்தை தாங்க முடியாததாய் மெல்ல கிசுகிசப்பாய் மேலெழும் அழகை யொலி சேகரித்திருக்கும் துயரத்தை சந்திப்பது அத்தனை எளிது அல்ல. கல்லையும் கரைக்கும் ஆற்றலுடையது. அது கிளர்ந்தும் வெறுமை, உருவாக்கும் அச்சம், அனுபவிக்கக் கொடியது. உறக்கத்தின் மயக்கத்தில் தன்னிச்சையாய்க் கணவனைத் தேடும் கரம் வெறுமையை சந்திக்கும் அதிர்வில் - அது நினைவுறுத்தும் இழப்பின் நிச்சயத்தில் - தவிர்க்க வியலா அச்சமும் துயரமும் அழுத்தும் தொண்டைகளில் இருந்து எழுவது. கணவனைத் தேடும் மனைவியின் கரங்கள், தாயைத் தேடும் குழந்தைகளின் கரங்கள் - அவை துழாவும் வெற்றிடம் ஏற்படுத்தும் நடுக்கம், பிரபஞ்சத்தை அதிர்ச் செய்வது. ஒரு குருட்டுக் கிழவனை நான் பார்த்தேன். துணையற்று, நடைக்கழியால் வீட்டு வாசலில் வெறுமையை அவன் துழாவிக்கொண்டிருந்தான். அவன் கையிலிருந்த மூங்கிற்கம்பு வெறுமையின் பாதாளத்திற்குள் மெல்ல மெல்ல இழுத்துச் செல்வதை உணர்ந்தேன். இன்னும் சில கணங்களுக்குள் எந்த விதத் தடயங்களும் இல்லாது கற்பூரம் போல காற்றில் கரைந்து விட, காலம், நடுங்கும் கம்பு நுனியைப் பற்றி இழுத்த படியிருந்தது.

எத்தனை மரணங்கள்! எத்தனை இரத்தம்! எத்தனை அழுகுரல்கள்! விதிர்த்துப் போன முகங்களில் நிரந்தரமான வெளிநிலை உருவாக்கியிருந்தது அச்சம். துப்பாக்கிக் குண்டுகளின் இடைவிடாத சப்தம் நகரத்தின் மெல்லிய ஜீவனைத் துளைப்பதைக் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தோம். இந்த நகரம் அளவிட முடியாத பெரும் உடலாகவும் அதைச் சிதைக்க ஒவ்வொரு அணுவிலும் குண்டுகளைப் பாய்ச்சுவதாகவும் தோன்றிற்று. இந்த நகரத்தை ஒரு காலமும் வெறுத்ததில்லை நான். இந்த நகரத்தின் பால் உங்களுக்கு இருக்கும் காதலையும் நான் அறிவேன். பிறும்மாண்டமான கலைக்கூடங்களையும் வான் முட்டும் நெடிய கட்டிடங்களையும், கண்களின் அகலத்திற்கு சவால் விடும் சாலைகளையும் நிறுவ நீங்கள் கொண்ட முனைப்பை வரலாறு இன்னமும் சொல்கிறது. இந்த நகரத்தின் கம்பீரமும் அழகும் குறித்து உங்களுக்கு எத்தனையோ கற்பனைச் சித்திரங்கள் இருந்திருக்கும். ஆனால் இதுவோ அங்கங்கள் அழுகி நூறும் வீச்சத்துடன் மரணத்தைக் காத்து மண்ணில் புரளும் நாதியற்ற நோயாளியைப் போலல்லவா காட்சியளித்தது.

அதன் கேவல்களும் விம்மல்களும் அருவருப்பை ஊட்டின.

இரவின் அடர்ந்த மடிப்புகளில் மறைந்தபடி எத்தனை மனிதர்கள் இந்த பயங்கரங்களிலிருந்து தப்பிக்கும் ஆசையுடன் நகரத்திலிருந்து ஊர்ந்தபடி இருந்தார்கள்? சிப்பாய்களின் கனத்த காலடியில், காற்றைக் கிழிக்கும் குண்டின் வீச்சில் அவர்களின் கணவுகளெல்லாம் பொடியாக வீழ்ந்தன. நானும் தப்பிக்க முனைந்திருக்கலாம். ஏதோ ஒரு நம்பிக்கையைப் பைத்தியக்காரத்தனமாகப் பற்றியபடி இருந்துவிட்டேன். நம்பிக்கைகள் அளிக்கும் ஆறுதலும் பாதுகாப்புணர்வும் மிகவும் மெல்லியது. எந்த நேரத்திலும் மக்கி அவை அறுந்து போய்விடலாம். அச்சம் என்னைத் தலைகுப்புற வீழ்த்தியிருக்கிறது. என் மனைவி அப்போது கர்ப்பமாயிருந்தாள். இரவோடு இரவாகத் தப்பித்துவிடலாமென்று எத்தனை இறைஞ்சினாள் அவள்! முகந்தெரியாத ஒன்று என்னை இந்நகரத்தின் வன்முறைக்குள் இருத்தி வைத்திருந்தது. அமானுஷ்யத்தின் மீது, விகாரத்தின் மீது எனக்குள் ஏதோ ஒரு ஈர்ப்பு இருந்திருக்க வேண்டும் என்று பின்பு நினைத்திருக்கிறேன்.

என்னால் இந்த நகரத்தில் நிகழும் சீரழிவை நம்ப முடியவில்லை. எத்தனை காலமாக என் வாழ்க்கை சுலபமாக இருந்திருக்கிறது. திருப்பத்தின் முனையிலுள்ள அபாயத்தைப் பற்றின எண்ணம் ஏதும் இல்லாது சீராகப் போய்க்கொண்டிருந்த வாழ்க்கைகால் இடறி தலைகீழாய் சரிந்து விட்டதை எப்படி நம்ப முடியும். அதை ஒரு வெறும் கனவு - எந்தக் கணமும் அது முற்றுப் பெற்றுவிடும் என்றே தான் நம்பினோம். அது இல்லாது, நிகழும் துக்கத்தின், கொடுமையின் தீவிரத்தை உணர்ந்திருந்தால் இன்றைய உரையாடல் சாத்தியமில்லாது போயிருக்கும். அகதியாய் இன்னொரு நாட்டின் வேர்களின் கிளையாகத் தொங்கியிருக்கலாம். அல்லது இந்நகரத்தின் மண்ணில் மக்கியிருக்கலாம்.

நான் மிகவும் சராசரியானதொரு வாழ்க்கையை நடுத்தி வந்திருந்தேன். என்னைச் சுற்றிய உலகத்துடன் குறைவாக, அனுசரணையாக பேரங்களை நிகழ்த்தியபடி, திட்டவட்டமான முன் தீர்மானங்களும் உயர்ந்த இலக்குகளும் அற்ற சாதாரணமானவனாக நகர்ந்துகொண்டிருந்தேன். என் முகம் யார் நினைவிலும் எளிதாகத் தங்கிவிடும் அடையாளங்களைக் கொண்டதல்ல. எனக்

கென்று சில உறவுகள், சில நண்பர்கள் இருந்தனர். அதை மீறி சமூகத்துடன் எனக்கான தொடர்பு இழைகள் மிகவும் மென்மையானவை. எளிதில் அறுந்து விடக்கூடியவை. எந்த விதமான வெற்றிடத்தையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் ஏமாற்றத்தையும் அவை உருவாக்கியதில்லை.

நேற்று வரை நண்பர்களாக இருந்தவர்களை இனி எதிரிகளாகக் கருத வேண்டும் என அரசாங்கம் உத்தரவிட்ட போது அதை நான் பெரிதாகக் கருதவில்லை. நமது மதத்தோடும் கலாச்சாரத்தோடும் தொடர்பற்ற மக்கள் ஏன் இன்னும் நம் நாட்டில் வசிக்க நாம் அனுமதிக்க வேண்டும் என்ற கேள்வியை முன்வைத்தது. இது குறித்து ஏராளமான விவாதங்கள் எழுந்தன.

நம் கலாச்சாரத்தை இவர்கள் பல வீனப்படுத்துகிறார்கள். இந்த மண்ணுக்குரியவர்களின் உரிமைகள், வாய்ப்புகள் எல்லாவற்றையும் அன்னியர்களான இவர்கள் இந்த நாட்டுக்குடிமக்கள் என்ற பெயரில் பறித்துக் கொள்கிறார்கள். மண்ணின் மைந்தர்களின் வாழ்க்கை மிகவும் மோசமாகிக்கொண்டே போகிறது. இந்த நகரம் இந்த நாட்டின் தலை நகரம். அன்னியர்கள் நம் தலைநகரத்தையே நம்மிடமிருந்து அபகரித்து விட்டார்கள். நம் நாட்டின் மற்ற நகரங்களிலும் இவர்களின் குடியேற்றம் அதிகரித்துக் கொண்டே போவது நம் முடைய மக்களின் எதிர்காலத்தை நிச்சயம் பாதிக்கப் போகிறது. இத்தனை நாட்களாக இருந்த அரசாங்கங்கள் இந்த அன்னியர்களுக்கு அளித்த சலுகைகளால் நம் மக்களின் வாழ்க்கை சீரழிந்துவிட்டது. இந்தப் பிரச்சினை இன்னமும் தீவிரமாக முன் இவர்களை இங்கிருந்து விரட்ட வேண்டும். மீட்டுக்கொள்வோம் நம் நகரத்தை!

அன்னியர்கள் என்று அரசாங்கம் வகைப்படுத்தியவர்களில் பலர் காலகாலமாக இந்த நகரத்தில் வசித்துவந்தவர்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்தை எதிர்ப்பது நியாயம் அல்லவா. அரசாங்கம் இரவோடு இரவாக ராணுவத்தையும் காவல் துறையையும் ஏவிவிட்டதும், நகரத்தில் நிகழத் தொடங்கிய மரணத்தின் கரிய நிழலைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியாதா. நகர மக்கள் தொகையில் ஏறக்குறைய தொண்ணூறு சதவிகிதம் அன்னியர்கள் எனக் கணக்கிட்டு சொல்லப்பட்டனர். இந்த நகர வாழ்வின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் அவர்கள் பரவியிருந்தார்கள். நகரத்திலி

ருந்து வெளிச் செல்லும் எல்லா முக்கிய சாலைகளும் அடைக்கப்பட்டன. ராணுவத்தினர் ஆங்காங்கே வெளியில் நடமாடும் மக்களைத் துப்பாக்கி முனையில் விசாரித்தபடி இருந்தனர். நாள் முழுதும் துப்பாக்கிச் சத்தம் கேட்டபடி இருந்தது.

என் நண்பர்கள் பலர் இறந்து போய்விட்டதாகத் தகவல் வந்தது. ஏதோ ஒருவித நம்பகத்தன்மை என்னை இந்த நகரத்தில் கட்டிப் போட்டு வைத்தது. விடிந்து எழுந்ததும் எல்லாத் துயரங்களும் முடிவு பெற்றுவிடும் எனத் தீவிரமாக நம்பினேன். முட்டாள்தனமாக இருக்கிற தல்லவா? வீட்டுக்குள்ளேயே பல நாட்கள் அடைந்துகிடந்தோம்.

அன்று மாலை என் வீட்டுக் கதவு தட்டப்பட்டது. நான் பதறிப் போனேன். என் மனைவி பரிதவிப்புடன் என்னைப் பார்த்தாள். இரண்டு நாட்களாகச் சற்று அமைதி நிலவுவது போன்ற தோற்றம் இருந்தது. என் நண்பன் குடும்பமும் என்னுடன் தங்கியிருந்தது. தனியாக இருக்கும் போது புலப்படும் பூதாகரமான அச்சங்கள் கூட்டத்தில் சற்றுக் கரைந்துபோனது போலவும் இருந்தது. இரவில் தூக்கம் கனவுகளற்று இருந்தது. நண்பன் கொண்டு வந்திருந்த செய்திகள் ஆசுவாசமளிப்பவையாக இருந்தன. அவனிருந்த பகுதியில் பெரும் அழிவை அவன் சந்தித்திருந்தான். அரசாங்கத்தை எதிர்க்கும் போராளிக் குழுவும் அங்குதானிருந்தது. அதன் மூலம் சில செய்திகளை அவனால் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது. அதன்படி அனைத்து நாடுகளும் இந்தப் படுகொலைகளை எதிர்த்துத் தீர்மானமிட்டிருக்கின்றன எனவும், உடனடியாக நிறுத்தப்படாவிட்டால் ஐக்கிய சமாதானப் படையை அனுப்பும் தீர்மானம் ஏற்பட்டுவிடும் எனவும் எச்சரிக்கைகள் வந்திருப்பதாகச் சொன்னான். அச்செய்தியிலிருந்து சற்று துணிச்சலேற்பட்டது. ஏதோ விதத்தில் மீட்சி ஏற்பட்டுவிடும் என்று நான் மீண்டும் மீண்டும் எல்லாரிடமும் சொல்லியபடி இருந்த போதுதான் வீட்டுக் கதவு அழுத்தமாகத் தட்டப்பட்டது. ஜன்னலின் இடுக்குகள் வழி பார்த்தபோது ஒரு அரசாங்க வாகனமும், என்னுடன் தொழிற்சாலையில் வேலை பார்ப்பவனும் நின்றிருந்தான். அவன் இருந்தது சற்று பயத்தை தணித்தது.

கதவைத் திறந்து அவனைக் குழப்பத்துடன் பார்த்தேன். அவன் பரப்பரப்பாகக் காணப்பட்டான்.

'நீ உடனடியாகத் தொழிற் சாலைக்கு வரவேண்டும். இந்த நெருக்கடியிலிருந்து நாமெல்லாம் தப்பிக்கும் ஒரு வழியாக அது அமை யக் கூடும்' என்றான். அவன் வார்த்தைகள் எனக்கு வியப்பையும் குழப்பத்தையும் உண்டு பண்ணியது.

'முக்கியமான வேலை ஒன்று இருப்பதாக முதலாளி அழைத்திருக்கிறார். அவர் வார்த்தைகள் பூகமாக இருந்தன. நாம் தப்பிக்கும் வழி கிடைத்திருப்பதாகவும் சொன்னார். வா போகலாம்' என்றான் என் அவநம்பிக்கை கலந்த மௌனத்திற்குப் பதிலாக.

வீட்டில் இருந்தவர்கள் என்னை மிகவும் எதிர்பார்ப்புடன் பார்ப்பதை உணர்ந்தேன். தயக்கமும் குழப்பமும் என்னைத் தீர்மானமாக எதுவும் சொல்லவிடாமல் தடுத்தது. ஆனால் அவனுடைய வார்த்தைகள் எனக்கு ஆவலை ஏற்படுத்தின.

நானும் அவனும் வண்டியிலேறிப் புறப்பட்டோம். அந்தப் பொழுது எனக்கு அழியாத சித்திரமாய் இருக்கிறது. இரவின் சுவையை ஏற்று பகல் நிமிர முடியால் அழுந்தியிருந்தது. வரப் போகும் கோடையை நினைவுறுத்துவதாகவும், முடிந்த குளிர்காலத்தின் மீதங்களை உதற முடியாததாகவும் காற்று எங்களை எதிர்கொண்டது. நகரத்தின் ஆளற்ற வீதிகளில் காற்று மிகுந்த வேகங்கொண்டு வீசியது. பிரம்மாண்டமான கரத்தால், ஜன நடமாட்டத்தை அள்ளியெடுத்து வீசி விட்டதாகவும் தோன்றிற்று. எத்தனை நெரிசலைப் பார்த்திருப்பேன் இந்தச் சாலைகளில்? எத்தனை கடைகள்? இரவின் உச்சரிப்பு மெலிதாகக் கேட்கத் தொடங்கியவுடனே வண்ண விளக்குகளை அள்ளி அலங்கரித்துக் கொள்ளும் சாலைகளின் மூளித்தனம் முகத்தில் அறைகிறது. ஆங்காங்கே ராணுவ ஜீப்புகளும் காவல் கொட்டகைகளும் முளைத்திருந்தன. துப்பாக்கியை இறுகப் பற்றியவாறு அமர்ந்திருக்கும் பல சிப்பாய்களைப் பார்த்தேன். அவர்களின் முகத்தில் எந்தவிதமான இறுக்கமும் இல்லை. பலர் சிரிப்புடன் புகைத்துக்கொண்டிருந்தனர். சிலர் அலுப்பான முகபாவனையை வைத்திருந்தனர். ஆனால் சிறு சப்தமோ, ஒரு இணக்கமற்ற அசைவோ போதும் அவர்கள் சிரிப்பையும் அலுப்பையும் உதறிவிட்டு குண்டுகளைப் பொழிய. அப்போது அவர்கள் இயந்திரமாக மாறிவிடுவார்கள் போலும்.

சின்னஞ்சிறு சந்துகள் வழியாகவும் நாங்கள் சென்றோம். வாகனத்தை

ஒட்டுவன் ஒரு சிப்பாய்தான் என்பதைச் சற்று நேரம் கழித்தே திடுக்கிடலுடன் அறிந்துகொண்டேன். மௌனமாக இருந்தோம். வழியில் ஒரு வீட்டில், வாகனம் கடக்கும் போது திறந்திருந்த ஜன்னல், அவசரமான பயத்துடன் மூடப்படும் சப்தத்தை கேட்டபோது எனக்குள் துயரமும் வெறுப்பும் பீறிட்டன.

வெறிச்சோடியிருந்த தெர்ழிற் சாலை வாசலில் விடப்பட்டோம். அடர்ந்த இருளோடு கலந்துவிட்டதைப் போலிருந்தது கட்டிடம். பல கிடங்குகளையும் இயந்திரத் தளங்களையும் கடந்து உள்ளே போக வேண்டியிருந்தது. அலுவலகங்கள் நிறைந்த பகுதியின் இறுதியிலிருந்த கதவின் இடுக்குவழி வெளிச்சக் கோடு குறுக்காய் தரையின் இருட்டில் விழுந்திருந்தது. கதவைத் திறந்து உள்ளே நுழைந்த எங்களைப் பார்த்ததும் எழுந்து நின்றார் எங்கள் முதலாளி. மிகுந்த வயதானவரின் போல் காட்சியளித்தார். மூவரும் மௌனமாக இருந்தோம்.

மிகவும் வசதியான நாற்காலிகளும் அகன்ற மேஜையும் அறையின் மத்தியில் இருந்தன. மேசைக்குப் பின்புறச் சுவரில் தொழிற்சாலை தொடங்கிய காலத்தின் பதிவுகளாய்ப் பல படங்கள் தொங்கின. அவற்றில் எங்கள் முதலாளி மிகவும் பெருமிதமாகக் காட்சியளித்தார்.

'நாம் இருப்பது இக்கட்டான காலகட்டத்தில். நம் வாழ்க்கைக்கு எப்பேற்பட்ட உத்திரவாதமும் இல்லாமல் போய்விட்டது. எத்தனையோ உயிர்களை இழந்துவிட்டோம்.'

எங்களிடம் பதிலை எதிர்பார்ப்பது போலப் பார்த்தார். நாங்கள் பேசாமல் அவரைக் கவனித்தோம்.

'இந்த நெருக்கடியிலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள, இங்கிருந்து தப்பி இதை நாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதை செய்துதான் ஆக வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது எனக்கு.' அவர் குரல் தாழ்ந்தது.

'என்ன செய்ய வேண்டும்?' என்றான் என்னுடன் இருந்தவன். அவனுக்கு இருந்த குழப்பம் வெளிப்படையாகத் தெரிந்தது.

அவர் எழுந்தார். 'என்னுடன் வாருங்கள்.'

தொழிற்சாலையின் பின்பக்கத்தில் உருக்காலைகள் உள்ள இடத்திற்குப் போனோம். பிரம்மாண்டமான இரு அடுப்புகள் அடுத்தடுத்து நின்றன.

கச்சடா உலோகங்களை உருக்குவதற்காக நிறுவப்பட்டவை. என்னுடைய தினசரி வேலை அந்த அடுப்புகளை இயக்குவதுதான்.

'ஏராளமான பிணங்கள் குவிந்திருக்கின்றன. அவற்றை அழிப்பது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு பெரிய தலைவலியாக மாறியிருக்கிறது. ஐக்கிய நாடுகளின் விசாரணைக் குழுவும் அமைதிப்படையும் வருவதற்குள், இந்த பிணங்களின் தடயங்களை அழித்துவிடும் முனைப்புடன் இருக்கிறது. நகரத்திலுள்ள நம்மைப் போன்ற பல உருக்காலைகளுக்குப் பிணங்களை அழிக்கும் வேலை ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப் பதிலாய் நம் குடும்பத்தாரின் பாதுகாப்பும் இந்த நகரத்திலிருந்து பாதுகாப்பான இடத்திற்கு வெளியே அனுமதியும் வழங்குவதாய் எனக்கு சொல்லப்பட்டது.'

எங்களுக்கு வாயடைத்துப்போயிருந்தது. உருக்காலை வாயைப் பிளந்தபடி அரசாங்கைப் போல சிலைத்திருந்தது. என் யோசனைகள் போகும் விதத்தை என்னால் நம்ப முடியவில்லை. தாறுமாறாக எண்ணங்கள் உள்ளே அதிர்ந்தன.

'உங்கள் அதிர்ச்சி எனக்குப் புரிகிறது. நாம் சில முடிவுகளை நோக்கி நகரும் போது மிகவும் துக்ககரமான, கீழ்த்தரமான சமரசங்களை சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. நம் துணிச்சல், நம்பிக்கைகள், கர்வம், சுயமதிப்பு... இன்னும் நம்மை அதிகப் பிரகாசத்தில் ஒளிவுறச்செய்யும் அத்தனை தோல்களையும் இழந்து நிர்வாணமாய், நடுக்கத்துடன் குறுகி நிற்பதாய் வேண்டும் சந்தர்ப்பங்கள் முன் தோற்கிறோம். விதியின் சீற்றத்துடன் போரிட நமக்குத் திராணியற்றுப் போகிறது. நம்மை வெறுத்துக் கொண்டே கூசியபடி சிலவற்றைச் செய்கிறோம். அதன் முடிவில் நமக்கான ஒரு மீட்சி இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையில். இந்த நகரத்திலிருந்து நான், என் குடும்பம் தப்பிக்க வேண்டும். உங்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட ஆசை இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அரசாங்கத்தின் கரங்களுக்கு சிக்காமல் தப்பும் வழிகள் எனக்குப் புலனாகவில்லை. ஐக்கிய நாடுகளின் படை வருவதற்கு முன், அரசாங்கம் ஒரு இறுதிக் கொலைவெறியை அவிழ்த்துவிடும். அந்த இறுதி வன்முறை நம்மைப் பொசுக்கிவிடும். அதற்குமுன் நாம் வெளியேறக் கிடைத்திருக்கும் இறுதி வாய்ப்பு இது.'

ஏணிப்படி ஆயிற்று இந்த வாழ்க்கையென எனக்குள் ஆதங்கம் பொங்

கிற்று. இந்த மண் திடரென நமக்கு எப்படி அந்நியமானது. இந்தக் கொலைகள் யாருக்கு, எதை சம்பாதித்துத் தந்து விடமுடியும்? வழியில் பார்த்த சிப்பாய்களின் முகங்கள் என் ஞாபகத்தில் நிழலாடியது. அவர்கள் அத்தனை குண்டுகளையும் வீசிவிட்டுத் தங்கள் வீட்டிற்கு எப்படிச் செல்கிறார்கள்? தங்கள் குழந்தைகளையும் குடும்பத்தையும் எப்படி எதிர்கொள்கிறார்கள்? அவர்களுக்கு எப்படி இரவு உறக்கம் வருகிறது?

அந்த இரவின் பரப்பு கனவின் திரையால் மூடப்பட்டிருப்பதைப் போல உணர்ந்தேன், திரைக்குப்பின் னால் நடமாடும் வெறுமும் நிழலாக நான் மாறிவிட்டது போலவும் இருந்தது. நான் எப்படி ஒப்புக்கொண்டேன். என் சம்மதத்தை அவருக்கு எப்படித் தெரிவித்தேன் என்பதை என்னால் இப்போது சரியாக விளக்க இயலவில்லை. அது ஒரு வியப்பான விஷயமல்ல என்றும் தோன்றுகிறது. எத்தகைய நம்பிக்கைகளும், இலக்குகளும் இல்லாத ஒரு ஐடத்தால் மட்டுமே அதைச் செய்ய சம்மதித்திருக்க முடியும். இருண்டுகிடந்த எதிர் காலத்தில் ஒரு மின்னல் கீற்று தோன்றுவதை உணர்ந்திருந்தேன். அந்த மெலிதான வெளிச்சக் கிழிசலை நோக்கி நான் பிரயாணிக்க வேண்டும். வழியின் கொடூரங்களை சந்திப்பது நான் ஒருவனாக மட்டுமே இருக்கும்.

என் மனத்திரையில் நன்றாக விரியும் அடுத்தக் காட்சி, உருக்காலையின் கோடியிலிருந்த கிடங்கிலிருந்து பிணங்களை இரும்புப் பாளங்கள் தூக்கப் பயன்படுத்தும் வண்டியில் இழுத்து வந்தது. உருக்காலையின் பொத்தான்களைத் தட்டிவிட்டிருந்தேன். குபீரென்ற இரைச்சலை உருவாக்கியபடி இயங்க ஆரம்பித்தது. சில நிமிடங்களில், வெப்பு அளவுகளை சீராக்கினேன். உலோகங்களை ஆலைக்கு நகர்த்தும் கன்வேயர் பெல்ட் ஓட ஆரம்பித்தது.

பிணங்கள் கிடங்கில் குப்பை போல குவிக்கப்பட்டிருந்தன. அதன் எண்ணிக்கை என் மனதைப் பிழிந்தது. யோசனைகளையும் உணர்வுகளையும் அகற்றிவிட்டதான மனநிலையில் வண்டியின் நெம்புகோலால் பிணங்களைத் தூக்கி ஆலைக்கருகில் இறக்கினேன்.

உடல்கள் விதவிதமான நிலைகளைக் கொண்டிருந்தன. தோட்டாக்கள் நுழைந்திருந்த இடங்கள் பாளமாய் வெடிப்புற்ற மண்ணைப் போல

தோல் பிளந்து விரிசலுற்றிருந்தன. உள்ளுக்குள் இருப்பதும் காய்ந்த பதத்துடன் இருந்தது. குருதி உறைந்து இன்னொரு தோல் போல பல இடங்களில் கெட்டியாய்ப் படர்ந்திருந்தது. கால்களும் கைகளும் விதவிதமான கோணங்களில் வெளிநீட்டிக்கொண்டிருந்தன. அறுந்து தொங்கியிருந்த கால்களும் முறிந்திருந்த கைகளும் உடலின் பாகங்களாகத் தோற்றமளிக்கவில்லை. முகங்களில் உறைந்திருந்த அலட்சிய பாவனை திகிலூட்டியது. உடலுக்கு நிகழ்ந்தவற்றுடன் சம்பந்தப்படாத பாவனையை முகம் கொண்டிருந்தது. சில முகங்கள் புன்னகைப்பது போல், சில சிரிப்பது போல, சில வெறும் வியப்புடன் ஆபாசமாய்

இருந்தது. பலவற்றின் விழிகள் உக்கிரமாய் வெறித்தன. குண்டு பாய்ந்து சின்னாபின்னமாகி முகங்கள் அடையாளம் கூற முடியாத சதைக் கிழிசல்களாகவும் இருந்தன.

என் அடிவயிற்றிலிருந்த படபடப்பு அடர்த்தியான கறுத்த திரவத்தை உருவாக்குவது போலிருந்தது. அது மேலெழுகையில் குமட்டியது. மூச்சுக்குத் திணறினேன். வெப்பமாய் உடல் முழுவதும் உணர்ந்தேன். மெல்ல அந்த வெப்பம் என் நரம்புகளில் பரவியது. என் இரத்தம் ஆவியாக சருமத்திலிருந்து மேலெழும்புவதை உணர்ந்தேன். இறகு போல் எடையற்றுத் துடிக்கலானேன்.

நெம்புகோலைத் தாழ்த்தி உடலொன்றை அள்ளி கன்வேயர் பெல்ட்டில் இறக்கினேன். எனக்கு முதுகைக் காண்பித்தபடி குப்புற விழுந்தது ஒரு கிழவனின் உடல். அவன் தொடை வழியே சுடப்பட்டிருந்தான். பிருஷ்டத்திற்குக் கீழே பெரிய

ஓட்டை தெரிந்தது. இரத்தத்தின் கீறுகள் எங்கும் பரவியிருந்தன. கன்வேயர் பெல்ட்டின் நகர்வோடு என் கண்களும் நகர்ந்தன. உருக்காலையின் வயிற்றுப் பகுதியில் அந்த உடல் திரும்பி மறைவதைப் பார்த்தேன். பார்த்துக்கொண்டே இருந்தேன். அந்த வெப்பத்தின் உக்கிரத்தில் எலும்புகள் தூள் தூளாக வெடிக்கும் ஓசை என் காதுகளில் விழுவதைப் போலிருந்தது. சதை கருகும் நாற்றம் எங்கும் பரவுவது போல் உணர்ந்தேன். அவையெல்லாம் அதிர்ச்சியான என் மனம் சிருஷ்டித்த பிரமைகளையன்றி உண்மை அல்ல. அந்த நெருப்புக்குள் நுழைந்த கணத்திலேயே உடல்கள் பொசுங்கி விடும். உடல் அழியும் நாற்றத்தைக் கூட நெருப்பு மிச்சம் வைக்காது. கனவில் நடமாடுபவனைப் போல நெம்புகோல் தூக்கியை இயக்கி உடல்களை ஒன்று ஒன்றாகக் கன்வேயர் பெல்ட்டின் மீது சரிக்கலானேன். காலம் பற்றிய ப்ரக்ளை என்னைவிட்டு அகன்றிருந்தது முற்றிலுமாக. உலோகப் பாளங்களை அடுப்புக்குள் அனுப்பும் லாவகத்துடன் உடல்களை அனுப்பிக்கொண்டிருந்தேன். அவ்வப்போது பெருங்குரல் பக்கத்து வாரிசையிலிருந்து கேட்கையில் திடுக்கிட்டு விழித்துப் பார்ப்பேன். என்னை அழைத்து வந்தவன் வாந்தியெடுத்துக்கொண்டிருப்பான். அல்லது வாய்விட்டு அரற்றிக்கொண்டிருப்பான். நான் பொம்மைபோல, இயந்திரத்தைப் போல இயங்கியபடி இருந்தேன். எத்தனை உடல்கள் என்று நினைவில்லை. தெரிந்த முகங்களா, அன்னியர்களா என்றும் நினைவில்லை. என் ப்ரக்ளை என்னிடம் இல்லை என்று தோன்றினாலும், என்னை விட்டு அகன்று என்னை நான் கூர்ந்து பார்த்தபடி இருந்தேன் என்றும் சொல்லலாம்.

கன்வேயரில் ஒரு நடுத்தர மனிதனை ஏற்றியபொழுது சரிந்து விழுந்தான். மறுபடி மறுபடி உடலை நெம்பி சாய்க்க சாய்க்க விழுந்தபடி இருந்தான். அப்போதுதான் பார்த்தேன் அவன் கரங்களில் சிக்கியிருந்தது ஒரு சிறுமியின் உடல். அதன் கழுத்து அவன் கரங்களுக்கிடையில் நசுங்கியிருந்தது. தலை வெளியே தொங்கியபடி இருந்தது. கன்வேயரில் சரிக்கும் போது அச்சிறுமியின் தலையும் அவன் கரங்களின் கொக்கியும் பெல்ட்டின் வெளியே வழிந்து கீழே முழுவதையும் இழுத்தன. நான் அருகே சென்றேன். அந்த மனிதனின் கால்

களை இழுத்து மேலே நகர்த்த முற்பட்டேன். உடலின் கனம் என்னை விழிப்பு நிலைக்கு இழுத்து வந்தது போலிருந்தது. அவன் கால்கள் என் முகத்தை முட்ட, தடுமாற்றம் ஏற்பட்டு அவன் மேல் சரிந்து விழுந்தேன். எழ முற்படுகையில் அந்தக் குழந்தையின் முகம் என் முகத்துக் கெதிரே இருந்தது. அந்தத் தோலின் மென்மையை என் சருமம் சந்தித்தது. மக்கிய வாசனையை என்னால் உணர முடிந்தது. அதன் கண்களும் என் கண்களும் இமையை இமை தொடும் அளவிற்கு இருந்தன. அந்த அசௌகரியமான நிலையில் கூட அந்தச் சிறுமியின் முகத்தில் உறைந்திருந்த, நகங்கித் தொங்கிய கழுத்தின் மீது ஊசலாடும் அழகை - உலகின் ரகசியங்களை யெல்லாம் உறிஞ்சிக் குடிக்க முனையும் ஆவலின் தாண்டவத்தை - கண்டேன். என் விதைப்பைகளில் மிதிக்கப்பட்டது போலிருந்தது. தாள முடியாத கிசிலும் வலியும் துயரமும் என்னைச் சூழ்ந்தது. குமுறிக் குமுறி அழகை பீறிட்டது. என் உடல் அந்த உடல்களுடன் பிரிக்க முடியாத இணைக்கப்பட்டதைப் போல திகிலுற்றேன். அழகையின் அலறல்களாக என் பீதி வெளிவந்தது. தரையில் அங்குமிங்கும் அவ்வுடல்களுடன் புரண்டேன். என் கண்ணீரும் எச்சிலும் அடிவயிற்றிலிருந்து எம்பிப் பீறிட்ட வாந்தியும் ஒன்றாகக் கலந்து வெளியில் வழிந்தன.

மீதமிருந்த உடல்கள் என்னவாயிற்று, எப்படி நான் அங்கிருந்து வெளிவந்தேன் என்பதெல்லாம் எனக்கு நினைவில் இல்லை. என் மனம் அதற்குப் பிறகு நடந்த பல மணிநேர நிகழ்ச்சிகளை இருட்டடிப்பு செய்துவிட்டது.

ஏதோ ஒரு வாகனத்தில் நான் என் குடும்பத்துடனும், இன்னும் சில அந்நியர்களுடன் வேறோரு நாட்டிற்கு அகதியாக நுழைந்த பிம்பம் அடுத்த படியாக என் கண்முன் நிழலாடுகிறது. அடர்ந்த பனிமழைக்குள் இருப்பது போல தெளிவற்று இருக்கின்றன அந்த நினைவுகள். என் மனைவியின் கரங்களை இறுகப் பற்றியபடி அமர்ந்திருந்தேன். மௌனத்தில் மூழ்கிப் போய்.

சில வருடங்கள் நான் பைத்தியம் பிடித்தாற்போல இருந்ததாக என் மனைவி சொல்லியிருக்கிறாள். எதுவும் தெளிவாக நினைவில்லை இப்போது.

ஒரு நாள் திடுக்கென்று விழித்துக் கொண்டேன். எங்கோ ஒரு அலறல் சத்தம் கேட்டது போலிருந்தது. திடுக்கிட்டு விழித்தவனுக்குத் தீப்பொறி

போலப் பற்றிக்கொண்டது ப்ரக்ஞை. அப்போது என் உள்ளுணர்வு என் நடுக்கத்தின் ஆதாரத்தை, அந்த அலறலின் தோற்றத்தை எனக்கு அறிவித்தது. என் கண்முன் அந்தச் சிறுமியின் விடுதலையின் விலகல் பெற்றெடுத்த முகம் தோன்றியது.

தூக்கம் தொலைந்து போனது அன்றிலிருந்துதான். பிம்பங்கள் வரிசையாக என்னைப் பின் தொடர்கின்றன, கனவைப் போலவும், நிஜத்தைப் போலவும் தோற்றமிட்டு என்னை இழுக்கடிக்கின்றன. வீதியோரம் மடங்கிக் கிடக்கும் கிழவனின் உடலைப் பார்த்து அலறியிருக்கிறேன். கனவில் வருவதன் தாக்கத்தை சொல்ல முடியாது சலபமாய். நெருப்பின் விவரிக்க முடியாத வண்ணக் குழம்பை வெப்பமாக உணர்ந்து படுக்கையில் துடித்திருக்கிறேன். தீயில் மூழ்கும் முன் நெருப்பு வண்ணங்களின் நெளியல்களைப் பிரதிபலித்து விகாரமாகும் முகங்கள். நீரில் மூழ்கும் கலலைப் போன்று தீக்குள் துல்லியத்துடன் வீழ்கையில் குற்றச்சாட்டாய் பொங்கும் குரல் என்னைச் சுழற்றியடிக்கும். அக்குரலின் அழுத்தம் என் காதுகளை வெடிக்குமளவிற்கு இறுக்கும். தாங்க முடியாத இம்சைக்கு நான் நகர்த்தப்படுவேன். அப்போதெல்லாம், என் காதுகளை நான் இறுகப் பொத்திக் கொள்வதாக என் மனைவி சொல்லியிருக்கிறாள். உச்சமாய் அந்தச் சிறுமியின் உடல் தீக்குள், நீரில் ஆடும் இலை போல அலையும் மெல்ல. அப்போது எழும்பும் மெல்லிய ஓலத்தின் துயரத்தை ஜீரணிக்க இயலாது துடித்துப்பேன்.

எத்தனையோ மருத்துவர்களை சந்தித்துவிட்டேன். மதுக்குப்பிகள் அளித்த ஆறுதலைக்கூட மதங்கள் அளிக்கவில்லை. பிணங்களை அழிப்பதும், உயிர்களை அழிப்பதும் வெவ்வேறு விதமானவை; வெட்டியானின் வேலையைத் தான் நான் செய்தது என்றெல்லாம் சமாதானங்களை உருவாக்கிக் கொள்வேன். சில சமயம் மனம் தெளிவுற்றாற்போல தோற்றம் கொள்ளும். அதிர்வுகளற்ற சூழலை மனம் உணர்ந்தபடி மிதக்கும் சில காலம். ஆனால் வெகுவிரைவில் பிணங்களின் குவியல்களுக்கிடையில் நான் சிக்கி, மூச்சுத் திணறுவேன். என் மூச்சுக்காற்றைக் குடிக்க ஒவ்வொரு உடலும் முட்டி மோதிக்கொள்ளும். கபாலங்கள் உடைந்து குருதி கொப்புளித்து என்னை நனைக்கும். வியர்த்துப் போய் விழித்துக்கொள்வேன்.

தற்கொலைக்கு முயன்றிருக்கிறேன். மலை முகட்டின் காலடியில் சல்லாத்தூணியைப் போல நெளியும் கடலுக்குள் விழ, கூர்மையான கத்தியால் துடிக்கும் மணிக்கட்டு நரம்புகளை அறுத்துக்கொள்ள, சீறிப்பாய்ந்து வரும் வாகனத்தின் முன் சாடி விழ... என் தோல்விகள் மிகவும் கேவலமானவை. உயிர் வாழும் ஆசை அபத்தமானதாகவும், இன்னும் பாதாளத்திற்கு என்னைத் தள்ளுவதாகவும் தோன்றுகிறது. ஆனால் அதை மீறும் சக்தி எனக்குள் வளர்ந்து பெருக மறுக்கிறது. தோல்விகளுடன் ஏதோ ஒரு விதத்தில் சமரசம் செய்து கொண்டுவிட்டேன் என்று தான் தோன்றுகிறது.

ஒரு நாள் - நான் அப்போது என்ன செய்துகொண்டிருந்தேன் என்பது சரியாக நினைவில்லை - திடீரென்று உள்ளுணர்வில் ஒரு மின்னல் வெட்டியது போலிருந்தது. மீதமுள்ள வாழ்நாளை நான் சந்திப்பதற்குத் தேவையான சக்தியை உங்களிடமிருந்து மட்டுமே பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்று உணர்ந்தேன். அது எனக்கு மிகுந்த வேகத்தை அளித்தது. என்னை மீட்கும் சாவி உங்களிடம் உள்ளது என்ற தீவிர நம்பிக்கைதான் என்னை இன்று உங்கள் முன் நிறுத்தியிருக்கிறது. ஒரு அரசியல் கைதியை சந்திக்க அரசாங்கம் அமைத்துள்ள இடைஞ்சல்கள் எப்பேற்றப்பட்ட உத்தேசகத்தையும் சுருங்கிவிடச் செய்வவை. அதை வெல்ல அயராது மனமும் நம்பிக்கையும் வேண்டும். தளர்ந்து போன சமயத்தில்தான் இந்த சந்தர்ப்பம் அமைந்திருக்கிறது.

இத்தனை நேரம் பொறுமையாக என்னைக் கேட்டதற்கு நன்றி. எந்த வித குறுக்குக் கேள்விகளும் நீங்கள் கேட்காதது எனக்கு வியப்பைத் தருகிறது. அது ஒருவிதத்தில் நல்லதும் கூட. என் வாழ்க்கையின் இருளை சந்திக்கும் தைரியத்தை நீங்கள் அளிப்பீர்கள் என நினைக்கிறேன்.

இந்தப் படுகொலைகளின் மூலம் நீங்கள் தான். உங்களின் ஆட்சியில் தான் இவை நிகழ்ந்திருக்கிறது. நீங்கள் முனைப்புடன் சுயமேற்பார்வையில் செய்தது இவற்றை. நேரிடையாக பல சந்தர்ப்பங்களில் சிப்பாய்கள் கொலைகள் நிகழ்த்திய இடங்களுக்குச் சென்று சிப்பாய்களுக்குப் பதக்கங்களை வழங்கியதுண்டு. அழிவின் ஒவ்வொரு கணத்தையும் கச்சிதமாகத் திட்டமிட்டு நிறைவேற்றியது உங்கள் அரசாங்கம்.

அதன் பின்னாலிருக்கும் காரணங்கள், நியாய தருக்கங்கள் - அவற்றை மறுக்கும் நோக்கம். எனக்கில்லை. அரசியல் நோக்கங்களின் சிக்கல்கள், நியாய-அநியாய மதிப்பீடுகள் என் முனைக்கு அப்பாற்பட்டவை. அவை எனக்குத் தேவையில்லை. சுயநலமிதான் நான். நான் புரிந்துகொள்ள முனைவதெல்லாம் நீங்கள் உங்கள் தற்கால வாழ்க்கையை, கைதியாக, மரண தண்டனையை உங்களுக்குப் பின் வந்த அரசாங்கங்கள் தடை செய்துவிட்ட நிலையில், எப்படி எதிர்கொள்கிறீர்கள்? உங்கள் இரவுகளின் ஓலங்களுடன் எப்படி சமரசம் கொள்கிறீர்கள்? நான் அனுபவிக்கும் பயங்கள், பிம்பங்கள், குரல்கள் உங்களுக்கு நிச்சயமாக ஏற்பட்டிருக்கும் என நம்புகிறேன். அவற்றுடன் கழியும் வாழ்க்கையின் நம்பிக்கை எங்கிருந்து தோன்றுகிறது? ஒவ்வொரு பாழ் இரவின் இறுதியிலும் முளைக்கும் இரவுகளின் தொடர்ச்சியின் முன் துவளாத துணிச்சலை எங்கிருந்து நீங்கள் பெறுகிறீர்கள்? மீதமுள்ள காலத்தின் சுமை என்னைத்தாள முடியாது நெருக்குகிறது. நீங்கள் தான் எனக்கு உதவ வேண்டும்.'

சரேலென்று கீழ்பாயும் நீர்வீழ்ச்சி போல ரீங்காரத்துடன் மெளனம் இறங்கியது. எனக்குத் தலை மிகவும் வலித்தது. வரண்ட தொண்டையில் மிட்டு மிட்டு எச்சிலை விழுங்கப் பிரயத்தனப்பட்டேன். வலது கண்ணின் கீழிமை விட்டுவிட்டுத் துடித்தது அசௌகரியத்தை கொடுத்தது. அடிவயிறு இறுக்கமாய் உள்ளிழுத்துக் கொண்டிருந்தது. ஓரத்தில் இருந்த குடிநீர் பெட்டியைப் போல அசைவற்றப் பொருளாக இருந்தார் அவர். அந்த அறையின் கண்ணாடிச் சுவர்களுக்கு பின்னே நின்றிருந்த காவலாளி இன்னமும் எங்களை உற்றுப்பார்த்தபடி இருந்தான்.

அவர் என்னைப் பார்த்தபடி வெறுமனே இருந்தார். அவரின் முகத்தை இப்போது தான் கூர்ந்து பார்த்தேன். மிகப் பெரிய கண்கள். அந்தப் பார்வையின் பரப்பிலிருந்து எங்கும் தப்பிவிட முடியாது என்று பட்டது. வயோதிகத்தின் தடயங்கள் சரும சுருக்கங்களில் வெளிப்பட்டன. உடலுக்குள் மறைந்திருக்கும் மிகப் பெரிய சுமையை தூக்கி வெளிக்கொண்டும் முயற்சி போலிருந்தது அவருடைய பலத்த முச்சு. தலையில் பிசுறு பிசுறாய் முடிக்கற்றைகள் சொற்பமாய் காணப்பட்டன. முடியற்ற தலையின் சருமம் வெளுத்துப் போய் பழுப்புப் புள்ளிகள்

நிறைந்திருந்தது. தன்னிச்சையாய் அவருடைய வலது கையின் ஆட்காட்டி விரல் மேலும் கீழும் சீராய் ஆடுவதைக் கவனித்தேன். அது எனக்கு திடீரென எரிச்சலைக் கொடுத்தது. எழுந்து அந்த விரலை அசையாது பிடித்து விடலாம் போலிருந்தது. அவர் விழிகள் மிகவும் இளமையாக இருப்பதைப் போன்று இருந்தன. அதில் இருந்த களங்கமற்ற வெண்மையை நான் வியப்புடன் கவனித்தேன். கைகள் கோர்த்து மடியில் கிடந்தன. நான் இன்னும் சொல்ல வேண்டியது இருக்கிறது போல என்னை வெறுமையாய் பார்த்தபடி இருந்தார். என் மெளனம் உடையாமல் தொடர்ந்தது. எதிர்ப்பார்ப்பு நிறைந்த என் மெளனத்தை அவரும் மெளனத்தால் எதிர்கொள்வது போலிருந்தது.

நான் தொண்டையை செருமிக்கொண்டேன். அவர் விழிகள் என் முகபாவத்தைத் தொடர்ந்தபடி இருந்தன. அவர் எத்தனை குள்ளமானவர் என்பதை அப்போது கவனித்தேன். என் மார்பளவிற்குத்தான் வருவார் போலும். மிகவும் சோனியாகவும் தோன்றினார். முகத்திலிருந்த பிரகாசத்திற்கும் உடலுக்கும் சம்பந்தம் இல்லாது இருந்தது. அந்தக் கண்கள்தான் பிரகாசத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. அக்கண்களிலிருந்து வழியும் கருணையும், அறியாமையின் ஆவலும் என்னால் தாங்க முடியாதபடி இருந்தன. யாராவது ஏதாவது பேசினால் என் அசௌகரியம் சற்றுக்குறையும் என்று தோன்றிற்று. ஆனால் எனக்குப் பேச ஏதுமில்லாமல் போயிற்று, இன்னும் - அதற்கு வேண்டிய திராணியும் இல்லை. ஏதாவது சொல்லுங்களேன் என்று அவரை மனதுக்குள் இறைஞ்சினேன்.

அவர் மெளனம் தொடர்ந்தது. முகத்தில் தேங்கிய கருணையுடன். என் கேள்விகளுக்கெல்லாம் அந்தக்

கருணை தோய்ந்த பார்வை ஒன்றே பதிலெனத் தீர்மானித்து விட்டதைப் போலிருந்தார். எனக்குள் எரிச்சலும் கோபமும் எழுந்தன. அவர் கழுத்தைப் பிடித்து பேச என்று உலுக்கலாம் போலிருந்தது.

சற்று நேரம் கழித்து எழுந்து நின்றார். அவர் எத்தனை குள்ளம் என்பதை அப்போது நான் வியப்புடன் பார்த்தேன். என் மார்பளவுக்கும் கீழே. அவர் பேச ஆரம்பித்த போது அந்தக் குரலை என்னால் நம்ப முடியாதபடி மென்மையாய் இருந்தது. அவரால் உரத்துப் பேசவே முடியாது என்று தோன்றியது.

'என்னை மன்னிக்க வேண்டும். எனக்கு உங்களுக்கு சொல்ல எதுவும் குறிப்பாய் இல்லை. நீங்கள் இன்னமும் விசாரித்துக்கொண்டு வந்திருக்கலாம். எனக்கு இருப்பது அல்லமைர் நோய் என்பது உங்களுக்கு தெரிந்திருந்தால், உங்கள் நம்பிக்கைகளை என் மேல் வைத்திருக்க மாட்டீர்கள். எனக்கு நீங்கள் குறிப்பிட்ட எந்த நிகழ்வும் இப்போது நினைவில் இல்லை. மறதி நோய் முற்றிப்போன நிலையில் இருக்கிறேன். என் தினசரி காரியங்களையே நான் ஒழுங்காக செய்வது அதிகம். என்னால் உங்களுக்கு எந்த விதமான ஆறுதலை சொல்ல இயலும்? நீங்கள் குறிப்பிட்ட விஷயங்கள் எனக்கு மிகுந்த துயரத்தை அளிக்கின்றன. நானா இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ற குற்றவுணர்ச்சி என்னை வாயடைக்கச் செய்கிறது. ஆனால் இந்தத் துயரம், உங்களின் வார்த்தைகள் எல்லாமே இன்னும் சில மணித்துளிகளில் எனக்கு மறந்துவிடும். உங்கள் முகம் கூட எனக்கு நினைவிராது. என்னை மன்னித்து விடுங்கள்.'

சில நேரம் நானும் அவரும் அப்படியே அமர்ந்திருந்தோம்.

பின்னால் இருந்த கண்ணாடிக் கதவை அவர் தட்டினார். உள்ளிருந்த காவலாளி அவரை அழைத்துச் செல்வதை நான் பார்த்தேன். என் பார்வையிலிருந்து மறையுமுள் அவர் என்னை ஒருமுறை திரும்பிப் பார்த்தார். அவர் முகத்தில் தோன்றிய கருணை என் முகத்தில் பளீரென்று அறைந்தது.

'ஏமாற்றி விட்டாயே நம்பிக்கைத்துரோகி!' என அலறினேன். அந்தச் சிறு அறையில் என் குரலின் எதிரொலி ஒரு சிறுமியின் அலறலைப் போலிருந்தது.

ஓலியங்கள் : எபனேசர்

வானகமே இளவயிலே மரச்செறிவே

மொழி - படைப்பு - வாழ்வு மௌனியை முன்வைத்து

சுந்தர ராமசாமி

செப்டம்பர் 1,2 தேதிகளில் தலித் இலக்கிய இதழும், காலச்சுவடு அறக்கட்டளையும் இணைந்து நடத்திய மௌனி பற்றிய கருத்தரங்கம் பாண்டிச்சேரியில் நடைபெற்றது. கலந்துகொண்டவர்களில் பெரும்பான்மையோர் படைப்பாளிகள். வாசகர் எண்ணிக்கை குறைவாகவே இருந்தது.

மௌனி கருத்தரங்கில் ஒரு சில விஷயங்கள் எனக்கு முக்கியமாகப்பட்டன. கட்டுரை எழுதிப் படித்தவர்களும் சரி, விவாதங்களில் பங்கெடுத்தவர்களும் சரி, மௌனியின் எழுத்துகளை மிகுந்த சிரத்தையுடன் கற்றவர்களாக இருந்தனர். நிறைய கருத்து வேற்றுமைகள் இருந்தாலும் அரைகுறையாய்ப் படித்தவர்களின் சவடால்களைக் கேட்கும் பாக்கியம் கிடைக்கவில்லை. கருத்துகளை முன்வைத்தவர்களும் தெளிவாகப் பேசினார்கள். வந்திருந்தவர்கள் எல்லோருமே கருத்தரங்கில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளத் தங்களுக்குக்கும் சுதந்திரத்தில் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதை உணர முடிந்தது. விவாதம் நேர்கோட்டில் விரிவு கொள்ளாத - இவ்வாறான எதிர்பார்ப்பு இன்று எனக்கு இல்லை - நேரத்திலும் தடம் புரண்டு ரசாயசத்தின் கிடங்குகளில் புதைந்துவிடவில்லை. சுமார் பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்கூட இத்தரத்தில் ஒரு அரங்கு நிகழ்ந்து முடிந்திருக்குமா என்ற கேள்வி என் மனதில் எழுந்தது.

மௌனியைப் பற்றி பல தளங்களைச் சார்ந்த கருத்துகளைக் கேட்க முடிந்தது. மார்க்சிய இலக்கியப் பார்வையில் மனச்சாய்வு கொண்டிருந்தவர்கள், மௌனி எழுத்துப் பற்றி எதிர்மறைக் கருத்துகளை முன் வைத்தனர் என்றாலும், மொத்தமாக அவரை நிராகரிக்கும் இறுக்கம் கொண்டிருக்கவில்லை. இன்றையப் புதிய மார்க்சியவாதிகள் மேற்கில் காஃப்கா, தாமஸ் மன், ராபர்ட் முஸில் போன்ற பல படைப்பாளிகளை முற்றாகப் புறக்கணிக்கும் குறுகிய நோக்கைத் தவிர்த்து, அவர்களையும் மறுபரிசீலனை செய்துவரும் நிலையின் நீட்சி, தமிழகத்திலும் மார்க்சியவாதிகளுடனான விவாதத்திற்கு வழிவகுத்திருக்கிறது. கலாச்சாரம் சார்ந்த பார்வைகள் விரிவு கொள்ளாத வரையிலும் அரசியல் சார்ந்த விமர்சனங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வது சாத்தியமில்லை என்றே நினைக்கிறேன்.

கல்வித்துறை சார்ந்து தமிழைக் கற்றவர்களுக்கு மௌனியுடன் ஒன்றுபட பல தடைகள் இருக்கின்றன. மௌனியின் நடைபயில் வெளிப்படும் தெளிவின்மையும் இலக்கணப் பிழைகளும் எந்த அளவுக்கு மொழியைப் பிரக்ஞைபூர்வமாக அவர் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்ற கேள்வியை எழுப்பிற்று. இது நியாயமான கேள்விதான்.

மௌனியின் ஒரே கதையை முன்வைத்து அடிப்படை இலக்கணம்கூட அவருக்குத் தெரியாது என்பதை நிரூபிப்பது சிரமமல்ல. இலக்கணத்தைப் பிரக்ஞைபூர்வமாக மீறுவது ஒன்று; அறியாமை காரணமாக கோட்டை விடுவது மற்றொன்று. மௌனி மீறியதற்கும், ஒருகால் அதை விட அதிகமாகக் கோட்டை விட்டதற்கும் உதாரணங்களைத் தொகுப்பதும் சாத்தியம்தான்.

படைப்பாளியின்
ரகசிய
அகராதியில்
ஒன்றுக்கு
மேற்பட்ட
அர்த்தங்கள்
கொண்ட ஒரு
சொல்
அபூர்வமானது.

ஆனால் மொழியின்மீது கொள்ளும் தேர்ச்சி சார்ந்து மட்டுமே எழுத்து, படைப்புக்குணம் கொண்டு விடுவதில்லை. தமிழைக் கற்றறிந்த பேரறிஞர்கள் கேலிக்கூத்துக்கு இடந்தரும் நாவல்களை எழுதியிருக்கிறார்கள். சென்ற நூற்றாண்டில் மட்டும் தமிழறிஞர்கள் தயாரித்துள்ள அப்புச்சப்பற்ற கவிதைகளின் அளவு மிக அதிகமானது.

மௌனி, மொழியை மீறியும் மீறாமலும் அற்புதமான கவித்துவ வரிகளை பல்வேறு இடங்களில் பீறிடச் செய்திருக்கிறார். சரி, தவறு என்ற நியதிகளைத் தாண்டி படைப்புச் சுதந்திரத்தில் கைவீசி நீந்தும் ஒரு படைப்பாளியால் மட்டுமே இவை சாத்தியப்படும். விசாலமான விகசிப்புக்குள் நம்மை இழுத்துக்கொள்ளும் இவ்வரிகளைக் கண்டடைவதற்காகவே முன்னும் பின்னும் சகஜமான வேறு வரிகளில் அவர் நகர்ந்து செல்கிறார் என்ற தோற்றம் நமக்குக் கிடைக்கிறது. மின்னல்போல் ஒளிரும் இவ்வரிகள், 'எழுத்து' இதழ் வெளிவந்த நேரத்தில் புதிய கவிதையைப் படைக்க ஏங்கிக்கொண்டிருந்த கவிஞர்களைப் பாதித்தது. உரைநடை சார்ந்த திசையில் நகர்ந்தாலும் உயர்ந்த கவிதை வரிகளை உருவாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையை மௌனியின் கவித்துவ வீச்சுக்கள் அளித்திருக்கக்கூடும் என்றே நினைக்கிறேன். இக்கவித்துவ வரிகள் உருவாவதற்கு சுமார் இருபது வருடங்களுக்கு முன்னரே, பாரதி வசனத்தைக் கவிதைக்குப் பயன்படுத்த முயன்றிருக்கிறான் என்றாலும், பாரதியின் இக்கவிதைகளிலே மரபும் மதமும் சார்ந்த இணைப்பு விகசிப்புக்கு இடம் தராத தடைகளை உருவாக்குகிறது.

படைப்பாளிக்கும் மொழிக்குமான உறவு சற்றுச் சூட்சுமானது. சகல படைப்புகளையும் அதற்கு முற்பட்ட காலத்தைச் சார்ந்த எழுத்துருவங்களை ஆதாரமாக வைத்தே நாம் உருவாக்கி வந்திருக்கிறோம். சுமார் நூறு வருடங்களுக்கு முன்புகூட இந்நிலைதான். மரபு இலக்கியங்களில் நீண்டகால இடைவெளியில் நிகழ்ந்துள்ள வேறுபாடுகள் காலமாற்றத்தால் தவிர்க்க முடியாது பெற்ற அழுத்தங்களே தவிர படைப்பாளியின் பிரக்ஞை சார்ந்த தாண்டல்கள் அல்ல. அனைத்தையும் உள்ளடக்கிக் கொள்ளும் பொருட்டு, 'நேற்றைய எழுத்துருவங்கள்' எனும் சொற்சேர்க்கையை நாம் பயன்படுத்தினாலும் நேற்று வரையிலும் பெரிதும் கோலோச்சிக் கொண்டிருந்தவை கவிதையின் வேறுபட்ட உருவங்கள்தான். அக்கவிதைகளுக்கு ஆதாரமான படைப்புக்கங்கள் தளர்ந்துபோன நிலையிலும் பாரதிக்கு முற்பட்ட ஒன்றிரண்டு நூற்றாண்டுகளிலேனும் மரபின் தவிர்க்க முடியாத பழக்கத்திற்கு ஆட்பட்டு கவிதை உருவங்களில் கவிதையை இழந்து நின்றோம். இந்நிலைதான் பின்னர் கவிதையின் ஊற்று, படைப்பாற்றலைச் சார்ந்தது என்றும்

அது இல்லாத நிலையில் கவிதையின் வடிவம் சார்ந்த இலக்கணத் தேர்ச்சிகள் கவிதையை உருவாக்கத் துணை நிற்காது என்பதும் நமக்கு உறைத்தது.

கடந்த இரண்டாயிர வருட இலக்கிய வரலாற்றில் மிக முக்கியமான நிகழ்வு - அல்லது முக்கியமான நிகழ்வுகளில் தலையாயது; அல்லது ஒன்றேனும் ஆனது - தன் உடலெங்கும் பூட்டப்பட்டிருந்த கவிதையின் விலங்குகளைப் புதிய படைப்பாளிகள் பிரக்ஞையூர்வமாக உடைத்ததுதான். உலகக் கவிதைகளுக்குரிய காலத்தளம் தமிழ்க் கவிதையின் காலத்தளமாக முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டதும் அப்போதுதான்.

உண்மையில் கவிதை சார்ந்த இலக்கணம் தமிழ் வாழ்வின் ஒரு குறியீடு. அந்தக் குறியீடுக்குள்தான் தமிழ் வாழ்வின் அதிகாரம், இறுக்கம், நியதிகள், கல்விச் செருக்கு சார்ந்து பிறரை ஒடுக்கும் சர்வாதிகாரம் எல்லாம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. கவிதைதான் கலைகளின் ராணி. அக்கவிதையின் கண்ணுக்குத் தெரியாத பொற்கிரீடத்தைத் தட்டிவிட்டபோதுதான் கவிதை உள்ளிட்ட சகல எழுத்துருவங்களும் ஜனநாயகப்படுத்தப்பட்டன. நேற்றையக் கவிதையைக் கண்முடித்தனமாகத் தூக்கிய சகல சக்திகளும் அதிகாரத்தை நோக்கி நகர முற்பட்டவையே. அதிலிருந்து பெற்ற விளைச்சலின் அறுவடை முடிந்தாயிற்று என்று நினைக்கிறேன்.

கி. அ. சச்சிதானந்தன், சுந்தர ராமசாமி, ஞானக்கூத்தன், இராசேந்திர சோழன்

படைப்பாளியின் ரகசிய அகராதியில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அர்த்தங்கள் கொண்ட ஒரு சொல் அபூர்வமானது. அகராதியை நேசிக்காத படைப்பாளி இல்லை என்றே சொல்லலாம். உண்மையில் அந்த நேசிப்பிலிருந்தே அவனுக்கு அகராதியின் வரையறைகள் தெரிய வருகின்றன. ஒரு சொல்லுக்குப் பல பொருள்களை தரும் அகராதி, அச்சொல் ஏகதேசமாக ஏற்கும் எல்லாப் பொருள்களையும் திரட்டிக் கொள்கிறது. ஒரு சொல்லுக்குத் திரட்டப்பட்ட பொருள்களின் இடையே மறைந்திருக்கும் நிற்பேதங்களை உணராத படைப்பாளி, மொழியைக் கூர்மைப்படுத்த இயலாது, கூர்மைப்படாத மொழி பொறியில் விழும் பிம்பங்களின் நுட்பங்களைச் சிதைக்கிறது. இந்தச் சிதைவின் ஆக்கிரமிப்பை அரசியல் மொழி, சினிமா மொழி, தொலைக்காட்சி மொழி, வர்த்தக ஊடகங்களின் மொழி, பக்தி மொழி போன்றவற்றில் இன்று நாம் எளிதாக உணரும்படி இருக்கிறது.

இலக்கணத்தைப் பற்றி அக்கறைப்படாத மௌனி சொற்களின் பயன்பாடு குறித்து நிறைய யோசித்திருக்கிறார். இதைச் சார்ந்த அவரது பிரக்ஞை, பெருமைப் பட்டுக் கொள்ளும் அவரது பேச்சில் தொடர்ந்து வெளிப்பட்டிருக்கிறது. இப்பேச்சைப் பற்றி அறியாதவர்கள் கூட மௌனியின் படைப்புகளை ஆழ்ந்து பார்ப்பதன் மூலம் சொல் தேர்வில் அவருடைய நுட்பத்தை உணர முடியும்.

மௌனியின் படைப்புகள் அவருக்குப்பின் வந்த தலைமுறையைப் பெரிய அளவில் பாதிக்கவில்லை என்றும்

அவரது படைப்புகள் எண்ணிக்கையில் மிகச் சொற்பமாக இருப்பது படைப்புக்கத்தில் அவர் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையைக் கேள்விக்கு உரியதாக ஆக்குகிறது என்ற கருத்துகளும் அரங்கில் கூறப்பட்டன.

அவரால் பாதிக்கப்பட்ட எழுத்தாளர்கள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளனர். அந்த பாதிப்பையும் திட்டவாட்டப்படுத்துவது சற்றுச் சிரமமானது. ஆனால் மௌனியின் எழுத்துகள் ஓரளவு முக்கியத்துவம் பெற்ற பின்னர் அவரைப் போலி செய்து எழுதியவர்கள் சிற்றிதழ்களின் பக்கங்களில் சில வருடங்கள் ஆட்டம் போட்டுவிட்டு வாசகர்களின் நம்பிக்கையை பெறமுடியாமல் தேய்ந்து போய் விட்டனர்.

மௌனியின் எழுத்துகள், அவை முற்றாகப் புரியாத நேரத்திலும் மயக்கத்தையும் தீவிர உணர்வுகளையும் உருவாக்குபவை. ஆரம்ப வாசகன் ஒருவனுக்கு அவரது நடை விசேஷங்களும், சில வித்தியாசமான பிரயோகங்களும் ஆழ்ந்த மயக்கத்தை ஊட்டுபவை. தனது படைப்புப் பயணத்தில், தன் சாரத்தைத் தேக்கும் முகமாக அவரது மொழி கண்டெடுத்த இழைகளை அத்தகைய சாரமேயற்ற ஒரு எழுத்தாளன் அவர் பயன்படுத்திய மயக்க மூட்டும் சில சொற்களைப் போலி செய்து ஒரு படைப்பை உருவாக்கிவிட முடியாது. படைப்பு, மொழியை ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்தாலும் பார்வையைத் தன் ஜீவனாகக் கொண்டது.

அரங்கில் மௌனி பற்றிய பேச்சுகளில், மிகைப்படுத்தப்பட்ட படிமம் சார்ந்த மயக்கம் பெரிதும் இல்லாமலேயே இருந்தது. தனது விடாத முயற்சியின் மூலம் மௌனிக்கு ஒரு இரண்டாவது பிறப்பைச் சாத்தியமாக்கிய க.நா.சு., மௌனியைப் பற்றிச் சற்று மிகையான படிமம் உருவாகவும் காரணமாக இருந்தார். மௌனி பற்றி பெரும் மயக்கத்தை உருவாக்கியவர் தருமு அரூப் சிவராம் (பிரமிள்). அரங்கில் சில எழுத்தாளர்கள், முன்னர் மௌனியைப் படித்தபோது அவர் எழுத்தில் மதிப்புக் கொண்டதாகவும், இப்போது அவரைப் படிக்கும் போது அவர் தாழ்ந்துவிட்ட உணர்வுதான் ஏற்படுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஒரு எழுத்தாளர் மௌனி எழுதிய கதைகளில் பாதிக்கும் குறைவானவைதான் உயர்ந்தவை என்றும், பிற கதைகள் சர்வ சாதாரணமானவை என்றும், இதற்கு மாறாக மதிப்பிடும் எவருடைய கருத்தையும் தன்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றும் கூறினார். விமர்சனத்தில் தமிழ் மரபு சார்ந்த மிகையைத் தாண்டிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பது ஆறுதலை அளித்தது.

மௌனியின் படைப்பின் நோக்கத்தைப் பொருள் சார்ந்து வரையறுத்துச் சொல்வது அவரிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட வாசகனைக்கூட திருப்திப்படுத்தாது. சொல்லிணைப்புகள் உருவாக்கும் பொருளிலிருந்து, பொருளை வெளியேற்றுவதுதான் அவர் நோக்கம் என மதிப்பிட உதவும் பல கதைகள் இருக்கின்றன. சொல்லிணைப்புகளை அர்த்தத்துக்குள் ஏற்றும் சமூக அடித்தளங்கள் அவரது நோக்கத்தை முறியடிப்பவை போல் சில கதைகளில் தலை நீட்டவும் செய்கின்றன. விளக்க இடந்தராத துக்கத்தை இசை தருவதுபோல், தன் மொழியும் அளிக்கவேண்டும் என்ற பேராசையால் தூண்டப்பட்ட வராக அவர் இருக்கிறார். இந்த துக்கத்தை உருவாக்க அவர் தேடிச் செல்வது சில குறியீடுகளை, ஆண்-பெண் ஈர்ப்பும் அது தரும் முறிவும் முடிவற்ற சோகத்தை மனித மனங்களில் மீட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மீட்டல் களை நினைவில் கொண்டுவரும் சுருதியாக அவரது சொற்கள் இயங்குகின்றன. பல குறியீடுகளில் இருந்து வழியும் துக்கம், பரிணாமத்தில் மனம் சேர்த்து வைத்திருக்கும் துக்கத்தை இன்றைய இருப்புச் சார்ந்து கிளறி

விடுகிறது. இந்த துக்கம் இல்லாத மனித மனம் இல்லை. சுற்றி வளைத்துக்கூடச் சொல்ல முடியாமல் இருப்பதே அவருடைய எழுத்தின் தன்மையாகவும் இருக்கிறது.

படைப்பின் ஊற்றுக்கண்ணும் அதன் பயன்பாடும் சார்ந்து, தமிழ் மரபும், அதன் நீட்சியும், மேற்கத்தியச் சிந்தனைகளின் பாதிப்பும், எவ்வளவோ கோட்பாடுகளை உருவாக்க நமக்குப் பயன்பட்டிருக்கின்றன. கலை மனித மனத்தையும் சமூகத்தையும் சுத்திகரிக்கும் ஆற்றல் கொண்டது என இன்றும் நம்ப நாம் ஆசைப்படுகிறோம். மேற்கத்தியப் படைப்புகளில் வலுவான ஒருசிலவேனும் இந்தக் கோட்பாட்டைத் தகர்க்கின்றன.

நானும் என் நண்பர் கிருஷ்ணன் நம்பியும் சில வருடங்கள் மெளனியுடன் நெருக்கமான உறவு கொண்டிருந்தோம். தோற்றத்தில் அழகின் இசைவை அவர் பூர்ணமாகக் கொண்டவர். ஆரோக்கியம் பரப்பும் ஈர்ப்பு அவரது உடலைச் சுற்றிச் சுழன்று கொண்டிருக்கும். மிக அபூர்வமான நகைச்சுவை உணர்வும் கொண்டவர். காலப்போக்கில் நம்பி மீது தன் மகன்போல் அவருக்கு வாஞ்சை திரண்டது. நம்பியின் மரணத்திற்கு முன்பே, மெளனி தன் மகன்களை அடுத்தடுத்து பறிகொடுத்திருந்தார். மனித மனதை வெதும்பச் செய்யும் வேறு துக்கங்களும் அவருக்கு இருந்தன. நம்பியின் மறைவை நான் அவருக்குத் தெரிவித்தபோது, ஒற்றைவரிப் பதிலொன்று அவரிடமிருந்து வந்தது. 'புத்திர சோகத்தை வருஷா வருஷம் அனுபவிக்க வேண்டுமென்பது என் தலைவிதி' என்று எழுதியிருந்தார். இந்த ஒற்றை வாக்கியம் என்னை வெகுவாக சங்கடப்படுத்திற்று. விசித்திரமான அவரது சபாவத்தை அவர் படைப்புகள் தரும் அனுபவத்தை எண்ணி சகித்துக்கொள்ளும் நண்பர்களின் பிரிவின்போது மனம் நெகிழ்ந்து அவர் கண்கள் கலங்குவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். மனித மனதை ஆட்கொள்ளுபவையாக அவரிடம் கண்டுபிடிக்க இதற்குமேல் எனக்கு எதுவும் இருக்கவில்லை.

அவரது படைப்புகள் எங்களுக்குத் தந்த அனுபவங்களோடும் மயக்கங்களோடும் அவரை இணைத்துப் பார்ப்பதிலிருந்து இவ்வுறவு தொடங்கி, எங்களால் ஏற்க முடியாத மெளனியின் எண்ணற்ற சபாவங்களை ஒவ்வொரு சந்திப்பின் போதும் உணர்ந்து, கசப்புடன் நாங்கள் ஒதுங்கிக் கொண்டோம். தனது கூர்மையான மூளையை விவாதத்தின் அந்நேர வெற்றியில் திளைக்கவும், தான் நீங்கலாக எல்லாத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளையும் நிராகரிக்கவும், உலகப் படைப்பாளிகளை முடிந்த அளவு இறக்கவும் - தஸ்தாயேவஸ்கியும், பிரான்ஸ் காஃப்காவும், ராபர்ட் முஸிலும் அவரிடமிருந்து தப்பியவர்கள் - அவர் பயன்படுத்திய சொற்களும் வாதங்களும் அநாகரிகமானவை. பரிசீலனை செய்யவேண்டிய கருத்துகளைக்கூட, நொடிகளின் இடைவெளியின்றி, சுருக்கென்று தாக்கி நசுக்குவதில் அவர் வல்லவர். தமிழ்ப் படைப்பாளிகளில் புதுமைப்பித்தனின் எழுத்துகள் மீது அவருக்கு மதிப்பும், க.நா.சுவின் வாசிப்பு மீது பாராட்டுணர்வும் இருந்தன.

ஒருமுறை எங்கள் மூவருக்கும் பொதுவான நண்பர் ரொருவர் அவருக்குக் கடிதம் எழுதியிருந்தார். அந்த நண்பருக்கு மெளனி பதில் எழுதினாரா என்பதுகூடத் தெரியவில்லை. ஆனால் எனக்கு ஒரு கார்டு அவரிடமிருந்து வந்தது. மெளனியின் வாசகங்களை நினைவிலிருந்து எழுதுகிறேன்.

'நேற்று நம் நண்பன் . . . யிடமிருந்து கடிதம் வந்தது. உன் நாவல், 'ஒரு ஆலமரத்தின் கதையை' (ஒரு புளியமரத்தின் கதையை வேண்டுமென்றே அவர் திரித்திருந்தார்) அவன் படித்ததாகவும் அதை முழுமையாக அவனால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்றும்,

மண்ணுள்ளிப் பாம்பு

(கவிதைகள்)

நாஞ்சில் நாடன்

விலை ரூ.30

விஜயா பதிப்பகம்

20, ராஜவீதி

கோயம்புத்தூர் 641 001

தொலைபேசி : 394614

ஆனால் நீ நாவலில் நல்ல உழைப்புச் செலுத்தியிருக்கிறாய்' என்றும் எழுதிவிட்டு, அத்துடன், 'உனக்கு இந்த வருஷம் நிச்சயமாக சாகித்ய அகாதமி பரிசு கிடைக்கும்' என்றும் எழுதியிருக்கிறான்.

'இப்போது நான் சொல்கிறேன்: எழுதி வைத்துக்கொள். உனக்கு எந்தக் காலத்திலும் எந்தப் பரிசும் கிடைக்காது' என்று எழுதியிருந்தார்.

வசிஷ்டர், 'விசுவாமித்திரர் மாதிரி அவர் 'சாயம்' இட்டிருந்தது எனக்கு வருத்தத்தைத் தந்தது. இந்தக் கார்டை நம்பி படித்துவிட்டு, 'அவருடைய விஷம புத்தி அவரைச் சுமமா இருக்கவிடாது' என்று சொன்னான். சுமார் முப்பது வருடங்களுக்குப் பின் இப்போது யோசிக்கும்போது மெளனி விஷமபுத்திக்காரரா அல்லது தீர்க்கதரிசியா என்ற சந்தேகம் எனக்கு வருகிறது.

படைப்பாளியின் வாழ்க்கைக்கும் அவன் படைப்பு களுக்குமான உறவு என்ன? அவனது வாழ்க்கை எண்ணற்ற சிறுமைகளை ஏற்று வெளிகேத் தளத்தில் பாம்பு போல் இழைந்து கொண்டிருக்கும்போதும், அவன் படைப்புகள் நம் மனதில் எப்படி கருடன்போல் வட்டமிட்டுப் பறக்கின்றன? சமூகத்தில் முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து காட்டியவர் பலருக்கும் ஏன் படைப்புத் தரும் சவாலை ஏற்க முடியாமல் போயிற்று? இவற்றுக்கு எதிர்நிலைகள் இல்லையா என்று கேட்கலாம். இருக்கின்றன. அவற்றைச் சார்ந்துதான் கோட்பாடுகள் தமிழ் மரபில் உருவாக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இந்நிலை சார்ந்த மறுபரிசீலனை நமக்கு இன்று தேவை. அந்த மறுபரிசீலனையைத் தூண்டும் தமிழ் உதாரணங்களில் மெளனி மிக முக்கியமானவர்.

மெளனி குறித்த கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்டவர்கள் (பட்டியல் முழுமையானதல்ல)

வசந்த குமார், மனோஜ் குமார், அ. ராமசாமி, அய்யனார், நாஞ்சில் நாடன், அப்பாஸ், ராஜமார்த்தாண்டன், தேவி பாரதி, திலீப் குமார், பா. வெங்கடேசன், ஆ. இரா. வேங்கடா சலபதி, உயிர் நிழல் லக்ஷ்மி, மனுஷ்ய புத்திரன், சிபிச் செல்வன், பிரசன்னா ராமசாமி, பிரம்மராஜன், யுமா வாசுகி, க. பூரணச்சந்திரன், எம். கண்ணன், ராஜ். கௌதமன், கி. அ. சச்சிதானந்தன், மோகனரங்கன், அம்பை, ஞானக் கூத்தன், வெளி ரங்கராஜன், சா. கந்தசாமி, இராசேந்திர சோழன், எம். யுவன், அரவிந்தன், பாவண்ணன், க. வை. பழனிச்சாமி, ஜி. முருகன், சுந்தர ராமசாமி, எம். சிவசுப்ரமணியன், பி. ஆர். மகாதேவன், முருகேச பண்டியன், காலச் சுவடு கண்ணன், சா. தேவதாஸ், உமாபதி, ஆர். சிவ குமார், சுதாகர் கதக், இமையம், ஜவஹர், பஞ்சாங்கம், தர்மராஜன், ராஜா, பா.விசாலம். . .

*With Best Compliments
from*

தீனமலர்

தேசிய தமிழ் நாளிதழ்

DINAMALAR

National Tamil Newspaper

Printed simultaneously at

Chennai ✦ Vellore ✦ Pondicherry

Erode ✦ Salem ✦ Coimbatore

Tiruchi ✦ Madurai

Tirunelveli ✦ Nagercoil

காட்டில் ஒரு மான்

ஆசிரியர் : அம்பை

வெளியீடு :

காலச்சுவடு பதிப்பகம்

669 கே.பி. சாலை

நாகர்கோவில் 629 001

பக்.168, விலை ரூ.75
(2000)

சல்மா

துமிழின் வளமான சிறுகதைப் பரப்பினை உருவாக்கியதில் பெண் படைப்பாளிகளுக்கு முக்கியமான இடமுண்டு. பெண்ணின் வாழ்வு சமூக நிலை குறித்த பிரக்ஞையைத் தம் படைப்புகளில் பதிவு செய்த ஒரு சிலரில் அம்பையின் முயற்சியை முதன்மையானதாகச் சொல்லலாம்.

நடைமுறையில் இந்த வாழ்வு பெண்ணுக்கு பாதகமானதாயிருக்கிறது என்றாலும் இவர் உருவாக்கும் பெண்கள் இந்த வாழ்வின் துயரங்களை அழுதுகொண்டு எதிர்கொள்பவர்களல்ல. மாறாக தம் தனித்துவத்தினாலும் சய கவர்வத்தினாலும் அதன் சவால்களை சந்திக்கக் கூடியவர்கள். சமூகம் வரையறுத்துள்ள வாழ்விலிருந்து வெளியேறி குடும்ப உறவுகளுக்குள்ளிருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொண்டாலும், தத்தளித்துக்கொண்டிருக்காமல் எஞ்சிய வாழ்வை ஒருவிதமான ஆவேசத்துடன் வாழ்ந்து பார்ப்பவர்கள். இவரது படைப்புலகில் பெண்களை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று படித்த அறிவு ஜீவிப்பெண்கள். தம் அறிவின் துணையால் ஆண்களை எதிர்ப்பவர்கள். புராணங்களைக் கேள்வி கேட்பவர்கள். புராணங்களின் வழி ஆண் பெண் பெற்று வந்திருக்கும் மதிப்பீடுகளை பரிசாசம் செய்யவும், மறுக்கவும் கூடியவர்கள். மிதிஞ்சிய கற்பனை வளம்மிக்கவர்கள். கலாபூர்வமானவர்கள். அதே சமயத்தில் நமக்கு மிகுந்த அந்நியத் தன்மையினை தரக்கூடியவர்கள். இரண்டாவது வகையினர் படிக்காத எளிய பெண்கள். தம் அனுபவங்களால் வாழ்வை அணுகுபவர்கள். பொதுவில் இரண்டு வகையினருமே மனதையம் மிக்கவர்கள். வெற்றிகரமானவர்கள். காரணம் அவர்கள் அம்பையின் கருத்துக்களால் உருவாக்கப்பட்டவர்கள்.

இதில் பயணம் தொடர்பான மூன்று கதைகள் வெவ்வேறு அனுபவங்களைக் கொண்டதாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பயணத்தில் ஒரு பெண் சந்திக்கும் அசௌகரியங்கள் ஒரு "பெண்ணியவாதி" யின் பயண அசௌகரியமாகக் வெளிப்படுகையில் நமக்கு இப்படித் தோன்றுகிறது : அந்த அசௌகரியம் ஏன் ஒரு பெண்ணினுடையதாக மட்டும் இருக்கக்கூடாது? (அம்பையால் அப்படி எழுத முடியாது என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.) பயணத்தைப் பற்றிய கதைகளிலும், ராமணாக்கும் வினாயகருக்கும் துழலில் உண்டாக்கியிருக்கும் திடீர் கவனத்தை வருத்தத்துடன் வெளிப்படுத்தியிருக்கும் கதைகளிலும் அனுபவ வெளிப்ப

பாட்டின் வெற்றியென்பதைத் தவிர வேறு சலனங்களில்லை என்று சொல்லலாம்.

'வாகனம்' கதையில் வாகனத்திற்கும் பெண்ணுக்கும் நெடுங்காலமாக நிலவும் 'கூடாத உறவை' சிறுகதையின் வடிவத்திற்குள் சொல்ல எவ்வளவோ முயற்சிக்கும் அது ஒரு விவரணையாக மட்டுமே எஞ்சியிருக்கிறது. சிறுகதையின் வடிவம் கூடி வரவேயில்லை அதில். 'ஒருவர் மற்றொருவரை' கதை என்பதைவிட மிக அழகான கவிதை எனலாம். இரு ஆண்களுக்கிடையேயான அன்பின் நிலையை கவித்துவமான அழகோடு சொல்லியிருக்கிறார். மரணம் குறித்த கேள்வி ஒன்றிற்கு, மரணம் ஒரு புறவைக்கு நிகழ்வதைப் போன்ற தாயிருக்க வேண்டும் - கவனிப்பாரின்றி, பேணுகையின்றி, திட்டமேதுமின்றி என்கிற இடத்தில் மரணம் வசீகரமான தொன்றாக மாற்றம் கொள்கிறது. 'காட்டில் ஒரு மா'னில் தனக்குள் பெரும் தர்மத்தைப் புதைத்து வைத்திருக்கும் தங்கம் அத்தையின் பாத்திரமும், பெண்மையடையாத வளாக அவளை ஒதுக்கிய சமூக நிலையையும், அதே தங்கத்தினை நேசிக்க, வியந்து பார்க்க ஏராளமான விஷயங்கள் அவளிடம் ஒளிந்து கிடப்பதும் அத்தமான உயிர்ப்புடன் மிளர்கிறது அப்பாத்திரப் படைப்பிலும் கதைவதில்லை.

'ஆரம்பகாலக் கவிதை'யில் கெம்பமா தன் கணவனால் கடுமையாகத் தாக்கப்படுகிறார். காப்பாற்ற கடவுளைக் கூப்பிட்டுக் கதறுகிறார். அவரும் கைவிட்ட நிலையில் அவள் வீட்டுநாய் பெயர் சொல்லிக் கூப்பிட, அது அவனைக் கடித்துத் துரத்துகிறது. யதார்த்தத்தில் இந்த வாழ்வு இப்படித்தானிருக்கிறது என்பதையும் ஏதேனும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கூட்டிக் காட்டவும் அம்பை தவறுவதில்லை.

தாம்பத்ய உறவில் நிகழும் மன அவசங்களின் அழுத்தங்களை தீர்மானமான வகையில் சித்தரிக்கும் 'மல்லுக்கட்டு', 'பிரசுரிக்கப்படாத கைப்பிரதி' கதைகளை மிக நேர்த்தியானவையாகச் சொல்லலாம். பெண்ணை தன்னை சார்ந்தவளாகக் கையகப்படுத்த நினைக்கும் ஆண்களைத் தமது வைராக்கியத்தினால் வெற்றி கொள்ளவும் உதறி எறியவும் கூடிய பெண் பாத்திரங்களை ஒருவாக்கியிருப்பதோடு அவள் தன்னை உயிர்ப்பித்துக் கொள்ளும் தன்மை பெற்றவள் என்பதையும் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார். தந்தைக்கும் பெண்ணுக்குமிடையேயான உறவின் அபூர்வ நிலையையும், தாய் மகன் உறவின் ஆழத்தையும், லயத்தோடு விவரிக்கிறார். சிறுகதை எனும் வடிவத்திற்குள் மிக இசைவோடு பொருதிக் கொள்ளும் சில அருமையான ஆண், பெண் பாத்திரங்களை இக்கதைகளில் உருவாக்கியிருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது ஆண் மீதான அம்பையின் கோபம் சற்றுத் தணிந்திருக்கிறதோ என்று எண்ணத் தோன்றுவதோடு சிறிது நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது. அவரது அணுகு முறையில் நிகழ்ந்திருக்கும் மாற்றத்தை

இக்கதைகளின் சில ஆண் பாத்திரங்களின் வழியே புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

'அடவியில் செந்திரு தனது அதீத சுதந்திரத்தின் வெளி போதாமல், அதற்கான தேடலோடு காடு நோக்கிப் போகிறார். காடு எனும் வெளியோடு பெண்ணுக்கு சாத்தியமாகக்கூடிய உறவை உத்தேசித்து ராமாயணத்தில் சீதை வாழ்க்கையில் காடு திரும்பத்திரும்ப குறுக்கிடுகிறது, அவளுடைய விருப்பமின்றி. அவள் ஒவ்வொரு முறையும் காட்டுக்குச் செல்ல நேர்ந்தது தவிர்க்க முடியாமல் நிகழ்ந்தாலும் அவள் அதனோடு என்ன மாதிரியான உறவைக் கொண்டிருந்தாள் என்பது நமக்குத் தெரியாது. நிச்சயமாக அது அவளுக்கு சுதந்திரமான வெளியாகத்தான் இருந்திருக்கும் அரண்மனை வாழ்வைக் காட்டிலும். செந்திரு இந்தக் கோணத்தில் சீதையின் வனவாசத்தை அர்த்தப்படுத்த முயல்கிறார். செந்திருவின் பாத்திரம் கருத்துருவான, மிகைப்படுத்தப்பட்ட ஒன்று. அவளைக் காட்டிலும் அக்கதையில் வரும் சபிதாபாயி எனும் கிராமத்துப் பெண் பாத்திரத்துடன் உறவுகொள்ள நம்மால் முடிகிறது. அவளது மன உலகை அம்பை பின்பற்றியிருக்கும் பட்சத்தில் இக்கதை முழுமையாக வெற்றி பெற்றிருக்கக் கூடும்.

தொகுப்பில் மொத்தம் பதினேழு கதைகள் இருந்தாலும் கூட அனைக் கதைகள் நம்மை ஈர்க்கக்கூடியவையாக இல்லை. சமூக நிலையின்மீது தனக்குள்ளே கோபத்தை தொடர்ந்து பிரதிபலித்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய அவரது மொழியும் சிந்தனையும் நமக்கு மிகவும் பரிச்சயமானதும் கூட. முந்தைய தொகுப்பின் கதைகளைப் போன்றே பெண்ணுக்கு எதிரான நிலையை விமர்சனம் செய்ய முயலும் கதைகளினூடே அவர் பெண்ணிய மொழியின் நிரப்பப்பட்ட பாடத் வெளிகளை நிரப்பியிருக்கிறார். அன்றாட வாழ்வில் பெண் வெளிப்படுத்த சாத்தியமற்ற சில மன உணர்வுகளைத் தன் கதைகளில் உருவகப்படுத்தி உலவ விட்டாலும் கூட கதைகளில் சிலவற்றைத் தன் கருத்துக்களால் கட்ட முயல்வதும் தன் கருத்துக்களை சுமக்கவென பாத்திரங்களை தயார் செய்வதும் நெடுநூலான விஷயம். பெண்ணைப் பற்றியும், வாழ்வைப் பற்றியும் அவருக்கிருக்கும் கற்பனையான, எளிமைப்படுத்தப்பட்ட பிம்பங்களின் வழியே விரியும் உலகம் சோர்வூட்டக் கூடியதாக இருக்கிறது, நம்பிக்கையூட்டுவதற்குப் பதில்.

பெண்ணின் நிலை வெளிப்படையான தொன்றாக இல்லை. அதன் முடிச்சுக்களை அவிழ்க்க இன்னும் துல்லியமான அணுகுமுறையை அவர் கையாளக் கூடுமெனில் மேலும் செறிவான படைப்புகளை அவரால் தர முடியும். தான் ஒரு பெண் படைப்பாளியாக அடையாளம் காணப்படுவதில் அவருக்கு ஆர்வமிருந்ததில்லை என்றாலும் அவரது படைப்பின்களனும், அவரது மொழியும் சிந்தனையும் இயங்கும் விதத்தில் அம்பையின் பால் அடையாளம் உறுதிப்படவே செய்கிறது.

சிலைகளின் காலம்

ஆசிரியர் : சுகுமாரன்

வெளியீடு :

தமிழினி

342, டி. டி. கே சாலை

ராயப்பேட்டை

சென்னை 600 014

பக். : 54, விலை ரூ. 20
(2000)

சுத்தாரா

ஏற்குறைய பத்து ஆண்டுக் கால இடைவெளிக்குப்பின் வெளிவந்துள்ளது சுகுமாரனின் இத்தொகுப்பு. 'கோடை காலக் குறிப்புகள்' 1985லும் 'பயணியின் சங்கீதங்கள்' 1991லும் வெளிவந்தன. முதல் தொகுப்பில் 20 கவிதைகளும், இரண்டாவதில் முந்தைய 20 கவிதைகளில் 5 நீக்கப்பட்டு 15 கவிதைகளும் உடன் புதியதாய் 14 கவிதைகளும் சேர்ந்து இடம் பெற்றன. இத் தொகுப்பில் 26 கவிதைகள்.

'கோடை காலக் குறிப்புகள்' மற்றும் 'பயணியின் சங்கீதங்கள்' தொகுப்புகளோடு ஒப்பிடும்போது 'சிலைகளின் காலம்' முற்றிலுமாய் வேறொரு தளத்தில் இயங்குவதாய் உள்ளது. கவிதைகளின் காட்சிகளும் அழகியலும் கவனிக்கத்தக்க மாற்றங்களைப் பெற்றுள்ளன. நாம் அறிந்த சுகுமாரனின் கவிதைகளில் உள்ள இறுக்கம் தளர்ந்து, சொற்கள் கூர் தணிந்து, வரிகளில் கொப்புளிகளும் துள்ளலும் பரபரப்பும் அடங்கி, எளிய நீரோட்டத்தின் சலனங்களற்ற ஒரு அனுபவத்தை இக் கவிதைகள் தருவனவாய் உள்ளன.

தனக்கு ஆகி வந்த கவிதையின் வடிவத்தையும், மொழியையும் மீறும் முயற்சியின் வெளிப்பாடுகளாகவே இத்தொகுப்பின் பல கவிதைகளையும் காட்டலாம். தன்னிச்சையாக அமைகிற மொழியையும், வடிவத்தையும் உடைக்கும்போது கவிதையின் இயல்புத்தன்மை (spontaneity) குலைவதைத் தவிர்க்க முடியாது. இக் கவிதைகளில் அத்தகையதொரு சமன் குலைவை உணர முடிகிறது. வரிகளும், வார்த்தைகளும் இயல்பாக வந்து அமையாத போது கவிதையில் விழும் இடைவெளியை இட்டு நிரப்ப கவிஞனின் புத்தி சாலித்தனம் துணை வருகிறது. அனுபவத்தின் சாரத்திலிருந்து திரண்டெழாத ஒரு சொல்லுக்கு பதிலியாக, கவிஞனின் மேதமையிலிருந்து ஒரு சொல் வரவழைக்கப்பட்டு கவிதையை நிரப்புகிறது. இத்தகைய தருணங்களை வாசகனால் சுலபமாக அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியும். (அதைக் கவிஞனும் அறிவான்.) இத் தொகுப்பின் குறிப்பிட்ட சில கவிதைகளில் அவ்வாறான மேதமையை துருத்தி நிற்பதைக் குறிப்பிட முடியும் - தவறு, கண்ணாடிக்கு அப்பால், நீரின்றி அமையாது போன்றவை.

சுழல் அமைப்பில் அமைந்த சில கவிதைகளில் சுகுமாரனின் வடிவ மீறல்

உத்தி செல்லுபடியாகியுள்ளது. 'தொலைந்து போன உலகம்', 'யுத்த காண்டம்' இரண்டும் இவ்வகையில் அமைந்தவை.

தன் கவிதையைப் புதுப்பிக்க முனைந்ததில் சுகுமாரன் வேறொரு தளத்தில் சில இழப்புகளையும் ஏற்றிருக்கிறார். அவரது கவிதையின் முக்கிய அம்சமான துட் சுமமான படிமங்களும், இசையின் துல்லிய ரசவாதமும் கைவராது போயுள்ளன. முந்தைய தொகுப்புகளில் அவர் கையாண்ட படிமங்கள் கவிதைக்குள் ஒரு பாய்ச்சலை சாத்தியப்படுத்துவையாய் இருந்தன. அப்போதைய தமிழ்க் கவிதைகளில் பற்றாடப்பட்ட சில படிமங்களை முற்றிலும் மாகத் தவிர்ந்துவிட்டு பல உதாரணப் படிமங்களைத் தந்தார்.

நம்பிக்கையும், நம்பிக்கையின்மையும் ஒவ்வொரு நாளும் அலைக்கழிக்கும் இவரின் பார்வைக்குள்ளிருந்து பிறக்கும் படிமங்களின் யதார்த்தமும், சாரியலிஸத்தன்மையும், சரிசமமான வீச்சும், சக்தியும் கொண்டவை - இப்படி மப் பிரயோகங்களின் சந்தோஷமின்மையும், சீற்றமும், அழகு தவிர்ந்த தன்மையும் பலருக்கு ஒப்புதலாக இல்லாது இருக்கலாம். ஆனால் வாழ்க்கை, சுத்திகரிக்கப்பட்ட, கருத்தியலான, அழகான உலகம் அல்ல என்று தெரிவிப்பதற்காகவே சுகுமாரன் உறுத்தும், சிராய்க்கும் அருவருப்பூட்டும் படிமங்களின் பயன்பாட்டாளர் ஆகிறார்

என்று பிரம்மராஜன் குறிப்பிடுவதை இங்கு நினைவுகொள்ளலாம் ['கோடை காலக் குறிப்புகள்' (1985) முன்னுரை]. அவரது பல கவிதைகளில் இடம்பெற்ற 'கிளி'யும் கூட அதுவரையிலுமான அப்படிமத்தின் எதிர் நிலை அழகுடனே இருந்தது. இத்தொகுப்பில் 'கிளி' காணாமல் போய் 'வண்ணத்துப் பூச்சிகள்' பறந்தலைகின்றன. ஒரு விதத்தில் கிளிகளுக்கு சுதந்திரவெளி சாத்தியமாகி, வண்ணத்துப் பூச்சிகள் வலைக்குள் வந்து மாட்டிக் கொண்டன எனலாம்.

தினசரி வாழ்வின் அவலச் சித்திரங்களையும், இயற்கையின் சீரழிவையும், துயரங்களையும், துரோகங்களையும் ஆவேசத்துடன் பேசிய கவிதைகள் இன்று அடங்கின தொனியில் பதற்றமும், பரபரப்பும் தணிந்து சாந்தம்கொண்டுள்ளன. வாழ்வின் மீதான புகார்கள் பின்தள்ளப்பட்டு விட்டன. காட்சிகள் மங்கி அவற்றின் ஊடான மன ஆழங்களின் நிழல்கள் மேலெழுகின்றன. பிளவுபட்ட மனதின் மோதல்களையும் அதன் விளைவான ஒருமையையும் கொண்ட கவிதைகள் சாத்தியமாகின்றன. அவை சுகுமாரனின் கவிதையுலகிற்குப் புதியவை. 'கபாலீசுவரம்', 'நதியின் பெயர் பூர்ணா', 'இரண்டு சிறகுகள்' போன்றவை அத்தகையவை. புராணிகமான நம்பிக்கையின் தளத்தில் அதன் அடிப்படையை விமர்சனத்துக்கு உள்ளாக்குவது 'நதியின் பெயர் பூர்ணா'. யதார்த்த கணங்களின் வழியே முகத்திலறையும் உண்மையின் சாயலை வசனத்

தன்மையுடன் சொல்கிறது 'கபாலீசுவரம்'. கவித்துவமும் பூடகத் தன்மையும் இணைந்து ஆன்மிக ஒருமையின் சரட்டைத் தொட்டிருப்பது 'இரண்டு சிறகுகள்'.

இதே போல, கதைத் தன்மையையும் (fictional), emotional தன்மையையும் கொண்ட கவிதைகளை சுகுமாரனின் முந்தைய தொகுப்புகளில் பார்க்க முடியாது. அவரது கவிதைகளின் தன்மையும் மொழியும் அத்தகைய கவிதைகளுக்கு இடமளிக்காத ஒன்றாக இருந்தது. மாறாக இத் தொகுப்பில் கதைத்தன்மையும், உணர்வுமொழ்ச்சியும் கொண்ட இரண்டு கவிதைகள் உள்ளன. - 'பாட்டி மனம்', 'திருத்தம்'.

முந்தைய தொகுப்புகளுக்கும் இத் தொகுப்பிற்கும் பொதுவாக உள்ள அம்சம் - சுகுமாரனின் கவிதைகளின் சிறப்பம்சம் என்று சொல்லலாம் - 'இழந்த காதலை'க் குறித்த கவிதைகள். 'உதகமண்டலம்' தொடங்கி 'கடல் மனம்' வரையிலான இவ்வகைக் கவிதைகளில் உள்ள வலியும் இசைவும் சிதைவேதும்பில்லாமல் மேலும் மேலும் திரண்டு தொடர்கின்றன. காலம், வெளி தாண்டி உயர்த்திக்கும் அன்பும், காமத்தின் ருசியும், அதன் இயல்பில் மனம் கொள்ளும் வேட்கையும், பின்னமும் குற்றவுணர்வும், விலகிய பின்னும் விழிப்புற்றுப் பொசுக்கும் ஆற்றாமையும் திரைகளற்று லாவகத்துடன், சரளத்துடன் கவிதைளாகியுள்ளன. காலம் தாண்டியும் வலியின் கண்ணிகள் திடமிழக்காமல் கூரடைந்து மனவெழுச்சியைத் தரும் வலுவுடன் தொடர்கின்றன.

புற உலகம் சார்ந்த சமூக, அரசியல் பிரச்சினைகளை சற்றும் பிரச்சாரத் தொனியின்றி சொல்ல முடிந்த சுகுமாரன் இத் தொகுப்பிலும் கேலியும் விமர்சன நுட்பமும் அமைந்த அரசியல் கவிதைகளை எழுதியுள்ளார் - சிலைகளின் காலம், பொய்ச் சிறப்பு, யுத்த காண்டம், தவளை மொழி ஆகியன.

சுகுமாரனின் முந்தைய அடையாளங்களைத் தேடும் ஒரு வாசகனுக்கு இத் தொகுப்பு நிராசையையும், சலிப்பையும், நிறைவின்மையையும் தரக்கூடும். தன்னை அடையாளப்படுத்தி நின்றுவிடுகிற வெற்றிகரமான சில தன்மைகளைத் தொடர்ந்து பேண கவிஞன் எப்போதும் விரும்புவதில்லை. மாறாக அவ்வாறான வற்றை மீறவே முயற்சிக்கிறான் என்பதோடு, சற்றே நீண்ட இடைவெளி, எளிதும் இந்த இடைவெளி திட்டமான மாற்றங்களுக்குக் காரணமாகவும் இருந்திருக்கிறது. வாழ்க்கையிலும் வாழ்க்கை பற்றிய பார்வையிலும் மாற்றங்கள் நேர்ந்துள்ளன. அதையொட்டி கவிதையிலும் கவிதை குறித்த அனுகுமுறையிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இந்தத் தொகுப்பின் மூலம் அதை உணரவும், உணர்ச்செய்யவும் முடியுமென்று நம்புகிறேன் என்று தொகுப்பின் முன்னுரையில் சுகுமாரன் குறிப்பிடுவதைக் கருத்தில் கொண்டு, கவிதைகளை மறுவாசிப்பிற்கு உட்படுத்தும்போது அவரது வார்த்தைகளில் உள்ள நம்பிக்கை நியாயமானது தான் என்று சொல்ல முடியும்.

எந்தப் பாதை?

ஆசிரியர் :

ஆ. சிவகப்பிரமணியன்

வெளியீடு : மக்கள் வெளியீடு, 24 உனிசு அலி சாகிப் தெரு, எல்லிசு சாலை, சென்னை 600 002

பக். 160, விலை ரூ. 50 (2000)

அ. கா. பெருமாள்

சமகாலச் செய்திகளைத் துல்லியமாகப் பதிவு செய்வதும், அவற்றை முந்தியகால நிகழ்வுகளுடன் ஒத்துநோக்குவதும், இதனால் எதிர்காலத்தில் நிகழப்போகும் விளைவுகளைக் கணிக்கும் போக்கும் கொண்ட தமிழகச் சமூக இயல் ஆராய்ச்சியாளர்களில் ஆ. சிவகப்பிரமணியன் முக்கியமானவர். ஆழ்ந்த படிப்பின் மூலம் கிடைக்கும் தகவல்களையும், மிகுந்த உழைப்புடன் கூடிய பரந்துபட்ட களஆய்வின் வழி கிடைத்த தகவல்களையும் ஒன்றாக வைத்து அவற்றின் மேல் தன்கருத்தை நிலை நிறுத்தும் வெளிப்பாடு சிவகப்பிரமணியத்தின் பிற நூறகளிலும் உள்ளது. என்றாலும் 'எந்தப் பாதை' என்ற ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொகுப்பு சமகால விழிப்புணர்வையும் முழுதுமாகக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு எழுதப்பட்டது.

கடந்த 20 ஆண்டுகளில் தமிழ்ச் சமூகத்தில் சாதி மதம் ஆகியவற்றில் நிகழ்ந்த மாற்றங்களையும், இதில் அரசியல் பங்கு கொண்ட இடத்தையும் நுட்பமாக விளக்கும் கட்டுரைகள் அடங்கிய தொகுப்பு "எந்தப் பாதை". இந்நூலில் உள்ள பத்துக் கட்டுரைகளில் சமபந்தி ஓர் எதிர்ப் பண்பாடு, பிள்ளையார் அரசியல், பூசாரிகளுக்கு வலைவிரிக்கும் இந்துத்துவ அரசியல், சாதிய முரண்பாடுகளும் மதமாற்றமும், எந்தப்பாதை ஆகிய கட்டுரைகள் முக்கியமானவை. இவை 1980 - 2000 ஆண்டு களுக்கு இடைப்பட்ட சமூக மாறுதல்களை முந்திய கால வரலாற்றுச் சமூக நிகழ்வுகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்வன. கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் தமிழகச் சாதிகளின் இடையே ஏற்பட்ட உறவு விரிசல்களின் காரணங்களும், புதிதாக முளைத்துக் கொண்டிருக்கும் வழிபாடுகளால் விளையப் போகும் எதிர்விளைவுகளும் இக்கட்டுரைகளில் விரிவாக ஆராயப்படுகின்றன.

ஒவ்வொரு சமூகத்தின் பிரிவுகளில் உள்ள தனித்த அடையாளங்களையும், பன்முகப் பார்வையென்கொண்ட பண்பாடுகளையும் தனியான கலாச்சாரங்களையும் ஒழித்துக் கட்டிவிட்டு ஒற்றைப் பரி

மாணப் பண்பாட்டைப் புகுத்துவதன் மூலம் தங்கள் ஆதிக்கத்தைப் பெருக்க முடியும் அல்லது நிலை நிறுத்த முடியும் என்ற அண்மைக்கால இந்துத்துவ அரசியல்வாதிகளின் அரசியல்தனத்தை (இதற்குக் கொச்சையாகவும் பொருள் கொள்ளலாம்) விமர்சிப்பது பிள்ளையார் அரசியல்.

அரசியல்வாதிகள் எதிலுமே லாபம் தேடுவார்கள் என்பதைக் காட்டும் நிகழ்வுதான் இன்றைய சமபந்தி போஜனம். இதை நூலாசிரியர் விரிவாக ஆராய்ந்திருக்கிறார். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக எல்லா சாதிக்காரர்களும் ஒன்றாக அமர்ந்து சாப்பிட முடியாத சிக்கல்களை விரிவாகக் கூறிவிட்டு நாட்டார் சமயக் கூறுகளில் இது உடைக்கப்பட்டதையும் எடுத்துக் காட்டி இன்றைய சமபந்தி போஜன கோமாளித்தனத்தையும் விளக்குவது இந்நூலின் கிளைமேகல்.

சீக்கிய சமயத்திலும், இஸ்லாமிய சமயத்திலும் ஒன்றாகச் சாப்பிடுதல் என்பது உண்மையான ஈடுபாட்டோடு செய்வது மட்டுமல்ல சாதியத்திலிருந்து தங்களைத் துண்டித்துக்கொள்வதும் முக்கியம் என்ற நிலையில் செயல்பட்டதை ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். அதோடு விடுதலை இயக்கப் போராட்ட வீரர்கள் இன்றைய சமபந்திப் போஜனக்காரர்களுக்குக் குறைந்தவர்கள் அல்லர் என்பதை ஆதாரபூர்வமாக விளக்குகிறார்.

பொதுவாகப் புரட்சிகரமான கருத்துக்களை அள்ளிவிசுவதில் கச்சை கட்டிக் கொண்டு முன்வரும் நம் அரசியல்வாதிகள் சமபந்தி போஜனத்தை எதிர்ப் பண்பாடாகவே கருதினர். இது ஆதிக்க சக்திக்கு எதிரானதாகக் கருதப்பட்டது. ஆதிக்க சக்திகள் உருவாக்கிப் பேணும் ஒழுக்கவிதிகள் மற்றும் மரபுகளைக் கேலிக்குள்ளாக்குவது அவற்றிற்கு எதிராகக் கலகக்குரல் எழுப்புவது புதிய பண்பாட்டு அடையாளங்களை உருவாக்குவது என்றெல்லாம் கருதப்படும் எதிர்ப் பண்பாடுகளில் ஒன்றாகச் சமபந்தி போஜனத்தையும் அரசியல்வாதிகள் எடுத்துக் கொண்டனர். ஒரு வகையில் மேல்தட்டு மக்களின் கட்டுப்பாடுகளையும் விலக்குகளையும் மீறும் செயலாக இதை இவர்கள் நினைத்துக்கொண்டனர். இந்தக் கோமாளித்தனமான செயல் இவர்களின் சமகால விழிப்புணர்வு பற்றிய அறிவினமையால் உருவானது என்பதை ஆசிரியர் நாசுக்காக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்.

இந்நூலில் உள்ள கட்டுரைகள் பல்வேறு இதழ்களில் பல்வேறு காலங்களில் வந்ததாயினும் எல்லாவற்றிலும் ஒரு வகையான பொதுத்தன்மை ஆரம்பத்திலிருந்து இறுதிவரை இழையாக ஓடுவது இந்நூலின் சிறப்பு என்று கூற முடியும்.

மீட்சி புக்ஸ் / விமலன் புக்ஸ்

வெளியீடுகள்

லத்தீன் அமெரிக்கச் சிறுகதைகள் (மொ.பெ.) தொகுப்பு ஆர். சிவக்குமார்	ரூ. 50
சின்னு முதல் சின்னு வரை குறுநாவல் வண்ணதாசன்	20
மார்க்ஸிய அழகியல் : ஒரு முன்னுரை விமாச்சனம் மலையாள மூலம் : சச்சிதானந்தன் தமிழில் : சுகுமாரன்	25
சுயம்வரம் மற்றும் கவிதைகள் கவிதைகள் கலாபிரியா	20
வலி உணரும் மனிதர்கள் கவிதைகள் பிரம்மராஜன்	20
பயணியின் சங்கீதங்கள் கவிதைகள் : சுகுமாரன் கலவரம் கவிதைகள் : மனோன்மணி	25
'மீட்சி' இதழ்கள் எண் 16 முதல் 23 வரை	35
'புது எழுத்து' இதழ்கள் எண் 2	25
எண் 3	25

மிகக் குறைந்த பிரதிகளே இருப்பில் உள்ளன

தேவைக்குத் தொடர்பு முகவரி

Vimalan Books
c/o M/s S. Dhanapal & Brothers
176 - Bazaar Street
Dharmapuri 636 702
Tamil Nadu

- பணம் M.O.வில் மட்டும் அனுப்பு
- தபால் / கூரியர் செலவு புத்தகம் ஒன்றுக்கு ரூ. 10ம் கூடுதல் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 5 சேர்க்க.
- வி. பி. பி. இல்லை
- தெளிவான முகவரி தருக

சிலுவையில் தொங்கும் சாத்தான்

ஆசிரியர் : கூகி வா தியாங்கோ
தமிழாக்கம் : அமரந்தா - சிங்கராயர்
வெளியீடு : தாமரைச்செல்வி பதிப்பகம்
31/48, இராணி அண்ணா நகர்
கலைஞர் நகர்
சென்னை 600 078

பக். : 424, விலை ரூ.125 (2000)

வெளி ரெங்கராஜன்

ஒரு மொழிபெயர்ப்பு செழுமைப்பட வெறும் மொழியறிவு மட்டும் போதுமானதாக இருப்பதில்லை. படைப்பின் சொல்லாடல்களும், வார்த்தைப் பரப்பும் இயங்கும் உலகத்தை மொழிபெயர்ப்பாளன் வசப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அந்த உலகம் மொழிபெயர்ப்பாளனுக்கு எவ்வளவு அண்மைப்பட்டதாக இருக்கிறதோ அந்த அளவிலேயே அவனுடைய சொல் வளம் படைப்பாளியை நெருங்கத் துணைபுரிகிறது. அவ்வகையில் மார்தா தராபாவின் 'நிழல்களின் உரையாடல்' மொழி பெயர்ப்பில் வெளிப்பட்ட பெண் உலகத்துடன் சஞ்சரித்த அமரந்தாவின் அலைவுகளே மொழிபெயர்ப்பின் சொல்லாட்சிக்குக் காரணமாக அமைந்தன. இந்த மொழி பெயர்ப்பிலும் படைப்பின் சொல்லாட்சியுடன் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் கொண்டிருந்த நெருக்கமே மொழிபெயர்ப்பின் செறிவுக்குத் துணையாக இருந்திருக்கிறது. ஆனால் அந்த மனநிலையைப் பெற படைப்பாளியின் மன அலைவுகளுடன் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் நீண்ட பயணம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை மொழி பெயர்ப்பின் ஊடாக நாம் உணர முடியும். படைப்பாளியின் தேடல்களுடன் ஒரு உணர்வுபூர்வமான ஈடுபாடே படைப்பின் ரகசியத்தை வெளிக்கொணர் முடியும்.

தங்கள் அடிமை வாழ்வுக்காகவும், அவல நிலைகளுக்காகவும் மக்கள் போராடுவது என்பது சரித்திரத்தின் ஏடுகளில் தொடர்ந்து ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு குரல் தான். ஆனால் அந்தப் போராட்டங்கள் வெறும் பௌதீக மாற்றங்களுக்காக மட்டுமல்லாமல் ஒரு பண்பாட்டு அளவில் வாழ்க்கை மதிப்பீடுகளின் நசிவு என்கிற நிலையில் போராட்ட வடிவம் கொள்ளும்போது அவை ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்துடன் முடிவுற்றதாக வரலாறு இல்லை. இன்னும் போராட்ட மனப்பான்மை உருவாக்கும் விழிப்புணர்வு என்பது எதிர்காலத்துக்கான போராட்டங்களை மேலும் கூர்மைப்படுத்தவே செய்கிறது. ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் அவை தொடர்ந்தாக வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தையே காலம் உருவாக்குகிறது. புரட்சிகளும், எதிர்ப்பு புரட்சிகளும் கென்ய வரலாறு மட்டுமல்ல, மனித பல்கீனங்களும், சரிவுகளும், அதிகார வெறிகளும் புரட்சி என்கிற வடிவத்தைக் கொச்சைப்படுத்தி வருவதையே இன்று உலக வரலாறு நமக்குக் காட்டுகிறது.

கூகி ஒரு கலைஞரின் கண்ணோட்டத்தில் இருந்து இடைவிடாத இந்தப் போராட்டத்தின் ஒரு முகத்தை அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்துகிறார். மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது அரசியல் தூழ்நிலைகளின் சித்தரிப்பு ஒரு மிகையான வெளிப்பாடாகத் தோன்றினாலும் ஒரு காலகட்டத்து மனநிலையை கூகி மிகவும் கலை நேர்த்தியுடன் வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார் என்றே சொல்லவேண்டும். ஆனால் புரட்சியின் எதிரிகளை மிகச் சலபமாக அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியும் என்பதும் அவர்களுக்கு எதிராக அணி திரள முடியும் என்பதும் கூகி போன்ற கலைஞர்களின் அத்தீ நம்பிக்கை என்பதையே காலம் மீண்டும் மீண்டும் உணர்த்தி வருகிறது. அதுவே கூகியின் வெளிப்பாட்டுக்கு ஒரு மிகைத்தன்மையையும், நாடகத்தன்மையையும் அளித்து நாவலின் நம்பகத்தன்மையைக் கேள்விக்குட்படுத்துகிறது. மேலும் வாய்ங்கா போன்ற பெண்ணின் துயரங்கள் பொருளியல் மற்றும் அரசியல் தளங்களிலேயே முடிவு காணக்கூடியவை அல்ல என்பதை நாவலின் தொனி வெளிப்படுத்தவில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

ஆனால் படைப்பாளியினுடைய குரலின் தீவிரத்தை மொழிபெயர்ப்பு நல்ல முறையில் உள்வாங்கியிருக்கிறது என்றே சொல்ல வேண்டும். மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் கூகியின் பார்வையுடன் கொண்ட ஒருங்கிணைவு என்பது நாவலின் வீச்சு முழு அளவில் வெளிப்படவும், மொழிபெயர்ப்பின் சரளத்துக்கும் பெரிதும் உதவியிருக்கிறது. படைப்பின் அத்தீமான காவியபாணி மொழிபெயர்ப்பிலும் தொய்வின்றி வெளிப்பட்டிருப்பதை இதன் விளைவாகக் கொள்ள முடியும்.

சுயமான படைப்பை விட கூடுதலான சிரமத்தை மொழி மற்றும் கலாச்சார வேறுபாடுகள் ஆகிய விஷயத்தில் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் சந்திக்க நேர்ந்தாலும் இங்கு மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் அதிக கவனம் பெறுவதில்லை. உண்மையில் ஒரு கலைப்பூர்வமான மொழிபெயர்ப்பின் போது மொழியின் வளமை குறித்த எல்லா பிரச்சனைகளும் முன்னுக்கு வருகின்றன.

விருட்சம்

விருட்சத்தின்
புதிய கவிதை நூல்கள்

ஞானக்கூத்தன் கவிதைகள்
இரண்டாவது பதிப்பு
பக். 256, விலை ரூ. 80

'எழுபதுகளில் எழுபத்தொன்பது ஓரளவுக்குப் பொதுவாக நன்கு அறியப்பட்டவர் என்று ஞானக்கூத்தன் என்பவரைச் சொல்ல வேண்டும். இவருடைய கவிதைகளில் ஒரு தெளிவான அளவில் ஒரு சமுதாயப் பார்வை இருப்பது இவரின் கவிதைகள் பரவலாகத் தெரிவதற்கு உபயோகப்பட்டிருக்கிறது.'

- க. நா. சு.

தொலையாத தூரம்

அழகிய சிங்கர்
விலை ரூ. 30

தொடர்ந்து கவிதை எழுதும் முயற்சி ஏற்படும்போது, கவிதை உருவாக வரிகள் மூலம் ஊடாடும் சப்தம் குறைந்து, கவிதை வரிகள் தானாகவே படிமங்களையும், உவமைகளையும் உதறித் தள்ளிவிடுவதாகத் தோன்றுகிறது. கவிதைகள் உறைந்தையிலிருந்து உருவான தோற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது'

- அழகிய சிங்கர் (முன்னுரையில்)

கணத் தோற்றம்

ரா. ஸ்ரீனிவாஸன்
விலை ரூ. 20

இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகளைப் படிக்கும் போது, எழுதுவதில் அவருக்கு ஒருவிதத் தேர்ச்சியையும் அதைவிட கவிதை மூலம் அவர் சொல்லும் விஷயங்களில் அலாதி யான திறமையையும் காண முடிகிறது.

- அழகிய சிங்கர் (முன்னுரையில்)

இன்னும் வரவில்லை உன் நத்தை ரயில்

லாவண்யா
விலை ரூ. 25

கவிதை உருவாக்கம், சொல் அமைப்பு, கருத்தின் தேர்வு என்று எல்லாம் முன்னோடிகள் அமைத்துத் தந்த பாதையைத்தான் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அப்படிச் சொல்லும்போது, வேறு வேறு விதமாக வேறு வேறு கருத்துக்களை சொல்லிப் பார்க்க முடியுமாவென்று பார்க்கலாம். லாவண்யாவும் அப்படித் தான் சொல்லிப் பார்க்கிறார் என்று தோன்றுகிறது.

- அழகிய சிங்கர் (முன்னுரையில்)

எட்டிப்பார்க்கும் கடவுள்

பா. வெங்கடேசன்
விலை ரூ. 40

பா. வெங்கடேசன் கவிதைகளுக்குச் சமமாக புனைகதை ஆக்கங்களிலும் ஈடுபட்டுள்ளவர். இவருடைய முதல் கவிதைத் தொகுதியான 'இன்னும் சில விடுகள்' மற்றும் முதல் கதைத் தொகுதியான 'ஓரிஜினல் நியூஸ்' சிறுகதைகள் இரண்டும் முறையே 1992, 1994 ம் வருடங்களில் முன்றில் வெளியீடுகளாக வெளிவந்தன.

தொடர்ச்சுக்கு

என். சுப்பிரமணியன்

புதியன் 16 (புழைய எண் 7)

ராகவன் காலணி

மேற்கு மாம்பலம்

சென்னை 600 033

e-mail : virutcham@mailcity.com

☎ 4710610

(மேலே குறிப்பிட்ட ரூ. 195 விலையுள்ள ஐந்து நூல்களை ரூ. 150 க்குப் பெறலாம். தபால் செலவும் இலவசம்)

கவிதா பப்ளிகேஷனின் அரிய வெளியீடுகள்

வானம் வசப்படும்	பிரபஞ்சன்	130.00
விஷ்ணுபுரம்	ஜெயமோகன்	325.00
சாயாவனம்	சா. கந்தசாமி	60.00
புண் உமிழ் குருதி	அசோகமித்திரன்	60.00
வரம்	காஞ்சனா தாமோதரன்	50.00
ஒரு சங்கீதம் போல	சிற்பி	60.00
மு. மேத்தா சிறுகதைகள்	மு. மேத்தா	50.00
செந்தூரச் சாரல்	சி. ஆர். ரவீந்திரன்	60.00
விதைச் சோளம்	சூர்ய காந்தன்	50.00
சந்தன மரங்கள்	கம்லாதாஸ்	40.00
முற்கபகல் ராஜ்ஜியம்	தமயந்தி	45.00
பொய் முகம்	வாஸந்தி	80.00
ஒட்டுச் செடித.நா.	குமாரசாமி	50.00
20 ஆம் நூற்றாண்டின் தமிழ்ச் சிறுகதை ஆசிரியர்கள் (2 தொகுதிகள்)	தொகுப்பு : சா. கந்தசாமி	190.00
ஐம்பதாண்டுத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் (2 தொகுதிகள்)	தொகுப்பு : சா. கந்தசாமி	200.00
ஏழை படும் பாடு	கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்	75.00

V.P.P. கிளையாது. புத்தக விலையுடன் ரூ 25 சேர்த்து அனுப்பவும். விபரங்களுக்கு

கவிதா பப்ளிகேஷன்

தபால் பெட்டி எண் : 6123, 8, மாசிலாமணி தெரு, பாண்டி பஜார்,
தி.நகர், சென்னை - 600 017.

தொலைபேசி : 4364243, ஈ-மெயில்: kavitha_publication@yahoo.com

ரகுநாதன் கல்வி அறக்கட்டளை

(பதிவு எண்: 37 / 2000)

58, மேலரதவீதி, எட்டயபுரம் 628 902

ரகுநாதன் நூலகம் - பாரதி ஆய்வு மையம்

பாரதி பிறந்த மண்ணில் 'ரகுநாதன் கல்வி அறக்கட்டளை' அமைக்கப் பட்டுள்ளது. முதுபெரும் எழுத்தாளர் தொ. மு. சி. ரகுநாதன், வரலாற்றுஞர் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், எழுத்தாளர் பொன்னீலன் உட்பட ஒன்பது பேர் கொண்ட அறங்காவலர் குழுவின் நிர்வாகத்தில் அறக்கட்டளை இயங்கி வருகிறது.

இந்த அறக்கட்டளையின் சார்பில் தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் எட்டயபுரம் கிளையான பாரதி முற்போக்கு வாலிபர் சங்கத்துக்குச் சொந்தமான மேற்கண்ட முகவரியிலுள்ள கட்டடத்தில் ரகுநாதன் நூலகமும் பாரதி ஆய்வு மையமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

ரகுநாதன் தமது ஆய்வுக் காலத்தில் சேகரித்துள்ள கவிதை, சிறுகதை, நாவல், இலக்கியத் திறனாய்வு, பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், நாட்டார் வழக்காறு, வரலாறு, தத்துவம், அரசியல், பொருளாதாரம் போன்ற பல்துறை சார்ந்த நூல்களை நூலகத்திற்காக வழங்கியதன் அடிப்படையில் ரகுநாதன் நூலகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பாரதி ஆய்வாளரும், பாரதி பற்றிய தமது நூலுக்கு சாகித்திய அகாடமி பரிசு பெற்றவருமான ரகுநாதன் அரும்பாடுபட்டுச் சேகரித்துள்ள மகாகவி பாரதியின் முதற்பதிப்பு நூல்கள், பத்திரிகைப் பிரதிகள், பாரதி பற்றிய நூல்கள், கட்டுரைகள், பாரதி சம்பந்தப்பட்ட ஆவணங்கள் முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாரதி ஆய்வு மையமும் அந்த நூலகத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அறக்கட்டளையின் நோக்கங்கள் :

1. ரகுநாதன் நூலகத்தை வாசகர்களுக்கும் ஆய்வாளருக்கும் பயன்படுமாறு செய்தல்.
2. பாரதி ஆய்வாளர்களுக்கு ஆய்வு மையத்தைப் பயன்படுத்தவும், அவர்களது ஆய்வுகளை நெறிப்படுத்தவும் உதவுதல்.

3. பாரதியார் தொடர்பான ஆவணங்களை முறையாக பயன்படுத்தல்.

4. சமூக நீதி, பெண் விடுதலை, மனித உரிமைகள் முதலிய வற்றுக்காக நடந்த, நடக்கும் வட்டாரப் போராட்டங்கள், வரலாறுகள், வட்டார வரலாறுகள் ஆகியவை பற்றி ஆய்வு செய்தல்.

5. மேற்கண்ட நோக்கங்கள் சம்பந்தப்பட்ட கருத்தரங்குகள், ஆய்வுகள் நடத்துதல், நூல்கள், சிறுவெளியீடுகள் ஆகியவற்றை வெளியிடுதல்.

6. அரிய ஆவணங்கள் ஆய்வாளர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் ஒளி நகல் எடுப்பதற்குரிய போட்டோ காப்பியர், கணிப்பொறி ஆகியவற்றை அமைத்தல்.

அரிய நூல்களைப் பாதுகாக்கவும், மேற்கண்ட நோக்கங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கும், தகுதிபெற்ற நூலகரைப் பணியிலமர்த்தவும் பிற நிர்வாகச் செலவுகளுக்கும் பெரும் தொகை தேவைப்படுகிறது.

பாரதி அன்பர்களும், மேற்கண்ட நோக்கங்களில் ஆர்வம் கொண்டோரும், பொருள் வளம் மிக்க புரவலர்களும் பெரும் பொருள் வழங்கிட வேண்டுகிறோம்.

தாங்கள் அனுப்பும் தொகையை Ragunathan Educational Trust என்ற பெயரில் குறுக்குக் கோட்ட கேட்புக் கார்டாலையாகவோ (Cheque) வரைவோலையாகவோ (DD) மேற்கண்ட ரகுநாதன் அறக்கட்டளை முகவரிக்கு அனுப்பி உதவுமாறு வேண்டுகிறோம். (Canara Bank, Ettayapuram - S.B. Account No.15252)

பணவிடையாக (MO) பொருளுதவி செய்வோர்

திரு. சோ. அழகர்சாமி

15, கோட்டை வடக்குத் தெரு

எட்டயபுரம் 628 902

என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி உதவ வேண்டுகிறோம்.
நன்றி!

முழுத்தொகுப்பு

மீனாட்சி புத்தக நிலையம்

மூன்று தொகுதிகள்

வழங்கும்

ஜெயகாந்தன் குறுநாவல்கள்

முன் வெளியீட்டுத் திட்டம்

ஜெயகாந்தன் – இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்ப் படைப்புலகின் பிரதான சிருஷ்டிகார்த்தாக்களில் ஒருவர். தமிழ் குறுநாவல் களத்தில் ஆழத் தடம் பதித்தவர். சுயமானதும், மரபார்ந்ததும், மரபில் இருந்து கிளைத்ததுமான நவீன சிந்தனைகளின் சொந்தக்காரர், வியக்கத்தக்க வீச்சுள்ள அவர்தம் அனுபவக் குவியலிலிருந்து முகிழ்த்தெழும் பாத்திரப் பிரிகை. ரத்தமும் சதையுமாக, மனிதக் கவிச்சியோடு, எழிலார்ந்த கலை அழகுடன் களனை அலங்கரிக்கும் பாத்திர நர்த்தனம். இவற்றினூடே பொற்சரடு போல் வியாபித்திருக்கும் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை, விழுமிய மனிதநேயம். 'எழுத்து எனது ஜீவன்; ஜீவனமல்ல' எனப் பிரகடனம் செய்யவல்ல ஆளுமை. அறிவு ஜீவிதம், ஆன்மத் தூய்மை.

ஜே.கே.யின் குறுநாவல் உலகம் – 25 ஆண்டு பரப்பில் 30க்கும் மேற்பட்ட முத்தான குறுநாவல்கள். இவை மானுட குலத்தின், தமிழ்ச் சமூகத்தின், வளர்ச்சியின் பரிணாமங்களின் சாசனங்கள். இவர் குறுநாவல் உலகின் சிறப்பியல்புகள் சுருள் சுருளாய் விரியும்.

● பிரம்மாண்டமான வீச்சும் ஆழமும் ● பல்வகைப் பிரச்சினைகளின் படப்பிடிப்பு ● பல்வேறு சமூக மட்டங்களின் பாத்திர பிரதிநிதித்துவம் ● தமிழிலக்கியம் தொடக்கக் கூசிய புலங்களின் பிரவேசம் ● பன்முகப்பட்ட கதைமாந்தர் பண்புகள் ● பாத்திரங்களின் இயல்புக்கேற்ற சொல்லாட்சி ● பிராமணத் தமிழும் சரி, சேரித் தமிழும் சரி அவரிடம் கைகட்டி சேவகம் புரியும் அற்புதம் ● ஆழ்மனதின் மெல்லதிர்வுகளை ஊடுருவும் லேசர் பார்வை ● பல கூறுகளாய்ச் சிதிலப்பட்டுப் போகும் நவீன மாந்தர்பால் புரிதல் கமழும் பரிவு ● அவரது வீரியமுள்ள கருத்துலகின் அக்கினிக் குஞ்சுகள் பரிணமிக்கும் புதுமையான கட்டமைப்பு உத்திகள்.

முழுத் தொகுப்பு

ஜெயகாந்தனின் இப் பன்முக ஆளுமையின் அனைத்துக் குறுநாவல் படைப்புகளையும் கவினுறத் தொகுத்து, கவிஞர் 'சிற்பி'யின் கனமான முன்னுரையுடன் உயர்ந்த தரமுள்ள பதிப்பாக மூன்று பெரும் தொகுதிகளாக 'மீனாட்சி புத்தக நிலையம்' வெளியிடுகிறது.

இத்தொகுப்பு ஓர் அரிய இலக்கியப் பொக்கிஷம். செய்நேர்த்தியான கட்டமைப்பு. வாசகர்களின் நெடுநாளைய எதிர்பார்ப்பு. . .

- 1961 முதல் 1986 வரை ஜெயகாந்தன் எழுதிய அனைத்துக் குறுநாவல்கள் அடங்கிய முழுத் தொகுப்பு. ஓவியர் ஆதிமூலத்தின் முகப்பு ஓவியம்.
- சுமார் 2000 பக்கங்கள் கொண்ட மூன்று தொகுதிகள் டெம்மி – உயர்ந்த மேப்லித்தோ பேப்பரில் கண்களைத் தழுவும் சீரான அச்சு, வலுவான நேர்த்தியான பைண்டிங்.
- மூன்று தொகுதிகளும் சேர்த்து விலை ரூ. 1000. முன்வெளியீட்டு விலை ரூ. 800 மட்டும்.
- M.O. அல்லது D.D. MEENAKSHI PUTHAKA NILAYAM என்ற பெயருக்கு அனுப்பவும்.
- முன்பதிவு செய்வோருக்கு மட்டும் புத்தகங்கள் ரிஜிஸ்டர் போஸ்ட்/கூரியர் மூலம் அனுப்பும் செலவையும் பதிப்பகமே ஏற்றுக்கொள்கிறது.
- பதிவு செய்வதற்கான கடைசி நாள் : 30-11-2001
- முன்பதிவு செய்தோருக்குப் பதிவு செய்த வரிசைப்படி புத்தாண்டு முதல் தேதியில் இருந்து நூல்கள் அனுப்பி வைக்கப்படும். தங்கள் தெளிவான முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்க:

மீனாட்சி புத்தக நிலையம்

மயூரா வளாகம், 48, தானப்ப முதலி தெரு, மதுரை 625 001

தொலைபேசி : அலுவலகம் : 745971, வீடு : 560517

ஈ-மெயில் : meenakshiputhakam@hotmail.com

புதிய நூற்றாண்டில் சிற்றிதழ் இயக்கத்தின் மறுமலர்ச்சி

சமீபத்தில் தமிழ் சிற்றிதழ் இயக்கத்தில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் விரிவாக்கம் மாற்று சிந்தனைகளுக்கான களன்களை பெருமளவில் விரிவுபடுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. எல்லா திசைகளிலிருந்தும் புதிய இதழ்கள் புதிய கனவுகளுடன் தோன்றிய வண்ணம் இருக்கின்றன. படைப்புகளுக்கான வெளியீட்டுத் தளங்கள் சுருங்கிய தமிழ்ச் சூழலில் இந்தப் போக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. காலத்தின் தேவைகளையும் நிர்பந்தங்களையும் எதிர்கொள்ளும் விதத்தால் இந்த இதழ்கள் தம் இடங்களை நிர்ணயித்துக் கொள்ளும். தமிழில் சிறுபத்திரிகை இயக்கம் அழிகிறது என்ற ஒப்பாரிகளை இந்த இதழ்கள் மறுதலிக்கின்றன. உள்ளடக்கத்தாலும் தோற்றத்தாலும் புதிய அடையாளங்களுடன் இவை உருக்கொள்கின்றன. (இங்கே இடம் பெறும் இதழ்கள் முழுப் பட்டியல் அல்ல.)

அட்சரம்
தனி இதழ் விலை ரூ. 25
ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 100
அட்சரம்
130/11, மதுரா கோடஸ் காலனி
விருது நகர் 626 001
தொலைபேசி 04562 368323

புதிய கோடாங்கி
தனி இதழ் ரூ. 15
ஆண்டு சந்தா ரூ. 150
புதிய கோடாங்கி
எம். ஐ. ஜி. 518, என். எச். 1
7 (ப. எண். 15), இளந்திரையன் தெரு
மறைமலை நகர் 603 209, காஞ்சிபுரம்
e-mail: kodangi_ajj@yahoo.com

புது எழுத்து
தனி இதழ் விலை ரூ. 25
ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 100
புது எழுத்து
20, ஜே. கே. சி. தெரு
காவேரிப்பட்டணம் 635 112
கிருஷ்ணகிரி மாவட்டம்
தொலைபேசி 04343 52665

அகம்புறம்
தனி இதழ் ரூ. 20
அகம்புறம்
கருணா மருத்துவமனை
1, டி. எஸ். பி. நகர்
புறவழிச்சாலை
மதுரை 625 010
தொலைபேசி 0452 780560
e-mail: karuna@md4.vsnl.net.in

உயிர்நிழல்
EXIL
27 Rue Jean Moulin
92400 Courbevoie, France
e-mail: EXILFR@aol.com

பன்முகம்
தனி இதழ் ரூ. 25
ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 100
புதுப்புனல்
32/2, ராஜி தெரு
அயனாவரம்
சென்னை 600 023

சொல் புதிது
தனி இதழ் ரூ. 30
ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 120
அருண்மொழி நங்கை,
தலைமை தபால் நிலையம்
தக்கலை 629 175
e-mail: soil_pudhidhu@hotmail.com

சதங்கை
தனி இதழ் ரூ. 10
ஆண்டு சந்தா ரூ. 60
சதங்கை
அஞ்சல்பெட்டி 9
459 பாண்டியன் தெரு
கவிமணி நகர்
நாகர்கோவில் 629 002
தொலைபேசி 04652 222713

உன்னதம்
தனி இதழ் ரூ. 20
ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 100
உன்னதம்
4/3 முத்துவேலப்பா வீதி, ஈரோடு 1
e-mail : unnatham@rediffmail.com

எக்சில்
EXIL
B.P-204,
92604 Asnieres Cedex, France
e-mail: exil-inba@infonie.fr
exil.jeba@wanadoo.fr

கதைசொல்லி
தனி இதழ் ரூ. 25
ஆண்டு சந்தா ரூ. 100
பேரா. க. பஞ்சாங்கம்
25/20 வது குறுக்குத்தெரு,
அவ்வை நகர், புதுச்சேரி 605 008
தொலைபேசி (0413) 253236

நவீன விருட்சம்
தனி இதழ் ரூ. 10
ஆண்டுச் சந்தா ரூ. 40
புதிய எண்.16 (பழைய எண். 7)
ராகவன் காலனி, மேற்கு மாம்பலம்
சென்னை 600 033
தொலைபேசி 4710610
e-mail: virutcham@mailcity.com

கவிதா பப்ளிகேஷன் வழங்கும்

ஜெயகாந்தன் சிறுகதைகள்

முழுத் தொகுப்பு - இரண்டு தொகுதிகள்
விலை ரூ. 800

ஜெயகாந்தன் இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்ப் படைப்புகளின் பிரதான சிருஷ்டிகர்த்தாக்களில் ஒருவர். தமிழ்ச் சிறுகதை என்றவுடன் நினைவுக்கு வரும் இரு இலக்கிய பிரம்மாக்களில் ஒருவர். ஜே.கே.யின் சிறுகதை உலகம் - நாற்பதாண்டுப் பரப்பில் 135 முத்தான கதைகள்.

- பிரம்மாண்டமான வீச்சும் ஆழமும்.
- பல்வேறு சமூக மட்டங்களின் பாத்திர பிரதிநிதித்துவம்.
- தமிழிலக்கியம் தொடக் கூசிய புலங்களின் பிரவேசம்.
- பாத்திரங்களின் இயல்புக்கேற்ற சொல்லாட்சி.
- பிராமணத் தமிழும் சரி, சேரித் தமிழும் சரி அவரிடம் கை கட்டி சேவகம் புரியும் அற்புதம்.
- ஜே.கே.யின் எல்லாச் சிறுகதைகளும் இடம் பெறுகின்றன. கால வரிசைப்படியும், முதன் முதலில் இக்கதைகள் வெளியான இதழ்கள் விபரத்துடன் வருகிறது.
- 1954 முதல் 1990 வரை ஜே.கே. எழுதிய அனைத்து சிறுகதைகள் அடங்கிய முழுத் தொகுப்பு.
- 1744 பக்கங்கள் கொண்ட இரண்டு தொகுதிகள்.
- டெம்மி உயர்ரக மேப்-லித்தோ பேப்பரில் நல்ல நேர்த்தியான ஸ்ட்ரா போர்டு பைண்டிங்.
- ஜே.கே.யின் இப்பன்முக ஆளுமையின் அனைத்துச் சிறுகதைப் படைப்புகளையும் கவினுறத் தொகுத்து, நவபாரதியின் விரிவான முன்னுரையுடன் உயர்ந்த தரமுள்ள 'நூலகப் பதிப்பாக' இருபெரும் தொகுதிகளாக கவிதா பப்ளிகேஷன் வெளியிட்டிருக்கிறது.

இத்தொகுப்பு ஓர் அரிய இலக்கியப் பொக்கிஷம்.

இரண்டு தொகுதிகளும் சேர்த்து விலை ரூ. 800 பதிவு அஞ்சலில் புத்தகம் அனுப்ப ரூ. 40 சேர்த்து ரூ. 840 M.O. அல்லது D.D. 'கவிதா பப்ளிகேஷன்' என்ற பெயருக்கு அனுப்பவும். V.P.P. முறையில் அனுப்புவதற்கு இல்லை.

தொடர்பு கொள்க:

கவிதா பப்ளிகேஷன்

தபால் பெட்டி எண் : 6123

8, மாசிலாமணி தெரு, பாண்டி பஜார்

தி. நகர், சென்னை 600 017. தொலைபேசி: 436 4243

ஈ-மெயில் : kavitha_publication@yahoo.com

மூன்று கவிதைகள்

நாமில்லாத அறையில்

கூட்டம் நிரம்பி வழியும்
 அந்த அறையின் மூலையில்
 நாம் சந்தித்துக்கொண்டோம்
 அறை முழுக்க நீயும் நானுமே
 நிறைந்திருந்தோம்.
 எனது பிம்பங்களும்
 உனது பிம்பங்களும்
 நம்மை அச்சுறுத்தின
 இடையே புகுந்து நம்மிடம்
 உறவாடின
 இந்த பிம்பங்களில்
 நாம் அறிந்தவர்கள்
 அனைவரின் சாயல்களும் இருந்தன
 அவர்களின் கனவுகளும் இருந்தன
 நாம் நேசித்தவர்களும்
 நம்மை நேசித்தவர்களும்
 இருந்தார்கள்.
 அவர்களின் குரல்கள்
 ஒன்றை ஒன்று மூழ்கடித்தது.
 சப்தம் பேரிரைச்சலாய் எழுந்து
 நம் புலன்களை அடைத்தது
 ஒரு வார்த்தை கூட பறிமாறிக்கொள்ளாமல்
 நாம் பிரிய நேர்ந்தது.

ALEXANDER ARCHIPENKO :
 Draped Women 1911

1

தனிமை ஒரு சிற்றாறு.
 சூழ்நீரில் விக்கித்துச் சிக்கும் துளிநீர்
 ஆழ்தரை தொட்டெழும்.
 நீரை நீர்கதி கொல்லாது
 சத்தியத்தின் பாற்பட்டு.
 தனிமை தனியனைக் கொல்லாது
 தனியன் தனிமைச் சிற்பமென
 நுண்கணமேனும்
 அதன்பாற்பட்டு.
 ○
 ஆற்றுக்கு இரை
 ஆகாயம் எறியும் நிலாத்துண்டம்,
 அது தனக்கே பிணைப்பாத்திரம்.
 ○
 சிற்றாற்றின் இருமருங்கும்
 இருவரென்பதோ எவருமற்றோ,
 சிறுபொழுதுகளைக் கரையேற்றும்
 ஆஸ்வாசம்
 அபூர்வப் படித்துறை.
 ○
 சில்வண்டின் ரீங்காரம் தனிமை
 யாரும் கேட்கப் பற்றும்.
 ○
 இமையுயர்த்தாது
 பாதம் அலைகிறாள் ஒருத்தி.
 அவள் தனி,
 ஆறு அவளைப் பருகாது.
 ○
 கூட்டமாய் ஆறு செல்லும்.

2

கனவற்ற வனாந்திரமாகட்டுமே துயில்
 என்று ஆதங்கிக்க
 துயிலும் அற்றுப்போச்சு.
 வேறொருத்தர் கனா காண
 கருவிழி குதித்தோடிட
 வெள்ளை மேகமாய்
 மரம்நீங்கிய வனம் மேலே
 பார்வை போலொன்று நகரலாச்சு.

3

உத்தராயணத்தில் செந்நிறம்
 தகஷிணாயனத்தில் வெண்ணிறம்
 ஈசனின் தக்கோலம்.

தேவி எந்நிறம்?
 மணந்து மலர்த்திய
 காருண்யம்.

மழைக்கால மரநிழல்

மேகங்கள் தாழக் கடந்து போகும் சாலை
வளர்ப்புப் பிராணிகளின் சப்தம் நிறைந்த வீடு
வாசல் வரை வந்து வழியனுப்பிய மனிதன்
இப்படித்தான் என்னால்
அடையாளம் சொல்ல முடியும்
இடங்களின் திடுக்கிடும் வளைவுகளும்
பேருந்து நிலையத்திற்கு போகும் பாட்டையும்
நினைவில்லாத பெயர்களும், நாளொன்றும்
என்னால் ஞாபகப்படுத்த முடியவில்லை
அவசியமற்ற ஒரு மனிதனைப் போலவே
நான் எதையும் கடந்து போகிறேன்
அச்சமின்றியும், வேண்டுகோள் இன்றியும்
இணங்க முடியாதவர்களிடையே
சுயமோகியாய் விடைபெறுகிறேன்
மழைக்காக மரநிழல் போதுமெனில்
வீடுகளின் சந்தேகப் பார்வைகளில் இருந்து
வெகுதூரம் போய்விட முடியாது
என்று எனக்குத் தெரியும்
இப்போது நிலையற்று
நகர்ந்து கொண்டிருப்பவையே
எனது அடையாளங்கள்
என்கள் பொறிக்கப்பட்ட யாவற்றிலும் நிகழும்
ஒரு பழமை வீச்சம் தாங்காது
என் வியர்வையும், இந்திரியமும்
தீர்மானிக்கப்பட்டு விட்ட தூழல்களினின்றும்
தானியக் கிடங்குகள் உறையும்
சாலைகளில் இருந்து விடுபட்டும்
கருத்த மேகங்கள் இறங்கி மழைபொழியும்
திசை நோக்கி அப்பாலும் போவேன்
இல்லையெனில் ஆந்தைகளின் இரவு ஓலம்
கொய்யாப் பழங்களின் வாசனை
தீட்டுத் துணிகளின் கருகல் நெடி
செரிக்காத உணவின் கவிச்சம்
ஓயாத இரைச்சல் என
இப்படித்தான் வெறும் கைகளில் வந்து
அப்பிக் கொள்ளும் உலகை
அடையாளம் சொல்ல முடியும்.

UMBERTO BOCCIONI
Unique Shape of Continuity in Space 1913

அமைதியுறா இரவு

துருவலிட்ட பிட்டும்
புளியிட்ட சம்பலும் போசனம்.
இரைகிறது கடல்...
இலேசான பனி...
தாம்பூலத் தட்டெடுத்து சிவப்பேறும் உதடுகள்
நகர்கிறது இரவு
அமைதியடைகிறது நகரம்
வார்த்தைகள் பெருக்கெடுத்து ஓட
சொற்கள் எங்களை
இறந்த காலத்துள் இழுத்துச் சென்றன.
நிறைவேறாத எல்லாவற்றையும்
நினைவுபடுத்திச் சென்றன.
வெளியே வீதியில் சென்று
தேய்கிறது பொலிஸ்காரனின்
காலடிச் சத்தம்.
நினைவுகளாகத் தங்கிய ஆத்மாக்களின்
பேரவாக்கள் இரவில்
நட்சத்திரங்களாக சுடர்கின்றன.
காலம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.
உன் புதல்விகளை உச்சி மோந்து
முத்தமிட்டுப் பிரிகையில்
நான் நினைக்கிறேன்
இவ்விரவு கல்லறைகள் அற்று
காலத்தின் மனச்சாட்சியாக உறங்கும்
மனிதர்களின் மண்ணடியில் ஒரு மலராக சரியட்டும்.

நிறுவனத்தின் எதிரான உலக மாநாடு

இந்திய அரசு சொந்த மக்களையே சிறுமைப்படுத்துகிறது

புகைப்படம்: சி.நேகிதன்

வே. வசந்திதேவி

2001 ஆகஸ்ட் 28லிருந்து செப்டம்பர் 7வரை ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமை ஆணையத்தின் சார்பாக இன வெறி, இன வேறுபாடு, இன துவேஷம், மற்றும் பிற சகிப்பின்மைகளுக்கு எதிரான சர்வதேச மாநாடு தென்னாப்பிரிக்காவின் தலைநகர் டர்பனில் நடைபெற்றது. உலகளாவிய மனித விரோத நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரான இந்த மாநாட்டில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளிலிருந்து ஏராளமான மனித உரிமை இயக்கங்கள் பங்கெடுத்தன. தமிழகத்திலிருந்து இம்மாநாட்டிற்குச் சென்று வந்த கல்வியாளர் வே. வசந்திதேவி, மக்கள் கண்காணிப்பகத்தின் (People Watch) இயக்குநர் ஹென்றி திபேன் ஆகியோர் தம் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொள்கின்றனர்.

மனுஷ்ய புத்திரன் : இனவெறிக்கு எதிராகத் தென்னாப்பிரிக்கா - டர்பனில் சமீபத்தில் நடந்த மாநாட்டில் நீங்கள் கலந்துகொண்டீர்கள் அல்லவா... அந்த மாநாட்டின் நோக்கம், பின்னணி பற்றி சொல்லுங்கள்.

வசந்தி தேவி : இன வெறிக்கு எதிராக உலக அளவில் நடந்த மூன்றாவது மாநாடு அது. முதலாவது மாநாடு 1978லும் இரண்டாவது மாநாடு 1984லும் நடைபெற்றன. முதல் இரண்டு மாநாடுகளுமே ஜெனீவாவில் நடைபெற்றன. இனவெறி மற்றும் அது போன்ற ஒடுக்குமுறைகளுக்கு எதிராக மக்கள் சக்தி திரளவேண்டும் என்ற நோக்கில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையால் இந்த மாநாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன. இரண்டாம் உலகப் போர் முடிந்ததும் காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் இருந்த நாடுகள் ஒவ்வொன்றாக சுதந்திரம் அடைய ஆரம்பித்த பிறகுதான் அவை அனுபவித்து வந்த இனவெறி தொடர்பான விஷயங்கள் பரவலான கவனத்திற்கு வரத் தொடங்கின. தென்னாப்பிரிக்காவில் இருந்த இனவெறி அரசை எதிர்த்துத்தான் முந்தைய இரண்டு மாநாடுகளும் கூட்டப்பட்டன. தென்னாப்பிரிக்காவிற்குள் நடைபெற்ற உள்நாட்டுப் போராட்டங்களோடு சர்வதேச அளவில் நடத்தப்பட்ட இத்தகைய மாநாடுகள் மூலம் ஏற்படுத்தப்பட்ட நெருக்கடியும் சேர்ந்துதான் தென்னாப்பிரிக்காவில் இருந்த இனவெறி அரசை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் நடைபெறும் ஒடுக்குமுறைகளைச் சர்வதேச அளவில் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, சம்பந்தப்பட்ட நாடுகளைத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கத் தூண்டும் முகமாகவே இந்த மாநாடுகள் உலக அளவில் நடத்தப்படுகின்றன. இந்த மாநாடு இரண்டு பகுதிகளாக நடத்தப்பட்டது. ஒன்று அரசு சாரா அமைப்புகளின் (N.G.O) சார்பில் நடத்தப்பட்ட மாநாடு. இன்னொன்று அரசு தரப்பு பிரதிநிதிகள் பங்கெடுக்கும் மாநாடு. இரண்டு அமைப்பிற்கும் பாலமாக செயல்பட்டது அமெரிக்க மனித உரிமைக் கழகம். அதுதான் இந்த மாநாடுகளுக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தது. அரசு தரப்பு மாநாடு ஏகப்பட்ட பந்தாக்களுடன், சம்பிரதாயமான முறையில் நடைபெற்றது. அதில் கலந்து கொள்பவர்கள் அந்தந்த அரசின் நிலைப்பாடுக்குத் தகுந்த முறையிலேயே செயல்படுவார்கள். ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் உண்மையான குரல் என்பது இந்த அரசு சாரா அமைப்புகளின் மாநாட்டில்தான் ஆக்ரோஷமாக ஒலித்தது. மாநாட்டில் முக்கியமாக கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பிரச்சினைகள் எவை? என்ன தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன?

இன வெறி சார்ந்த ஒடுக்குமுறைதான் அடிப்படையான பிரச்சினையாக எடுக்கப்பட்டிருந்தது. இறந்த காலம், நிகழ் காலம், எதிர் காலம் ஆகிய மூன்றிலிருந்தும் விடுதலை பெறவேண்டும் என்பதுதான் நோக்கமாக இருந்தது. இறந்த காலத்திலிருந்து விடுதலை என்பது இனவெறியை இழைத்த நாடுகள் தமது தவறை பகிரங்கமாக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இனவெறி என்பது மனிதத் தன்மையற்ற ஒரு செயல் என்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். தமது தவறுக்கு மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டும். இரண்டாவதாக பாதிக்கப்பட்ட சமூகத்தினருக்கு நஷ்ட ஈடு தரவேண்டும். நஷ்ட ஈடு தருவது என்றால் யாருக்குத் தரவேண்டும், எவ்வளவு தர வேண்டும் எப்படித் தரவேண்டும், என்பது பற்றி விரிவாகப் பேசப்பட்டது. அமெரிக்கா ஜப்பானுக்குத் தந்த நஷ்ட ஈடு, இஸ்ரேலுக்கு ஜெர்மனி, இத்தாலி தந்த நஷ்ட ஈடு போன்ற முன்னுதாரணங்கள் கணக்கிலெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு விவாதம் நடந்தது. இனவெறியினால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு, சுரண்டப்பட்டு பின்தங்கிப்போன நாடுகளுக்கு அக் கொடுமையை இழைத்து முன்னேறிய நாடுகள் தந்திருக்கும் கடன் சுமையை நீக்கவேண்டும் என ஒரு தீர்மானத்தில் கூறியிருந்தோம். உலக வங்கி அதற்குத் தயாராக இல்லை. பெரும்பாலான நாடுகள் இன வெறிக் கொடுமைகளை இழைத்தோம் என்பதைக் கூட ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. பெயரளவில், இன வெறி என்பது மனிதத் தன்மையற்ற செயல்தான் என்று பொதுப்படையாக ஒப்புக்கொண்டன.

அதன் பிறகு கிழக்கு ஐரோப்பாவில் அதிகமாக இருக்கும் நாடோடி மக்களின் பிரச்சனைகள் பற்றிப் பேசப்பட்டன. பெரும்பாலான நாடோடிகள் தங்கள் பூர்வீகம் இந்தியாதான் என்று சொன்னார்கள். இன்றும் அவர்களது மொழியில் பல இந்தியச் சொற்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் பார்ப்பதற்கு சாதாரண வெள்ளையர் போலத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அனுபவித்து வரும் கொடுமைகள் மிகவும் அதிகம். அதுபோல ஓரினச் சேர்க்கையாளர்கள் சார்பாகத் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அவர்களைக் குறித்த தவறான அபிப்பிராயங்கள், புறக்கணிப்புகள் முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்று பேசப்பட்டது. மாநாட்டில் இனவெறி முதலான கொடுமைகளினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் பங்கெடுத்தனர் அல்லவா, அவர்களின் வெளிப்பாடுகள் எத்தகையதாக இருந்தன?

இந்தியாவிலிருந்தும், உலகின் அனைத்துப் பகுதிகளில் இருந்தும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் வந்திருந்தார்கள். மேலவளவு முருகேசனின் மனைவி மணிமேகலையும் வந்திருந்தார். அரசாங்கத்தின் சார்பில் நடத்தப்பட்ட மாநாட்டில் பேசினார். அரசசாரா அமைப்புகள் சார்பில் நடந்த மாநாட்டில் அமெரிக்கக் கறுப்பர்கள் அதிக அளவு வந்திருந்தனர். Black Radical Congress என்ற அமைப்பின் சார்பில் பலர் வந்திருந்தனர். 400 வருடங்களுக்கு முன்னால் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து அடிமைகளாகக் கொண்டு வரப்பட்ட கறுப்பின மக்களின் சந்ததியினர் அவர்கள். அவர்களுக்கு அமெரிக்கா சொந்த நாடு அல்ல. அவர்களுக்கு சொந்த நாடு எது என்றே கண்டுபிடிக்க முடியாமல் போயிருக்கிறது. அவர்களுடைய மொழி, மதம், வரலாறு, கலாச்சாரம் எல்லாமே அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. அதோடு அவர்களது உழைப்பால் உயர்ந்த அமெரிக்காவில் அவர்களுக்கு சம உரிமை கிடையாது. அது போல் அமெரிக்காவின் பூர்வகுடிகளான சிவப்பிந்தியர்கள் இனமே கிட்டத்தட்ட முற்றாக அழிக்கப்பட்டுவிட்டது. எஞ்சியிருப்பவர்களும் மிகவும் பரிதாபமான நிலையில் இருந்துவருகிறார்கள். அதோடு அமெரிக்காவின் குற்றத் தடுப்புச் சட்டம் மிகவும் மோசமான, இன வெறி மிகுந்த ஒன்று. அமெரிக்காவில் இருக்கும் கறுப்பு ஆண்களில் ஏழு பேருக்கு ஒருவர் சிறையில் இருக்கிறார் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுகளேன். வெள்ளையர்கள் தவறு செய்தால் மிதமான தண்டனையும் கறுப்பர்கள் தவறு செய்தால் கடுமையான தண்டனையும் வழங்கப்படுகிறது. காவல் துறையில் இன வெறி மிகுந்து காணப்படுகிறது. அமெரிக்காவில் சிறைக்கூடங்கள் தனியார் வசம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டவர்களும், விசாரணையில் உள்ளவர்களும் கடுமையாக உழைக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர். போதிய ஊதியம் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதும் இல்லை. பலவகைகளிலும் கறுப்பின மக்கள் அமெரிக்காவில் ஒடுக்கப்பட்டே வருகின்றனர். நல்ல கல்வி கற்பதற்கான போதிய பண வசதி அவர்களிடம் இருப்பதில்லை. நல்ல பல்கலைக்கழகங்களில் இப்போதும் பெருமளவில் இருப்பது வெள்ளை இன மக்களே. ஜெனிடிக் இஞ்சினியரிங் படிப்பில் வெள்ளை இனத்தவரே அதிகமாக இருப்பதை எதிர்த்துப் போராட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. ஏனெனில் மரபணுக்களைக் கட்டுப்படுத்தும் விஞ்ஞானம் வளர்ச்சியடைந்து விடும்போது கறுப்பின மக்கள் பெரும் அபாயத்தைச் சந்திக்க நேரலாம் என்று அஞ்சப்படுகிறது. இப்படிப் பல விதங்களில் இன வெறி அங்கு செயல்பட்டுவருகிறது. அதைவிட முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால் கறுப்பு இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரால் கற்பழிக்கப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்ட வெள்ளை இனப் பெண் ஒருவரின் தாயார் அங்கு வந்திருந்தார். அவர் பேசும்போது, 'என் மகளைக் கற்பழித்துக் கொன்றவன் மீது முதலில் மிகுந்த ஆத்திரம் வந்தது. ஆனால் நிதானமாக யோசித்துப் பார்த்தபோது வேறு விஷயங்கள் புரிய ஆரம்பித்தன. அவனைப் போன்றவர்கள் மனிதர்களாகவே நடத்தப்படாத சமூகத்திலிருந்து வந்தவர்கள். அவர்கள் அனுபவித்து வரும் கொடுமைகளுக்கு அளவே கிடையாது. இந்நிலையில் அவர்கள் செய்யும் குற்றங்களுக்குத் தண்டனை கொடுத்து பழி தீர்க்க முயல்வதை விட அவர்களை நாம் புரிந்துகொள்ள முயல்வேண்டும். அவர்கள் ஏன் குற்றவாளிகளாக ஆக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி நாம் சிந்தித்ததாகவேண்டும்' என்று சொன்னார். அதைக் கேட்டபோது மிகுந்த நெகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. பாலஸ்தீனியர்கள் மாநாட்டில் எத்தகைய பாத்திரம் வகித்தனர்?

உலகில் நிகழ் காலத்தில் நடந்து வரும் பிரச்சனை அல்லவா அது. எனவே பெரும்பான்மையான அளவில் பாலஸ்தீனியர்கள் பங்கெடுத்திருந்தனர். அவர்களது முக்கியமான கோரிக்கை இராணுவ அரசான இஸ்ரேல் தனது தாக்குதல்களை நிறுத்தவேண்டும். பாலஸ்தீனத்தை விட்டு இஸ்ரேல்

வெளியேறவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தினார்கள். யூதர்களுக்கு நாடில்லை என்று சொல்லி அவர்களை இஸ்ரேலில் குடியமர்த்தினார்கள். அமெரிக்கா அதற்கு முழு ஆதரவைத் தந்தது. இன்று அதனால் பாலஸ்தீனியர்கள் தங்களது நாட்டை இழந்து அகதிகளாக ஆகி விட்டிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு என்ன பதில் சொல்வது? இன வெறி முதலான பிரச்சனைகளில் இந்தியாவின் நிலைப்பாடு என்னவாக இருந்தது?

இந்தியாவின் நிலைப்பாடு தலைக்குனிவை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒன்றாக இருந்தது. ஒரு காலத்தில் அணி சேரா நாடுகளின் தார்மீக முன்னோடியாக இருந்த இந்தியா, தென்னாப்பிரிக்க இன வெறி அரசின் மீது பொருளாதாரத் தடையை முதன் முதலாகக் கொண்டு வந்த இந்தியா, இன்று அமெரிக்காவின் வால் பிடிக்கும் நாடாக ஆகிவிட்டதைப் பார்த்து தென்னாப்பிரிக்கப் பிரதிநிதிகள் மிகுந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்தனர். இந்த மாநாட்டைப் பொறுத்தவரை இந்தியா அமெரிக்காவுடன் ஒரு ரகசிய உடன் படிக்கையைச் செய்துகொண்டது. அதாவது தலித் பிரச்சனையை எழுப்பவிடாமல் தடுக்கும் இந்தியாவின் முயற்சிக்கு அமெரிக்கா உதவி புரியவேண்டும். அதற்கு மாறாக இந்தியா அமெரிக்காவிற்கு எதிரான இன வெறி கண்டனத் தீர்மானங்களில் உள்ள கடுமையான வார்த்தைகளை நீக்க உதவி செய்யும். இப்

படியாகத் திரை மறைவில் ஒரு மோசமான பேரத்தை இந்தியா அமெரிக்காவுடன் செய்துகொண்டது. அது மட்டுமல்லாமல் இந்திய அரசின் சார்பாக வந்திருந்த குழுவின் தலைவரான உமர் அப்துல்லா நாங்கள் தலித் பிரச்சனை தொடர்பாக செய்த பிரச்சாரம் முழுக்க முழுக்கப் பொய்யானது; மிகைப்படுத்தப்பட்ட ஒன்று; ஆங்காங்கே நடக்கும் ஒரு சில விஷயங்களை நாங்கள் மிகைப்படுத்திக் காட்டுகிறோம் என்று பகிரங்கமாகக் குற்றம் சாட்டினார். அது எங்களுக்கு மிகுந்த வேதனையைத் தந்தது. என்னதான் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் ஒரு நாடு தன் சொந்த மக்களை, அதுவும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் சொந்த நாட்டு மக்களை, சர்வதேச அரங்கில் இப்படி அவமானப்படுத்திப் பேசியது பல நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் மிகுந்த அதிர்ச்சியையும் வேதனையையும் தந்தது.

இந்திய அரசு ஏன் தலித் பிரச்சினையை அங்கு எழுப்ப விடாமல் தடுத்தது? தலித் இயக்கங்கள், மாநாட்டில் இந்த விஷயத்தை முக்கியப்படுத்தியதன் நோக்கம் என்ன? எந்த ஒரு பிரச்சினையுமே சர்வதேச அரங்கில் பேசப்படும் பொழுது அந்தப் பிரச்சனை பரவலான மக்களின் கவனத்திற்கு வரும். அது குறித்த விவாதங்கள் நடத்தப்படும். சர்வதேச நெருக்கடி ஏற்

படும் பொழுது சம்பந்தப்பட்ட நாடுகள் உரிய நடவடிக்கைகள் எடுத்தே ஆகவேண்டிய நிர்ந்தமம் உருவாகும் என்ற நம்பிக்கையில்தான் ஒவ்வொரு இயக்கமும், சர்வதேச அரங்கில் பிரச்சனைகளைக் கொண்டு செல்லவேண்டும் என முயற்சி செய்கின்றன. தலித் இயக்கங்களின் நோக்கமும் அதுதான். ஆனால் இந்திய அரசோ தலித் பிரச்சனை சர்வதேச அரங்கில் பேசப்படுவதைத் தனது தன்மானத்திற்கு, சுய கௌரவத்திற்கு ஏற்படும் இழுக்காகப் பார்த்தது. பி.ஜே.பி. அரசு என்னதான் சாதிக்கு எதிராகப் பேசினாலும் அதன் பல தலைவர்கள் இன்றும் பழைய வர்ணாசிரம தர்மத்தை உயர்த்திப் பிடிப்பவர்களாகத்தானே இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் எதிர்த்தார்கள். அதோடு தென்னாப்பிரிக்காவில் அரசே இன வெறி மிகுந்த ஒன்றாக இருந்தது போல் இந்தியாவில் அரசு தலித் விரோத அரசாக இல்லை என்றும், தலித் மக்களுக்குப் பல சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன, தலித் மக்களின் மேம்பாட்டிற்குப் பல திட்டங்கள் அரசால் நடத்தப்படுகின்றன என்றும் சமூகத்தில் சாதிக் கொடுமைகள் இருக்கின்றனவே தவிர அரசு அதை ஊக்குவிக்கும் ஒன்றாக இல்லை; எனவே இந்தப் பிரச்சினையை சர்வதேச அளவில் பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றும் இந்திய அரசு வாதிட்டது. இது போன்ற விஷயங்கள், குற்றங்கள் இருப்பது உண்மைதான் என ஒரு நாடு ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய ஒரு தழல் உருவாகிவிட்டதெனில், பாதிக்கப்பட்ட பிரிவினர் சர்வதேச நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தால் அந்த நாடு அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டியவரும். வேறு பல பிரச்சனைகளைச் சந்திக்க வேண்டியவரும். எனவே எந்த ஒரு நாடுமே தனக்கு எதிரான வார்த்தைகள் இந்த மாநாடுகளின் தீர்மானங்களில் இடம் பெறுவதை விரும்புவதில்லை.

தலித் பிரச்சனை அங்கு பேசப்பட்டதா? என்னென்ன தீர்மானங்கள் உருவாக்கப்பட்டன?

அரசு சாரா அமைப்புகள் மாநாட்டில் தலித் பிரச்சனை பற்றி விரிவாகப் பேசப்பட்டது. எல்லா

நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களும் அதற்கு ஆதரவாகப் பேசினார்கள். அரசு தரப்பு மாநாட்டில் தலித் பிரச்சனை பற்றி விவாதித்தார்கள். ஆனால் இறுதித் தீர்மானத்தில் அதுபற்றி ஒரு குறிப்பும் இடம் பெறவில்லை. எப்படி எனில், அந்த மாநாட்டில் ஒவ்வொரு விஷயத்தைப் பற்றிய தீர்மானங்களும் முதலில் ஸ்கீனில் காட்டப்படும். ஏதாவது ஒரு நாடு - ஒரே ஒரு நாடு - எதிர்ப்புத் தெரிவித்தாலும் அந்தப் பிரச்சனை பற்றி எல்லோரும் கூடி விவாதித்து ஒத்த கருத்து ஒன்றை எட்ட முயற்சி செய்ய வேண்டும்; வார்த்தைகளைச் சேர்க்க வேண்டுமானால் சேர்க்கவேண்டும். மாற்ற வேண்டுமானால் மாற்றவேண்டும். இது ஒருவகையில் சரியான ஒன்றாக, ஜனநாயகத் தன்மையைப் பேண முயலும் வழி முறையாகத் தோன்றக்கூடும். ஆனால் வேடிக்கை என்னவென்றால், தலித் பிரச்சனை பற்றி இந்தியா தனது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்ததும் அதை ஆதரித்துப் பேசிய பிறநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு குழுவை நியமித்து, அவர்களுடன் விவாதித்து, ஒத்த கருத்து ஒன்றை அடையும்படி கேட்டுக்கொண்ட தலைவர், அந்தக் குழுவிற்குத் தலைமை தாங்கும் பொறுப்பை இந்தியாவிடமே ஒப்படைத்தார். இது எப்படி என்றால் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரையே நீதிபதியாக நியமித்தது போல் அமைந்தது. ஒவ்வொரு நாளும் கூட்டம் ஆரம்பித்ததும் தலைவர், 'ஒத்த கருத்து ஏற்பட்டதா' என்பார் ஒலிபெருக்கியில். இந்திய பிரதிநிதி, 'விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது... முடிவு எட்டியபாடில்லை' என்பார் பணிவாக. அடுத்தப் பிரச்சனை பற்றிப் பேச ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். கடைசியான வரை ஒரு பிரச்சனையில் ஒத்த கருத்து எட்டப்படவில்லை யெனில் அந்தப் பிரச்சனை கைவிடப்பட்டுவிடும். இறுதி அறிக்கையில் இடம் பெறாது. எனவே இந்தியப் பிரதிநிதிகள் தந்திரமாகக் கடைசி வரை இழுத்தடித்தார்கள். அவர்கள் எதிர்பார்த்தது போலவே இறுதி அறிக்கையில் தலித் பிரச்சனை இடம் பெறவில்லை.

அரசு சாரா மாநாட்டினர் தலித் பிரச்சனைகளை எங்ஙனம் கவனப்படுத்தினர்?

அந்த மாநாட்டிலேயே மிக அற்புதமாக, தீவிரமாக நடத்தப்பட்ட பிரச்சாரம் தலித் பிரச்சாரம்தான். ஏராளமான போஸ்டர்கள் எழுதி வைக்கப்பட்டன. விரிவான தகவல் அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தியாவில் தலித் மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை தலித் அல்லாதவர்களின் வாழ்க்கை நிலையோடு ஒப்பிட்டக்கூடிய தகவல் அறிக்கை ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் தலித் மற்றும் தலித் அல்லாத சிறுவர்களின் கல்வி விகிதாச்சாரம், குழந்தைத் தொழிலில் ஈடுபடும் தலித் மற்றும் தலித் அல்லாத சிறுவர்களின் எண்ணிக்கை, பாலியல் பலாத்காரத்திற்கு உள்ளாகும் தலித் பெண்களின் எண்ணிக்கை, பிற சாதியைச் சேர்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை என விரிவான தகவல் அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. அனைத்து பத்திரிகைகளுக்கும் அந்தத் தகவல்கள் அளிக்கப்பட்டன. எல்லா முக்கிய பத்திரிகைகளிலும் அந்த விவரங்கள் வெளியிடப்பட்டன. இங்கிருந்து ஒரு கலைக்குழுவையும் அழைத்துச் சென்றிருந்தோம். ஆந்திரா, கர்நாடகாவிலிருந்தும் கலைக்குழுவினர் வந்திருந்தனர். அரசு

இணையத்தில் தமிழ் நூல்களைத் தேடுக

மின்னம்பலத்தில் உள்ள மிகப் பெரியதும் 20,000த்துக்கும் அதிகமான தலைப்புகளைக் கொண்டதுமான தமிழ்நூல் அங்காடி இதுதான்

tamilnool.com

மணிவாசகர் பதிப்பகம்

31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை - 600 108.

தொலைபேசி : 5361039

9, சிவப்பிரகாசம் தெரு, தியாகராயநகர், சென்னை 600 017.

2001 - புதிய நூல்கள்

முனைவர்	சு. அமிர்தலிங்கம்	ரூ.
சங்க இலக்கிய களஞ்சியம்		200.00
முனைவர் சரோஜினி பாக்கியமுத்து		
விவிலியமும் தமிழும்		70.00
முனைவர் ச. அகத்தியலிங்கம்		
இந்திய மொழிகள் - I		70.00
பி. எஸ். ராமையா		
மணிக்கொடி காலம்		75.00
புலவர் வே. அண்ணாமலை		
சங்க இலக்கியத் தொன்மக் களஞ்சியம்		150.00
ஏ. வி. சுப்பிரமணியன்		
தமிழ் ஆராய்ச்சியின் வளர்ச்சி		40.00
க. ரத்னம்		
தென்னிந்திய மானிட இன இயல்		90.00
கா. அப்பாத்துரை		
தென்னாட்டுப் போர்க் களங்கள்		125.00
இந்திய நாகரிகத்தில் திராவிடப் பண்பு		40.00
தமிழ் முழக்கம்		30.00
தென்னாடு		30.00
மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி		
மறைந்து போன தமிழ் நூல்கள்		60.00
பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில்		
தமிழ் இலக்கியம்		75.00
கிறித்துவமும் தமிழும்		25.00
டேவிட் சித்தையா		
நாவல் வளர்ச்சி - கிறித்துவ இலக்கியம்		100.00
பி. எம். சுந்தரம்		
மங்கல இசை மன்னர்கள்		100.00
மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை		
பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்		70.00
ராஜம் அய்யர்		
கமலாம்பாள் சரித்திரம்		60.00
பக்தவச்சல பாரதி		
பண்பாட்டு மானிடவியல்		130.00

குன்றக்குடி அடிகளார் நூல்வரிசை

10 தொகுதிகள்

நாட்டுப்புறப் பாடல் களஞ்சியம்

10 தொகுதிகள்

சாரா மாநாடே பறை முழக்கத்துடன் தான் ஆரம்பமானது. பறை என்பது கடந்த காலத்தில் எப்படி அவமானகரமான ஒன்றாக இழிவுபடுத்தப்பட்டது; இன்று அது எப்படி எழுச்சியின் சின்னமாக மாற்றப்பட்டுள்ளது என்பது பற்றி எடுத்துச் சொன்னோம். கறுப்பு என்பது இழிவுபடுத்தப்பட்ட நிறமாகக் கருதப்பட்டதால் அனைவரும் கறுப்பு உடைகளையே அணிந்துகொண்டு மேடையேறினார்கள். தலித் பிரச்சினை பற்றிய நாடகங்கள் நடத்தப்பட்டன. அரசு மாநாடு நடந்த இடத்திற்குச் சென்று, 'தலித் பிரச்சினையைத் தீர்மானத்தில் சேர்த்துக் கொள்' என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்துப் போராட்டம் நடத்தினோம். இரண்டு நாள் உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். சார்ட் பேப்பர் ஒன்றை வெளியில் வைத்து தலித் பிரச்சினைக்கு ஆதரவு தருபவர்கள் அதில் கையெழுத்திடும்படி கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம். நூற்றுக்கணக்கானோர் வந்து அதில் கையெழுத்திட்டனர். இன்றும் சாதிரிதயான கொடுமைகள் நடந்து வருகின்றன என்பதை அவர்களால் நம்பமுடியவில்லை. மனித மலத்தை மனிதனே அள்ளும் கொடூரம் இன்றும் நிலவுவதைக் கேள்விப்பட்ட போது மிகுந்த அதிர்ச்சியடைந்தனர்.

சர்வதேச அளவில் நெருக்கடி ஏற்படுவதுதான் மூலம் சாதிப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முடியும் என நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?

சர்வதேச அளவில் இந்தப் பிரச்சினை கொண்டு சென்றதன் நோக்கம் சர்வதேச நெருக்கடி மூலம் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட முடியும் என்ற எதிர்பார்ப்பினால் அல்ல. பிரச்சினை தீர வேண்டுமானால் இந்தியாவில் தான் போராட்டங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும். இங்குள்ள மக்களின் மனோபாவம் மாற இங்குதான் முயற்சி செய்ய வேண்டும். தலித்துகளின் பிரச்சினை என்பது தலித்துக்களின் பிரச்சினை மட்டுமே அல்ல. மனிதாபிமானத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் அனைவரின் பிரச்சினையும் கூட. Injury to one is injury to all இல்லையா... அந்த அடிப்படையில் சர்வதேச அளவில் இந்த பிரச்சினைக்குக் கிடைக்கும் ஆதரவு, போராடுபவர்கள் உணரும் தோழமை உணர்வு போன்றவை அதன் அளவில் நிச்சயமாக தேவையாகத்தான் இருக்கின்றது. ஆனால் பிரச்சனை தீரவேண்டுமானால் இங்குள்ளவர்களின் மனோபாவம் மாறியாகவேண்டும். பார்ப்பனர்களால் துத்திரர்கள் என்று இழிவுபடுத்தப்பட்டவர்கள்தானே இன்று ஓ. பி. சி.க்களாக இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கும் தலித்களுக்கும் இடையில் தானே சண்டையே நடந்து வருகிறது. ஏழ்மையில் இருப்பவர்களிடையே கூட சாதிரிதயான மனோபாவமே மிகுந்து இருக்கிறது. இது போன்றவை முதலில் மாறவேண்டும். அதற்கு இங்குதான் நாம் போராடியாகவேண்டும். இன்றைய அரசு தன்னை தலித் விரோத அரசு இல்லை என்று கூறிக்கொள்கிறது. ஆனால் நடப்பது என்ன? சட்டங்கள் தலித்துக்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கின்றன என்கிறார்கள். உண்மைதான். ஆனால் நடைமுறை எப்படி இருக்கிறது. காவல் துறையில் இருப்பவர்களும் நீதித் துறையில் இருப்பவர்களும் தலித்துகளுக்கு விரோதமாகத்தானே செயல்பட்டு வருகிறார்கள். அந்த அமைப்புகள் அரசின் உறுப்புகள் தானே. கொடியன்களும், தாமிரபரணி என எல்லா இடங்களிலும் அத்துமீறி நடந்துகொண்டது அரசு ஊழியரான காவல்துறையினர்தானே. இந்த தலித் விரோத அரசுக்கு எதிராக இங்கு நாம் தொடர்ந்து போராடியாக வேண்டும்.

சந்திப்பு: மனுஷ்ய புத்திரன்

தொகுப்பு: மகாதேவன்

டர்பன் : தலித்துகளுக்குக் கிடைத்த வெற்றி !

ஹென்றி திபேன்

என்னென்ன படிநிலைகளில் மாநாட்டின் நிகழ்ச்சி நிரல்கள் திட்டமிடப்பட்டிருந்தன?

அடிப்படையில் டர்பன் மாநாடு மூன்று வெவ்வேறான மாநாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒன்று: இளைஞர்கள் மட்டுமே பங்கேற்கும் இளைஞர்கள் மாநாடு. இது ஆகஸ்ட் 26 மற்றும் 27இல் நடந்தது. உலகம் முழுவதிலிருந்தும் 500 பேர் மட்டுமே கலந்து கொள்ள முடியும் என்ற கட்டுப்பாடு இருந்தாலும், 1300 பேர் வரை கலந்துகொண்டனர். இதில் இரண்டு இளைஞர்கள் மட்டுமே தலித் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் வந்திருந்த இளைஞர்களுக்கு, தலித்துகள் படும் பிரச்சனைகளை விளக்கிப் புரியவைப்பதற்கு இந்த இரண்டு தலித் இளைஞர்களே போதுமானதாக இருந்தார்கள்.

இரண்டாவது அரசு சாரா அமைப்புகளின் மாநாடு. இம்மாநாடு ஆகஸ்ட் 27இல் துவங்கி செப்டம்பர் 1 வரை நடந்தது.

மூன்றாவது மாநாடு இன வெறிக்கெதிரான உலக மாநாடாகும். இது ஆகஸ்ட் 31இல் துவங்கி செப்டம்பர் 7ம் தேதி முடிவதாகத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தாலும் 8ஆம் தேதி இரவு வரை நடந்தது.

இம் மாநாடு தலித்துக்களின் பிரச்சனைகளைப் பொறுத்தவரை வெற்றியாகத் தோல்வியா?

இதை நாங்கள் தோல்வியாகக் கருதவில்லை. தலித்துக்களைப் பொறுத்தவரை டர்பனை விட இந்தியாவிலேயே நாங்கள் அதிகமாகக் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளோம். இந்தியாவில் ஊடகங்கள் இதுவரை தலித்துக்களின் பிரச்சனைகளைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசியதில்லை. ஆனால் டர்பன் மாநாடு விஷயத்தில் ஊடகங்கள் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தன.

இன வெறிக்கு எதிராக இந்திய அரசினால் அமைக்கப்பட்ட 15 பேர் கொண்ட தேசியக் குழுவிலிருந்து ஆறு பேர் அரசின் நிலைப்பாட்டை எதிர்த்து விலகிக்கொண்டதே எங்களுக்குக் கிடைத்த முதல் வெற்றி. அரசு சாரா இந்திய அமைப்புகளின் சார்பில் கலந்து கொண்ட 200 பேரும் ஒரே தலைமையின் கீழ் செயல்பட்டதைப் பெரும் பங்களிப்பாகப் பார்க்கிறேன்.

தலித்துக்களின் மனித உரிமைக்கான தேசிய இயக்கத்தின் (NCDHR) செயல்கள் எத்தகையதாக இருந்தன?

தலித்துக்களின் மனித உரிமைக்கான தேசிய இயக்கம்தான் இம் மாநாட்டின் ஆயத்தப் பணிகளை இந்தியாவில் முன்னின்று நடத்தியது. இந்தப் பிரச்சார இயக்கத்தைச் சேராத பலர் இதன் தலைமையின் கீழ் செயல்பட்டனர். மேலும் இந்த NCDHR தயாரித்த 'தலித் உரிமைகளும் மனித உரிமையே' என்ற ரிப்பனை அரசு சாரா மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட கறுப்பர்கள், பாலஸ்தீனியர்கள் அனைவரும் அணிந்திருந்தனர். இந்த ரிப்பன் மூலமாகத் தான் தலித் என்றால் யார், தீண்டாமை என்றால் என்ன, தீண்டாமை எவ்வாறு பெண்களைப் பாதிக்கின்றது என்பதை எல்லாம் அங்கு வந்திருந்த பிற நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் அறிந்து கொண்டனர்.

அரசு சாரா மாநாட்டில் என்ன நடந்தது?

ஆப்ரிக்க கலாச்சாரப் பாரம்பரியத்துடன் அரசு சாரா அமைப்புகளின் மாநாடு துவங்கியது. 'சாதியை, இன வெறிக்கு எதிரான மாநாட்டில் சேர்த்துக் கொள்' (Include Caste in WCAR) என்று எழுதப்பட்டிருந்த கறுப்பு நிறச்சட்டையை எல்லோரும் அணிந்திருந்தோம். தென்னாப்ரிக்க அதிபதி மிபெகி (Mbeki) இதில் கலந்துகொண்டார். இந்த மாநாட்டின் தலைவராக மெர்சி ஆண்டிரியா (Mercy Andrio) பொறுப்பேற்றார். இவர் பேசும் பொழுது 'தலித் உரிமைகளும் மனித உரிமையே' என்று எழுதப்பட்டிருந்த சட்டையை அணிந்திருந்தார். கறுப்பர் இயக்கங்கள், ஆப்ரிக்கத் தொழிற்சங்கங்கள் தலித் பிரச்சனைகளுக்கு வெளிப்படையான ஆதரவைத் தந்தன. மேரி ராபின்சன் (தென்னாப்ரிக்க வெளியுறவு மந்திரி) மெபிகி (தென்னாப்ரிக்க அதிபர்) இருவரும் பேசும் பொழுது 'தலித்துகள் பெருமளவில் ஐக்கிய நாட்டு சபை மாநாட்டில் கலந்து கொள்கின்றனர். அரசாங்கங்களுக்கிடையே நடைபெறும் மாநாட்டில் சாதியைப் பற்றி விவாதிக்காவிட்டாலும் அரசு சாரா மாநாட்டில் சாதியைப் பற்றி விவாதிக்கப்படும்' என்று தலித்துக்களுக்கு ஆதரவாகப் பேசினார்.

1998ல் சிறிய அளவில் இம் மாநாட்டிற்கான ஆயத்தப் பிரச்சாரம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. NCDHRல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்தப் பிரச்சாரத்தைப் பின்னர் பல பெரிய இயக்கங்கள் கைகளில் எடுத்துக்கொண்டன. பலர் இவ்வியக்கத்துடன் தங்களை இணைத்துக்கொண்டனர். முதலில் சிறு இயக்கங்களே இந்தியாவிற்குள் இந்த மாநாட்டின் நிகழ்ச்சி நிரல்களைப் பற்றிய விழிப்புணர்வைப் பரப்பின.

இந்த மாநாட்டில் தலித் அல்லாத பலர் தலித் தலைமையை ஏற்று செயல்பட விரும்பியது நன்கு தெரிந்தது. இந்த மாநாட்டில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் கருத்தை வெளியிட அனுமதிக்கப்பட்ட பொழுது அதில் பத்துக்கு ஒருவர் தலித்தாக இருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான மாநாட்டைப் பற்றியும் பத்தி 73 தீர்மானத்தை ஒட்டி நடந்த நிகழ்வுகளைப் பற்றியும் சொல்லுவோம்.

அரசியல்ரீதியாக அரசாங்கங்களுக்கிடையே நடந்த மாநாடு மிக முக்கியமான மாநாடாகும். இரு வித கருத்துக்கள் இந்திய அரசு சார்பில் அதிகாரபூர்வமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டன. ஒன்று, ஓமர் அப்துல்லாவுடையது. மற்றொன்று NHRC இராமசாமியுடையது. இவருடைய கருத்து ஓமர் அப்துல்லா கருத்திற்கு எதிரானதாகவே இருந்தது.

பத்தி 73ல் பிறவி மற்றும் வேலை (Work and Descent) என்ற தொடர் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தது. நாங்கள் சாதிய வேற்றுமை (Caste discrimination) என்பதற்குப் பதிலாக இந்தப் புதிய தொடரைப் பயன்படுத்தினோம். ஏனென்றால் இவ்வார்த்தை நேபாளம், பங்களாதேசம், இலங்கையில் உள்ள தலித்துக்களையும் பல ஆப்பிரிக்க நாடுகள் மற்றும் ஜப்பானிலுள்ள குரட்பூர்ஸ் (Kurtapurs) மக்களையும் ஒன்றிணைக்கும் என்பதினால் இத் தொடரைப் பயன்படுத்தினோம். இந்தியாவைப் போன்றே இந்த நாடுகளில் சாதிய வேற்றுமை உள்ளது. இந்த சாதி மற்றும் சாதியைப் போன்ற அமைப்புகள் உலகம் முழுவதிலும் உள்ளன. செங்கா (Senka) ஜென்னி (Genie) மோண்டோனியா (Monetania) நைஜீரியா (Nigeria) மற்றும் தென்னாப்பிரிக்காவின் சில பகுதிகளில் இவ்வமைப்பு உள்ளது என்பதையும் உலகின் பல பகுதிகளிலும் இத்தகைய வேறுபாடுகள் உள்ளன என்பதையும் கண்டறிந்தோம். எங்களின் உலகம் தழுவிய இந்தச் செயல்பாடு உண்மையில் இந்திய அரசிற்கு அச்சத்தைத் தந்தது என்றுதான் கூறவேண்டும்.

வேலை மற்றும் பிறவி (Work and Descent) என்ற தொடரை சாதிய வேற்றுமை (Caste discrimination) என்பதற்குப் பதிலாக எவ்வாறு தேர்ந்தெடுத்தீர்கள்?

முதன்முதலாக இவ்வார்த்தையை தேர்ந்தெடுத்தவர் இந்துத்துவ அரசின் அட்டர்னி ஜெனரல் சோலி சொர்ப்ஜி. பிறநாடுகளையும் இணைத்து அவர்கள் புரிந்து கொள்ளுகிற வகையில் இத்தொடரை அமையுங்கள் என்று கூறி வேலை மற்றும் பிறவியின் அடிப்படையிலான சாதிய வேற்றுமை (Work and descent based caste discrimination) என்று கூறியவர் அவர்தான். ஆனால் இந்தத் தொடரைப் பயன்படுத்தச் சொன்ன அரசாங்கமே இன்று இதை எதிர்க்கின்றது. இத்தகைய வேறுபாடுகள் இந்துத்துவ அரசாங்கத்திற்குள் நிகழ்கின்றன என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

பத்தி 73ஐப் பொறுத்தவரை இந்திய அரசின் செயல்பாடு தலித் மக்களுக்கு எவ்வாறு எதிராக இருந்தது?

ஆகஸ்ட் 2000லிருந்து செப்டம்பர் 2001 வரை இந்திய அரசின் செயல்பாட்டைத் தொடர்ந்து கண்காணித்து வந்தோம். தொடக்கத்திலிருந்தே இந்தப் பத்தி விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தால் நாங்கள் நிச்சயமாக வெற்றி அடைந்திருப்போம். பலவிதமான தந்திரங்களைப் பயன்படுத்தி இந்தப் பத்தியைத் தாக்கல் செய்யவிடாமல் இந்திய அரசு தடை செய்தது. இப்பத்தியை முதன் முதலில் ஆதரித்த கவிட்சர்வாந்து இந்திய அரசின் நெருக்குதல் காரணமாகத் தங்களது ஆதரவைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டது. இந்த நேரத்தில்தான் கவுதமாலா இப்பத்திக்கு தனது ஆதரவைத் தெரிவித்தது. அரசாங்கங்களுக்கிடையே நடந்த மாநாட்டில் இது இந்திய அரசிற்கு ஏற்பட்ட முதல் தோல்வியாகும். தொடர்ந்து செப்டம்பர் 2 வரை இந்தப் பத்தி தீர்மானத்தில் இருந்து வந்தது. இந்த நேரத்தில் சீனாவும் இந்தப் பத்தியை நீக்க வேண்டும் என்று இந்தியாவிற்கு ஆதரவாகக் குரல் கொடுத்தது. ஆனால் இந்தப் பத்திக்கு உடனடியாகப் பெரும் ஆதரவு கிடைக்கும் என்று இந்தியாவும் சீனாவும் சிறிது கூட நினைத்துப் பார்த்திருக்கவில்லை. சிரியா, நமீபியா, லட்டீவியா, நார்வே, கனடா, ஓடிசி, சிலி, பிரேசில், அர்ஜென்டினா போன்ற ஒன்பது நாடுகள் இப்பத்தி தொடர்ந்து தீர்மானத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று கூறின. இந்தியா, இந்தப் பத்தியை எதிர்க்கின்ற ஒன்பது நாடுகளுடன் விவாதித்து சமரசத்திற்கு வரவேண்டும் என்று மாநாட்டுப் பொறுப்புத் தலைவர் இந்தியாவிடம் கேட்டுக்

ஓவியம் கற்றுக்கொள்ள
ஓவியர் ஆழி - எழுதிய புத்தகங்கள்

கலபமாக சித்திரம் கற்கலாம்!	ரூ. 13.00
ஓவியம் வரைவது எப்படி?	10.00
உருவப்படங்கள் வரைவது எப்படி?	25.00
சிரிப்புப்படங்கள் வரைவது எப்படி?	20.00
அழகிய டிசைன்கள் வரைவது எப்படி?	19.00
சினிமா சிலைடுகள் வரைவது எப்படி?	13.00
புகைப்படத்தை பெரிதாக்கி வரைவது எப்படி?	16.00
அழகிய ஆங்கில எழுத்துக்கள்	25.00
சித்திர எழுத்துக்கள் எழுதுவது எப்படி?	10.00
உருவத்தைப் பெரிதாக்கி வரைய எபிடிவாஸ்கோப்	9.00
கிரில் டிசைன்கள்	22.00
உலக ஓவியர்கள் - ஓவியங்கள்	11.50
விந்தை ஓவியர் வால்ட் டிஸ்னி	13.00
மற்றும்	
சித்திரப் புதிர்! (படங்களுடன்)	14.00
விசித்திர உலகம்! (படங்களுடன்)	14.00

புத்தக விலையை மட்டும் முன்னதாக மணியார்டர் செய்யவும். தபால் செலவு இலவசம்.

சித்ரகலா பதிப்பகம்
அகரக்கடம்பனூர், ஆழியூர் 611 117
நாகப்பட்டினம் மாவட்டம்
போன் : 04366 75983

கொண்டார். இந்தப் பத்தியை நீக்குவதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து தலித்துக்களும், தலித் ஆதரவாளர்களும் ஒன்றரை நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தபோது இந்திய அதிகாரிகள் ஒருவர் கூட எங்களுக்கு சமாதானம் கூறி எங்கள் உண்ணாவிரதத்தைக் கைவிடும்படிக் கோரவில்லை.

பத்தி 73 பற்றி வாக்கெடுப்பு நடந்திய போது இந்தியா என்ன நிலைப்பாட்டை எடுத்தது?

செப்-8ம் தேதி இந்தப் பத்தியைப் பற்றி வாக்கெடுப்பு நடந்தது. 36 நாடுகள் இப்பத்தியைக் கைவிட வேண்டும் என்றும் 24 நாடுகள் இப்பத்தியைக் கைவிடக்கூடாது என்றும் வாக்களித்தனர். 16 நாடுகள் வாக்களிக்காமல் வெளி நடப்பு செய்தனர். வெளிநடப்பு செய்தவைகளுள் இந்தியாவும் ஒன்று. இது இந்தியாவிற்கு வெற்றி என்று கூற முடியுமா?

இம் மாநாடு பற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?

நாடும் அதிகாரிகளும் பெற்ற வெற்றியை விட மக்கள் பெற்ற வெற்றியையே நான் பெரிதாகப் பார்க்கிறேன். பல நாடுகளில் இருந்து வந்திருந்த பிரதிநிதிகளைக் கேட்டால் சாதிய வேற்றுமைகளைப் பற்றி என்னவென்று கூறுவார்கள். இந்தியா பொய் சொல்கிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். பாதிக்கப்பட்டவர்களின் கதைகளை அவர்கள் கேட்டனர். பகல் உணவு இடைவெளிக்குப் பிறகு பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இரண்டு மணி நேர அமர்வில் தங்களது பிரச்சனைகளை எடுத்துக் கூறினர். மேலவளவு முருகேசனின் மனைவி மணிமேகலை அரசு தரப்பில் நடத்தப்பட்ட பாதிக்கப்பட்டவர்களின் அவையில் தன்னுடைய கதையைக் கண்ணீர் மல்க எடுத்துக் கூறினார். இந்த மாநாட்டின் சிறப்பே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தங்களது பிரச்சனைகளை எடுத்துக் கூற அனுமதிக்கப்பட்டதுதான். பாதிக்கப்பட்ட தலித்துக்களின் குரல்கள் இந்த மாநாட்டில் எதிரொலித்தன. தலித்துக்கள் வரலாற்றைப் படைத்தனர் என்றுதான் கூறவேண்டும்.

சந்திப்பு : அழகரசன்
அறவாழி

— மொழியியலும் இலக்கியத் திறனாய்வும் —

எம். ஏ. நுஃமாண்

1

மொழியியல் மொழி பற்றிய விஞ்ஞானம் என மொழியியலாளர்களால் சுருக்கமாக வரையறுக்கப்படுகின்றது. மொழி பற்றிய எல்லா அம்சங்களும் மொழியியலின் ஆய்வுப் பரப்புக்குள் அடங்குகின்றன. இலக்கியம் ஒரு மொழிக் கலை என்ற வகையில் மொழியியலாளரின் அக்கறைக்குரிய அம்சங்களுள் ஒன்றாகின்றது. ஆயினும் மொழியியலாளரின் அக்கறை இலக்கியத்தைப் பொறுத்த வரை அதன் மொழிக்கு அப்பால் செல்வதில்லை.

இலக்கியத் திறனாய்வு இலக்கியத்தின் சகல அம்சங்களையும் விளக்குவதையும் மதிப்பிடுவதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஒரு இலக்கியப் படைப்பு - ஒரு கவிதை, ஒரு நாவல் அல்லது ஒரு சிறுகதை - எவ்வாறு தொழிற்படுகின்றது; அதன் அழகியல் அம்சங்கள் எவை; அது தரும் உளவியல் தாக்கம் எத்தகையது; அதன் வடிவத்துக்கும் பொருளுக்கும் இடையில் உள்ள உறவு என்ன; அதன் கவர்ச்சி அல்லது கவர்ச்சியின்மையின் அடிப்படையாக எவை; அதன் மொழி அமைப்பு எத்தகையது; ஒரு இலக்கியப் படைப்புக்கும் அது தோன்றிய சமூகத்துக்கும் இடையே உள்ள உறவு என்ன என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கு இலக்கியத் திறனாய்வாளர் விடைகாண முயல்கின்றனர். இவ்வகையில் இலக்கியத்தின் மொழி அடிப்படையான அக்கறைகளுள் ஒன்று மட்டுமே எனலாம்.

மொழியியலுக்கும் இலக்கியத் திறனாய்வுக்கும் இடையில் உள்ள உறவு என்ன? மொழியியல் இலக்கியத் திறனாய்வுக்கு எவ்வாறு பயன்படும்? இவ்வினாக்களுக்கு முரண்பட்ட விடைகளை அளிக்கப்படுகின்றன. இரண்டும் வெவ்வேறு துறைகள்; இரண்டுக்கும் இடையே எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை; இலக்கியத் திறனாய்வுக்கு மொழியியலால் எவ்விதப் பயனும் இல்லை என்று வாதிடுவோர் உள்ளனர். பிரபல ஆங்கில விமர்சகரான பேர்சன் (Bateson) இவ்வகையில் மொழியியலின் பயன்பாட்டைத் தீவிரமாக நிராகரித்துள்ளார். அவருடைய கருத்துப்படி, “மொழியியல் புறநிலையானது. ஆனால் இலக்கியம் அகநிலையானது. விஞ்ஞான முறையான அளவுகோல்களைக் கொண்டு கலையை மதிப்பிட முடியாது.” பேர்

சன் அளவு மொழியியலை முற்றாக நிராகரிக்காது இலக்கியத் திறனாய்வில் அதன் பயன்பாட்டை ஓரளவு ஏற்றுக் கொண்ட சில விமர்சகர்களும் உள்ளனர். George Steiner, David Lodge, Rene Wellek முதலியோர் இப்பிரிவுள் அடங்குவர். எனினும் இவர்களும் இலக்கியத் திறனாய்வில் மொழியியலின் பயன்பாட்டை ஓரளவு அவநம்பிக்கையுடனேயே நோக்குகின்றனர். “இதுவரை கிடைக்காத அளவு மொழியின் இயல்பு, செயற்பாடு ஆகியவை பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு நவீன மொழியியல் இலக்கியத் திறனாய்வாளனுக்கு மிகத் திருப்திகரமான சாதனங்களைத் தருகிறது” எனக் கூறும் டேவிட் லொஜ், நவீன மொழியியலின் பண்புகளுள் ஒன்று, அது தன்னை விஞ்ஞானம் என்று கருதுவது என்றும், இலக்கியத்தின் அடிப்படையான பண்பு மதிப்பீடுகளுடன் தொடர்புடையது என்றும், இந்த மதிப்பீடுகள் விஞ்ஞான முறைக்குக் கட்டுப்பாடு தவை என்றும் கூறுகிறார். இவருடைய கருத்து பேர்சனுடைய கருத்துடன் ஒத்துப்போகின்றது. இலக்கிய ஆய்வில் மொழியியலின் மிகப் பெரும் முக்கியத்துவத்தை ஆதரிப்பதில் நானே முதல் ஆளாக இருப்பேன் எனக் கூறும் ரெனி வெல்லாக் மொழியியலின் பகுப்பாய்வு உத்திகளுக்குள் அகப்படாத சில இலக்கியக் கூறுகள் உள்ளன என்றும் கூறுகிறார்.

இலங்கையின் பிரசித்திபெற்ற இலக்கிய விமர்சகர்களில் ஒருவரான ரெஜி சிறிவர்த்தன, மொழியியல் மொழி பற்றிய ஒரு அரைகுறை விஞ்ஞானம் என்றும், சதுர், சொம்ஸ்கி போன்றோரின் மொழியியல் கோட்பாடுகள் விதிமுறைக்குட்பட்ட மொழியின் சில அம்சங்களை மட்டுமே கையாளத் தகுந்தன என்றும், ஆனால், மொழிப் பயன்பாடு மொழியியலைத் தாண்டிச் செல்கின்றது என்றும், இலக்கியத்தின் மொழிக் கூறுகளை விளக்க இக்கோட்பாட்டு மொழியியலால் இயலாது என்றும் வாதிட்டுள்ளார்.

இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களின் இந்த எதிர்ப்பு ஒரு புறம் இருந்த போதிலும், மொழியியலாளர்கள் தொடர்ந்தும் இலக்கியத்தை ஆய்வு செய்வதில் அக்கறைகாட்டி வந்துள்ளனர். அமெரிக்க அமைப்பு மொழியியலாளர்கள், மாற்றிலக்கணகாரர் (Transformational Grammarians), பிறாக் மொழியியல் வட்டத்தினர், எம். ஏ. கே ஹலிடே போன்ற செயற்பாட்டு இலக்கணகாரர் (Functional Grammarians), செயற்பாட்டுப் பொருண்மையியல் (Functional Semantics) துறையினர் முதலியோர் இலக்கிய ஆய்வில் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். இவ்வகையில் ரோமன் ஜகோப்சனின் இலக்கிய ஆய்வுகள் மிக முக்கியமானவை. இலக்கியம் தொடர்பான அவரது முக்கியமான கட்டுரைகள் 1987ல் Language in Literature என்னும் தலைப்பில் தொகுக்கப்பட்டன. மொழியியல் ரீதியான ஒரு இலக்கியக் கோட்பாட்டை வகுக்க அவர் முயன்றார். இலக்கியத்தை ஒரு மொழிக்கலை (verbal art) என்றே அவர் அழைத்தார். இவ்வகையில், மொழியியலும் கவிதை இயலும் (Linguistics and Poetics) என்ற அவரது கட்டுரை மிக முக்கியமானது.

“ஓவியம் பற்றிய பகுப்பாய்வு சித்திர அமைப்பைக் கவனத்தில் கொண்டிருப்பது போன்று கவிதையியல் மொழி அமைப்புப் பிரச்சினைகளுடன் சம்பந்தப்பட்டது. மொழியியல் மொழி அமைப்புப் பற்றிய ஒரு சர்வதேச அறிவியல் என்ற வகையில் கவிதையியல் மொழியியலின் ஒரு உள்ளார்ந்த பிரிவாகவே கருதப்படலாம்” என இக்கட்டுரையில் அவர் குறிப்பிடுகிறார்.

இன்று இலக்கியத் திறனாய்வு, இலக்கியக் கொள்கை பற்றி அக்கறை காட்டும் அமைப்பியல், பின் அமைப்பி

யல் சிந்தனையாளர்களும் மொழியியல் ஆய்விலிருந்தே தமது அணுகுமுறையைத் தொடங்குகின்றனர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மொழியியல் தமது ஆய்வுப் பொருள் என்ற வகையில் இலக்கிய ஆய்வில் மொழியியலாளர் உரிமை கோருவது புரிந்துகொள்ளத் தக்கதே. ஒரு மொழியியலாளர் இலக்கியத் திறனாய்வாளராகவும் இருப்பதோ அல்லது ஒரு இலக்கியத் திறனாய்வாளர் ஒரு மொழியியலாளராகவும் இருப்பதோ இயல்பானதே. இது ஒரு மருத்துவர் ஒரு ஓவியராகவும், ஒரு ஓவியர் ஒரு மருத்துவராகவும் இருப்பது போன்றது. ஆனால் மருத்துவ விஞ்ஞானம் ஓவியக் கலையிலும் ஓவியக் கலை மருத்துவ விஞ்ஞானத்திலும் செல்வாக்குச் செலுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லை; அவை எவ்வகையிலும் உறவுடைய துறைகள் அல்ல; ஆனால் மொழியியலும் இலக்கியத் திறனாய்வும் அவ்வாறானவையல்ல. அவை நெருக்கமான வகையில் உறவுடையன. மொழியியல் இலக்கியத்தின் ஊடகம் என்ற வகையில் இலக்கியம் மொழியியலின் ஆய்வுப் பரப்புக்குள் அடங்கி விடுகின்றது.

2

மொழியியல் நோக்கில் இலக்கியத்தை ஒரு மொழிக் கலை என வரையறுக்கலாம். வேறு எந்தக் கலை வடிவமும் மொழியை ஒரு ஆக்கக் கூறாக, ஊடகமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. சிற்பம், ஓவியம், நடனம், இசை, நாடகம், திரைப்படம் எதற்கும் மொழி ஒரு அத்தியாவசியக் கூறு அல்ல. ஆனால் மொழி இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை. மொழியே இலக்கியத்தின் ஊடகமாகும்.

மொழியை நாம் இலக்கியப் படைப்புக்கு மட்டுமின்றி வேறு பல தேவைகளுக்கும் பயன்படுத்துகின்றோம்.

அன்றாட உரையாடல், கடிதம், பத்திரிகைச் செய்தி, அறிவித்தல், விளம்பரம், விபரணக் கட்டுரை, ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை, விகடத் துணுக்கு, கவிதை, சிறுகதை, நாவல்

இவையெல்லாம் மொழிப் பிரதிகள்தான். இவற்றுள் சிலவற்றை இலக்கியம் என்றும் சிலவற்றை இலக்கியம் அல்ல என்றும் வேறுபடுத்துகின்றோம். இவ்வேறுபாட்டின் அடிப்படை என்ன? கவிதை, சிறுகதை, நாவல் முதலியவற்றை இலக்கியம் என்றும் ஏனையவற்றை இலக்கியம் அல்ல என்றும் என்ன அடிப்படையில் வேறுபடுத்துகின்றோம்? எல்லாமே மொழிப் பிரதிகள் தானே? இவற்றுக்கிடையே வேறுபாடு உண்டா? அப்படியாயின் என்ன வேறுபாடு?

ஒரு மொழித் தகவலை ஒரு கலைப்படைப்பாக ஆக்குவது எது என்ற கேள்வியை நோமன் ஐகோப்சன் எழுப்புகிறார். கவிதை இயல், அடிப்படையில் இவ்வினா தொடர்பானதுதான் என்பது அவரது கருத்து. இது பற்றிய விசாரணை இலக்கியத் திறனாய்வையும் மொழியியலையும் ஒரு புள்ளியில் ஒன்றிணைக்கின்றது எனலாம்.

ஒரு படைப்பாளி தான் வாழும் மொழிச் சமூகத்தில் வழக்கில் உள்ள பொதுமொழியையே பயன்படுத்துகிறான். அவனுக்கென்று ஒரு தனி மொழியை அவன் உருவாக்கவோ, பயன்படுத்தவோ முடியாது. அவ்வாறு பயன்படுத்தினால் அவனால் தன் படைப்பு மூலம் அந்த மொழிச் சமூகத்துடன் தொடர்புகொள்ள முடியாது. ஆயினும், பொது மொழியை ஊடகமாகக்கொண்டு அவன் படைக்கும் இலக்கியம், இலக்கியம் அல்லாத பிற மொழி பிரதிகளிலிருந்து வேறுபடுகின்றது. நாம் இந்த வேறுபாட்டை உணர்கின்றோம். இந்த வேறுபாட்டின் அடிப்படை எது?

இலக்கியம் என்பது உணர்ச்சிமொழி அல்லது அணிமொழி என்று பொதுவாகக் கூறப்படுகின்றது. உவமை,

உருவகம், குறியீடு, யாப்பு, சந்தம் (எதுகை, மோனை) இவை இலக்கிய மொழிக்கு உரியவை, குறிப்பாகக் கவிதைக்கு உரியவை என்று பேசுகிறோம். ஆனால், இவை நமது சாதாரண, இலக்கியம் அல்லாத மொழிப் பயன்பாட்டிலும் இடம் பெறுகின்றன. வானொலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகை விளம்பரங்களின் மொழியை சற்று நோக்கினால் இத்தகைய கூறுகள் பலவற்றைக் காணலாம். அரசியல் ஊர்வலங்களில் எழுப்பப்படும் கோஷங்களில் நாம் இவற்றைக் காணலாம். நமது அன்றாட உரையாடலில் நாம் இத்தகைய கூறுகளை ஏராளமாகக் காணலாம். 'பெத்த வயிறு பத்தி எரியுது' என்ற ஒரு தாயின் கூற்று அணி மொழிதான்.

ஒரு இலக்கியப் படைப்பாளி பொது மொழியையே தன் படைப்புக்குப் பயன்படுத்துகிறான். எனினும், அந்த மொழி அமைப்பின் சாத்தியப்பாடுகளை உச்ச அளவில் பயன்படுத்தி அந்த மொழியின் மூலம் பிற்தொரு மொழியை உருவாக்குகிறான். அவ்வகையில் ஒரு இலக்கிய படைப்பு மொழியினால் ஆன மொழி எனலாம்.

ஒரு இலக்கியப் படைப்பை ஒரு முழுமையான, தன்னிறைவுள்ள ஒரு தனி மொழி அலகாகக் கொள்ள வேண்டும். அது ஒரு மூன்று வரிக் கவிதையாக இருக்கலாம்; முன்னூறு பக்க நாவலாக இருக்கலாம். ஒரே வாக்கியத்தால் ஆனதாக இருக்கலாம். அல்லது பல்லாயிரக்கணக்கான வாக்கியங்களால் ஆனதாக இருக்கலாம். சொல், சொற்தொடர், வாக்கியங்கள் தரும் பொருளும், அவை சேர்ந்து உருவாக்கும் இலக்கியப் படைப்பு வெளிப்படுத்தும் பொருளும் என்று இருதள அமைப்புடையதாக இலக்கியம் செயற்படுகின்றது. இவ்வகையில், இலக்கியப் படைப்புக்கு அதன் மொழி அமைப்பு, இலக்கிய அமைப்பு என இருதள அமைப்புகள் உள்ளன.

இலக்கியம் மொழியினாலேயே ஆக்கப்படுகின்றது. ஒலியன், உருபன், சொல், சொற்தொடர், வாக்கியம் என்ற கூறுகளால் ஆனது மொழி. இவற்றை மொழியின் வடிவக் கூறுகள் (formal units) என்போம். இந்த வடிவக் கூறுகள் மூலமே தொடர்பாடல் தகவல் அல்லது பொருண்மை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. மொழி அர்த்தமுள்ள ஒரு சமூகச் செயற்பாடாக மாறுகின்றது. ஒரு இலக்கியப் படைப்பாளி இந்த மொழிச் சாதனங்களைத் தனக்கு வேண்டியவாறு ஒழுங்கமைத்து இலக்கியப் படைப்பை உருவாக்குகின்றான். இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட வடிவம் வாக்கியங்களின் பொருண்மையைத் தருவது மட்டுமல்லாமல் இலக்கியப் பிரதியின் பொருண்மை சார் உள்ளடக்கத்துக்கு ஒரு புதிய பரிமாணத்தையும் சேர்க்கின்றது. இவ்வாறு இலக்கியப் படைப்புக்கு இருதள அமைப்புக் கிடைக்கின்றது. ஒன்று எழுத்து, சொல், வாக்கியங்களால் ஆன அடிப்படை அமைப்பு. மற்றது இவற்றின் ஒருங்கிணைப்பினால் கட்டப்பட்ட முழுமையான இலக்கிய அமைப்பு. ஒரு படைப்பின் இலக்கிய அமைப்பு அது கட்டி எழுப்பப்பட்ட அடிப்படை அமைப்பை ஒதுக்கி விடுவதில்லை. அந்த அடிப்படை அமைப்பின் ஊடாகவே நாம் இலக்கிய அமைப்புக்குள் பிரவேசிக்கின்றோம். இதை நான் ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் விளக்கலாம். மூன்று மொழித் தகவல்களை இதற்காக நான் பயன்படுத்த விரும்புகிறேன்.

(1) எவ்வளவு சிரமமான வாழ்க்கை எனினும் கணவனுடன் வாழும் வாழ்வே ஒரு பெண்ணுக்குச் சிறந்தது.

இவ்வாக்கியம் தரும் பொருளை ஆணாதிக்க சமூகத்தின் குரல் என்று நாம் வாதிடலாம்; இது பற்றிப் பெண் விடுதலை நோக்கில் நாம் விமர்சிக்கலாம். இக்கூற்றின் இன்றைய ஏற்புடைமை பற்றி நான் இங்கு பேசவில்லை. இதன் மொழி அம்சத்தையே நான் கவனத்தில் கொள்

கின்றேன். இது ஒரு கூற்று; ஒரு மொழித் தகவல். இது ஒரு வாக்கியத்தால் அமைந்தது. இவ்வாக்கியத்தில் பத்து சொற்கள் உள்ளன. சொற்களின் நேர் பொருளில் இருந்து இவ்வாக்கியத்தின் நேர் பொருள் நமக்குக் கிடைக்கின்றது. இதனை மொழியின் நேர் பயன்பாடு எனலாம். இனி இரண்டாவது வாக்கியத்துக்கு வருவோம்.

(2) ஆனையில் ஏத்திவாற அரசன் சோத்தைவிட
புனையில் ஏத்திவாற புருசன் சோறுமேல்

இதுவும் ஒரு கூற்று, ஒரு மொழித் தகவல்தான். இதுவும் ஒரே வாக்கியத்தால் ஆனது. இதில் பன்னிரண்டு சொற்கள் உள்ளன. முதல் வாக்கியத்துக்கும் இதற்கும் இடையே பொருள் அடிப்படையில் உறவு உண்டு. ஆனால் இரண்டினது கட்டமைப்பும் வேறானது. இரண்டாவது வாக்கியம் இரண்டு எதிர் எதிர் படிமங்களை முன் வைக்கின்றது.

(1) ஆனையில் ஏத்தி வரும் அரசன் சோறு

(2) புனையில் ஏத்தி வரும் புருசன் சோறு
ஆனை - புனை அரசன் - புருசன்

ஒன்றோடு மற்றதை ஒப்பு நோக்கி பெரியதைவிடச் சிறியதைத் தேர்கிறது. இரண்டு படிமங்களும் உண்மை நிகழ்வுகளின் விவரணம் அல்ல. முற்றிலும் புனைவு சார்ந்தது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். இந்தப் புனைவு ஒரு நேர் பொருளையும் ஒரு மறை பொருளையும் இதற்குத் தருகின்றது. இதனையே நாம் அணிமொழிப் பயன்பாடு என்போம். முதல் வாக்கியத்தில் இந்தப் புனைவு இல்லை. சொற்களின் நேர் பொருள் மட்டுமே உண்டு. முதல் வாக்கியத்தை நாம் ஒரு இலக்கிய ஆக்கமாகக் கருதுவதில்லை. ஆனால் இரண்டாவது வாக்கியத்தை ஒரு இலக்கிய ஆக்கமாகக் கருத முடியும்.

இனி இதை ஒத்த ஒரு சங்கக் கவிதையை நோக்கலாம்.

(3) அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை நம் படப்பைத்
தேன் மயங்கு பாவினும் இனிய அவர் நாட்டு
உவலைக் கூவற் கீழ்
மான் உண்டு எஞ்சிய கலுழி நீரே. (ஐங்குறு நூறு)

தெளிவுக்காக இதைத் தற்காலத் தமிழில் பின்வருமாறு மொழி பெயர்க்கலாம்.

அன்னையே வாழ்க, கேளாய் இதனை
நமது தோட்டத்து நறிய தேன் கலந்த
பாவினும் இனியதே காதலர் நாட்டு
சருகுகள் மண்டிய பூவலில்
விலங்கு குடித்து எஞ்சிய கலங்கிய நீரே.

இதுவும் ஒரு கூற்று, ஒரு மொழித் தகவல்தான். ஒரு பாத் திரத்தின் (தலைவியின்) கூற்றாக அமைகின்றது. இதை ஒரு கவிதை, ஒரு இலக்கியப் படைப்பு என்று சொல்கிறோம்.

இதில் நாம் மூன்று அமைப்புகளைக் காண முடியும்.

1. இலக்கண அமைப்பு அல்லது வாக்கிய அமைப்பு.
இலக்கண அமைப்பு அடிப்படையில் இதில் மூன்று வாக்கியங்கள் உள்ளன.
1. அன்னாய் வாழி (வாழ்த்து)
2. வேண்டு அன்னை (வேண்டுகோள்)
3. நம் படப்பை... கலுழி நீரே (கூற்று)

இருபது சொற்கள் உள்ளன. இதற்கு மேலாக இலக்கண அமைப்பு பற்றிய விபரம் இங்கு தேவை இல்லை.

2. யாப்பு அமைப்பு அல்லது செய்யுள் அமைப்பு

யாப்பு அடிப்படையில் இது ஒரு அகவல். 20 சொற்களும் 15 ஈரசைச் சீர்களாக அமைகின்றன. மொத்தம் 4 அடிகள். கடைசிக்கு முதல் அடியில் 3 சீர். ஏனைய அடி

கள் 4 சீர் கொண்டவை. இறுதிச் சீர் ஏகாரம் கொண்டு முடி கின்றது. இவ்வகையில் இது ஒரு நேரிசை ஆசிரியப்பா.

3. கவிதை அமைப்பு

இக்கவிதை தலைவி கூற்றாக அமைகின்றது. தலைவி தன் காதல் அனுபவத்தை, தலைவன் மீது தனக்குள்ள ஆழ்ந்த பற்றுதலை செவிலித்தாய்க்கு அல்லது தோழிக்கு கூறுகிறாள். இரண்டு எதிர் எதிர் படிமங்களில் தன் அனுபவத்தை விபரிக்கிறாள். ஒன்று பிறந்தகத்து வளத்தை உணர்த்தும் தேன் கலந்த பால்; மற்றது தலைவன் நாட்டு நீர்க்கேணியில் விலங்குகள் குடித்து எஞ்சிய கலங்கிய நீர். முன்னையதை விட பின்னையது தனக்கு இனிமையானது என்ற ஒப்பீடு. இந்த ஒப்பீட்டில் இரண்டாவது உதாரணத்தில் உள்ளது போன்ற புனைவு இல்லை. (ஆனையில் ஏற்றிவரும் அரசன் சோறு, புனையில் ஏற்றிவரும் புருசன் சோறு). நடைமுறை அனுபவத்துக்கு ஒத்ததாக உள்ளது. வளமான பிறந்தகத்து வாழ்வை விட வளமற்ற தலைவனகத்து வாழ்வில் தலைவிக்கு உள்ள திருப்தியை இந்த ஒப்புமை மூலம் உணர்த்துகிறாள்.

இக்கவிதை பற்றிய ஏ. கே. ராமானுஜனின் வாசிப்பு சுவையானது. அவருடைய வாசிப்பின்படி இது தலைவியின் முதல் பாலியல் அனுபவம் பற்றிய கவிதை. வீட்டில் கிடைக்கும் தேன் கலந்த பாலைவிட சருகுகள் மண்டிய, விலங்குகள் கலக்கிய நீர்க்கேணி மிகுந்த பரவசம் தருவது பற்றிய அவளது கண்டுபிடிப்பைக் கூறும் கவிதை. தேன், பால், பண்பாடு, ஒழுங்குமுறை அனைத்தையும் விட்டு அவள் விலங்குகள் சேறாக்கிய இயற்கை நீரை அருந்தச் செல்கிறாள். கவிதை, தாயின் மடியைவிட்டு அவளது தலைவனின் பாலியல் உலகுக்குள் பிரவேசிக்கின்றது. அவளது தோட்டமும் தலைவனது நாடும் இரு நிலைகளை, இரு வித மனிதர்களைச் சித்தரிக்கின்றன. தலைவனது நாடு தலைவனையே போன்றது. இன்னும் ஒரு கோணத்தில் தலைவி தானே நீர்க் கேணியாக இருக்கிறாள். தலைவன் மகிழ்ச்சியான விலங்கு. அந்த விலங்கு நீர்க்கேணியைக் கலக்கி அருந்த அவள் மகிழ்வுறுகிறாள். இவ்வாறு ஒரு சிறிய கவிதை நாம் அதற்குள் செல்லும்போது பல விசயங்களைச் சொல்கிறது.

முதலாவது உதாரணத்தில் மொழிக் கூறுகள் (சொற்களும் வாக்கியமும்) நேர்பொருளை மட்டும் தருகின்றன. இரண்டாவது, மூன்றாவது உதாரணங்களில் அவை நேர்பொருளின் அடிப்படையில் மறைபொருள் அல்லது உள்ளுறை பொருள்களின் ஒரு அடுக்கினை உருவாக்குகின்றன. அதனாலேயே இம்மொழித் தகவல்கள் இலக்கிய ஆக்கங்களாகவும் அமைகின்றன. இவ்வகையிலேயே ஒரு கவிதை அல்லது வேறு ஒரு இலக்கியப் படைப்பு மொழியினால் கட்டமைக்கப்படும் பிறிதொரு மொழியாக அமைகின்றது.

°பேடினன் டி சதூர் மொழியைக் குறிகளின் ஒரு ஒழுங்கமைப்பாக (Language as a system of signs) விளக்குவார். அவ்வகையில் மொழியியலைக் குறியியலின் ஒரு பிரிவாகவே அவர் கருதுவார். இவ்வகையில் ஓர் இலக்கியப் படைப்பைக் குறிகளால் ஆன ஒரு குறி என விளக்கலாம். மொழியினால் கட்டமைக்கப்படும் மொழி என்பதும், குறிகளால் ஆன குறி என்பதும் இலக்கியத்தின் ஓர் அம்சத்தையே விளக்குகின்றன. இதாவது மொழிக் கூறுகளே இலக்கியத்தின் அடிப்படை. அந்த அடிப்படையில் கட்டப்படும் இலக்கியம் தனக்கென்று சுயாதீனமான அமைப்பைக் கொள்கின்றது. இந்த அமைப்பு பல்வேறு பொருள்தள விரிவுக்கு வழிவகுக்கக் கூடியது. ஆயினும், மொழிப் பயன்பாட்டின் பல்வேறு சாத்தியப்பாடுகளே இதற்கும் அடிப்படையாக அமைகின்றன என்பதையும் நாம் மனங் கொள்ள வேண்டும்.

3

நோமன் ஜகோப்சன் மொழியின் ஆறு வகைச் செயற்பாடுகள் பற்றி விளக்குகிறார். இவற்றுள் முதலாவதும் அடிப்படையானதும் சுட்டுச் செயற்பாடு (Referential function) ஆகும். இதை மொழியின் நேர்செயற்பாடு என்றும் கூறலாம். பால் வெள்ளை நிறம், இலங்கை ஒரு தீவு, நாள் கொழும்புக்குப் போகிறேன் போன்ற கூற்றுக்கள் இத்தகையன. இரண்டாவது, உணர்ச்சிச் செயற்பாடு (Emotive function). பேசுவோர் எதைப் பற்றிப் பேசுகிறாரோ அது பற்றிய அவரது மனப்பாங்கின், மனநிலையின், உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடாக மொழி அமைவதை இது குறிக்கும். கோபம், மகிழ்ச்சி, துக்கம், வெறுப்பு போன்ற உணர்வுகள் வெளிப்படும்போது மொழி அதற்கேற்ப வடிவம் பெறுகின்றது. மூன்றாவது தூண்டல் செயற்பாடு (Conative function). இது ஏவல், விழிப்பு பொருள்களில் மொழி பயன்படுவதைக் குறிக்கும். ஏவல் வாக்கியங்களின் இலக்கண அமைப்பு ஏனைய வகைகளில் இருந்து வேறுபடும். நான்காவது, உரை தொடர்ச் செயற்பாடு (Phatic function). தொடர்பாடலைத் தொடங்க, நீடிக்க, துண்டிக்க அல்லது கவனத்தை ஈர்க்க, தொடர்பாடல் சரியாக நடைபெறுகின்றதா என்பதைத் தீர்மானித்துக்கொள்ள சில மொழித் தகவல்களை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்கிறோம். எப்படி சுகமா? இன்றைக்கு மழை பெய்யும் போல, சரியான வெய்யில், இல்லையா? நான் சொல்வது விளங்குதா? போன்ற வாக்கியங்கள் உரையாடலில் இவ்வாறு செயற்படுகின்றன. ஐந்தாவது, கருவிச் செயற்பாடு (Metalingual function). மொழியைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு மொழியைப் பயன்படுத்துவதை இது குறிக்கும். இலக்கண நூல்களில் மொழி இவ்வாறே பயன்படுகின்றது. அன்றாட மொழிப் பயன்பாட்டிலும் இதைக் காண்கின்றோம். அன்றாடப் பேச்சில் நாம் பயன்படுத்தும் சொற்பொருள் விளக்கங்கள் எல்லாம் இதன் பார்ப்புடனவே. உதாரணமாக 'குதிரை ஓடுவது என்றால் என்ன?' என்று ஒருவர் கேட்க, 'குதிரை ஓடுவது என்றால் பரீட்சையில் ஆள்மாறாட்டம் செய்வது' என்று ஒருவர் விளக்குவது இத்தகையது. இங்கு மொழியை மொழியால் விளக்குகிறோம். அகராதி விளக்கங்களும் இத்தகையனவே. ஆறாவது, கவித்துவச் செயற்பாடு (Poetic function). இது தகவலைக் குவிமையமாகக் கொண்டது. இச்செயற்பாடு தகவலின் வெளிப்பாட்டு முறை சார்ந்தது. குறிகளின் தெளிவினை மேம்படுத்துவதன் மூலம் குறிகளுக்கும் பொருள்களுக்கும் இடையில் உள்ள அடிப்படையான இருமைத்தன்மையை ஆழப்படுத்துகின்றது. இச்செயற்பாடு கவிதை, இலக்கியத்தில் மட்டும் காணப்படுவதில்லை.

ஜகோப்சன் இந்த ஆறு மொழிச் செயற்பாடுகளுக்கும் இடையே ஒரு படிநிலை உறவைக் காண்கின்றார். மொழித் தொடர்பாலின் அடிப்படைக் கூறுகளான பேசுவோர், கேட்போர், பேச்சுத் தூண்டல், தகவல், தொடர்பு, குறி ஆகியவற்றுடன் இந்த ஆறு செயற்பாடுகளையும் தொடர்புபடுத்துகிறார். அவ்வகையில் மேற்குறிப்பிட்ட ஆறு செயற்பாடுகளுக்கும் பின்வரும் அமைப்பைத் தருகிறார்.

சுட்டு

உணர்ச்சி கவித்துவ தூண்டல்

உரைதொடர்

கருவி

ஜகோப்சனின் கருத்துப்படி மொழியின் கவித்துவச் செயற்பாடு மொழிக் கலையின் ஒரே செயற்பாடு அல்ல. அது ஆதிக்கமுடைய தீர்மானிக்கும் செயற்பாடு மட்டுமே. ஏனைய எல்லா மொழி நடத்தைகளிலும் அது ஒரு துணை உறுப்பாகச் செயற்படுகின்றது. மொழியின்

பொதுவான பிரச்சினைகளைத் தொடராமல் கவித்துவச் செயற்பாடு பற்றி ஆராய முடியாது. மறு வகையில் மொழி பற்றிய பரிசீலனை அதன் கவித்துவச் செயற்பாடு பற்றிய முழுமையான கவன ஈர்ப்பை வேண்டி நிற்கிறது.

ஆறு வேறுபட்ட மொழிச் செயற்பாடுகளை இனங்காணக் கூடியதாக உள்ள போதிலும் ஒரு செயற்பாட்டை மட்டும் கொண்ட மொழித் தகவல்கள் எவற்றையும் நாம் காண்பது அரிது என்றும், இந்த வேறுபாடு பல்வேறு செயற்பாடுகளில் ஏதோ ஒன்றின் ஏகபோகத்தில் அன்றி, செயற்பாடுகளின், வேறுபட்ட ஒரு படிமுறை ஒழுங்கிலேயே தங்கியுள்ளது என்றும் ஜகோப்சன் கூறுகிறார். ஒரு தகவலின் மொழி அமைப்பு பிரதானமாக அதன் முதன்மையான செயற்பாட்டில் தங்கியுள்ளது என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

ஒரு மொழிக் கலையில் - அது கவிதை, சிறுகதை, நாவல் அல்லது வேறு எதுவாயினும் - மொழியின் கவித்துவச் செயற்பாடு மேலாதிக்கம் பெற்றிருக்கும் அதே வேளை மொழியின் அனைத்துச் செயற்பாடுகளும் அதில் இடம் பெற முடியும் என்பதையும் நாம் இங்கு மனங்கொள்ள வேண்டும். கவிதையை விட சிறுகதை, நாவல் போன்ற இலக்கிய வடிவங்களில் நாம் இதைப் பெருமளவு காணலாம். இவ்வகையில் இலக்கியத்தின் மொழியை

ஒரு இலக்கியப் படைப்பாளி பொது மொழியையே தன் படைப்புக்குப் பயன்படுத்துகிறான். எனினும், அந்த மொழி அமைப்பின் சாத்தியப் பாடுகளை உச்ச அளவில் பயன்படுத்தி அந்த மொழியின் மூலம் பிறிதொரு மொழியை உருவாக்குகிறான். அவ்வகையில் ஒரு இலக்கியப் படைப்பு மொழியினால் ஆன மொழி எனலாம்.

மொழியின் கவித்துவச் செயற்பாட்டை ஆதிக்க அம்சமாகக் கொண்ட மொழி என நாம் வரையறுக்கலாம்.

4

ஒரு விசேட துறை சார்ந்த மொழிப் பயன்பாட்டை மொழியியலாளர் Discourse என்பர். தமிழில் இதைக் குறிக்க சொல்லாடல் என்பது வழக்குக்கு வந்துவிட்டது. இலக்கியத்தின் மொழியை நாம் இலக்கியச் சொல்லாடல் எனலாம். நாம் பொதுவாக சாதாரண சொல்லாடலில் இருந்து இலக்கியச் சொல்லாடலை வேறுபடுத்தி நோக்குகின்றோம். ஆனால் சாதாரண சொல்லாடலிலும் இலக்கியச் சொல்லாடலின் கூறுகள் பெரிதும் இடம் பெறுவதால் இவை இரண்டில் இருந்தும் வேறுபட்ட நேர் சொல்லாடல் என ஒன்றை அமைத்துக்கொள்வது இலக்கிய ஆய்வில் உபயோகமானது என சிப்பர் (Chibber) கருதுகிறார்.

இங்கு நேர் சொல்லாடல் என்பது சொல், சொற்றொடர், வாக்கியம் என்பவற்றில் நேர்பொருளை மட்டும் கொண்டுள்ள மொழி என வரையறுக்கலாம். இது ஒரு கோட்பாட்டுரீதியான கட்டமைப்பு மட்டுமே. இங்கு மொழிக் குறிகள் அவற்றின் நேர் பொருளில் மட்டும் பயன்படுத்தப்படும். இது மொழியின் சுட்டுச் செயற்பாட்டால் தீர்மானிக்கப்படுவது எனலாம். இதற்கு மறுதலையில் மொழியின் கவித்துவச் செயற்பாட்டால் தீர்மானிக்கப்படுவது இலக்கியச் சொல்லாடல் எனலாம்.

எனக்குக் கடுமையாகப் பசிக்கிறது.
சன்னல்களுடாகப் பெண்கள் மகிழ்ச்சியோடு
பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்

இவற்றை நேர் சொல்லாடல் என்றால்
என் சிறுகுடலைப் பெருங்குடல் தின்னுது
சாரளம் தோறும் பூத்தன தாமரை மலர்கள்
என்பவற்றை இலக்கியச் சொல்லாடல் எனலாம் நேர்
சொல்லாடலை மையப்புள்ளியாகக் கொண்டால், ஏனைய
சொல்லாடல்களை அதிலிருந்து விலகிச் செல்வனவாக
விளக்கலாம். இதைப் பின்வரும் படம் விளக்குகிறது.

நான் ஏற்கனவே விளக்கியது போல இலக்கியச்
சொல்லாடலில் எல்லாவகையான சொல்லாடல்களும்
இடம்பெறும் வாய்ப்பு உண்டு. ஏனெனில் இலக்கியம்
முழுமொத்தமான மனித அனுபவங்களையும் உள்ளடக்
குவது. ஆயினும் அது நேர் சொல்லாடலில் இருந்து
பெருமளவு விலகிச் செல்லும் இயல்புடையது.

இவ்வாறு விலகும்போது நேர் சொல்லாடலின் இலக்
கண அமைப்பைவிட, பொருண்மை அமைப்பில் இருந்தே
அது பெரிதும் விலகுகின்றது. சொல்லுக்கும் பொருளுக்
கும் இடையிலான நேர் தொடர்பைத் துண்டித்துக்
கொண்டு அது வெளியே சஞ்சரிக்கின்றது.

இலக்கியச் சொல்லாடல் நேர் சொல்லாடலில் இருந்து
பொருண்மை அமைப்பில் பெரிதும் விலகுகின்றது எனப்
பார்த்தோம். நோம் சொம்ஸ்கி இலக்கணம் பொருண்
மையில் இருந்து சுயாதீனமானது (Grammar is indepen-
dent from semantics) என்ற கருத்தை வலியுறுத்துகிறார்.
இதை நிறுவ அவர் பயன்படுத்தும் புகழ்பெற்ற உதார
ணம் பின்வருமாறு.

Colourless green ideas sleep furiously

(நிறமற்ற பச்சை நிற எண்ணங்கள் மூர்க்கமாகத்
துயில்கின்றன)

இவ்வாக்கியம் இலக்கணரீதியில் ஏற்றுக்கொள்ளத்
தக்கது என்றும் பொருண்மரீதியில் அர்த்தமற்றது என
றும் அவர் கூறுவார். சொம்ஸ்கி பெரும்பாலும் நேர்
சொல்லாடலை அடிப்படையாகக் கொண்டே தன் இலக்
கணக் கோட்பாட்டை வகுத்தார். அவரது இலக்கணம்
இத்தகைய வாக்கியங்களை வெளி ஒதுக்கிவிடும்.

ஐகோப்சன் போன்றவர்கள் சொம்ஸ்கியின் இக்
கருத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. இலக்கியத்தில் இத்த
கைய வாக்கியங்கள் இடம்பெறலாம். அங்கு அவை
பொருளுடையதாக இருக்கலாம் என்று வாதிடுவர். இவற்
றின் பொருள் அவை இடம்பெறும் சந்தர்ப்பத்தைப்
பொறுத்தது. நேர் சொல்லாடலில் அர்த்தமற்றதாகத் தெரியு
மும் வார்த்தைக் கோவைகள் இலக்கியச் சொல்லாடலில்
அவை இடம்பெறும் சந்தர்ப்ப சூழலைப் பொறுத்துப்
பொருள் பெறும்.

அந்தி வானத்தின் தூரிய ஒளி ஒரு இன்ப வேதனை
நிறத்தில் தோன்றியது.

இவ்வாக்கியம் சொம்ஸ்கியின் உதாரண வாக்கி
யத்தை ஒத்ததே. ஆனால் மெளனியின் சிறுகதையில்
(மனக்கோலம்) இது அர்த்தமுடையது.

பொருளற்ற ஒலிக் கோலங்களும் இலக்கியச் சொல்
லாடலில் பொருளுடையதாகவதைக் காண்கின்றோம்.
'லங்குறு சிம்பிரி சாலா' இதற்கு ஒரு நல்ல உதாரண

மாகும். இப் பொருளற்ற கூற்று நா. சுந்தரலிங்கத்தின்
விழிப்பு நாடகத்தில் வரும் நேர்முகப் பரீட்சைக் காட்சி
யில் இடம்பெறுகிறது. பிரதான பரீட்சைத் தொழில் தேடி
வருவாரிடம் இதைக் கேட்கிறார். நேர்முகப் பரீட்சை
யின் அபத்தத்தை இப்பொருளற்ற கூற்று மிகத் தாக்க
மாக வெளிப்படுத்துகின்றது.

இவ்வாறு ஒரு மொழிக்கூற்று அது இடம்பெறும்
மொழிச் சந்தர்ப்பம், உரையாடற் சந்தர்ப்பம் என்ப
வற்றைப் பொறுத்துப் பொருளேற்றம் பெறும். இதை
சந்தர்ப்பமயமாக்கல் என்பர்.

ஒரு மொழிக்கலை அல்லது இலக்கியப் படைப்புக்கு
குறைந்த பட்சம் இருதள அமைப்பு உண்டு என்று
பார்த்தோம்.

1. அடிப்படை அமைப்பு - சொல், தொடர், வாக்கிய
அமைப்பு அதாவது இலக்கண அமைப்பு.
2. கவித்துவ அமைப்பு - குறிப்பிட்ட இலக்கிய வடிவத்
தின் கட்டமைப்பு.

ஒரு மொழியியலாளர் ஒரு இலக்கியப் படைப்பின்
அடிப்படை அமைப்புடன் மட்டும் நின்றுகொள்ளக்
கூடும். அந்த இலக்கியப் படைப்பின் மொழியை மட்டும்
அவர் ஆய்வுப் பொருளாகக் கொள்ளக்கூடும். பத்துப்பாட்
டின் மொழி, சிலப்பதிகாரத்தின் மொழி, கம்பராமாய
ணத்தின் மொழி என அவர் பகுப்பாய்வு செய்யலாம்.
அதை ஒரு இலக்கியப் படைப்பாக அவர் பொருட்படுத்தத்
தேவை இல்லை. தன் மொழி ஆய்வுக்கான ஒரு மூல
மாக மட்டுமே அவர் அப்படைப்பைக் கருதலாம். இத்
தகைய ஆய்வு இலக்கியத் திறனாய்விற்பாற்பட்டதல்ல.
ஆயினும், இந்த ஆய்வின் முடிவுகளை ஒரு திறனாய்
வாளர் பயன்படுத்த முடியும். குறிப்பிட்ட படைப்பின் அல்
லது குறிப்பிட்ட ஆசிரியரின் நடையியல் பண்புகளைத்
தீர்மானிக்க இது அவருக்கு உதவ முடியும்.

ஒரு மொழியியல் திறனாய்வாளர் ஒரு படைப்பின்
அடிப்படை அமைப்புக்கும் அதன் கவித்துவ அமைப்புக்
கும் இடையே உள்ள உறவில் அதிக அக்கறை காட்டு
வார். ஒரு குறிப்பிட்ட படைப்பின் கவித்துவ அமைப்பு
அதன் மொழி அமைப்பை எவ்வாறு தீர்மானிக்கின்றது,
அடிப்படை மொழி அமைப்பின் என்ன என்ன கூறுகள்
அதன் கவித்துவ அமைப்பைத் தீர்மானிக்கின்றன
போன்ற விடயங்களைக் கண்டறிய அவர் முயல்கிறார்.
இவ்வாறு ஒரு மொழியியலாளர் ஒரு படைப்பின் கவித்
துவ அமைப்புக் குறித்து அக்கறை செலுத்தும்போதே
மொழியியல் திறனாய்வாளராகின்றார்.

5

இலக்கியம் ஒரு மொழிக்கலை என்ற வகையில்
மொழியியல் அதை எவ்வாறு நோக்குகின்றது என இது
வரை பார்த்தோம். பிற அறிவுத் துறைகளைப் போன்றே
மொழியியலும் ஒரு முகப்பட்டதல்ல. அதற்குள்ளும் பல
கோட்பாடுகளும், அணுகுமுறைகளும், பிரிவுகளும் உள்
ளன. அவ்வகையில் மொழியியலும் இலக்கியத் திற
னாய்வும் பற்றிப் பேசும்போது ஏதாவது ஒரு மொழியியல்
கோட்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டு இலக்கியத் திறனாய்
வில் அது எவ்வாறு பயன்படுகின்றது அல்லது பயன்பட
முடியும் என ஆராய்வதை விடுத்து வெவ்வேறு மொழியி
யல் கோட்பாடுகள் முன்வைத்துள்ள சில முக்கியமான
கருத்தாக்கங்கள் எவ்வாறு இலக்கியத் திறனாய்வில்
பயன்பட முடியும் என்பதை இனி சுருக்கமாக நோக்கலாம்.

இவ்வகையில் சதூரின் இரண்டு கருத்தாக்கங்கள்
முக்கியமானவை.

1. மொழிக் குறி (Linguistic Sign)
2. அகமொழியும் புறமொழியும் (Langue and Parole)

சதூர் ஒவ்வொரு சொல்லையும் ஒரு குறியாகக் (Sign) கருதினார். ஒரு குறிக்கு இரண்டு பகுதிகள் உண்டு. ஒன்று குறிப்பான் (Signifier) மற்றது குறியம் (Signified). இதனை வடிவம், பொருள் (Form and Meaning) என்றும் நாம் கூறலாம். தொல்காப்பியரின் கலைச் சொல்லைப் பயன்படுத்துவதனால் சொன்மை, பொருண்மை என்று கூறலாம். உதாரணமாக மரம் என்ற சொல் ஒரு குறி. இதன் எழுத்து வடிவம் (ம - ர - ம்) அல்லது அதன் ஒலி வடிவம் குறிப்பான் எனப்படும். இதுவே சொன்மை. மற்றது இது சுட்டி நிற்கும் வெளி உலகில் உள்ள வேரும், தண்டும், கிளையும், இலைகளும் உள்ள பொருள். இதுவே குறியம் அல்லது பொருண்மை எனப்படும்.

குறிப்பான், குறியம் இரண்டுக்கும் இடையே உள்ளார்ந்த உறவு இல்லை. இவற்றுக்கிடையே உள்ள உறவு இடுகுறித் தன்மை உடையது என்பது சதூரின் ஒரு மையக் கருத்தாகும். மொழியின் ஆக்கு திறனைத் (Productivity) தீர்மானிக்கும் காரணிகளுள் குறியின் இடுகுறித் தன்மைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் உண்டு. குறிப்பானுக்கும் குறியத்துக்கும் இடையே காரணத் தொடர்பு இருக்குமாயின், ஒரு குறிப்பான் பல எண்ணக் கருக்களை (குறியம்) குறித்து நிற்கும் சாத்தியம் இல்லாதிருக்கும். குறிப்பானுடைய பல்பொருள் தன்மைக்கும், உருவகப் பயன்பாட்டுக்கும் இந்த இடுகுறித் தன்மையே அடிப்படையாக அமைகின்றது. ஒரு குறிப்பான் தன்னளவில் பொருளற்றது. ஒரு மொழிக்கூறியைத் தனிமைப்படுத்திப் பொருள் கொள்ள முடியாது. பிற குறிகளுடன் அதற்குள்ள உறவின் அடிப்படையிலேயே நாம் அதன் பொருளைத் தீர்மானிக்கின்றோம். உதாரணமாக அடி என்ற குறியின் (சொல்லின்) பொருள் என்ன? மொழி அமைப்பில் பிற குறிகளுடன் அதற்குள்ள உறவு, உரையாடல் சந்தர்ப்பம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அது தீர்மானிக்கப்படும்.

அவன் என் தலையில் அடித்தான்
தலையில் பலமான அடி விழுந்தது
மரத்தின் அடியில் குந்தினேன்
அடியற்ற மரம் போல் சாய்ந்தான்
அடித் தொண்டையால் கத்தினேன்
அடிக்கமுவி வந்தான்
ஏழைகளின் வயிற்றில் அடிக்காதே

ஒவ்வொரு வாக்கியத்திலும் அடி வெவ்வேறு பொருள் குறித்து நிற்கின்றது. கீரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி இச்சொல்லுக்கு 40க்கும் அதிகமான பொருளைத் தருகின்றது. பிற குறிப்பான்களுடன் இணைந்து வரும் போது இது இன்னும் பல பொருள் வேறுபாடுகளை உணர்த்தும், அடிவயிறு, அடிதடி, அடிநாதம், அடிச்சோறு, அடிமனம் போன்றவை சில உதாரணங்கள்.

சதூர் குறிகளுக்கிடையே இருவகையான உறவு இருப்பதை விளக்குகிறார். ஒன்று, கிடைநிலை உறவு (Syntagmatic Relationship). இது ஒரு குறியை அடுத்து என்ன குறி இடம் பெறலாம் என்பது தொடர்பானது. உதாரணமாக அடித்தான் என்பதில் மூன்று குறிகள் இணைந்துள்ளன. அடி+த்த+ஆன். இவை மூன்றும் இந்த ஒழுங்கிலேயே வரும். வேறு ஒழுங்கில் வராது. மற்றது அடுக்கு நிலை உறவு (Paradigmatic Relationship). இது ஒரு குறியின் இடத்தில் வேறு என்ன குறி இடம் பெறலாம் என்பது தொடர்பானது. உதாரணமாக, அடித்தான் என்பதில் அடி வரும் இடத்தில் படி, கடி, முடி, கொடு முதலியவை வரலாம். - த்த் - வரும் இடத்தில் - ப்ப் -, - கிறு - என்பன வரலாம். ஆன் வரும் இடத்தில் ஏன், ஓம், ஆள், ஆர் முதலியவை வரலாம். இதை குறிகளின் அமைப்பும் ஒழுங்கும் (structure and system) என சதூர் விளக்குவார்.

சதூரைப் பொறுத்தவரை மொழி என்பது எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக குறிகளின் ஓர் ஒழுங்கமைப்பாகும்.

சதூரின் இக் கருத்தாக்கத்தை இலக்கியத்துக்குப் பிரயோகித்தால் இலக்கியப் படைப்பையும் ஒரு குறியாகக் கருதலாம். குறியியல் எல்லாக் கலைகளையும் குறியாகவே கருதும். “கலை குறியியல் ஆய்வில் இருந்து நீண்ட காலமாகத் தப்பித்த போதிலும், எல்லாக் கலைகளும், அவை காலத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட, இசை அல்லது கவிதையாக இருப்பினும், வெளியை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஓவியம் அல்லது சிற்பமாக இருப்பினும், காலம், வெளி இரண்டையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட நாடகம் அல்லது திரைப்படமாக இருப்பினும் அவை குறியுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளன” என ஜகோப்சன் கூறுகிறார்.

இலக்கியக் குறி மொழிக் குறிகளால் அமைவது. அவ்வகையில் இலக்கியம் குறிகளால் அமைந்த குறி ஆகின்றது. அதற்கே உரிய ஒழுங்கமைப்பையும் மரபுகளையும் கொண்டது. இலக்கியக் குறி, மொழி அமைப்பு, சமூக அமைப்பு, காலப் பின்னணி என்ற தளத்தில் இயங்குகின்றது. இலக்கியத்தின் பொருளை இவையே தீர்மானிக்கின்றன. இதனாலேயே இலக்கியத்தைப் பொருள்கொள்வதில் வாசகனின் பங்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

சதூரின் இரண்டாவது கருத்தாக்கம் அகமொழி (Langue), புறமொழி (Parole) என்பனவாகும். சதூரின் இந்தக் கருத்தாக்கங்களைச் சரியாகச் சுட்ட ஆங்கில மொழியிலேயே சரியான சொற்பயன்பாடு இல்லை என்கிறார்கள். தமிழில் சிலர் மொழிக்கிடங்கு/பேச்சு போன்ற சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். இது அவ்வளவு பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. சதூர் மொழியின் உள்ளார்ந்த அமைப்பையே Langue என்கிறார். இது நம் பிரக்கைக்குத் தெரியாதது; அருபமானது. நாம் மொழியைப் பேசுகிறோம் அல்லது எழுதுகிறோம். இதற்காக சொற்கள், சொற்றொடர்கள் வாக்கியங்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். இது நம் உண்மையான பேச்சு நடத்தை. இதையே சதூர் Parole என்கிறார். இந்த வேறுபாட்டைத் தமிழில் அகமொழி, புறமொழி எனச் சுட்டுவது ஓரளவு பொருத்தமானதுதான். அகமொழி, பொதுவானது, பொதுமைப்படுத்தப்பட்டது. உள்ளார்ந்து அமைந்திருப்பது. புறமொழி வெளிப்படையானது, வேறுபாடுடையது.

உதாரணமாக

யான் சென்று வருகிறேன்
யான் போய் வருகிறேன்
நான் போய் வருகிறேன்
நான் போட்டு வாறன்
நான் பெயித்திற்று வாறன்

இவையெல்லாம் புறமொழிக்கு (Parole) உரியன. இவற்றின் உள்ளார்ந்த அமைப்பாக மறைந்திருக்கும் தன்மை ஒருமைப் பெயர் + வினை + காலம் என்ற அமைப்பு விதி அகமொழிக்கு (Langue) உரியது. இதை நாம் இன்னும் விரிவுபடுத்தலாம். நாம் மொழி என்று பேசும் போது அது கருத்து ரூபமானது. ஆனால் தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் என்று பேசுவது குறிப்பானது. எளிதில் அடையாளப்படுத்தக் கூடியது. அவ்வகையில் மொழியை Langue என்றும், தமிழ் ஆங்கிலம், சிங்களம் போன்ற ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட மொழியையும் அதன் Parole என்றும், நாம் கூறமுடியும். இந்த ஒப்புமையை ஒவ்வொரு மொழிக்கும் நாம் விரிவுபடுத்த முடியும். உதாரணமாக தமிழ் என்று பேசும்போது நாம் மிகவும் பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட அருபமாக ஒரு மொழி அமைப்பு முறையையே சுட்டுகிறோம். இது யதார்த்தத்தில் இல்லாதது.

யதார்த்தத்தில் இருப்பது கால, இட சமூக அடிப்படையில் வேறுபடும் வெவ்வேறு மொழி வழக்குகளை. சங்கத் தமிழும், இடைக்காலத் தமிழும், தற்காலத் தமிழும் ஒன்றல்ல. பேச்சுத் தமிழும் எழுத்துத் தமிழும் ஒன்றல்ல. இலங்கைத் தமிழும், இந்தியத் தமிழும் ஒன்றல்ல. பிராமணர் பேசும் தமிழும் தலித்துகள் பேசும் தமிழும் ஒன்றல்ல. இவை தமிழின் புறமொழிகள். சமூக மொழியியலாளர் இவற்றைக் கிளை மொழிகள் என்பர். மொழி, கிளை மொழி வேறுபாடுகளை Langue/Parole வேறுபாட்டுடன் நாம் ஒப்புமை காண முடியும்.

அகமொழி/புறமொழி என்ற இந்தக் கருத்தாக்கத்தை இலக்கியத் திறனாய்வினும் நாம் பயன்படுத்த முடியும். ஒவ்வொரு இலக்கியப் படைப்பிலும் அதன் உள்ளார்ந்த அமைப்பையும் அதன் புற வடிவத்தையும் நாம் வேறுபடுத்த முடியும். இவ்விரண்டுக்கும் இடையில் உள்ள உறவின் அடிப்படையில் அப்படைப்பை அணுக முடியும்.

ஒவ்வொரு இலக்கிய வடிவத்துக்கும் அவ்வடிவம் சார்ந்த தனித்தனிப் படைப்புகளுக்கும் இடையே உள்ள உறவு சார்ந்த பிரச்சினைகளையும் இக்கருத்தாக்கங்களைப் பயன்படுத்தி ஆராய முடியும். உதாரணமாக நாவல், சிறுகதை, கவிதை, நாடகம் என வடிவங்கள் பற்றிப் பேசுகிறோம். இக்கருத்தாக்கங்கள் அகமொழி சார்ந்தன. ஒவ்வொரு நாவலும், ஒவ்வொரு சிறுகதையும் மற்றதில் இருந்து வேறுபட்டது. உதாரணமாக டால்ஸ்டாயின் புத்தியிர், கார்க்கியின் தாய், காம்யூவின் அந்நியன், ஹெமிங்வேயின் கடலும் கிழவனும் ஆகியவை நாவல்களாகவே இனங்காணப்படுகின்றன. இவற்றை நாவலாக்குவது எது? அல்லது எவை? நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவத்துக்குரிய பொதுக்குணம்சங்கள், அல்லது விதிமுறைகள், மரபுகள் எனக் கருதப்படுவனவற்றுள் சிலவேனும் இவற்றின் ஆக்கக் கூறுகளாக இருப்பதனால்தான் இவை நாவலாக இனங்காணப்படுகின்றன. இக்கூறுகளை நாவலின் அகமொழி என்றால் இந்த நாவல் ஒவ்வொன்றும் அதன் புறமொழியாக அமைகின்றது எனலாம். நாவலின் துணை வகைகளையும் - வரலாற்று நாவல், சமூக நாவல், துப்புறியும் நாவல் போன்றவை - நாம் இவ்வாறு நோக்கலாம். இவ்வகையில் பார்க்கும்போது ஜெயமோகனின் நாவல் கோட்பாட்டின் அடிப்படைக் கோளாறுகளை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். அவர் நாவல் வடிவத்தின் அப்பழுக்கற்ற உதாரணம் ஒன்றை மனதில் வைத்துக்கொண்டு தமிழில் நாவல் பற்றிப் பேசுகிறார். அவ்வாறு பேசும்போது தமிழில் நாவல்களே இல்லை, அல்லது இரண்டொரு நாவல்களே உண்டு என்ற முடிவுக்கு வருகிறார். மற்றவையெல்லாம் உணர்ச்சிக்கதைகள், நெடுங்கதைகள், தொடர்கதைகள் என நாவலுக்கு வெளியே தள்ளப்படுகின்றன. இது ஒரு வகையான இலக்கியக் கருத்துமுதல் வாதம் எனலாம். தமிழும் அதன் கிளை மொழிகளும் போல நாவலும் அதன் வகைகளும் அமைகின்றன. ஒரு கிளை மொழியை உயர்ந்ததாகவும் மற்றவற்றைத் தாழ்ந்ததாகவும் கருதுவது அவரவரின் சமூக மனப்பாங்கு சார்ந்தது. மொழியியல் கிளைமொழிகளுக்கிடையே உள்ள வேறுபாடுகளைப் பற்றிப் பேசுமே தவிர அவற்றை மதிப்பிடுவதில்லை. நாவலையும், நாவல் வகைகளையும், தனித்தனி நாவல்களையும் அகமொழி, புறமொழி என்ற கண்ணோட்டத்தில் அணுகுவோமாயின் இலக்கிய விமர்சகர் என்ற வகையில் நாம் வேறுபாடுகளையே அடையாளப்படுத்துவோம். மதிப்பீடு பெரிதும் அகநிலை சார்பானது. நவீன விமர்சனத்தின் மையத்தில் இருந்து இன்று மதிப்பீடு நகர்ந்துவிட்டதையும் நாம் காண்கின்றோம்.

சூரின் கருத்தாக்கங்கள்போல் சொம்ஸ்கியின் பின்வரும் இரண்டு கருத்தாக்கங்கள் இலக்கிய விமர்சனத்தில் பயன்பட முடியும்.

- (1) மொழித் திறன் (linguistic competence) மொழிச் செயல் (linguistic performance)
- (2) ஆழ் அமைப்பு (Deep Structure) மேல் அமைப்பு (Surface Structure)

சொம்ஸ்கியின் மொழித் திறன் மொழிச் செயல் ஆகிய கருத்தாக்கங்கள் சூரின் அகமொழி, புறமொழி கருத்தாக்கங்களுடன் ஒத்தவை எனினும் அழுத்த வேறுபாடுகள் உடையவை. ஒரு மொழியில் இலக்கணமுடைய எண்ணிக்கையற்ற புதிய புதிய வாக்கியங்களை உண்டாக்கவும், அத்தகைய புதிய புதிய வாக்கியங்களைப் புரிந்துகொள்ளவும், அவற்றின் இலக்கணம் உடைமை அல்லது இன்மை பற்றி உறுதிப்படுத்தவும் அம் மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட ஒருவருக்கு இயல்பாகவே உள்ள திறனையே சொம்ஸ்கி மொழித் திறன் என்கிறார். இது ஒரு மொழியின் உள்ளார்ந்த அமைப்பு பற்றிய ஒருவரின் அறிவு ஆகும். மொழிச் செயல் என்பது ஒருவரின் உண்மையான மொழிப் பயன்பாடு ஆகும். அவர் பேசுவது அல்லது எழுதுவது, குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையில் அது பொருத்தப்பாடாக அல்லது பொருத்தமற்று அமையும் தன்மை, கால, இட, சமூக நிலைகளுக்கு ஏற்ப மொழியைப் பயன்படுத்தும் தன்மை இவையெல்லாம் மொழிச் செயல் எனப்படுகிறது.

சொம்ஸ்கியின் மொழியியல் கோட்பாடு மொழித் திறனை அடிப்படையாகக்கொண்டது. ஒவ்வொருவரும் தன் தாய் மொழியின் உள்ளார்ந்த அமைப்பு பற்றி மறைமுகமான அறிவைக் கொண்டுள்ளார். குறிப்பிட்ட ஒலிக் கோலங்களை சொற்களாகவும், சொற்றொடர்களாகவும், வாக்கியங்களாகவும், அமைக்கவும், இனங்காணவும், பொருள்கொள்ளவும், சரி, பிழை கூறவும் அவரால் இயல்வதற்கும் இந்த மறைமுக அறிவே காரணம். இந்த மறைமுக அறிவு இல்லாவிட்டால் ஒலிக் கோலங்கள் அவருக்குப் பொருள்ற்றவை. சொம்ஸ்கி மொழியை விதிகளின் ஆளுகைக்குட்பட்ட ஒழுங்கமைப்பு என வரையறுக்கிறார். (Language is a rule governed system) இந்த விதிகளே அதன் இலக்கணம்; இந்த இலக்கணம் பற்றிய அறிவே மொழித் திறன். இது பேசுவோர், கேட்போர் இருவருக்கும் உரியது.

இந்தக் கருத்தாக்கத்தை நாம் இலக்கியத்துக்கும் பொருத்திப் பார்க்க முடியும். இலக்கியமும் மொழிபோல் சில விதி முறைகளையும் மரபுகளையும் கொண்டமைவது. ஒவ்வொரு இலக்கியப் படைப்புக்கும் பொருளும் வடிவமும் உண்டு. நாம் ஏற்கெனவே நோக்கியது போல ஒரு மொழித் தகவல் இலக்கியப் படைப்பாகக் கருதப்படுகிறதென்றால் அது தனக்கென்ற இலக்கிய அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது என்பதே பொருள். மொழியைப் பேசவும் பொருள்கொள்ளவும் மொழித் திறன் அடிப்படையாக இருப்பதுபோல இலக்கியப் படைப்புக்கும், நுகர்ச்சிக்கும் இலக்கியத் திறன் அடிப்படையாக அமைகின்றது என நாம் விளக்கலாம். யொனாதன் கல்லர் இக்கருத்தாக்கத்தைச் சற்று விரிவாக விளக்கியுள்ளார். இலக்கியச் சொல்லாடலின் செயற்பாடுகள் பற்றிய தன் மறைமுக அறிவைப் பயன்படுத்தாமல் ஒருவர் ஒரு இலக்கியப் பிரதியைப் பொருள் கொள்ள முடியாது. இம்மறைமுக அறிவே ஒரு இலக்கியப் பிரதியில் எதைத் தேடவேண்டும் என்பதை அவருக்குச் சொல்கிறது. இலக்கியச் சொல்லாடலின் மரபு

கள் பற்றிய அறிவே இலக்கியத் திறன் எனலாம். இம் மரபுகள் பற்றிய பரிச்சயம் அற்ற ஒருவருக்கு ஒரு படைப்பு தன் அர்த்தத்தை இழந்துவிடும்.

உன் கண்ணில் நீர் வழிந்தால் என் நெஞ்சில்
உதிரம். கொட்டுதடி,

செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே இன்பத்
தேன் வந்து பாயுது காதினிலே,

உயிர்த் தீயினிலே வளர் சோதியே சிந்தனையே
என்றன் சித்தமே,

சாரளம் தோறும் பூத்தன தாமரை மலர்கள்,

போன்ற தொடர்களைப் பொருள் கொள்வதற்கு இலக்கியத் திறன் அவசியம் என்பதை அழுத்திக் கூற வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

8

சொம்ஸ்கியின் ஆழ் அமைப்பு, மேல் அமைப்பு பற்றிய இரண்டாவது கருத்தாக்கமும் இலக்கியத் திறனாய்வில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. சொம்ஸ்கியின் மாற்றிலக்கணக் கோட்பாடு ஒவ்வொரு வாக்கியமும் மேல் அமைப்பு, ஆழ் அமைப்பு என இரு அமைப்புகளைக் கொண்டிருக்கும் என விளக்குகின்றது. மேல் அமைப்பு என்பது நாம் பயன்படுத்தும் உண்மையான வாக்கிய வடிவத்தைக் குறிக்கும். இது பேச்சு அல்லது எழுத்தில் அமைவது. கேட்க அல்லது பார்க்கக் கூடியது. சொல், சொற்றொடர்கள் சேர்ந்து அமைவது. ஆழ் அமைப்பு என்பது வாக்கியத்தின் அருபமான பொருள் அமைப்பைக் குறிக்கும். மேல் அமைப்பை நாம் நேராக அறிகிறோம். ஆழ் அமைப்பை அவ்வாறு அறிவதில்லை. அது ஒரு வகையில் கோட்பாட்டுரீதியான கட்டமைப்புத் தான். ஆயினும், அத்தகைய கட்டமைப்புக்கான பருண்மையான சான்றுகள் உள்ளன. உதாரணமாக,

1. நான் சாப்பிட்ட தோசை நல்லது

2. நான் சாப்பிட்ட ஹோட்டல் நல்லது

ஆகிய இரு வாக்கியங்களும் ஒரேவகையான மேலமைப்பைக் கொண்டுள்ளன. ஆயினும் இருவாக்கியங்களையும் இரு வேறுவகையில் நாம் பொருள் கொள்கின்றோம். முதல் வாக்கியத்தில் சாப்பிட்ட பொருள் தோசை. இரண்டாவது வாக்கியத்தில் சாப்பிட்ட இடம் ஹோட்டல். மேல் அமைப்பில் ஒன்றாக இருந்தாலும் இரண்டினதும் இலக்கண உறவு வேறானது. முதல் வாக்கியம் நான் தோசை சாப்பிட்டேன், தோசை நல்லது என்ற ஆழ் அமைப்பில் இருந்தும் இரண்டாவது வாக்கியம் நான் ஹோட்டலில் சாப்பிட்டேன், ஹோட்டல் நல்லது என்ற ஆழ் அமைப்பில் இருந்தும் வருவதாக நாம் கொள்ள வேண்டும். தோசை இரண்டாம் வேற்றுமையிலும் ஹோட்டல் ஏழாம் வேற்றுமையிலும் வருகின்றன. ஆழ் அமைப்பே வாக்கியத்தின் பொருளைத் தீர்மானிக்கின்றது என்பதை மிக எளிமைப்படுத்தப்பட்ட இந்த உதாரணம் விளக்குகின்றது.

ஒரு ஆழ் அமைப்பு ஒன்றுக்கு அதிகமாக மேலமைப்புகளையும், ஒரு மேலமைப்பு ஒன்றுக்கதிமான ஆழமைப்புகளையும் கொண்டிருக்க முடியும். ஆழமைப்பு சில மாற்று விதிகளால் (transformational rules) மேலமைப்புகளாக மாற்றப்படுகிறது.

இலக்கண ஆய்வில் சொம்ஸ்கி பயன்படுத்திய இக்கருத்தாக்கத்தை ரொகர் பெளலர் நாவல் ஆய்வில் பயன்படுத்திப் பார்த்திருக்கிறார். வாக்கியத்தின் மேலமைப்பு போல ஒரு நாவல் பிரதியின் மேல் அமைப்பும் (அதுவும் பல வாக்கியங்களின் வரிசையினால் அமைவது) பல பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது. வரிசை, ஒத்திசை, பல்வேறு வகையான கால-வெளிப் புலப்பாட்டுத் தன்மை, பக்க அமைப்பு, பத்தி அமைப்பு, அத்தியாயம்

மற்றும் வேறு பிரிவுகள், நாவலாசிரியர் பயன்படுத்தும் பல்வேறு வகை உத்திகள் போன்றவை இதில் அடங்கும். மேலும் நடை என்ற மரபுரீதியான கருத்துடன் தொடர்பு பட்ட அநேக பண்புக் கூறுகளையும் பிரதி மேலமைப்பு உள்ளடக்குகின்றது. வாக்கிய மேலமைப்புகளைப் போல பிரதி மேலமைப்புகளையும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அருபக் கூறுகளிலிருந்து மாற்றுகள் (transformations) உருவாக்குகின்றன. பிரதியில் அதிகம் புலப்படாத கூறுகள் (கதைப் பின்னல், தொனி), விமர்சகர்கள் அதிகம் அக்கறை காட்டுகின்ற அகக்கூறுகள், வாக்கியத்தின் பொருண்மை சார்ந்த ஆழ் அமைப்புக் கூறுகளைப் பெருமளவு ஒத்திருக்கின்றன என்கிறார் பெளலர். அவர் கதை அமைப்பை கதைப் பயனிலைகளும் பெயர்ச் சொற்களும் (narrative predicates and nouns) என்ற துத்திரத்தைப் பயன்படுத்தி விளக்க முனைகிறார். இது ருஷ்ய அமைப்பியல் ஆய்வாளர் விளாடிமிர் பிராப்பினுடைய ஆய்வின் வழி வருவது.

பெளலர் நாவல் ஆய்வில் இக்கருத்தாக்கங்களைப் பயன்படுத்திய போதிலும் பொதுவாக எல்லா இலக்கிய வடிவங்களுக்கும் நாம் இதைப் பிரயோகிக்க முடியும். ஒரு இலக்கிய வடிவத்தின் உட்பொருள் அதன் புறக்கட்டமைப்பு இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள உறவு என்பவற்றை விளக்க இக்கருத்தாக்கம் உதவ முடியும்.

இவற்றைவிட நடையியல் (stylistics) ஆய்வில் இக்கருத்தாக்கம் அதிக முக்கி

ஒரு மொழித் தகவல் இலக்கியப் படைப்பாகக் கருதப்படுகிறதென்றால் அது தனக்கென்ற இலக்கிய அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது என்பதே பொருள். மொழியைப் பேசவும் பொருள் கொள்ளவும் மொழித்திறன் அடிப்படையாக இருப்பதுபோல இலக்கியப் படைப்புக்கும், நுகர்ச்சிக்கும் இலக்கியத்திறன் அடிப்படையாக அமைகின்றது என நாம் விளக்கலாம்.

யத்துவம் உடையது. இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வுகள் சில உள்ளன.

ஆயினும், ஆழ் அமைப்பு, மேலமைப்புக் கருத்தாக்கம் இலக்கியத் திறனாய்வில் பயனற்றது என்ற வாதத்தை ரெஜி சிறிவர்த்தன முன்வைத்துள்ளார். அவருடைய வாதம் மொழியியல் பயன்பாட்டை முற்றாக நிராகரிப்பது என்ற வகையில் ஏற்க முடியாதது. எனினும், சில அம்சங்கள் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியவையாகும். 1965ல் சொம்ஸ்கி வெளியிட்ட இலக்கண மாதிரியில், வாக்கியத்தின் ஒலி அம்சங்கள் மேலமைப்புக்கு உரியன. வாக்கியத்தின் பொருள் ஆழ் அமைப்புக்கு உரியது. ஆனால், ஒலியியல் அம்சங்கள் - தொனி, அழுத்தம், குரலிசை போன்றவை - வாக்கியத்தின் பொருளில் முக்கிய இடம் பெறுபவை. வாக்கியத்தை வெவ்வேறு பொருள் தரக்கூடிய வகையில் தொனி, குரலிசை என்பவற்றைப் பயன்படுத்தி நாம் உச்சரிக்க முடியும். உலகப் புகழ்பெற்ற ருஷ்யிய நெறியாளர் ஸ்ரெனிஸ்லவ்ஸ்கி 'இன்று மாலை' என்ற பொருள்தரும் ஒரு ருஷ்யிய மொழித்தொடரை 40 வெவ்வேறு தகவல்களைத் தரும் வகையில் உச்சரித்துக் காட்டுமாறு ஒரு நடிகரைப் பணித்ததாகவும் அவர் அவ்வாறு செய்துகாட்டியதாகவும் ஜகோப்சன் குறிப்பிடுகிறார். ஜகோப்சன் கூறுவதுபோல் இவற்றை இலகுவாக மொழியியல் ஆய்வுக்கு உட்படுத்த முடியும் எனினும், சொம்ஸ்கியின் மாற்றிலக்கணக்

கொள்கை இதனைக் கையாளும் திறன் அற்றது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

சொம்ஸ்கியின் ஆழ் அமைப்பு, மேல் அமைப்பு கருத்தாக்கம் மொழியியல் உலகில் அதிக வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கு இலக்கானது. தன் கோட்பாடு எதிர்நோக்கிய விமர்சனங்களை உள்வாங்கி தன் கோட்பாட்டை சொம்ஸ்கி தொடர்ச்சியாகத் திருத்தியமைத்திருக்கிறார். சொம்ஸ்கியின் மாற்றிலக்கணத்தின் மிகப் பிந்திய வடிவம் ஆட்சி, கட்டுக் கோட்பாடு (Theory of Government and Binding) எனப்படுகின்றது. இங்கும் ஆழ் அமைப்பு மேல் அமைப்பு என்ற கருத்தாக்கம் உள்ளது எனினும், அவரது முந்திய நியமக் கோட்பாட்டில் (Standard Theory) இருந்து இது பெரிதும் வேறுபடுகின்றது. புதிய கோட்பாட்டில் வாக்கிய அமைப்பின் இரண்டு நிலைகளும் S-Structure, D-Structure என அழைக்கப்படுகின்றன. D அமைப்பில் வாக்கியத்தின் மூலக்கூறுகள் அது அதற்கு உரிய இடத்தில் இருக்கும். S அமைப்பு D அமைப்பில் இருந்த கூறுகள் இடம் மாறிய பின் உள்ள அமைப்பாகும். நியமக் கோட்பாட்டில் உள்ளது போல S அமைப்பு D அமைப்பின் ஒலியியல் உருமாற்றம் மட்டும் அல்ல. புதிய கோட்பாட்டில் இது ஒலியியல் வடிவம் (Phonetic form) தர்க்க வடிவம் (Logical form) இரண்டையும் உள்ளடக்கியது. இவ்வகையில் சொம்ஸ்கியின் புதிய கோட்பாடு பொருள் அடிப்படையில் முக்கியத்துவமுடைய ஒலியியல் கூறுகளையும் கணக்கில் எடுக்கும் திறன் உடையது என நாம் வாதிக்க முடியும்.

இது எவ்வாறெனினும், யாப்போசைக்கும் பொருள் உணர்வுக்கும் இடையில் உள்ள உறவை மொழியியல் கோட்பாடுகள் கையாளும் திறனற்றவை என்றே கூற வேண்டும். பொதுவாக மொழியியலிலே ஒலியியலும், ஒலியன் கோட்பாடும் (Phonetics and Phonology) பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்த துறைகளாகும். இவ்விரு துறைகளும் மொழியின் ஒலியமைப்பு பற்றி ஆராய்கின்றன. பேச்சில் பொருள் வேறுபடுத்தும் கூறுகளான ஒலியன்களையும் அவற்றின் அமைப்பையும் ஒலியினியல் ஆராய்கின்றது. ஆனால் யாப்புக் கட்டமைப்புத் தரும் ஒத்திசை அல்லது சந்த நயம் ஒலியினியலுக்குப் புறம்பான ஒலி ஒழுங்கமைப்பினால் ஏற்படுவது. மொழியின் ஒலியன் அமைப்புகளும் செய்யுளின் யாப்பமைப்புக்கும் உள்ளாந்த தொடர்பு எவையும் இல்லை.

எனினும் யாப்போசை கவிதையின் பொருளில் முக்கிய பங்காற்றுவது பற்றி கவிதை விமர்சகர்கள் விளக்கியுள்ளனர். உதாரணமாக,

ஆழ நெடுந்திரை ஆறு கடந்திவர் போவாரோ
வேழ நெடும்படை கண்டு விலகிடும் வில்லாளோ
தோழமை என்றவர் சொல்லிய சொல்லொரு
சொல்லன்றோ

ஏழமை வேடன் இறந்திலன் என்றெனை ஏசாரோ

என்ற கம்பனின் பாடலில் ஏறி இறங்கிச் செல்லும் யாப்போசைக் கட்டு பரதனைக் காணும்போது குகனிடம் பொங்கி எழும் கோபத்தையும் இராமனின் நட்பை நினைவு கூரும்போது அவனது குரல் உடைந்து இறங்கிச் செல்லும் முறையையும் உணர்த்துகின்றது. இங்கு யாப்போசைக்கும் பொருள் உணர்வுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதைக் காண முடிகின்றது. இந்த அம்சத்தை ஒலியினியல் கோட்பாடுகள் கொண்டு விளக்க முடியாது. மொழியியலைவிட கவிதையியல் இதனைச் சிறப்பாக விளக்கும் தகைமை உடையது. எனினும், ஐகோப்சன் போன்ற மொழியியலாளர்கள் இத்துறையிலும் அக்கறை செலுத்தியுள்ளனர் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

பிரதிக் கோட்பாடு, சாராம்சத்தில் ஒரு பிரதியின் பொருளுடமை அல்லது பிரதித்துவம் (textuality) பற்றியே அக்கறை கொள்கின்றது. அவ்வகையில், ஒரு இலக்கியப் படைப்பு ஒரு பிரதியாகக் கொள்ளப்படும்போது அதன் பொருள் மட்டுமே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இலக்கியப் பிரதிகளுக்கிடையில் உள்ள தர வேறுபாடு அல்லது பண்பு ரீதியான வேறுபாடு இங்கு பொருட்படுத்தப்படுவதில்லை. இலக்கியத்தின் இலக்கியத் தன்மையும் (literariness) இங்கு ஒரு பொருட்டல்ல. ஒரு பிரதி பல்வேறு பொருள் விளக்கத்துக்கு இடந்தரும் ஒரு சாதனம் அவ்வளவே. இப்பார்வையை இலக்கியத் திறனாய்வு என்பதைவிட இலக்கியக் குறியியல் (Literary semiotics) எனலாம்.

பின் அமைப்பியல் சிந்தனை இந்த நிலைப்பாட்டை அதன் உச்சத்துக்கு எடுத்துச்சென்றது. ரோலன் பார்த், ஜெகுவா தெரிதா, ஹில்லி மில்லர் போன்றோரைப் பொறுத்தவரை எழுதப்பட்ட பிரதி என்பது “ஒரு தாளில் உள்ள அப்பாவித்தனமான கறுப்பு அடையாளங்கள் தான்.” ஒரு வாசகன் அல்லது விமர்சகன் தனக்குச் சாத்தியமான வழிகளில் அதற்கு வியாக்கியானம் செய்யலாம். மொழியியல் வாசகனுக்கு இந்த வரம்பற்ற அதிகாரத்தை வழங்குவதில்லை. பிரதிமாயாவாதத்துக்குப் பதிலாக பிரதியின் யதார்த்தத்தை (textual reality) விளக்க அது முயல்கின்றது. மொழியும் இலக்கியமும் சமூக, பண்பாட்டு உற்பத்திகள் என்ற வகையில் எந்த ஒரு மொழி, இலக்கியப் பிரதியையும் இப்பின்னணியில் வைத்தே அது ஆராய்கின்றது.

மொழியியலைப் பொறுத்தவரை ஒரு இலக்கியப் படைப்பு ‘வெறும்’ பிரதியல்ல. அது ஒரு இலக்கியப் பிரதி. அதற்கென்று சில விசேட பண்புகள் உண்டு. அவை கவித்துவ அல்லது அழகியல் பண்புகளாகும். மொழியின் சில செயற்பாடுகள் இப்பண்புகளைத் தீர்மானிக்கின்றன. மொழியியலாளர் பலர் மொழியின் இச்செயற்பாடுகளை ஆராயவும் அதன் அடிப்படையில் இலக்கியப் கொள்கையை உருவாக்கவும், இலக்கிய ஆக்கங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்யவும் முயன்றுள்ளனர். சில ஆய்வுகள் இலக்கியத்தின் ஜீவனைத் தொடர் முடியாத இயந்திரப்பாங்கான ஆய்வுகளாக உள்ளன. இத்தகைய ஆய்வுகளால் இலக்கியத்துக்கோ, இலக்கியத் திறனாய்வுக்கோ எவ்வித பயனும் இல்லை. சில ஆய்வுகள் இலக்கியத்தின் அடிப்படையை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவந்துள்ளன. இவற்றால் இலக்கியத் திறனாய்வு வளம் பெற்றிருக்கின்றது.

இந்த உரையை ரோமன் ஐகோப்சனின் பின்வரும் கூற்றுடன் நிறைவு செய்ய விரும்புகின்றேன். “கவிதையியல் துறையில் மொழியியலின் ஆற்றலைச் சந்தேகிக்கும் திறனாய்வாளர் யாரும் இன்னும் இருப்பார்களானால், சில மொழியியலாளர்களின் கவித்துவத் திறன் இன்மை மொழியியல் விஞ்ஞானத்தின் போதாமையாக அவர்களால் தவறாக விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்றே நான் கருதுகிறேன். மொழியின் கவித்துவச் செயற்பாட்டுக்குச் செவிசாய்க்க முடியாத ஒரு மொழியியல் செவிடரும், மொழியியல் பிரச்சினைகள் பற்றி அக்கறை அற்ற, மொழியியல் ஆய்வு முறைகளில் தேர்ச்சியற்ற ஒரு இலக்கியப் புலமையாளரும் வெட்கமற்ற காலமுரண்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.”

(இந்தக் கட்டுரையின் முழுவடிவம் அடிக்குறிப்புகள், உசாத்தினை ஆகியவற்றுடன் காலச்சுவடு பதிப்பகம் விரைவில் வெளியிடவிருக்கும் எம்.ஏ.நுஃமானின் கட்டுரைத் தொகுப்பில் இடம் பெறும்.)

திரை விலகட்டும்

சாகித்திய அக்காதமி விருது: பரிந்துரைகளும் சீர்திருத்தங்களும்

சாகித்திய அக்காதமி விருது பற்றிய விமர்சனங்களை காலச்சுவடு முன்வைத்து வருவது பற்றி சில பெரியவர்கள் மிகுந்த வருத்தம் தெரிவித்தார்கள். யாருக்கு வழங்க வேண்டும் என்றுதான் பேசவேண்டுமெயொழிய பரிசு பெற்றவர்களை விமர்சிக்கலாகாது என்றார்கள். இடம், பொருள், ஏவல் கருதி இரண்டையுமே செய்யலாம் என்று படுகிறது.

பல எழுத்தாளர்களிடம் சாகித்திய அக்காதமி விருது பற்றிக் கேட்டிருந்தோம். அவர்களுடைய பார்வையில் பரிசு பெறத் தகுதியானவர்களின் பட்டியலை அனுப்பி வைக்குமாறும் வேண்டியிருந்தோம்.

இந்தச் செயல்பாட்டின் வெளிப்படையான நோக்கம் நாங்கள் கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்ததுபோல,

தமிழில் விருதுகளும் அங்கீகாரங்களும் தனி நபர்களும் அதிகார மையங்களுக்கும் இடையிலான உறவுகளால் மட்டுமே தீர்மானிக்கப்படும் ஒன்றாக இருந்து வந்திருக்கிறது. தீவிரமான இலக்கிய மதிப்பீடுகளைக் கொண்டிருப்பவர்கள் ஒரு குறுக்கீடும் சக்தியாக மாறாத வரை, தவறான நபர்கள் தவறான வழிமுறைகளால் எல்லா இடங்களையும் கைப்பற்றிக்கொள்வதைத் தவிர்க்க முடியாது. இலக்கியம் சார்ந்த பார்வைகளும் மதிப்பீடுகளும் தொகுக்கப்படுவதன் மூலமும் வலியுறுத்தப்படு

வதன் மூலமும் விருதுத் தேர்வுகளில் அதிகார மையங்களுக்கும், இரகசியக் குழுக்களுக்கும் நெருக்கடி களை உருவாக்க முடியும்.

சாகித்திய அக்காதமியின் விதிகளையும் நடைமுறைகளையும் எங்கள் பார்வையையும் கணக்கில் கொண்டு இக்கடிதத்தில் சில வேண்டுகோளையும் முன்வைத்தோம்.

1. இறந்தவர்களின் பெயரைச் சேர்க்க வேண்டாம். 2. 1980க்கு முன்னால் எழுத்துப் பணியைத் துவங்கியவர்களாக இருக்கவேண்டும். (சாகித்திய அக்காதமி பரிசு பெறத் தகுதியான முந்திய தலைமுறை எழுத்தாளர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் நோக்கத்தோடும் சமகால எழுத்துக்களை உடனுக்குடன் மதிப்பீடு செய்வதில் இருக்கும் பிரச்சினைகளைக் கணக்கில் கொண்டும் 1980 என்பதை ஒரு வரையறையாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.) 3. தற்போது இயங்கிக் கொண்டிருப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். 4. இந்தியக் குடிமக்களாக இருக்கவேண்டும். 5. சாகித்திய அக்காதமி விருது பெறாதவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

எங்களுக்குக் கிடைத்த எதிர்வினைகளை இங்கு பதிவு செய்கிறோம். எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள் கருத்துகளையும் எதிர்நோக்குகிறோம்.

பிரபஞ்சன்

1980-க்கு முன்னிருந்து எழுதிக் கொண்டிருப்பவர்களில், சாகித்திய அக்காதமி பரிசு பெறுவதன் மூலம், அக்காதமியைக் கௌரவிக்கும் தரத்தில் இருப்பவர்களாக, உடனடியாக எனக்குத் தோன்றுபவர்கள் மூவர். ஒருவர் சுந்தர ராமசாமி. இரண்டாமவர் நகுலன். மூன்றாமவர் வண்ணநிலவன்.

சுந்தர ராமசாமி அரை நூற்றாண்டு காலமாக எழுதிக் கொண்டிருப்பவர். தமிழ் மொழியின் சத்தான ஒரு பகுதி, இவரால் சாத்தியப்பட்டிருக்கிறது. தனித்த அழகிய உருவம், கலாபூர்வமாக அமைந்த சிறுகதைகளைத் தந்தவர். வெளிவந்து கால நூற்றாண்டு ஆன பிறகும், வாசிக்கத் தக்க, இன்றும் எழுச்சியும் புத்துணர்ச்சியும் தருகிற ஜே. ஜே. சில குறிப்புகள்; குடும்பம் என்கிற இறுகிய அமைப்பும் அதற்கு முரணான ஒரு அகண்ட வெளியும் என் சஞ்சாரம் செய்கிற, செய்ய நேர்ந்த ஆத்மாக்களை, அவர்களின் பாடுகளை, விடுதலை என்பதான ஒன்றை, தான் வரித்துக்கொண்ட வழியில் தேடிக் கண்டடைய மனித குலம் மேற்கொள்ளும் பாரதூரமான நீண்ட பயணத்தை ஒரு குடும்பத்தை மையமாக வைத்து மிக நுணுக்கமாகத் தீட்டப்பட்ட 'குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள்' போன்ற முக்கிய நாவல்களைத் தந்த சு.ரா. வுக்கு இன்னும் சாகித்திய அக்காதமி விருது அளிக்கப்படாதது, தமிழ்ச் சூழலின் அவலம் அன்றி வேறல்ல.

தமிழ்ப் புனைவெளியில், நவீனமும், கவிதவ துட்கு மங்களும் கொண்ட படைப்புகளைத் தந்தவர் நகுலன். நோதல் இல்லாத உலகத்தை அவாவும் வண்ணநிலவனின் துயரம் கனக்கும் படைப்புகள், எழுபதுகளில் எழுத வந்த ஒரு தலைமுறையினரின் மாதிரிகள்.

எல்லா அமைப்புகளையும் போலவே, மிக உயர்ந்த நோக்கத்துடன்தான் சாகித்திய அக்காதமியும் தோற்றம் கொண்டது. ராஜாஜியும், அறிஞர் சேதுப்பிள்ளையும், அக்காதமிப் பரிசுகள் பெறுகிறபோது, மேன்மையான படைப்பாளர்கள் வேடிக்கை பார்ப்பவர்களாகவே வைக்கப்பட்டார்கள். தமிழ்ச் சூழலில், படைப்பிலக்கியக்காரர்களை விடவும் பற்றி இலக்கியக்காரர்கள், சமூக, அரசியல், பொருளாதார அந்தஸ்து கூடியவர்களாக விளங்கியதும், மகான்களாகவும், ரிஷிகளாகவும் அந்தப் பிரமுகர்களைக் காணும் சமூகத்தின் தேர்வாளர்களின் அடிமைப் புத்தியும், விசித்திர விளைவுகளை இங்கே ஏற்படுத்தியதற்குக் காரணங்கள்.

இப்படிப் பார்க்கலாம். கு. அழகிரிசாமியின் கதைத் தொகுதிகள், லா. ச. ராவின் தொகுதிகள், எம். வி. வெங்கட்டராம், ந. பிச்சமுர்த்தி ஆகியோர் படைப்புகள் வெளிவந்த ஆண்டுகளில், வேறு எந்தெந்த நூல்கள் அக்காதமிப் பரிசு பெற்றன? தி. ஜானகிராமனின் சிவப்பு ரிக்கஷா, கொட்டுமேளம் போன்ற தொகுதிகள், அம்மா வந்தான் நாவல் வெளியான ஆண்டுகளில் பரிசு பெற்ற நூல்கள் யாவை? சுந்தர ராமசாமியின் பிரசாதம் முதலான சிறுகதைத் தொகுதிகள், ஒரு புளியமரத்தின் கதை, ஜே. ஜே. சில குறிப்புகள், குழந்தைகள் பெண்கள் ஆண்கள் நாவல்கள் வெளியான ஆண்டுகளில் பரிசு பெற்ற நூல்கள் யாவை? அசோகமித்திரனின் சிறுகதைத் தொகுதிகள், 18-வது அட்சக்கோடு, கரைந்த நிழல்கள், தண்ணீர் ஆகியன வெளிவந்த ஆண்டுகளில் பரிசு பெற்ற புத்தகங்கள் யாவை? இச்சிறந்த படைப்புகள் வெளிவந்திருக்கும் ஆண்டுகளில், சாகித்திய அக்காதமிப் பரிசு பெற்ற புத்தகங்கள் எவை யென யாரேனும் ஆய்வு செய்தால், அக்காதமியின் செயல்பாடு நன்கு விளங்கும். நீல பத்மநாபன், ஆர். சண்முக சுந்தரம் போன்றவர்கள் பரிசு பெறாதவர்கள் என்பதையும் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வது நல்லது.

திரை விலகட்டும்

சாகித்ய அக்காதமியின் நடைமுறை, மிகவும் மாறி இருக்கிறது. கன்வீனர்கள், தேர்வுக்குழுவில் இடம் பெறுவதில்லை. ஆண்டுதோறும், மூன்று தேர்வாளர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு எழுத்தாளர், அல்லது இரு எழுத்தாளர்கள், ஒரு பேராசிரியர் அல்லது விமர்சகர் என்று மூவர் தேர்வாளர்களாக நியமனம் பெறுகிறார்கள். அவர்களிடம் ஆறு புத்தகங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்த ஆறிலிருந்து ஒரு புத்தகம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அந்தப் புத்தகமும் அதை எழுதியவரும் பரிசுக்குரியவராக அறிவிக்கப்படுகிறார்கள்.

இம்முறையில், இதை இன்னும் சிறப்பானதாகக், குற்றம் களையப்பெற, செய்ய வேண்டியது என்ன?

தேர்வாளர்கள் யார் என்பதை அக்காதமி அறிவிக்கிறது. ஆனால், இறுதிப் பட்டியலுக்கு வந்த அந்த ஆறு புத்தகங்கள் யாவை என்பதையும், என்ன நியாயம் அல்லது படைப்பு மேன்மை பற்றி, குறிப்பிட்ட புத்தகம் பரிசு பெறுகிறது என்பதையும், அக்காதமி அறிவிப்பதில்லை. அக்காதமி சார்பாக அதன் கன்வீனர்கள் அறிவிக்கவும், அவர்களுக்கு மத்திய தலைமை அதிகாரம் வழங்க வேண்டும். தமிழ் கன்வீனர், நீல. பத்மநாபன், இலக்கியப் படைப்பாளர். இவர் இதைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும். அதற்கான அதிகாரம் அவருக்கு இன்று இல்லை.

தேர்வாளர்களாக, அல்லது நீதிபதிகளாக நியமனம் பெறுபவர்கள், தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட அந்த ஆறு புத்தகம் பற்றியும், அவைகளின் நிறை, குறை, தகுதி, தகுதி இன்மை ஆகியன பற்றியும் விரிவாக எழுதிக் கொண்டு வந்து, தேர்வுக் கூட்டத்தில், கன்வீனரிடம் அளிக்க வேண்டும். மூவரும் ஒரே புத்தகத்தைத் தெரிவு செய்திருந்தால், பிரச்சனை இல்லை. ஒருவர், ஒரு புத்தகத்தையும், மீதி இருவர் ஒரு புத்தகத்தையும் தேர்வு செய்திருந்தால், பெரும்பான்மை பற்றி ஒன்றைத் தேர்வு செய்து விட முடியும். ஒவ்வொருவரும் ஒரு புத்தகத்தைத் தேர்வு செய்திருந்தால், யாராவது ஒரு தேர்வாளர், மற்றவர்கருத்தை ஏற்று ஒழுக்க வேண்டியிருக்கும்.

ஆக, தேர்வாளரின் மூலக் கட்டுரை, விவாதங்கள், அதன் பிறகு தேர்வு பெற்ற புத்தகம் பற்றிய குறிப்போடு, கூட்டத்தின் செயல்பாடு இந்த முடிவை நோக்கி நகர்ந்தது என்ற குறிப்போடு, கன்வீனரோ அல்லது அக்காதமி தலைவரோ முடிவை அறிவிக்க வேண்டும். இந்த முறை அமல்படுத்தப்பட்டால், ஊழல் குறையும்.

நான் மிகவும் வலியுறுத்துகிற முக்கிய விஷயம், தேர்வாளர்கள், தங்கள் தேர்வை - தேர்வுக்கான காரணத்தை - எழுத்துபூர்வமாகத் தர வேண்டும் என்பதும், அந்த எழுத்து பூர்வக் கட்டுரை வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதும் தான். ஏனெனில், தாங்கள் யாரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள், என்ன சொல்லி அதைச் சாதித்தார்கள் என்கிற 'ரகசியம்' வெளியே வராது என்கிற நம்பிக்கையாலேயே பல சமயங்களில் ஊழல்கள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன, தேர்வாளர்களால்! இப்போதிருக்கும் முறையால், தேர்வாளர்கள், இறுதிச் சற்றுக்கு வந்த அந்த ஆறு புத்தகங்களையும் படிக்காமலேயே, கூட்டத்துக்கு வர வாய்ப்பு உண்டு. 'அண்ணா சொல்வார். அவர் லேசப்பட்டவரா? துணை வேந்தர். அதோடு சி. எம். முக்கு வேண்டியவர். அவர் சொல்கிற ஆளுக்கு 'ஜே' போட்டுக் கையைத் தூக்கிவிடலாம்' என்கிற நம்பிக்கையில் நீதிபதி வரக்கூடும். மேற்படி 'சோனாபானா' என் கதைகளைக் குப்பைகள் என்று சொன்னவன். அவன் புத்தகத்தை ஒழித்துக்கட்டித்தான் முதல் வேலை' என்கிற முன்சூட்டிய முடிவுகளோடு வருபவரும் இருக்கக்கூடும்.

நெருப்புக் குழியில் குருவி

(இயற்கைப் பாதுகாப்புக்கான விமரிசனம்)

ஆசிரியர்: ச. முகமது அலி

பக்கம் 104, விலை ரூ.40

"நூலை வாசித்தேன். நல்ல அனுபவம் கிடைத்தது. பொதுவாக நான் எந்த நூலாசிரியருக்கும் இதுவரை கடிதம் போட்டது இல்லை. ஆனால் இந்த நூலுக்கு மட்டும் எனக்கு எழுதத் தோன்றியது. இந்நூல் நிறையப் பேரிடம் சென்றடைய வேண்டும் என்ற அவாதான் காரணம். இந்நூல் அறிந்துரைக்க வேண்டிய நூலாகும்.

கௌதம சன்னா

மலைபடு கடாம்

93, அப்பர் வீதி, வெங்கடேசா குடியமைப்பு
பொள்ளாச்சி 1

பரிசுத் தேர்வு, வெளிப்படையானதாக, மறைவு அற்றதாக இருக்க வேண்டும் என்பதே முக்கியம். ஒரு நீதிபதி, யாருக்கு வேண்டுமானாலும் பரிசு அளிக்கட்டும். அதை நாணயமாகச் சொல்லும் திராணி அவருக்கு வேண்டும். அதையும் எழுத்துபூர்வமாகச் சொல்லவும் வேண்டும்.

ஒரு தேர்வுக் கூட்டத்தில் நடப்பதையெல்லாம் வெளிப்படுத்த முடியுமா என்றால், முடியும் என்பதே நம்பதில். மிக நீண்ட காரண காரியக் கட்டுரையை அக்காதமி அல்லது கன்வீனர் வழங்க வேண்டும் என்பது இல்லை.

உதாரணமாக, தேர்வு அறிக்கை இப்படி அமையலாம் :

2001 - ஆம் ஆண்டுக்கு ஆள சாகித்ய அக்காதமிப் பரிசு திரு அ - அவர்களுக்கு (தமிழ் மொழிக்கான விருது) வழங்கப்படுகிறது.

கன்வீனர் திரு. ஆ. முன்னிலையில், திருவாளர்கள் இ, ஈ, உ ஆகிய தேர்வாளர்கள் திரு. அ வைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.

இறுதிச் சற்றுக்கு வந்த ஆறு அல்லது எட்டுப் புத்தகங்கள் இவை :

புத்தகங்களின் பெயர்; அவற்றை எழுதிய எழுத்தாளர்களின் பெயர்கள்.

தேர்வாளர் இ - எழுதிக்கொண்டு வந்த கட்டுரையில், அவர் தேர்ந்தெடுத்த புத்தகம் இது. தேர்வாளர் 'ஈ', தேர்ந்தெடுத்துச் சொன்னது இது. தேர்வாளர் 'உ', தேர்ந்தெடுத்தது இவரை. ஏகமனதாக அல்லது இரண்டு பேர் திரு. 'அ'வைத் தேர்ந்தெடுத்ததால், அவருக்குப் பரிசு அளிக்கப்பட்டது.

புத்தகம் எந்த வகையில் சிறப்புக்குரியது என்று தேர்வாளர் கருதியதை (4 அல்லது 5 வரிகளில்) தருகிறோம்.

இப்படியாக சாகித்ய அக்காதமியின் தேர்வறிக்கை அமையுமானால், பல பிரச்சனைகள் தீர்ந்துவிடும்.

இன்னும் ஒன்று. இறுதித் தேர்வுக்கு வரும் ஆறு புத்தகங்கள், எத்தனை புத்தகங்களில் இருந்து, தேர்வு பெற்று எடுக்கப்பட்டன என்னும் பட்டியலையும், தேவைப்படுவோர் பார்வைக்கு வைக்கும் விதத்தில், அக்காதமி தயாராகவும் இருக்க வேண்டும்.

இப்போது, மத்திய சாகித்ய அக்காதமியின் பொறுப்புக்கு வந்திருக்கும் திரு. சச்சிதானந்தம் அடிப்படையில் ஒரு கவிஞர். படைப்பு மனம் புரிந்தவர். அக்காதமித் தேர்வில் இருக்கும் அடிப்படைப் பிரச்சனைகளை புரிந்து கொள்ளவும், சீரமைக்கவும் தயாராக இருக்கிறார்.

ஆனால், படைப்பின் தரத்தையும், படைப்பாளியின் தரத்தையும் முன்னிறுத்தி, சரியான நூலைத் தேர்ந்தெடுக்கத் தேர்வாளர்கள் முன்வருவார்களா?

திரை விலகட்டும்

ராஜ் கௌதமன்

என்னுடைய பரிந்துரைகள்

சுந்தர ராமசாமி: இந்திய சுதந்திரத் திற்குப்பிறகு ஏற்பட்ட சமூக - பொருளாதார - அரசியல் - பண் பாட்டு மாற்றங்களை நவீன இலக்கியத்தில் அங்கதம் மிளிர்ந்த நடையில் எதார்த்த பாணியில் பெரும் பாலான வாசகர்கள் மனங்கொள்ளத்தக்க விதத்தில் படைத்துள்ளார். சிறுகதை, நாவல், கவிதை, விமர்சனக் கட்டுரை என்ற வகைகளில் இவரது படைப்புகள் உள்ளன. 1930 - 40களில் புதுமைப்பித்தன் பிரபலப்படுத்திய சமூக எதார்த்த இலக்கியத் தடத்தின் நேரடி வாரிசாக இவரைக் கருதவேண்டும். இவருக்கு வயது 70.

பூமணி: 1970-களில் கிராமப்புறங்களில் வறுமை, அறியாமை, சாதியம் ஆகியவற்றால் ஒடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த எளிய சாதி - வர்க்கம் சேர்ந்த மக்களைப் பற்றி முதன் முதலாக நம்பகமான முறையில் மனித நேயம் மிளிருமாறு சிறுகதைகளையும் நாவல்களையும் படைத்துள்ளார். தொடர்ந்து படைத்து வருபவர்.

வண்ணநிலவன்: அத்தனை எளிதில் கவனிக்கப்படாத மிகச் சாதாரண தனிமனிதர்களின் அசலான மன ஓட்டங்களையும், ஆழ்ந்த மனித நேயத்தையும் ஆரவாரமின்றி மிக இயல்பாகப் படைத்துள்ளார். நாவல்கள், சிறுகதைகள் இவரது படைப்பு வடிவங்கள். நல்ல பத்திரிகையாளரும் கூட. தனி மனிதரின் வாழ்க்கைத் தவிப்புகளை உணர வைத்தவர்.

தமிழவன்: நாவல், அதி நவீன விமர்சனம், புதிய மேற்கத்திய இலக்கியக் கோட்பாடுகளின் அறிமுகம் ஆகிய வடிவங்களில் படைப்பாளியாகவும் நவீன விமர்சகராகவும் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அதிநவீனத்துவமான மேற்கத்திய கோட்பாடுகளையும், நாவல் வடிவங்களையும் தமிழில் முதன் முதலாகத் தமது சொந்த படைப்பாற்றல் மூலம் பரவலாக்கியவர். அதிநவீனத் தமிழிலக்கிய வகைக்கு வளம் சேர்த்த முன்னோடி என இவரைச் சொல்லலாம்.

இவர்கள் மட்டுமின்றி மேலும் சிலரும் இந்த விருதுக்குத் தகுதியானவர்களாகக் கருதலாம். அவர்கள் :
படைப்பிலக்கியம் : வண்ணதாசன், பா. செயப்பிரகாசம், நாஞ்சில் நாடன், அம்பை.
விமர்சனம் : எஸ். வி. ராஜதுரை, வெங்கட் சாமிநாதன், அ. மார்க்ஸ்.

○

பாவண்ணன்

என்னுடைய தேர்வுகள்

சுந்தர ராமசாமி: கலை அமைதி கெடாமலும் படைப்பின் வடிவக் கச்சிதம் பிசகாமலும் சமூக விமர்சனத்தையும் படைப்புகளையும் கவனமுடன் படைத்தவர். தம் சிறுகதைகள், நாவல்கள், கவிதைகள் வழியாக புதிய புதிய சாத்தியங்களை உருவாக்கியவர்.

நகுலன்: நவீன கவிதை தமிழில் காலூன்றத் தொடங்கிய தருணத்தில் அக உணர்வுகளைக் கசப்பும் சிரிப்பும் கலந்த வரிகளால் வடிவமைத்தவர். கவிதை, சிறுகதை, இலக்கியக் கட்டுரைகள், நாவல்

என எல்லா வடிவங்களிலும் புதிய எழுத்துமுறையைக் கையாண்டவர்.

ஆ.மாதவன்: மன ஆழங்களின் முரண்களைப் படைப்பின் மையமாக்கி மனித வாழ்வின் மதிப்பீடுகளைக் கேள்விக்குட்படுத்தியவர். நாவல், சிறுகதை இரண்டு துறைகளிலும் நல்ல படைப்புகளைத் தந்தவர்.

கலாபிரியா: வாழ்வின் அபூர்வமான சில தருணங்களையும் முடிச்சுகளையும் இயல்பான மொழியில் கவித்துவம் பொருந்திய கவிதைகளாகக் கடந்த கால் நூற்றாண்டு களாகத் தொடர்ந்து எழுதி வருபவர்.

வண்ணதாசன்: நுட்பமான தகவல்களின் ஊடே வெவ்வேறு தருணங்களில் மனம் கொள்ளும் கோலங்களைச் சிறுகதைகளாக்கியவர். தமிழின் அழியாச் சிறுகதைகளில் தவறாமல் இடம்பிடிக்கத்தக்கக் கதைகளை எழுதியவர்.

பூமணி: அவல நிலையிலும் வாழ்வின் மீதான நம்பிக்கையைக் கைவிடாத மனிதர்களைத் தம் படைப்புலகில் கொண்டு வந்தவர். சுதந்திரத்துக்குப் பிறகான இந்தியாவின் சித்திரத்தைத் தனது நாவல் வழியாகத் தரிசனமாக்கியவர்.

நாஞ்சில் நாடன்: கிராம மனிதர்களின் அவலத்தையும், நகரில் குடியேறிய கிராமவாசிகளின் ஆன்மத் துயரையும் இழப்புணர்வையும் நாவல்கள், சிறுகதைகள் வழியாக வடித்தவர்.

கோவை ஞானி: மார்க்சியம் வழியாகப் புதிய அளவு கோல்களால் படைப்புலகைக் காணும் விமர்சனப் பார்வை தமிழ்ச் சூழலில் காலூன்றப்பெரிதும்பாடுபட்டவர்.

அம்பை: படைப்புலகில் பெண்களின் முகத்தைத் தனித்துவம் மிகுந்த கோடுகளால் வரைந்தவர்.

வண்ணநிலவன்: எளிமையான மனிதர்களின் நெஞ்சில் நிரம்பியிருக்கும் அன்பையும் துக்கத்தையும் நம்பிக்கைகளையும் ஆற்றாமையை அழகான கதைகளாக வடித்தவர்.

ராஜமார்த்தாண்டன்

எனது பரிந்துரைகள்

சிறுகதைகள், நாவல்கள்: நீலபத்மநாபன், அ.மாதவன், வண்ணநிலவன்.

சிறுகதைகள், நாவல்கள், கவிதைகள், விமர்சனங்கள்: சுந்தர ராமசாமி

கவிதைகள், நாவல்கள்: நகுலன்
நாவல்: ஹெப்பிபா ஜேசுதாசன்,

பூமணி

நாடகங்கள்: ந.முத்துசாமி

சிறுகதைகள்: வண்ணதாசன், திலீப் குமார், அம்பை, இராசேந்திர சோழன் (அஸ்வகோஷ)

விமர்சனக் கட்டுரைகள்: வெங்கட் சாமிநாதன்

கட்டுரைகள்: ஞானி

விமர்சனம்: தமிழவன், ராஜ் கௌதமன்

கவிதைகள்: ஞானக்கூத்தன், எஸ். வைதில்வரன், சி.மணி, கலாபிரியா, தேவதேவன், விக்ரமாதீத்தியன்.

○

நேர்காணலிலா அல்லது கதாபாத்திரம் வாயிலாகவா என்பது ஓர்மையில்லை. வைக்கம் முகம்மது பஷீர் தனது வீட்டு முற்றத்தில் திரிந்ததோர் நாயைச் சுட்டிக்காட்டி, அது இரண்டு தாமிரப் பட்டயங்களால் னறி வாங்கி இருக்கிறது என்றாராம். ஒன்று மத்திய அரசின் விருதுக்கான தாமிரப் பட்டயம் என்பதும் மற்றொன்று மாநில அரசின் விருதுக்கான தாமிரப் பட்டயம் என்பதும் பெறப்படுவது. ஒரு படைப்பாளிக்கு விருதுகளின் மீதுள்ள மரியாதை என்ன என்பது வைக்கம் முகம்மது பஷீர் காட்டிய மரியாதைதான்.

ஒரு மேநாட்டுப் படைப்பாளி, விருதுகளை, மூழ்கிய பிறகு வீசி எறியப்படும் லைஃப் ஜாக்கெட்டுகள் என்றான். அதேபோல் - சொல்லிக் கேள்வி - பிரஞ்சு படைப்பாளி எமிலி ஜோலாவுக்கு நோபல் பரிசாக எட்டு லட்சம் பவுண்டு களுக்கான தொகை (இன்றைய சந்தை நிலவரப்படி ஒரு பவுண்ட் = அறுபத்தைந்து இந்திய ரூபாய்கள். பெருக்கத் தெரிந்த தமிழ் படைப்பாளிகள் பெருக்கிப் பார்த்து ஆழ்ந்த பெருமூச்சு விட்டுக் கொள்ளலாம்) காசோலையாக ஒரு சனிக்கிழமை இரவு விழாவில் வழங்கப்பட்ட போது, ஞாயிறு விடுமுறை, வங்கியில் காசோலையை மாற்ற முடியாது, திங்கட்கிழமை வரை ரொட்டிக்கு வழியில்லை, எனவே சில்லறையாக ஏதும் தரும்படியாகக் கேட்டாராம்.

இவையெல்லாம் விருது வழங்குபவர்களுக்கு, விருது வழங்குவதால் கிடைக்கும் புளக மயிர்க்கூச்செறிவை அனுமதிக்க மறுக்கும் செய்கை என்று நமக்குத் தெரியும்.

அங்கலாய்ப்புள்ள பெரும்பாலான தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குப் பந்தியில் இடமில்லை என்போரிடம் கிழிந்த இலை போதும் எனும் மனப்பாங்குதான். எனவே சாகித்ய அக்காதமி விருது பெரியதோர் ஆதர்சம். முதலில், இருபத்தைந்தாயிரம் ரூபாய் சுளையாகக் கிடைக்கும். அது வாழ்நாளில் எழுதிச் சம்பாதிக்க முடியாத தொகை. இரண்டாவது, சில நாட்கள் பத்திரிகைகளில் படமும் செய்தியும் வரும். பாராட்டுக் கூட்டங்கள் நடத்துவார்கள். 'வணக்கம் தமிழகத்தில் உட்கார்ந்து விவரங்கெட்ட கேள்விகளுக்கு வீரவசனம் பேசலாம். குமுதம் அல்லது ஆனந்தவிகடன் அட்டையில் கவிச்சி வாசம் வீச நின்று சிரிக்கலாம். மூன்றாவது, மனைவி மக்கள் உள்ளடக்கிய சொந்த பந்தங்களினிடையே முதுகுத் தண்டுக்குச் சற்று முட்டுக் கொடுத்தது போலாகும்.

ஆனால், தொடங்கிய காலந்தொட்டு தமிழில் வழங்கப்பட்டு வந்த சாகித்ய அக்காதமி விருதுகள் பட்டியலை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும் - புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம் என்பது போல எப்போதாவது தரமான படைப்பாளிக்கு விருது போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது என்பது. அதுகூட வழங்கப்பட்டதா வாங்கப்பட்டதா எனும் ஐயங்களினூடாக. விருதுகள் என்பது எந்தத் தீவிர எழுத்தாளனுக்கும் தீர்மானிக்கப்பட்ட இலக்கு அல்ல என்றாலும் அவன் அடிமனதில் தகுதியில்லாதவர்களுக்கு இந்தப் பரிசுகள் போய்ச் சேரும்போது அல்லது, வெங்கட் சாமிநாதன் பிரயோகத்தில், பரிசுகள் ஏற்பாடாகும் போது, ஒரு புறக்கணிக்கப்பட்ட, அவமரியாதை செய்யப்பட்ட, நியாயமாக வரவேண்டிய பரிசு அபகரிக்கப்பட்ட உணர்வு ஏற்படும் என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

மேலும், பரிசு அல்லது விருது பெறுதல் என்பது நல்ல படைப்பாளியைக் கூசிப்போகச் செய்யும் காரியமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆயிரம் ரூபாய் பெறு மதிப்புள்ள, எந்த மரியாதையும் இல்லாத பரிசைக் கூட நிராகரிக்கத் துணியும் இடத்தில் இன்று பெரும்பாலான படைப்பாளிகள் இல்லை. அது ஒரு சமூக அவமானம். யானை பத்துப் பைசாவும் நாலணாவும் பிச்சை எடுப்பதைப் போன்ற விஷயம் இது. இதில் யானையை மாத்திரம் அல்லது பாகனை மாத்திரம் குறை கூறிப் பயனில்லை. இரண்டாயிரம் ரூபாய் பணத்துக்காக மூன்றாந்தர அரசியல்வாதியின் ஒன்றரை மணி நேர காது புளிக்கும் சொற்பொழிவை சகிக்க நேர்ந்த அனுபவம் எனக்குண்டு.

வேண்டியவர்களுக்கெல்லாம் கொடுத்துத் தீர்த்து, உரியவர்களுக்குப் பரிசு போய்ச் சேர்வது எப்போது? அதற்குள் படைப்பாளி போய்ச் சேர்ந்துவிடுவான். சில சமயம் சொல்கிறார்கள், உரிய படைப்பாளியின் படைப்பு, அந்தக் குறிப்பிட்ட கால வரையறைக்குள் வெளியாகிக் கிடைப்பதில்லை என. அவன் தனது படைப்புச் சக்தியெல்லாம் திரட்டி வடித்துக் கொடுத்த படைப்புகள் இன்னும் வாழ்ந்திருக்கும்போது, விருதுக்கான கால அடைப்புக்குறிக்குள் அவன் புதிது புதிதாய்ப் படைத்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். எழுபத்து நான்கு வயதுக் கிழவனை பொதுக் காட்சிக்கு வேண்டி சுயமைதுனம் செய்யவைப்பதைப் போன்ற காரியம் இது.

வரிசை தாண்டி விருதுகளைத் தட்டிச் சென்றவர்களுக்கும் சற்றும் நாணம் கிடையாது நம் மொழியில். சாகித்ய அகாதமி விருது வந்து சேர்ந்தவுடன், ஞானபீடமும் நோபலும் கூட எட்டாத இடத்தில் இல்லை என்கிற விதத்தில் ராஜ முழி முழிக்கிறார்கள். நமது ஞானபீடப் புத்தகம் ஒன்று அண்டை மொழியில் பெயர்க்கப்பட்டு வெளியாகி அதற்கு மதிப்புரை எழுதிய பிரசித்தி பெற்ற திறனாய்வாளர், "உலகத்தில் செய்வதற்கு உனக்கு வேறெந்த வேலையும் இல்லை என்றால் இந்தப் புத்தகத்தைப் படிக்கலாம்" என்றார்.

சமீப காலங்களில் சாகித்ய அகாதமி விருது பற்றிய புகார்கள் சற்று மேலோங்கிய குரல்களில் வெளிப்படுகின்றன. எல்லாக் கலைப்பகுப்புக்களிலும் முதல் வரிசை, இரண்டாம் வரிசை, மூன்றாம் வரிசை என இருக்கும். இதில் 'தரம்' எனும் சொல்லை வேண்டும் என்றேதான் நான் தவிர்க்கிறேன். முதல் வரிசை என நாம் கொண்டாடும் போது அதன் பொருள் இரண்டாம் வரிசையை உதாசினப்படுத்துவது அல்ல. இரண்டாம் வரிசை, மூன்றாம் வரிசைக் கலைஞர்கள் கொண்டாடப்படுவது முதல் வரிசையைப் புறக்கணித்துவிட்டும் அல்ல. இது அடிப்படையான விஷயம். இதில் முதல் வரிசைக்கு ஆதரவுக் குரல்களை எழுப்பும் போது இரண்டாம் வரிசை மூன்றாம் வரிசை ஆதரவாளர்கள், "அவன் அமாவாசை அன்று பிறந்தவன் என்றமக்குத் தெரியாதா?" எனும் ரீதியில் எதிர்ப்புக்களைத் தொடுக்கிறார்கள்.

எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. ஏன் இன்னும் நம் மொழியில் நவீன இலக்கிய முன்னோடியான நகுலனின் கவிதைக்கோ சிறுகதைக்கோ நாவலுக்கோ சாகித்ய அக்காதமி பரிசு வழங்கப்படவில்லை? ஏன் அவர் பரிசீலனைக்குக்கூட எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை?

தமிழின் மிக முக்கியமான நவீன படைப்பாளியான சுந்தர ராமசாமியின் முழுச் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு வந்தபோது, அது சாகித்ய அக்காதமி விருதுக்காகப் பரிசீலனை செய்யப்பட்டபோது, அந்தத் தொகுப்பின் மூன்

திரை விலகட்டும்

நில் இரண்டு பங்குச் சிறுகதைகள் அனுமதிக்கப்பட்ட கால அடைப்புக் குறியினுள் வராத காரணத்தால் தேர்வு நிலையில் நிராகரிக்கப்பட்டது பலருக்குத் தெரியாது.

ஆனால் மெகா நாவல் ஒன்று எழுதி, சாகித்திய அக்காதமிப் பரிசின் பரிசீலனைக்கு வேண்டி அதன் வழிநூல் தொகுத்த நாவலாசிரியரையும் அதற்குத் துணை புரிந்த திறனாய்வாளரையும் நமக்குத் தெரியும்.

பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பரிசு ஒன்றைப் பறித்துப் பாக்கெட்டில் வைத்துக் கொண்டு, இன்றைய தேர்வாளரின் கைகளைப் பிடித்து (கால்களுக்குப் பதிலாக) தகுதிமிக்க சிறுகதையாளருக்குச் சிபாரிசு பிடித்த வரையும் நமக்குத் தெரியும்.

சாகித்திய அக்காதமி விருது கிடைக்க வேண்டுமானால் அநுநூறு பக்கங்களுக்குக் குறையாமல் நாவல் எழுதுங்கள் என்று எனக்கு புத்திமதியைப் பொது மேடையில் கூறியவர் உண்டு.

எத்தனை எதிர்ப்பு இருந்தாலும் தமிழ் இலக்கியச் சூழலின் சீர்கேடு பற்றியும் பண்பாட்டு நசிவு பற்றியும் கலைத் தரத்தின் வீழ்ச்சி பற்றியும் விடாது எழுதிவரும் வெங்கட் சாமிநாதன் எனும் திறனாய்வாளர் எந்தக் காலத்திலாவது விருதுக்குக் கருதப்பட்டவரா என்பது நமக்குத் தெரியாது.

திருவனந்தபுரத்தில் சாலை கடைத் தெருவில் அமர்ந்து கொண்டு மனித மனங்களை ஊடுருவிப் பார்க்கும் அற்புதமான சிறுகதைக் கலைஞன், முப்பதாண்டு காலமாக எழுதிவரும் ஆ. மாதவன் பற்றிய எந்த அறிவும் இன்று விருதுத் தேர்வுக் குழுவினருக்குக் கிடை யாது. தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாறு எழுதிய சி.டி.பெ.கோ. சுந்தரராஜன், காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் சிவபாத சுந்தரம் அவர்களுக்கே ஆ. மாதவனை அடையாளம் தெரிய வில்லை. ஆரம்ப காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஏடுகளில் எழுதி அதன் மூத்த தலைவர்களுக்கு அறிமுகமானவர். ஆனால் எந்தக் காலத்திலும் அவர்கள் பின்னால் சென்றவரல்ல. தனது படைப்புக்களில் இயக்கச் சாயம் இறங்காமல் கவனமாகப் பார்த்துக்கொண்டவர். ஆனால் தமிழிலக்கிய மேம்பாட்டுக்காக உண்ணாது உறங்காது பாடுபடும் சாகித்ய அக்காதமி தேர்வுக்காரர்களுக்கு அவர் முகவரி தெரியாது இன்று.

தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையாக இருந்த 'தலைமுறை'களையும் 'பள்ளிகொண்டபுர'த்தையும் எழுதிய நீல. பத்மநாபனும் மார்க்சியத் திறனாய்வை ஒரு தவம் போலச் செய்து வரும் கோவை ஞானியும் இன்னும் புதிது புதிதாய் எழுதிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் - என்றேனும் சாகித்திய அக்காதமி விருது பெறவேண்டும் எனில்.

முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நவீன தமிழ்க் கவிதையே தனது மூச்சென இயங்கி வரும் ஞானக் கூத்தன் எந்தக் காலத்திலாவது அக்காதமி விருது பெறுவாரா?

'இதுதான்' எனும் ஒரு கவிதைத் தொகுப்பு போதும் புவியரசு பெயர்சொல்லி நிற்க. ஆனால் சாகித்திய அக்காதமி தேர்வுக் குழுவினருக்கு எங்கு அவர் வாழ்கிறார் என்றே தெரியாது.

நவீன தமிழ்ச் சிறுகதையின் ஆவேசமான ஆங்காரமான முகங்களைக் காட்டியவர் அம்பை. பெண்ணியப் படைப்பாளி என்று அவரைக் கோட்டுக்குள் நிறுத்திவிட முடியாது. நவீன பார்வையும் விசாலமான போக்குகளையும் கொண்டவை அவர் சிறுகதைகள். ஆனால் அவரது

குறிப்பு

சென்ற இதழில் வெளிவந்த நிர்மல் வர்மாவின் நேர்காணலை காலச்சுவடுக்காக பதிவு செய்தவர் பி.ஏ. அனந்த கிருஷ்ணன். நேர்காணலைப் பதிவு செய்வதிலும் மொழிபெயர்த்து செப்ப னிடுவதிலும் பெருமளவுக்கு உதவியவர் கே. பென்னேஸ்வரன். இந்த நேர்காணல் தில்லியில் யமுனை நதிக்கு அப்பால் இருக்கும் நிர்மல் வர்மாவின் இல்லத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டது. ஆ. கு.

சிறுகதைகள் எத்தனை தொகுதிகள் வந்திருக்கின்றன என்பதை யார் போய்ச் சொல்வது? குறைந்த பட்சம் அவர் தமிழ் மொழியில் எழுதுகிறார் என்பதாவது தெரிந்திருக்க வேண்டும். மலையாளத்தில் அல்லது கன்னடத்தில் அவர் எழுதி இருப்பாரானால் இருபதாண்டுகளுக்கு முன்பு 'சிறுகதை முறியும்' தொகுப்பு வந்த போதே அவருக்கு விருது வழங்கப்பட்டிருக்கும். என்ன தீப்பேறு பாடுங்கள் தமிழில் எழுதுவது என்பது.

தமிழில் நவீன நாடகத்தை அறிமுகம் செய்தவர் ந. முத்துசாமி. அவரது சிறுகதைத் தொகுப்பு 'நீர்மை' மிக ஆழமானது. ஆனால் அவருக்கு ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு புத்தகம் வெளியிடுவது சாத்தியமில்லை. எனவே சாகித்ய அக்காதமி அவரைப் பரிசீலிப்பதில்லை.

தமிழ்க் கவிதைக்கான அக்காதமி விருது கலாப்பரியாவுக்கோ பிரம்மராஜனுக்கோ தேவதேவனுக்கோ ஏன் வழங்கப்படக் கூடாது என்று தெரியவில்லை. 'அறம்/அதிகாரம்' எனும் ஆய்வு நூலை எழுதிய திறனாய்வாளர் ராஜ் கௌதமனுக்கோ நவீன இலக்கியக் கொள்கைகளை விரிவாகப் பேசும் பேராசிரியர் பூர்ணசந்திரனுக்கோ முனைவர் தமிழவனுக்கோ திறனாய்வுக்கான விருது ஏன் வழங்கப்படக் கூடாது?

தமிழ்ச் சிறுகதையின் பல்வேறு தளங்களில் வேறுபட்ட முகங்களுடன் இயங்குபவர்கள் பூமணி, வண்ண நிலவன், வண்ணதாசன், இராசேந்திர சோழன், கந்தர்வன், சார்வாகன், தமிழ்ச் செல்வன், திலீப் குமார்... இன்னும் முப்பது ஆண்டுகள் எழுதிக் கொண்டிருக்க வேண்டும், இந்த கதியில், அவர்கள் விருதுகள் பெற.

மராத்திய மாநிலத்தில், மராத்தியப் படைப்பாளிகள் மாநாட்டுக்கு, அரசின் தலையீட்டில், அரசியல்வாதியான ஒருவர் தலைவராக அமர்த்தப்பட்ட போது, சிவாஜி பூங்காவிலிருந்து தொடங்கிய எதிர்ப்பு ஊர்வலம் எனக்கு நினைவிருக்கிறது. இங்கு படைப்பாளிகளின் எதிர்ப்பு என்பது செத்த பாம்பாகக் கிடக்கும் போது இப்படித்தான் நிகழும். சினிமாவுக்குப் பாட்டு எழுதுகிறவன் விருது வாங்கப் பார்ப்பான். அரசியல்வாதி, என்னை விடப் பெரிய படைப்பாளி எவனுண்டு நாட்டில் என்பான். முற்போக்கு வாதிகளுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டும் என்பார்கள். பார்ப்பனர்களுக்கும் வெள்ளாளர்களுக்கும் கொடுக்கக் கூடாது என்பார்கள்.

டி.என். ராஜரத்தினம் பிள்ளை என்ற நாடசூரக் கலைஞனுக்கு வணங்கி வழிவிட்டது திருவிதாங்கூர் மன்னர் சித்திரைத் திருநாள் ராஜபாட்டை. ஏனெனில் மன்னருக்கு இசை தெரியும். இலக்கியம் தெரியாத, திறனாய்வு தெரியாத அதிகார மையங்கள் ராஜபாட்டையில் கழுதைகளுக்குத் தான் வழிவிடும். கலைஞனை வழி மறித்துக் கொண்டு நிற்கும்.

இதற்கு எதிராக ஒரு படைப்பாளி என்ன செய்ய இயலும் என்று யோசிக்கும் போது, ஒரு புண்ணாக்கும் செய்ய முடியாது என்று தோன்றுகிறது. ■

சிறுவழிப் பயணம்

வண்ணில சஞ்சாரம்

: ரவிக்குமார் :

adheedhan@rediffmail.com, adheedhan@eth.net

எவ்வளவு உயரத்தில் பறக்கிறீர்கள், கோணம் என்ன, வேகம் எவ்வளவு எல்லாமே புள்ளிவிவரங்களாக உங்கள் கண்களுக்கெதிரே திரையில் மாறிக்கொண்டிருக்கின்றன. காமிராக்களை மாற்றிக்கொள்வதற்கான வசதி உங்கள் கைவிரல்களின் அருகே இருக்கிறது. எதிரே பார்க்கலாம். அல்லது விமானத்தின் அடியில் நழுவும் நிலத்தை, கடலை, மரங்களின் பசுமையைப் பார்க்கவும் செய்யலாம். நீங்கள் அமர்ந்திருக்கிற இடம் அந்தரத்தில் பாய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. கீழே எங்கோ ஓடி மறைகிறது உங்கள் தேசத்தின் எல்லைக்கோடு. (இப்படியொரு கோட்டைக் கடக்க முடியாமல்தானே தற்கொலை செய்துகொண்டான் வால்டர் பெஞ்சமின்.)

இப்போது கொழும்பு நகரில் நேரம் என்ன என்பதை உங்களுக்கு முன்னே உள்ள திரை காட்டுகிறது. நீங்கள் உங்கள் கடினமான நேரத்தை அரைமணி முன்னதாக மாற்றியமைத்துக் கொழும்புக்குத் தகவலையத்துக் கொள்கிறீர்கள். முடிந்தது, இப்போது நீங்கள் இந்தியாவில் இல்லை இலங்கைக்கு போய்விட்டீர்கள். திரையில் ஜெயவர்த்தன புரா, கட்டுநாயக விமானத்தளம் பற்றிய செய்திகள் ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்க, காற்றில் ஏறி இறங்கும் விமானத்தின் இயக்கம் தலைக்குள் இரத்த ஓட்டத்தை மாற்றிக்கொண்டிருக்க இந்த பயணத்தின் தொடக்கத்தை நினைத்துக் கொள்கிறேன்.

எனது பயணத் திட்டங்கள் நிச்சயமற்றவை. ஒரு கூட்டத்துக்கு வருவதாக ஒப்புக் கொண்டுவிட்டால் அடுத்த நொடியிலிருந்தே அந்தக் கூட்டத்துக்குப் போகாமல் இருப்பதற்கான காரணங்கள் எனக்குத் தோன்ற ஆரம்பித்துவிடும். நானொரு “மனித உரிமைப் போராளி” எனவும் நான் ஊரிலிருந்து நகர்ந்துவிட்டால் அங்கே மனித உரிமை மீறல்கள் பெருகிவிடும் எனவும் எனக்கு துலக்கப்படும். நான் ஒப்புக்கொண்ட கூட்டம் மிக மிகச் சாதாரணமானதாகத் தெரிய ஆரம்பித்துவிடும். அந்தக் கூட்டத்துக்குப் போகாமல் தவிர்ப்பதும் கூட ஒரு மனித உரிமைப் போராட்டம்தான் என்று நான் நினைத்துக் கொள்வதுண்டு.

இந்த முறையும் அப்படியான காரணங்கள் இருக்கவே செய்தன. எனது தலைமை அலுவலகத்திலிருந்து பெற வேண்டிய அனுமதி, டர்பனில் நடக்கவிருந்த நிறுவெறி எதிர்ப்பு மாநாடு தொடர்பாகச் செய்யவேண்டிய சில வேலைகள், விடுப்பு இல்லாதது, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக கொழும்பு விமான நிலையத்தில் விடுதலைப் புலிகள் நடத்திய தாக்குதல்... இப்படி எனது பயணத்தை ரத்து செய்யப் போதுமான நியாயமான காரணங்கள் இருந்தும் கூட நான் சொல்லியிருந்தபடி நாகர்கோயில் சென்று சேர்ந்துவிட்டேன். விடிகாலையில் பேருந்து நிலையத்தில் காத்திருந்து என்னை எழுப்பி அழைத்துப் போகும் வரை கண்ணனுக்கு நான் வருவேனென்ற நம்பிக்கையில்லை.

திருவனந்தபுரம் விமான நிலையத்தில் ஆரம்ப கட்ட சம்பிரதாயங்களை முடித்துக்கொண்டு “இமிக்ரேஷன் கவுண்டருக்கு” போகிறோம். அங்கிருந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் எங்கள் பாஸ்போர்ட்டுகளையும் டிக்கெட்டுகளையும் வாங்கிப் பரிசோதித்தபடி தலைமை நிமிர்ந்தி எங்களைப் பார்த்த பார்வையிலேயே நாங்கள் இருவரும் குற்றவாளி

களாகிவிட்டோம். இந்திய சுதந்திர தினம் நெருங்குவதையொட்டி விமான நிலையங்களில் அதிகப்படியான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. முதல் முறையாக வெளிநாட்டுப் பயணம், அதுவும் இலங்கைக்கு, அதிலும் இந்த சமயத்தில்... அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சந்தேகப்பட்டதில் தவறே இல்லை. எதற்காகப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டால் சொல்வதற்குத் திருப்தியான பதில் எதுவும் எங்களிடம் இல்லை. பயணக் கட்டணம் குறைவாக இருப்பதால் போகிறோம் என்று சொல்லலாமா என யோசித்து நண்பர்களைப் பார்க்கப் போகிறோம் என்று நான் பதில் கூறியபோது அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரின் சந்தேகம் கூடிவிட்டது. கண்ணனைப் பார்த்தபடி “நீங்கள் மலையாளியா?” என்று கேட்டார். அவரது இல்லை யென்ற பதில் எங்களை ஓரமாக நில்லுங்கள் எனக் கூறுவதற்குப் போதுமானதாயிருந்தது. எல்லாப் பயணிகளையும் பரிசோதித்து முடித்துவிட்டு எங்கள் பாஸ்போர்ட்டுகளை எடுத்துக்கொண்டு தொலைவில் அமர்ந்திருந்த அவரது உயரதிகாரியிடம் சென்றார். நாங்களும் கூடவே போனோம். இது முதல் பயணம், அதுவும் இலங்கைக்குப் போகிறார்கள் என்பதாக அவரது சந்தேகங்களை அந்த அதிகாரியிடம் எடுத்துரைத்த போது அதனாலென்ன என்பதாக இருந்தது அந்த அதிகாரியின் பதில். சப்-இன்ஸ்பெக்டர் விடுவதாக இல்லை. தான் சந்தேகிப்பதற்கான காரணங்களை மேலும் மேலும் கூட்டி தனது தர்ப்பை வலுவாக்கத் தொடங்கிவிட்டார்.

கண்ணனின் பாஸ்போர்ட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ள ரிடரன் டிக்கெட் எண்ணும் கையில் உள்ள டிக்கெட்டில் உள்ள எண்ணும் பொருந்தவில்லை. அந்த நேரத்தில் வேறு இரண்டு பயணிகள் வந்து சேர்ந்தனர். அவர்களது டிக்கெட் எண்களும் மாறியிருந்தன. உடனே சப்-இன்ஸ்பெக்டரின் துப்பறியும் மூளை வேகம் பிடித்துவிட்டது. நாங்கள் நான்கு பேரும் ஒரே குழுப் எனவும், போலீஸை ஏமாற்ற தனித்தனி ஆட்களாக நடிக்கிறோம் எனவும் அவருக்குத் தெரிந்துவிட்டது. நாங்கள் விமானத்தைக் கடத்த வந்தவர்கள் என்று கூட அவர் எண்ணியிருக்கலாம். தேசப்பற்று மிக்க அந்த போலீஸ் மூளை உடனே மீண்டும் அந்த அதிகாரியிடம் ஓடியது. பெரிய சதியைக் கண்டுபிடித்து சொல்வதான பாவனையோடு அவரிடம் வாதிட்டது. அந்த அதிகாரி தொந்தரவு தாளாமல் “ஏன் இப்படி டிக்கெட் நம்பர் மாறியிருக்கிறது?” எனக் கேட்டார். நாங்களே அதை அப்போதுதான் கவனித்தோம். எங்கள் டிக்கெட்டுகள் இரண்டுமுறை உறுதி செய்யப்பட்டு கான்சல் செய்யப்பட்டிருந்தன. அதனால் அப்படி ஆகியிருக்கலாம் என கண்ணன் கூறினார். அப்படியானால் கான்சல் செய்த டிக்கெட்டைக் காட்டுங்கள் என்றார் அதிகாரி. அது ஏஜெண்ட் வசமிருக்கும் என்றார் கண்ணன். அதை வாங்கி வந்து காண்பியுங்கள் என்றார் அதிகாரி.

இதனிடையே எங்கள் பயணம் ரத்து செய்யப்படுவதாக சப்-இன்ஸ்பெக்டர் முடிவெடுத்து அதற்கான தயாரிப்புகளில் ஈடுபட ஆரம்பித்துவிட்டார். ஏற்றப்பட்ட எங்கள் லக்கேஜ்கள் விமானத்திலிருந்து இறக்கப்பட்டன. “நீங்கள் வேண்டுமானால் போகலாம்” என என்னைப் பார்த்துக் கூறினார் அதிகாரி. கண்ணனும், “நீங்கள் போங்கள் நான் இதை சரிசெய்துவிட்டு நாளை வருகிறேன்”

என்றார். அதிகாரியும் கண்ணனும் சேர்ந்து என்னை இலங்கை ராணுவத்திடம் ஒப்படைக்க செய்யும் தந்திரம் தான் இந்த நாடகம் என எனக்குத் தெரிந்துவிட்டது. எனது மதியூகத்தைப் பயன்படுத்தி அதைக் கண்டறிந்த நான், உறுதியாக மறுத்துவிட்டேன். உடல் நிலை சரியில்லாததால் போகவில்லை என ஒரு கடிதம் எழுதித் தரச் சொல்லி வாங்கிக்கொண்டு எனது பாஸ்போர்ட்டைத் தந்தார் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்.

லக்கேஜ்களை எடுத்துக்கொண்டு விமான நிலையத்தை விட்டு வெளியேறி கொழும்புக்கு ஃபோன் செய்து விக்கியிடம் விவரத்தை சொல்லிவிட்டு, ஏஜென்டுக்கு தகவல் சொல்லிவிட்டு, அவர் திரும்பவும் பேசச் சொன்னதால் விமான நிலையத்தின் வெளியே உட்கார்ந்தோம். சென்னையில் திமுக பேரணியில் போலீஸாரும், “ரஷ்டிகளும்” தாக்கி பலர் இறந்து போனதாகவும், பத்திரிகையாளர்களும் தாக்கப்பட்டனர் எனவும் காலையில் செய்தி வந்திருந்தது. எனக்குள் இருந்த “மனித உரிமைப் போராளிக்கு” ஊர் திரும்ப வலுவான காரணம் கிடைத்து விட்டது. கொழும்புப் பயணம் ரத்தானதில் கவலை எதுவும் இல்லை. சொல்லப்போனால் இலங்கை ராணுவம் பிடித்துப் போவதிலிருந்தும்; புலிகளுக்கும் ராணுவத்துக்கும் இடையே நடக்கும் துப்பாக்கிச் சண்டையில் தவறு தலாக குண்டு பாய்ந்து சாவதிலிருந்தும்; நடுவானில் வெடிக்கும் விமானத்தில் கருகுவதிலிருந்தும் தப்பித்து விட்டோம் என்ற நிம்மதிதான் இருந்தது. கண்ணன் விடாப்பிடியாகப் பயணத்தைத் தொடர்வதற்கான ஏற்பாடுகளில் இருக்க நானோ திரும்பி ஊருக்குப் போவது பற்றியே சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

கேள்சல் செய்த டிக்கெட்டுகளை ஃபேக்ஸ் பண்ணச் சொல்லி வாங்கிவிட்டோம். இங்கேயே தங்கி நாளை கொழும்பு போவோமென்று கண்ணன் சொன்னார். விமான நிலையத்துக்கு எதிரில் மலிவான ஆனால் சுத்தமான ஒரு அறை எடுத்துத் தங்கினோம். கீழே சன் டிவியில் செய்தி நேரம் நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது. தினமலர் பேப்பர் கிடைத்தது. முழுமையாக சென்னை ஊர் வலத்தின் கலவர செய்திகளைப் படித்தபோது, சன் டிவி செய்தியில் ஒருத்தரை ஒரு ஆள் நீளமான கத்தியால் வெட்டுவதைப் பார்த்தபோது, இலங்கைக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் இடையிலான தொலைவு மிக மிகக் குறைந்துவிட்டதாகப்பட்டது.

அது வட்டமான மேசை, சுற்றிலும் அவர்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். வேலைக்கு சென்று திரும்புகிறார் அந்த பெண். தாய், சகோதரி, தனது மூன்று குழந்தைகள் எல்லோரும் மேசையைச் சுற்றி அமர்ந்திருப்பதைப் பார்க்கிறார். அவர்கள் மேசையில் தலையைக் கவிழ்த்து அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இல்லை இல்லை. அவர்களது தலைகள் துண்டிக்கப்பட்டு அவரவர் கைகளில் தாங்கிப் பிடித்திருக்கும்படி வைக்கப்பட்டுள்ளன. குழந்தைகள் கைகள் சரியாகப் பற்றியிருக்கும் பொருட்டு ஆணிகளால் அறையப்பட்டுள்ளன. மேசையின் நடுவில் பெரிய பாத்திரமொன்று. அது முழுதும் ரத்தத்தால் நிரம்பியுள்ளது.

எல் சல்வடார் நாட்டில் நடந்த பயங்கரம் இது. டேனியல் சான்டியாகோ என்ற பாதிரியார் தெரிவித்த இந்தத் தகவலை நோம் சாம்ஸ்கி “பயத்தின் பண்பாடு” (1995) என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். அங்கே ஆண்கள்... ஆண்கள் கொல்லப்படவில்லை. அவர்களது பிறப்புறுப்பினை அறுத்தெடுத்து வாயில் திணித்து வைக்கப்பட்டார்கள். அங்கே பெண்கள்... பெண்கள் கற்பழிக்கப்படவில்லை. அவர்களது கர்ப்பப்பையை கிழித்தெடுத்து அதைக் கொண்டு அவர்களது முகங்கள் மூடப்பட்டன.

அங்கே குழந்தைகள்... குழந்தைகள் கொல்லப்படவில்லை. முட்கம்பிகளில் இழுத்திழுத்து சதையெல்லாம் உதிர்ந்து எலும்புகளாக மாறும்வரை - அதுவும் அதை பெற்றோர்கள் கட்டாயம் பார்க்க வேண்டும். பலவிதங்களில் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளை நினைவுபடுத்தக் கூடியது இலங்கை. ரத்த ஜலையிலும் அதற்குப் பிறகும் தொடரும் வன்முறைகளில் நாம் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

பயத்தின் மதிப்பை கொடுங்கோலர்கள் நன்றாகத் தெரிந்துவைத்துள்ளனர். ஜனநாயகத்தின் பெயரால் ஆட்சி செய்பவர்களுக்கோ அது இன்னும் அத்துப்படி. நாங்கள் கொழும்பு விமான நிலையத்தில் இறங்கிய போது ரண்வேயில் சற்றுமுன் பெய்த மழையின் ஈரம் தெரிந்தது. சில நாட்களுக்கு முன்னால் புலிகளால் நடத்தப்பட்ட தாக்குதலுக்கான எந்தவொரு தடயமும் அங்கில்லை. ஆங்காங்கே துப்பாக்கியை இறுகப் பற்றிய படி நிற்கும் ராணுவ வீரர்கள் தவிர. இமிக்ரேஷன் கவுண்டரில் நடக்கவிருக்கும் விசாரணையில் நாம் எவ்வாறெல்லாம் பதில் சொல்லலாம் என மனசுக்குள் ஒத்திகை பார்த்தப்படி சென்றேன். எங்கள் விசாக்களை பரிசோதித்த அந்த அதிகாரி உங்களது பிரயாணத்தின் நோக்கம் என்ன என்று கேட்டபோது “நண்பர்களை சந்திக்க”

கண்ணன், றஷ்மி, சிவகுமார், தேவ கௌரி, தெளிவத்தை ஜோசப், கைலாசநாதன், ரஞ்சகுமார், ரவிக்குமார்

என பதில் சொன்னேன். நல்வரவு என தலையைத் தாழ்த்தி வணங்கி முத்திரையிட்டு பாஸ்போர்ட்டைத் தந்தார் அவர். அடுத்துதான் தீவிர விசாரணை நடத்தப்படும் இடம் இருக்கும்போலும் என எண்ணியபடி போனோம். கண்டம்ஸ் சோதனைக்கான வரிசையில் நின்று அருகே போனபோது “நீங்கள் வெளிநாட்டவரா? அப்படியானால் அந்த வழியாகப் போகவேண்டும்” என கூறப்பட்டது. சரிதான், அந்த இடம்தான் நம்மை வறுத்தெடுக்கும் இடம்போலும் என்று எண்ணியபடி அங்கு போனோம். அங்கே பெட்டியைச் சரியாகக்கூட திறந்து பார்க்கவில்லை.

சரி, விசாரணை நடக்குமிடம் எதுவென்று கேட்டே விடலாம் என பயணி ஒருவரிடம் கேட்டோம். “இனி நேரே போகவேண்டியதுதான். வேறெந்த விசாரணையும் கிடையாது” என்று அவர் கூறியதை எங்களால் நம்பவே முடியவில்லை. வெளியே சரிநிகர் ஆசிரியர்கள் விக்கியும் சிவக்குமாரும் ஒரு டொயோட்டா ஹேஸ் வேனுடன் காத்திருந்தார். கொழும்பின் புறநகர் பகுதியான வுத்தலையில் தான் விக்கியின் வீடு இருந்தது. விக்கி - கவிஞர் அவ்வையின் கணவர், சரிநிகர் ஆசிரியர்களில் ஒருவர். பெங்களூரை நினைவுபடுத்தும் சாலைகள், புறநகர் கூட அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஆங்காங்கே ராணுவ சோதனைச் சாவடிகள்; ஆனால் அவை நம் ஊரில் இருப்பது போல சாலையை மறித்து அமைக்கப்படவில்லை.

நாங்கள் ஒருநாள் தாமதித்து சென்றதால் அவர்கள் போட்டு வைத்திருந்த பயணத்திட்டத்தில் நிறைய மாற்றங்கள். மட்டக்களப்பு பயணம் ரத்து செய்யப்பட்டது. மெல்ல மெல்ல நண்பர்கள் கூடத் தொடங்கிவிட்டனர். வீக்கி, அவ்வை, சிவா, தர்ஷி, ரஞ்சகுமார், பெளசர். மொட்டைமாடியில் இலக்கியம் பற்றியதாக ஆரம்பித்த பேச்சு அரசியலுக்கு மாறி இலக்கிய அரசியல், மொழிக்கும் இயக்க செயல்பாடுகளுக்குமுள்ள தொடர்பு என நீண்டது. இரவின் ஆழத்தில் அவ்வையும் தர்ஷியும் குரலெடுத்து பாடிய கவிதைகள்... வார்த்தைகளின் தடய மழித்து போனபின்பும் நெஞ்சை அறுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

அடுத்து இரண்டு நாட்கள் கண்டியில். தென் ஆசியாவின் மிகப்பெரிய பல்கலைக்கழகமான பேராதனையில் தான் எம்.ஏ.நு.மான், சிவசேகரம் இருவரும் பணிபுரிகின்றனர். அங்கே மாணவர்களிடையே ஒரு இலக்கிய சந்திப்புக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. தற்கால தமிழ் இலக்கியம் குறித்து நாங்கள் பேசினோம். ஆனால் மாணவர்களோ நிகழ்கால அரசியல் குறித்து நிறைய கேள்விகளை எழுப்பினார்கள். மட்டக்களப்பிலிருந்து எழுத்தாளர் எஸ்.எல்.எம்.ஹனீபா வந்திருந்தார். அவர் இருக்கும் இடத்தை சிரிப்பை வைத்து அடையாளம் சொல்லலாம் அப்படியொரு மனிதர் வயது வித்தியாசம், பால் பேதம் எல்லாவற்றையும் அழித்துவிடும் நட்பு அவருடையது. இரவு நு.மான் வீட்டில் நெடுநேரம் உரையாடல். மார்க்சியம், பின் நவீனத்துவம் என அலைந்து திரிந்தது பேச்சு. மறுநாள் கொழும்புக்கு கொண்டு வந்து சேர்த்துவிட்டுப் போனார் நு.மான். அன்று மாலை கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஒரு இலக்கியச் சந்திப்புக்கு ஏற்பாடாகியிருந்தது.

எழுத்தாளர்கள் ரகுநாதன், மு.பொன்னம்பலம், தெளிவத்தை ஜோசப், ரஷ்மி, தேவ கௌரி, கைலாசநாதன், கேதாரிநாதன், ரஞ்சகுமார் என தெரிந்த பெயர்கள், தெரியாத பல முகங்கள். கூட்டம் முடியும் வரை அதை ஏற்பாடு செய்திருந்த நண்பர்கள் பதற்றமாகவே இருந்தனர். முடிந்த பின்புதான் காரணம் தெரிந்தது. இந்தக் கூட்டத்தை நடத்தவிடமாட்டோம், முட்டை அடிப்போம், குழப்பம் செய்வோம் என்று மிரட்டல் கடிதமொன்று தமிழ்ச் சங்கத்தினருக்கு வந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டின் கொடை.

ஈழத்து தமிழ் நூல்களை தமிழ்நாட்டுக்கு இறக்குமதி செய்ய முடியாது. மத்திய அரசின் தடை இருக்கிறது. அதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பது பற்றிப் பேசினோம். தமிழ் இனி 2000ன் அடுத்த சந்திப்பை ஈழத்தில் வைக்கலாமா என ஆலோசித்தோம். இதெல்லாம் அங்கு போன பின் உருவான விஷயங்களே தவிர நாங்கள் இலங்கை போவதற்கு இவையல்ல காரணங்கள்.

மலையகத்துக்குப் போக வேண்டும், அங்குள்ள நிலை குறித்து விரிவாக யாரிடமாவது பேட்டியொன்றை எடுக்க வேண்டும். கொழும்பில் இருக்கும் தலித் பகுதிகளைச் சென்று பார்க்க வேண்டும் என எனக்கு சில விருப்பங்கள் இருந்தன. இவற்றை ஒழுங்கு செய்ய நண்பர் சரவணன் அங்கு தங்கியிருக்க முடியவில்லை. டொமினிக் ஜீவாவைச் சந்தித்து பேட்டி எடுத்தது தவிர இந்தத் திசையில் வேறெதையும் செய்ய முடியவில்லை.

இலங்கையில் இருந்த மிகச் சில நாட்களின் அனுபவத்தைக்கொண்டு அங்குள்ள அரசியல் சூழலை மதிப்பிட முடியாதுதான். ஆனால் தெளிவாகப் புலப்பட்ட இரண்டு விஷயங்களை நான் கூறத்தான் வேண்டும். ஒன்று: தமிழ்நாட்டில் இருப்பதைவிட கண்காணிப்பின் அளவு குறைவு. இரண்டு: தமிழ் நாட்டில் இருப்பவர்களை விட ஈழ மக்களிடம் சுதந்திரத்துக்கான வேட்கை மிக மிக அதிகம்.

1971ல் ஜே.வி.பிக்கு எதிராக ஆரம்பித்த நரவேட்டையில் தொடங்கி கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக ஒருக்கு முறையை மட்டுமே கையாண்டு பழகிய நாடு இலங்கை. அதனால்தானோ என்னவோ அதன் அரசு எந்திரம் உளுத்து உதிர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. விமான நிலையத் தாக்குதல் இலங்கையின் யுத்த பொருளாதாரத்தை நிலைகுலையச் செய்துவிட்டது. விமான நிலைய தாக்குதலுக்குப் பிறகு வெளிநாட்டில் இன்தரன்சு நிறுவனங்கள் இன்தரன்ஸ் பிரிமியத்தைப் பல மலங்கு உயர்த்திவிட்டதால் ஏற்றுமதி இறக்குமதி எல்லாம் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டன. எதிர்கட்சிகள் தேசிய அரசு சொன்றை அமைக்க முயன்று கொண்டிருந்தன. ஆளும் கட்சியோ ஜே.வி.பியுடன் கூட்டு சேர்ந்து ஆட்சியைக் காப்பாற்றிக் கொண்டது. எல்லாமே தற்காலிகம்தான். சந்திரிகா அரசு ரொம்ப நாள் தாக்குப்பிடிக்க முடியாது என்பதை நாங்கள் உணர்ந்தோம்.

கிழக்கு பகுதியிலிருந்தும் வடக்கு பகுதியிலிருந்தும் பல நண்பர்கள் தொலைபேசியில் பேசினார்கள். தங்கள் ஊர்களுக்கு நாங்கள் வரவேண்டும் என்பது அவர்கள் விருப்பமாகவிருந்தது. யுத்தத்தின் பாதிப்புக்களை நேரில் சென்று பார்க்க முடியாமல் திரும்புவதில் எங்களுக்குமே வருத்தம்தான். "ஜலையிலிருந்து நவம்பர் வரை போர் உச்சகட்டத்திலிருக்கும். எனவே யாழ்ப்பாணம் செல்வதை தவிர்த்து விடுங்கள்" என நண்பர்கள் சிலர் அறிவுரை கூறியிருந்தனர். என்றாலும் கொஞ்சம் ரிஸ்க் எடுக்கவே விரும்பினோம். ஆனால் நான் அலுவலகத்துக்குத் திரும்பியாக வேண்டிய நிர்ந்தம். அடுத்தமுறை வரலாம் என்பதில் ஏற்பட்ட நிச்சயத்தன்மை ஆகியவற்றால் ஊர் திரும்ப முடிவு செய்தோம்.

ரூபவாஹினியில் நேரடி ஒளிபரப்பு நிகழ்ச்சி ஒன்றுக்காக எங்களை அழைத்தார்கள். நம் ஊரில் வானொலியில் பேசினால் கூட பேச்சின் எழுத்து வடிவத்தைக் காட்டி ஒப்புதல் பெற்றாக வேண்டும். இத்தனை தொலை காட்சி சேனல்கள் இருந்தும் இங்கு நேரடி ஒளிபரப்புப் பற்றி யோசிக்கவே முடியாது. ரூபவாஹினியில் பணிபுரியும் தமிழர்கள் தான் எங்களை அழைக்க ஏற்பாடு செய்தவர்கள். அவர்கள் இந்த யுத்த நெருக்கடியிலும் தங்களது விருப்பங்களில் சமரசம் செய்து கொள்ளாமல் இருப்பது வியப்பளித்தது.

வன்னிய குலம், ஆத்மா, கமலினி செல்வராசா முதலியவர்கள் அங்கே பணிபுரிகின்றனர். கமலினிதான் எங்களைப் பேட்டி கண்டார். நம் ஊரில் தொடர்பு ஊடகங்களில் வேலை செய்பவர்களிடையே நிலவும் 'சயதனிக்கை' அங்கு இல்லை. மிகவும் நெருக்கடியான சூழலில் வெளிவரும் தினக்குரல், வீரகேசரி பத்திரிகைகளில் பணியாற்றுவவர்கள் பல அரசு ஒடுக்குமுறைகளை சந்தித்தும் கூட உறுதியாக இருக்கின்றனர். அவர்களில் பலர் வெவ்வேறு இயக்கங்களில் செயல்பட்டு அனுபவப்பட்டவர்கள் என்பது அதற்கொரு காரணமாக இருக்கக்கூடும்.

ஊர் திரும்பும் போது ஒருவார காலமும் கனவில் சஞ்சரித்தது போலத்தான் இருந்தது. கலையாத கனவாக வெகுகாலம் நீடிக்கப் போகிறது என்பதற்கான தடயங்களையும் உணர்ந்தேன். திருவனந்தபுரம் வந்து இறங்கி இமிக்ரேஷன் அதிகாரிகளைக் கடந்து போனபோது ஒரு அதிகாரி எனது பாஸ்போர்ட்டை வாங்கி சோதிப்பது போல பாவனை செய்தபடி ரகசியக் குரலில் "நூறு ரூபாய் கொடு" என்று கேட்டார். கிளம்பும் போது ஏற்பட்ட அனுபவம் எந்தவிதத் தயக்கமுமின்றி நூறு ரூபாயை எடுத்து தரவைத்தது. இந்தியாவிக்கு வந்துவிட்டோம் என்பதற்கு இதைவிட வலுவான அத்தாட்சி வேறென்ன இருக்க முடியும்?

மெளனத்தின் சிறகடிப்பு

புதுமைப்பித்தன் : வழக்கும் வக்கும்

கண்ணன்

புதுமைப்பித்தனின் வாரிசு திருமதி தினகரி சொக்கலிங்கம் புதுமைப்பித்தன் பதிப்பகத்தின்மீது தொடர்ந்த வழக்கு சமரசத்தில் முடிந்துள்ளது.

திருமதி தினகரி சொக்கலிங்கமும் காலச்சுவடு பதிப்பகமும் 'கண்மணி கமலாவுக்கு...' (பதிப்பாசிரியர் இளையபாரதி) நூலை அனுமதியின்றி பிரசுரம் செய்தது தொடர்பாகப் புதுமைப்பித்தன் பதிப்பகத்திற்கு எழுதிய கடிதங்களுக்கு வழக்கறிஞரும் தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் நீண்டகாலத் தலைவருமான ச. செந்தில்நாதன் புதுமைப்பித்தன் பதிப்பகத்தின் சார்பாக வக்கீல் நோட்டீஸ் அனுப்பினார். பேச்சு வார்த்தையின் மூலம் எளிதில் முடிந்திருக்கக் கூடிய இந்தப் பிரச்சினை இதனால் நீதிமன்றம் சென்றது.

திருமதி தினகரி சொக்கலிங்கம் தமது வழக்கறிஞர் ஆலோசனைப்படி புதுமைப்பித்தன் பெயருக்கு உரிமை கோரி ஒரு வேண்டுகோளை (Prayer) நீதிமன்றத்தின்முன் வைத்தார். ஒரு இந்திய குடிமகன் என்ற முறையில் இவ்வாறு ஒரு வேண்டுகோளை வைப்பது அவரது அடிப்படை உரிமையாகும். இந்த வேண்டுகோள் சட்டப்படி சரியான தவறான என்பதை நீதிமன்றம்தான் முடிவு செய்ய முடியும். புதுமைப்பித்தன் பெயருக்கு அவர் உரிமை கோரக் கூடாது என்று கருதுபவர்கள் கீழ்க்கண்ட வழிமுறைகளைக் கையாண்டிருக்கலாம். 1. ஒரு குழுவாகச் சென்று திருமதி தினகரியை நேரில் சந்தித்து தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கலாம். 2. தங்கள் இலக்கிய கலாச்சார அமைப்புகளின் சார்பில் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அவருக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கலாம். 3. நீதிமன்ற வழக்கில் அவருடைய எதிர்த்தரப்புடன் தங்களை இணைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். 4. இந்தப் பிரச்சினையை முழுவதுமாக ஆராய்ந்து தங்கள் கருத்துகளை மீடியாவில் பதிவு செய்திருக்கலாம்.

ஆனால் மேற்கண்ட செயல்பாடுகள் எவையுமே நடைபெறவில்லை. மாறாகக் காலச்சுவடுமீது மிகப் பெரிய அளவில் தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டது. காலச்சுவடுடன் இணைந்து இயங்குபவர்கள் அனைவரும் தனிப்பட்ட முறையில் கேவலமாகவும் வரம்பு மீறியும் அவதூறு செய்யப்பட்டனர். இளையபாரதியின் அப்பட்டமான காப்புரிமை மோசடிக்கு ஆதரவாகப் பேராசிரியர்கள், துறைத் தலைவர்கள், வெகுஜன மீடியா நிர்வாகிகள், கலாச்சாரப் பெருமன்றத் தலைவர்கள், பதிப்பாளர்கள், அரசவைக் கவிஞர்கள், புரட்சிக் கவிஞர்கள் அனைவரும் ஒன்று திரண்டனர்.

இளையபாரதி அடிப்படையில் தமிழ் திரைப்படத் துறையைச் சேர்ந்தவர். பிறருடைய இசையைத் திருடுவது, காட்சிகளைத் திருடுவது, இலக்கியப் படைப்பாளி

களின் பாத்திரங்களைத் திருடுவது, திரைக்கதையைத் திருடுவது, ஒளிப்பதிவு முறையைத் திருடுவது, கதையைத் திருடுவது எனக் காப்புரிமைத் திருட்டை முதல் மூலதனமாகக் கொண்டு செயல்பட்டுவருவது தமிழ்த் திரைப்படத் துறை. இந்தப் பின்னணியில் இளையபாரதியின் செயல்பாடு புற்றி வியப்படைய எதுவுமில்லை. ஆனால் நமது எழுத்தாளப் பெருமக்களும் புரட்சிகர அறிவு ஜீவிகளும் எழுத்தாளனின் உரிமையை மறந்து இளைய பாரதிக்கு வால்பிடிக்கப் போனது இலக்கிய வரலாற்றில் நீங்காத கறையாக, துரோகமாக இடம் பெறும்.

இவர்கள் புதுமைப்பித்தன் குடும்பத்தையும் காலச்சுவடையும் கூட்டம் போட்டும் துண்டுப்பிரசுரம் வெளியிட்டும் மீடியாவைப் பயன்படுத்தியும் மிரட்டி ஒடுக்க முயன்றனர். புதுமைப்பித்தனின் வாரிசு ஒரு பெண் என்ற ஒரே காரணத்தின் அடிப்படையில், எந்த ஆதாரமுமின்றி, அவரை சுயேச்சையான முடிவு எடுக்க முடியாதவராக, தன்னுடைய நலன்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள திறன்றவராக, காலச்சுவடின் கைப்பாவையாக செயல்படுபவராக சித்தரித்தனர். புதுமைப்பித்தன் பெயரை உயிர் போனாலும் விட்டுக் கொடுக்கமாட்டோம் என்று அறைகூவல் விடுத்தனர்.

புதுமைப்பித்தன் மகளின் காப்புரிமைக்கு எதிராக இயங்கியதற்காவும் மேடையில் நிலை தவறிப் பேசியதற்காகவும் த.மு.எ.ச. அமைப்பினுள் ச. செந்தில்நாதன் மீது கடும் விமர்சனம் எழுந்தது என்று அறிகிறேன். பிரிட்டிஷ் சட்டத்தில் எழுத்தாளனின் பெயருக்கான உரிமை எழுத்தாளனின் காப்புரிமையோடு இணைக்கப்பட்டு அவரது வாரிசுக்கு வழங்கப்படும் முன்மாதிரி இருப்பது நீதிமன்றத்தில் கவனப்படுத்தப்பட்டது. வேறு வழியில்லாமல் ச. செந்தில்நாதன் சமரசத்திற்காக முன்வைக்க வேண்டியவந்தது.

நீண்ட பேச்சு வார்த்தைக்குப் பிறகு கீழ்க்கண்ட நிபந்தனைகளின் அடிப்படையில் சமரசம் ஏற்பட்டு, உடன் படிக்கை இப்போது நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. 1. புதுமைப்பித்தன் பெயரையோ உருவத்தையோ இனி பயன்படுத்துவதில்லை. 2. 'கண்மணி கமலாவுக்கு...' நூலை இனி வெளியிடுவதில்லை. 3. 'கண்மணி கமலாவுக்கு...' நூலுக்கும் பிற கடிதங்களுக்கும் புதுமைப்பித்தன் படைப்புகளுக்குமான முழு உரிமை திருமதி தினகரி சொக்கலிங்கத்திற்குத்தான். 4. ஏற்கெனவே வெளியிட்ட 'கண்மணி கமலாவுக்கு...' நூலுக்குரிய காப்புரிமைத் தொகை உடனடியாக திருமதி தினகரி சொக்கலிங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் - இவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு புதுமைப்பித்தன் பதிப்பகத்தினர் கையெழுத்திட்டுள்ளனர்.

தங்கள் உரிமையைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதுதான் புதுமைப்பித்தன் குடும்பத்தினரின் நோக்கமெய்யாயிரிய யாரையும் நட்ப்படுத்துவதல்ல என்பதால் புதுமைப்பித்தன் பதிப்பகம் ஏற்கெனவே வெளியிட்ட நூல்களையும் தற்போது தயாரிப்பில் உள்ள நூல்களையும் இன்னும் 18 மாத காலத்திற்குப் புதுமைப்பித்தன் பதிப்பகத்தின் பெயரில் விற்பனை செய்ய அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

'தருமத்தின் வாழ்வதைச் சூது கல்வம் தருமம் மறுபடியும் வெல்லும்' என்றார் பாரதி. இதில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. சில சமயம் தர்மம் வெல்லும். பல சமயங்களில் அதர்மம் வெல்லும். இம்முறை தர்மம் எதேச்சையாக வென்றுள்ளது. பாரதியின் கவிதை வரியை சமகாலத்திற்கேற்ப இவ்வாறு மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

‘தருமத்தின் வாழ்வதனைச் சூது கல்வம்
தருமம் அவ்வப்போது வெல்லும்’

இந்தப் பார்வையை தம் படைப்புகள் மூலம் தமிழில் முதன்முதலாவதாக வலுவாகப் பதிவு செய்த புதுமைப் பித்தனுக்கு இந்தச் சோதனை ஏற்பட்டது ஒருவிதத்தில் பொருத்தமானதுதான்.

அயல் பயணங்களின் ஆழங்களும் அகலங்களும்

இலங்கைக்கு நண்பர் ரவிக்குமாருடன் ஆறுநாள் பயணம் மேற்கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் சமீபத்தில் அமைந்தது. இந்தத் திட்டம் உறுதிப்பட்டதும் முதலில் ஏற்பட்ட எண்ணம் இந்தப் பயணம் பற்றி எதுவும் எழுதக்கூடாது என்பதுதான். சில வெகுஜன இதழ்களில் எங்கள் இலங்கைப் பயணம் பற்றிய ஒரு பக்கச்சார்பான பதிவுகள் வெளிவந்தன. எனவே இது பற்றிய ஒரு சிறிய விளக்கம் தருவது அவசியம்.

அயல் பயணம் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தக் கூடியது. அதுவும் இன்று மீடியாவால் பெருமளவிற்குப் புறக்கணிக்கப்படும் இலங்கையைப் பற்றிப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டிய செய்திகள் பல உண்டு. இருப்பினும் இதைப் பற்றி எழுத மனத்தடை ஏற்பட்ட பின்னணியைச் சிறிது விளக்க வேண்டும்.

தமிழில் பயணக்கட்டுரைகளுக்கு ஒரு ஆரோக்கியமான மரபு உள்ளது. அற்பத்தனமான உதாரணங்களும் உள்ளன. உலக அறிவை சக்த் தமிழர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வது முன்னதன் நோக்கம் என்றால் தன்னை முன் நிறுத்திக் கொள்வதும் அயல் தமிழர்களைச் சுரண்டுவதும் பின்னதன் காரணங்கள். ஏ.கே.செட்டியார் ஒரு போக்கு. இதயம் பேசுகிறது மணியன் இன்னொரு ரகம்.

கடந்த பத்தாண்டுகளாக தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அயல் பயணம் மேற்கொள்ளும் வாய்ப்புகள் அதிகரித்து உள்ளன. இது மிகுந்த மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். பேராசிரியர்களுக்கும் அரசியல்வாதிகளுக்கும் உரியதாக இருந்த இந்த வாய்ப்பு தமிழ் எழுத்தாளனுக்கும் உரியதாவது மகிழ்ச்சிக்குரியதுதானே? மேலும் ஒரு எழுத்தாளனின் அயல் பயணம் நம் மொழியையும் இலக்கியத்தையும் பண்பாட்டையும் வலுப்படுத்த வல்லது. அசோகமித் திரனின் ‘ஓற்றன்’, ப. சிங்காரத்தின் ‘புயலிலே ஒரு தோணி’ போன்றவை உதாரணங்கள்.

ஆனால் நான் அவதானித்த அளவில் எல்லா அயல் பயணங்களும் மகிழ்ச்சிக்குரியவை அல்ல எனத் தெரிகிறது. பல சமயங்களில் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பிற நாடுகளுக்குப் பயணிப்பதும் சரி பிற நாட்டிலிருந்து விஜயம் செய்யும் தமிழ் மற்றும் பிறமொழி எழுத்தாளர்களை எதிர்கொள்வதும் சரி சுயமரியாதை கொண்ட தமிழகத்தவனுக்கு மிகுந்த சங்கடத்தைத் தருவது. அயல் பயணத்திற்காக இங்கு பல மானங்கெட்ட எழுத்தாளர்கள் மேற்கொள்ளும் தந்திரங்கள், அள்ளி வழங்கும் முன்னுரைகள், விதந்தோதும் மதிப்புரைகள், மேடையில் போடும் நாடகங்கள் இன்னும் பிற இழைதலும் குழைதலும் தமிழகத்தின் அடிமண்டிய அரசியல் கலாச்சாரத்துக்கு நிகரானவை. ஆக இங்கு அயல் பயணத்திற்கான பயணச்சீட்டு சில சமயம் பணத்தைக் கொடுத்தும் பல சமயம் தன்மானத்தை விற்றுப் பெறப்படுகிறது.

பயணக் கட்டுரை வரைவதும் இங்கு சில சந்தர்ப்பங்களில் - மணியனின் மரபில் - அடுத்த பயணத்திற்கான துருப்புச்சீட்டாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. அழைத்தவர்களை வானளாவப் புகழ்வது, பணம் வீசியவர்களை மெச்சுவது, விருந்தோம்பியவர்களின் ஊது குழலாக

புத்தகப்பித்தன் வழங்கும் உன்னத நூல்கள்...

ஒதிஸியம் - உலக மகாகவி ஹோமர் (2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு படைக்கப்பட்ட கிரேக்க காவியம். தமிழில் அ. சிங்காரவேலு) கடவுளுக்காக தேடி அலைந்த கறுப்புப் பெண்	ரூ. 125.00
- பெர்னாட்ஷா	ரூ. 27.00
கலையும் வாழ்வும் - லியோ டால்ஸ்டாய்	ரூ. 45.00
வால்டையர் முதல் மாயாசன் வரை (பிரஞ்சக் கதைகள்)	ரூ. 22.00
பாடகி - ஞானபீட பரிசுபெற்ற நாவல்	
அம்ரிதா பிரீதம்	ரூ. 22.00
பத்மாவதி சரித்திரம் - ஆ. மாதவையா	ரூ. 55.00
கதிரேசன் செட்டியாரின் காதல் - மா. கிருஷ்ணன்	ரூ. 38.00
கமலாம்பாள் சரித்திரம் - பி. ஆர். ராஜமய்யர்	ரூ. 55.00
திக்கற்ற இரு குழந்தைகள் -	
பண்டித எஸ்.எம். நடேச சாஸ்திரி	ரூ. 40.00
பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்	
- மாக்ஸிம் கார்க்கி	ரூ. 30.00
சுருண சந்திரி - தமிழ் முதல் நாவல்	
- மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை	ரூ. 15.00
மதன காமராஜன் கதைகள்	ரூ. 60.00
ஆயிரத்தோர் அதிசய இரவுகள்	ரூ. 45.00
அழியாக்கோலம் - ஆர். ஷண்முக சுந்தரம்	ரூ. 30.00
காணாச்சனை - ஆர். ஷண்முக சுந்தரம்	ரூ. 25.00
அதுவா? இதுவா? - ஆர். ஷண்முக சுந்தரம்	ரூ. 15.00
புதிய வெளிநூல்கள்	
தலைமுதல் பாதம் வரை	ரூ. 30.00
சிறைபட்ட குறட்பக்கங்கள்	ரூ. 25.00
சின்மயானந்தரின் சிறுகதைகள்	ரூ. 35.00

தொடர்பு கொள்ளவும்:

புத்தகப்பித்தன்

33, பெருமாள் தெற்கு வீதி, நாகப்பட்டினம் 611 001

இங்கு தொழிற்படுவது இவையெல்லாம் தூண்டிலும் இரையும். அயல் பயணத்திற்கான காரணிகள் பச்சாதாபம், முகஸ்துதி, பத்திரிகை, பணம், நூல் விமர்சனம், பத்தி என பாதாளம் வரை விரிகின்றன.

தமிழ் எழுத்தாளனின் அயல் பயணத்தில் அடிக்கடி இடம்பெறும் ஒரு பிரதான காரணி ‘நிதி திரட்டுவது’. சிங்கப்பூருக்கும், மலேசியாவுக்கும், கொழும்புவிருக்கும் சென்ற சீமான்களிடம் பணம் திரட்டி வருவதற்கு நீண்ட மரபுண்டு. இப்போதும் கொழும்புவில் ‘பசை’ குறைவு. எனவே கொழும்பு செல்லும் செலவு ஒப்பீட்டளவில் குறைவு என்றாலும் பலரும் அங்கு செல்ல ஆர்வம் காட்டுவதில்லை.

இப்படி தமிழ் எழுத்தாளர்கள் சிலர் கௌரவப் பிச்சைக்காரர்களாக தொழிற்படும் நிலையும் சில்லரைக்காகவும் சிஷ்ய கோடிகளுக்காகவும் சீரிய தமிழ் விமர்சன மரபை சராசரி ‘படைப்பாளிகளுக்கு’ விலைபேசத்துணிந்துவிட்ட பின்புலமும் அயல் பற்றி எழுத மனத்தடையை ஏற்படுத்துகின்றன. அதற்கான அவசியமும் தேவையும் இருந்தும்.

இலங்கை பயணம் பற்றி தெளிவுபடுத்த விரும்பும் விஷயம் சுருக்கமாக இதுதான். பயணத்தின் போதும் பின்னரும் எண்ணுடைய / ரவிக்குமாருடைய மன உணர்வுகளுக்கும் எண்ணங்களுக்கும் இங்கு சில வெகுஜன இதழ்களில் வெளிவந்த பதிவுகளுக்கும் எந்தப் பொருத்தமும் இல்லை. இந்த இதழில் வெளிவரும் ரவிக்குமாரின் பத்தி இதைப் பெருமளவிற்கு தெளிவுபடுத்தும் என்று நினைக்கிறேன்.

சினிமா

குட்டி

சமீபத்தில் ஓர் வெள்ளிக்கிழமை இரவு 7 மணிக்கு சென்னைத் தொலைக்காட்சியின் 'ஓலியும் ஓளியும்' நிகழ்ச்சியில் 'குட்டி' படப்பாடல் ஒன்று முதல் பாடலாக ஒளிபரப்பானது. புது ஆடையொன்று கிடைத்த சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்தும் பாடல் அது. தான் வேலைக்காரர் சிறுமியாக நிற்கும் வீட்டின் மொட்டை மாடியிலிருந்து, இப்பாடலின்போது, மன ஆழத்திலிருந்து பொங்கியெழும் மகிழ்வுணர்வை அற்புதமாக வெளிப்படுத்துவார் அச்சிறுமி. தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பிய 'குட்டி' படப்பாடல் விஷயத்துக்கு வருகிறேன்.

ஒரு நிமிடம் கூட ஆகவில்லை. பாடல் இடையிலேயே நிறுத்தப்பட்டு வேறு பாடல் ஒளிபரப்பப்பட்டது. அப்பாடல், தொலைக்காட்சி நேயர்களின் ரசனையுடன் ஒவ்வாது ஒன்று என ஒளிபரப்பிய தொலைக்காட்சி ஊழியர்கருதியிருக்கலாம். அல்லது, அவ்வுழியருக்கு அப்பாடல் பிடிக்காமல் போயிருக்கலாம்.

சுவிட்சர்லாந்து, சிங்கப்பூர் என வேறெந்த நாட்டுக்கோ அல்லது குறைந்தபட்சம் பொள்ளாச்சி, ஊட்டி, கொடைக்கானல் என்ற ஊர்களுக்கோச் செல்லாமல், பாடல்களின்போது நாயகன் நாயகியுடன் இணைந்துகொள்ளும் நடனப்படையும் இல்லாமல், தனியாளாக மொட்டைமாடியில் மட்டும் நின்றுகொண்டு, எப்படித்தான் மன உணர்வை வெளிப்படுத்தினாலும் திரைப்பாடலாக அங்கீகரிக்கப்பட இயலாத ஒரு தழல் ஆழமாகக் காலூன்றியுள்ளது என்பதையே இந் நிகழ்வு எடுத்துரைக்கிறது.

மிக அபூர்வமாய், தமிழில் சாதியமாகியிருக்கும் சாதனைகளுள் ஒன்று 'குட்டி'. சாதனை என்றவுடன் புதிய உத்திகள், அறிவியல் நுட்பங்கள் இன்னபிற அம்சங்களுடன் வந்து உலகின் பார்வையைக் கவரப்போகும் அற்புதமான திரைக்காவியம் என்றெல்லாம் கருதிவிட வேண்டாம். அப்படி எதுவுமே இல்லாமல், அதே சமயம் மிக யதார்த்தமாக ஒரு விஷயத்தைப் பேசுகிற படம்.

பிளாட்பாரத்தில் மண்பாண்டங்கள் விற்பனை செய்பவர்களைப் பார்வையிடும் 'குட்டி'க்குள் பாசுஉணர்வு எழுகிறது. பிறிதொருநாள் உடைந்த மண்பாண்டத்துண்டுகளுடன் அவ்விடம் வெறிச்சோடிக் கிடக்கிறதைப் பார்க்கும் போது நெஞ்சு பதைபதைக்கிறது. துண்டுகளின் மீது தெறித்துள்ள குருதித்துளிகள் அவள் சிந்தனைகளைப் பின்னால் நகர்த்துகின்றன. மண்பாண்டங்கள் செய்யும் குயவனான நாசரின் மகன் அவன். தன் தந்தை விபத்தில் இறந்தபோது, அவர் விற்பனைக்காகக் கொண்டு சென்ற பாண்டங்கள் ஒருகனாக உடைந்து கிடக்கும் காட்சி மனக்குள் விரிகிறது. ஒரு திரைப்படத்தில் 'பளாஷ் பேக்' என்பது எவ்வாறு இருக்கலாம் என்பதற்கு இது ஒரு மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

மண்பாண்டங்கள் செய்து விற்பார்போன்ற அடித்தட்டு மக்களின் மிகப்பெரிய கனவு என்பது, தம் குழந்தைகளைப் படிக்கவைக்கவேண்டும் என்பதுதான். நாசருக்கும் அதுதான் கனவு. ஆனால் அது நிறைவேறாத

கனவாகி விட்டது. நாசரின் அகால மரணம் குட்டியின் வாழ்வில் நேரெதிர்த் திருப்பத்தை உண்டாக்குகிறது. படித்து பெரிய உத்தியோகத்தில் அமரப்போகிறாள் என நாசர் கனவு கண்டுகொண்டிருந்த மகன், கடைசியில் ஓர் வேலைக்காரர் சிறுமியாகவல்லவா பட்டணம் வந்து சேர்கிறார்?

தாய், குட்டியை அடித்துத் துவைக்கிறாள் ஒரு காட்சியில். காரணம். "கூழ் வேண்டாம்; சோறு வேண்டும்" என்று அவள் கேட்டதுதான். சோறு வேண்டும் என்பது ஒரு பேராசையாக அல்ல; தகாத ஆசையாக இருக்கின்ற அவலச் சூழலை வெளிப்படுத்துகின்ற அக்காட்சி நெஞ்சைப் பிசைகிற காட்சிகளுள் ஒன்றாக 'குட்டி'யில் வருகிறது. வேலைக்காரர் சிறுமியாக அவளைப் பட்டணத்துக்கு அனுப்புகின்ற தழல் கூடஇதுதான்.

வீட்டு வேலைக்காகச் சேர்க்கப்படும் சிறுமிகளின் அவல வாழ்வின் சில பகுதிகள் இப்படத்தில் அலசப்படுகின்றன, மிக யதார்த்தமாக. தமிழ்ப் படங்கள் இன்னும் தொட்டுப் பார்க்காத (நானறிந்தவரை) பகுதிகளுள் இதுவும் ஒன்று. வேலைக்காரர் சிறுமியைப் பார்க்கிற போதெல்லாம் வீட்டு மகனது உள்ளத்தில் எழும் அருவருப்புணர்வும், 'வேலைக்காரியை வைக்க வேண்டிய இடத்தில் தான் வைக்கணும்' என்ற பாட்டியின் கரிசனையும், அவளது குரூரமும், மிச்சம் வருகின்ற கேக்கைச் சாப்பிடும் தகுதி கூட வேலைக்காரிக்கு இல்லை; அவள் பழஞ்சோறு தான் உண்ண வேண்டும் என்ற கண்டிப்பும் எவ்வித மிகையுணர்வுமின்றி சொல்லப்படுகையில் சோக இழையோடு அமர்ந்திருக்கும் பார்வையாளனை நகைக்க வைப்பதற்காக 'எவ் எவளோ பாத்தும்ல வழக்கி விழுந்து சாகறா; இவளுக்குச் சாவு வர மாட்டேங்குதே' போன்ற விவேக்கின் வசனங்களும் உண்டு. வீட்டு அப்பாவும் அம்மாவும் குட்டியிடம் காட்டுகின்ற பரிவு ஒன்று தான் ஆறுதலான விஷயம். ஆனால், அவர்களோ அலுவலகம் செல்பவர்கள்.

இந்நரகத்தினின்று விடுபட்டு, அம்மாவிடமே சென்று விட குட்டி துடிக்கிற காட்சிகளும், அம்மாவிடம் சேர்கிற போது அவள் அடையவிருக்கும் சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்தும் கற்பனைக் காட்சியும் கூட அற்புதமாக அமைந்திருக்கின்றன. குட்டியின் வாழ்வில் அவள் பெறும் அதிக பட்ச சந்தோஷம் அம்மாவிடம் அவள் சேர்வதாகத் தானே இருக்க முடியும். அம்மாவிடம் போவதான கற்பனையில் இருக்கும் அவள் போவதோ தன்னையுமறியாமல் மும்பை ரயிலில் - தரகன் ஒருவன் அவளை விற்பனைக்கு வதால். கடைசியில் அம்மாவோடு சேர்வதான முடிவுடன் படத்தை அமைத்திருந்தால் கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருந்திருக்கும். மும்பை ரயிலில் குட்டி பயணம் தொடங்கும்போது பார்வையாளனின் கண்கள் சுற்று முற்றும் தேடுகின்றன. திடீரென ஆகாயத்திலிருந்து நாயகன் வந்து அவளை மீட்டு விடுவான் என்று. நாயகனைத் தேடும் கண்களுக்குப் பெருத்த ஏமாற்றமாகி விடுகிறது. 'குட்டி'யின் முடிவும் கூட வழக்கமான தமிழ்ப் படப் பாணியிலிருந்து மாறுபட்டதாக அமைந்திருக்கிறது.

ஜே. ஆர். வி. எட்வர்ட்

அக்டோபர் 6, 7 தேதிகளில் படைப்பாளிகள், எழுத்தாளர்கள், மனித உரிமைப் பணியாளர்கள் இணைந்து மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள சில கிராமங்களுக்கு ஒரு 'உண்மை அறியும் குழு'வாகச் சென்று வந்தனர். மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள தலித்துகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட மூன்று தொகுதிகளில் யாரும் தேர்தலில் போட்டியிடவில்லை என்ற பத்திரிகைச் செய்திகளின் அடிப்படையில் இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டது. இத்தேயை ஒரு குழுவில் பல தரப்பட்ட படைப்பாளிகளும் இடம் பெறுவது இதுவே முதல் முறை.

இந்தப் பிரச்சனை உரிய கவனம் பெறவில்லை என்றே கூறவேண்டும். கருணாநிதியும் ஸ்டாலினும் கைது செய்யப்பட்டபோது சீறி எழுந்த மத்திய மற்றும் மாநில மனித உரிமை ஆணையர்களும், தேசிய SC/ST ஆணைய மும் இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இவர்களுக்கு இது தொடர்பாக அரசு மீதும் தேர்தல் கமிஷன் மீறும் வழக்குத் தொடரும் அதிகாரம் உள்ளது; இங்கு கலவரம் ஏற்படாமல் தடுக்க அரசும் தேர்தல் கமிஷனும் உடனடி நடவடிக்கை எடுப்பது மிக அவசியம்.

The Hindu நாளிதழ் தொடர்ந்து இந்தப் பிரச்சனையை முன்னிலைப்படுத்தி வருகிறது. அவர்களுக்கு எங்கள் பாராட்டுகளும் நன்றியும்.

நெக்குவிடாப் பாறை

மதுரை மாவட்டம் உசிலம்பட்டி பகுதி. குண்டும் குழியுமான குறுகிய சாலைகளில் தள்ளாடி ஏறி இறங்கி மெதுவாய் ஊர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன மூன்று வாகனங்கள்.

தேர்தல் காலமானதால் வாக்கு கேட்ட வராகிறவர்களாயிருக்கும் என்கிற புரிதலில், சாலையோரம் நின்று நோக்கும் முகங்களில் குழப்பம். கட்சிக் கொடிகள் எதுவும் இல்லாமல், மண்ணுக்கு தொடர்புடையதான தோற்றமும் கொள்ளாமல், யார் இவர்கள்...

வேலைவெட்டி எதுவுமில்லாதது போல் வேப்ப மரத்தடியில் திரண்டிருந்த கிராமத்து மக்கள், வருபவர்களை கேள்விக்குறியோடு நோக்க, வந்தவர்கள் இரு கைகளையும் கூப்பி 'வணக்கம்' சொல்லியபடியே மக்களை நோக்கி நெருங்குகின்றனர்.

"செறுப்பு அப்படியே கழட்டி உட்டுட்டு வாங்க" என்கிற குரல் ஊர்க்கட்டுப்பாட்டை எச்சரிக்கையாய் உணர்த்த மரத்தைச் சுற்றிலும் சதுரமாய் கருங்கல் புதைத்து வரம்பு கட்டியிருந்த பகுதிக்கு வெளியே கழற்றி விட்டு கல்லில் அமர்ந்தவர்கள் தங்களை அறிமுகம் செய்து கொண்டு" வந்த நோக்கத்தைத் தெரிவிக்கின்றனர்.

உடனடியாய் எதிர்வினை பல முனைகளிலிருந்தும் வருகிறது. "கிராம வாக்காளர்களில் ஐந்தில் ஒரு பகுதிகூட இல்லாத

வர்களுக்கு தனித் தொகுதி என்றால் எப்படி? பிற பகுதிகளில் சாதிக் கலவரங்கள் வெடித்த போதெல்லாம் கூட அதற்கு இரையாகாமல் அமைதி காத்த பகுதி இது. தாயாய் பிள்ளையாய், அண்ணன் தம்பிகளாய் வாழ்ந்து வருபவர்கள் மத்தியில் பாகுபாட்டை ஏற்படுத்தி மோதலை உண்டாக்கப் பார்க்கிறது அரசு. கலவரத்தைத் தூண்டுகிறது."

வந்திருந்தவர்கள், நிதானமாயும், இங்கிதமாயும் நிலவும் சமூகக் கூட்டமைப்பு பற்றி, அதில் இட ஒதுக்கீட்டின் அவசியம்

இடைக்கால அறிக்கை

ர விக்குமார் தலைமையில் எழுத்தாளர்கள், மனித உரிமை ஆர்வலர்கள் அடங்கிய குழுவினர் 6, 7 தேதிகளில் கீரிப்பட்டி, பாப்பாபட்டி, நாட்டாமங்கலம், மேலவளவு கிராமங்களுக்கு சென்று அனைத்துத் தரப்பினரையும் விசாரித்தனர். சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சந்தானம் அவர்களையும் சந்தித்துப் பேசினார். மாவட்ட ஆட்சியரைச் சந்திக்க அனுமதி கேட்கப்பட்டது. அவர் சந்திக்க ஒப்புதல் அளிக்கவில்லை.

இக்குழு தாங்கள் நேரில் சேகரித்தறிந்த விவரங்களின் அடிப்படையில் கீழ்க்கண்ட இடைக்கால அறிக்கையை முன் வைக்கிறது.

தமிழ்நாட்டின் முன்னணி எழுத்தாளர்கள் மனித உரிமை ஆர்வலர்களோடு இணைந்து இப்படி சமூகப் பிரச்சனையொன்றில் உண்மையறியும் குழு அமைத்தது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இதன் தொடர்ச்சியாக இதுபோன்ற பிரச்சனைகளில் கூடி செயல்படவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கண்டறிந்த உண்மைகளும் கோரிக்கைகளும்:

1. கீரிப்பட்டி, பாப்பாபட்டி, நாட்டாமங்கலம் பஞ்சாயத்து தனித் தொகுதிகளில் தலித்துகள் வேட்பு மனு தாக்கல் செய்யும் விருப்பத்தோடுதான் உள்ளனர். கள்ளர் இன மக்களின்

அச்சுறுத்தல் காரணமாகவே வேட்பு மனு தாக்கல் செய்யப்படவில்லை. அவர்களது அச்சத்தைப் போக்கும் விதமாக அரசாங்கம் போதிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை.

2. பாப்பாபட்டியின் பஞ்சாயத்து தலைவர் பதவியை அங்குள்ள கோயில் திருவிழாவுடன் கள்ளர் இன மக்கள் தொடர்புபடுத்திப் பேசுகின்றனர். சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சந்தானமும் அதையே கூறினார். ஆனால் விசாரித்ததில் அது உண்மையல்ல எனத் தெளிவாகியது.

3. பாப்பாபட்டியில் நரசிங்கம் என்பவர் வேட்பு மனு தாக்கல் செய்வதற்காக மாவட்ட ஆட்சியரிடம் பாதுகாப்பு கேட்டுள்ளார். ஆனால் அதுபற்றி மாவட்ட ஆட்சியர் போதிய அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளாததால் அவர் உரிய நேரத்துக்குள் வேட்பு மனு தாக்கல் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாகவே பாப்பாபட்டியில் தேர்தல் நடத்த முடியாத நிலையைக் கவனத்தில் கொண்டு அதற்கான நடவடிக்கைகளை மாவட்ட ஆட்சியர் எடுக்காதது கண்டனத்துக்குரியது. நரசிங்கத்தின் மனுவை முறைப்படி ஏற்க அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

4. பஞ்சாயத்துகளில் தலித்துகளுக்குச் செய்யப்பட்டுள்ள இட ஒதுக்கீடு அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தால் பாதுகாக்கப்பட

பற்றி விவரித்து, அரசமைப்புச் சட்டம் வழங்கியுள்ள அடிப்படை உரிமைகளையும், சமத்துவத்தையும் விளக்கி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சமூக மேம்பாட்டிற்கான அவசியத்தை வலியுறுத்து கின்றனர்.

எதையும் ஏற்கிற மாதிரித் தெரியவில்லை. “பொதுத் தொகுதி யாக்காமல் தேர்தல் நடத்த விடமாட்டோம், வேண்டுமானால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மனுச் செய்து கொள்ளட்டும். நாங்கள் யாரும் தடுக்கவில்லை.”

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழும் பகுதிகளுக்குச் சென்று அவர்களை நெருங்கிக் கேட்க, முகத்தில் தயக்கமும் அச்சமும் தென்பட அவர்கள் சொன்னது “வேட்பு மனுத் தாக்கல் செய்ய எங்களுக்கு ஆசைதான், ஆனால் எண்ணிக்கையில் மிகச் சிறுபான்மையாய் இருக்கும் நாங்கள் அவர்களை மீறி என்ன செய்ய முடியும்?” ஏன் அரசு, சட்டம், காவல், நீதிமன்றம் பாதுகாப்பு எல்லாம் இல்லை யா என்றால், அது எத்தனை நாளைக்கு என்கிறார்கள்... பிரச்சனைக்குரிய கீரிப்பட்டி, பாப்பாபட்டி, நாட்டார் மங்கலம் ஆகிய மூன்று கிராமங்களிலும் கிட்டத்தட்ட இதே நிலைதான். சிற்சில வேறுபாடுகளுடன்.

முதல்நாள் அனுபவங்களைத் தொகுத்துக் கொண்ட பயணக் குழுவினர் மறுநாள் மேலவளவு செல்கின்றனர். தாழ்த்தப்பட்டோர் குடியிருப்பை நெருங்கும் போதே சாலையருகில் தியாகிகள் நினைவு களம் கம்பீரமாய் பொலிவுடன் தெரிகிறது. நெஞ்சை அழுத்தும் கடந்த கால நினைவுகளுடன் மண்டபத்தை சுற்றிப் பார்த்து அஞ்சலி செலுத்தி பகுதி மக்களைச் சந்திக்கின்றனர்.

இங்கு பிரச்சினை வேறுவிதமாயிருந்தது. தாழ்த்தப்பட்டோர் போட்டியிட இங்கு எந்தத் தடையும் இல்லை. எட்டு பேர் வேட்பு மனுத் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். எனில் தாழ்த்தப்பட்டோர் அல்லாதார் சொல்லுக்கு கட்டுப்படும் ஒருவர் மட்டுமே வெற்றி பெற முடியும். ‘தலைவராக’ செயல்பட முடியும்.

இவர்களோடு உரையாடிய பின் தாழ்த்தப்பட்டோர் அல்லாத பகுதிக்கும் சென்று அவர்கள் நிலையையும் கேட்டுத் திரும்புகின்றனர் பயணக் குழுவினர். சர்ச்சைக்குரிய எல்லா பகுதிகளினதும் பொதுத் தன்மையாக அவர்கள் அறிய வந்தது இதுதான். ஒன்று ‘தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வேட்பு மனுத் தாக்கல் செய்யவே முடியாது’ அல்லது ‘தாழ்த்தப்பட்டோர் அல்லாதாரின் பினாமி யாக இல்லாதவர் செயல்படவே முடியாது.’

இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டு, நாகரிக வளர்ச்சி, சமூக முன்னேற்றம், சனநாயகம், சமத்துவம், பழங்குடிச் சமூகத்தைச்

சேர்ந்தவர் இந்தியாவின் குடியரசு தலைவராகவே பொறுப்பு வகிக்கும் வாய்ப்பு, என்பதற்கெல்லாம் அர்த்தம்தான் என்ன என்கிற ஆழ்ந்த கேள்விகளின் சிந்தனையோடு திரும்புகிறது பயணக்குழு.

இது சட்டென்று உணர்ச்சிகளை உசுப்பி விடும் தன்மை கொண்ட பிரச்சனையாக இருப்பதால் வெறும் சட்ட நடவடிக்கைகள் மூலம் மட்டுமே அல்லாமல் அதற்குரிய சமூகக் காரணங்களையும் கண்டு களையும் நோக்கில் ஆய்வு செய்து, பிரச்சனையின் தீர்வுக்கான தங்கள் பரிந்துரைகளை அறிக்கையாக்குகின்றனர் பயணக்குழுவினர்.

மாலை மாட்டுத் தாவணி பேருந்து நிலையம் எதிரில் உள்ள ‘செய்தியாளர் அரங்கில்’ பத்திரிகையாளர் சந்திப்பு. இரண்டு நாட்கள் ஆய்வில் தாங்கள் கண்டறிந்த உண்மைகளையும் அதற்கான மாற்றுக்களையும் பத்திரிகையாளர்களோடு பகிர்ந்து கொள்கின்றனர்.

சொந்த வாழ்வின் இருப்புக்காக வெவ்வேறு தளங்களில், வெவ்வேறு பணிகளில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், ‘தாழ்த்தப்பட்டோர் விடுதலை’, ‘மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு’ நோக்கில் தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து வந்து ஒன்றுகூடி மேற்கண்ட பணியில், ஒரு உருப்படியான காரியத்தைச் செய்து முடித்த திருப்தியில் பெருமளவு மனநிறைவுடன் இன்முகத்தோடே ஒருவருக் கொருவர் பிரிவு சொல்லி விடைபெற்றுக் கொண்டாலும் இவ் விரண்டு நாட்களும் எதிர்கொண்ட அனுபவங்கள், எத்தனையோ நாளாய் அனுபவித்து வரும் கொடுமைகள்போல் நெஞ்சில் பாரமாய் அழுத்த, கனத்த இதயத்தோடே அது ஒவ்வொருவரோடும் உடன் செல்வதாகத் தோன்றியது. இது அவரவர் நோக்கில் தன் தீர்வுக்கான திசைகளைத் தேடிப் பறக்கும் ஆர்வம் கொண்டே கூட்டில் அடைபட்டுச் செல்கிறது போலும்.

பயணக்குழு : ரவிக்குமார் (தலைவர், மக்கள் சிவில் உரிமைக் கழகம்), முனைவர் சுரேஷ் (வழக்கறிஞர், செயலாளர், ம.சி.உ.க), பொன்னலன் (எழுத்தாளர், தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம்), மேலாண்மை பொன்னுசாமி (தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம்), இராசேந்திர சோழன் (தமிழ் கலை இலக்கியப் பேரவை), ஆ. சிவசுப்பிரமணியன் (ஆய்வாளர் த.நா.க.இ. பெருமன்றம்), கண்ணன் (ஆசிரியர், காலச்சுவடு), அய்யனார் (எழுத்தாளர்), பா. கல்யாணி (மக்கள் கல்வி இயக்கம்), ஆசைத் தம்பி (ம.சி.உ.க), ஜவஹர் (ம.சி.உ.க).

இராசேந்திர சோழன்

6. பாராளுமன்ற, சட்டமன்ற தேர்தல்களில் தொகுதிகள் சுழற்சி முறையில் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுவது சரிவர நடைமுறைப்படுத்தப்படாததால் பஞ்சாயத்துகளிலும் அதே நிலைதான் ஏற்படும் என்ற ஐயம் தலித் அல்லாத மக்களிடம் உள்ளது. எனவே அரசாங்கம் சுழற்சி முறையைச் சரியாக அமுல்படுத்த வேண்டும்.

7. தலித்துகளின் சட்டரீதியான உரிமைகள் உத்தரவாதம் செய்யப்படாதபோது தனி வாக்காளர் தொகுதி, தனி வாழிடம் (separate settlement) போன்ற கோரிக்கைகள் அவர்களால் முன்வைக்கப்படுகின்றன. யாவரும் கூடி சமத்துவத்தோடு வாழ விரும்பும் ஜனநாயக உணர்வுக்கு இது சிக்கலை ஏற்படுத்தும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறோம்.

8. மதுரையை சுற்றியுள்ள பல்வேறு மாவட்டங்களில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பஞ்சாயத்துகளில் போட்டியின்றி தேர்வு செய்யப்பட்டதாகச் செய்தி வந்துள்ளது. இதில் தலித் மக்களின் உரிமைகள் அச்சுறுத்தலால் பறிக்கப்பட்டுள்ளதா என்பதை அரசு விசாரணை நடத்த வேண்டும்.

9. வேட்பு மனு தாக்கல் செய்யப்படாத பஞ்சாயத்துகளுக்கு தேர்தல் தேதி உடனடியாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும்.

டது. அதன் நோக்கத்தையே சீர் குலைக்கும் விதமாக, இந்த பஞ்சாயத்துகளில் தேர்தல் நடத்தப்படாதது அரசின் தலித் விரோத மனப்பான்மையையே காட்டுகிறது. அரசின் அலட்சியத்தால்தான் இப்போது நாட்டாமங்கலத்திலும் தேர்தல் நடத்த முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

5. மேற்சொன்ன பஞ்சாயத்துகளுக்கு உட்பட்ட கிராமங்களில் அரசியல் கட்சிக் கொடிகள் கூட ஏற்றப்பட முடியவில்லை. இதை அரசாங்கம் உடனடியாக தலையிட்டு சரிசெய்ய வேண்டும். அரசியல் கட்சிகளும் அதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

தமிழ் இணையம் 2001

தமிழ் இணையம்
Tamil Internet
KUALA LUMPUR 2001

'உத்தமம்' எனும் உலகத் தமிழ் தகவல் தொழில் நுட்ப மன்றமும் சேர்ந்து நடத்தின.

இது இணைய மாநாட்டுத் தொடரின் நான்காவது மாநாடாகும். முதல் மாநாடு 1997-ல் சிங்கப்பூரில் நடைபெற்றது. தமிழை அடிப்படையாகக் கொண்ட கணினி மென்பொருள் மற்றும் இணைய சேவைகளின் வளர்ச்சி, தரப்படுத்துதல், தொழில் நுட்பப் பரிமாற்றம், சிக்கல்கள் ஆகியவற்றின் மீது கவனம் செலுத்த இம்மாநாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன. இரண்டாவது மாநாடு சென்னையில் நடைபெற்றது. முன்றாவதாக சிங்கப்பூரில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் உலகத் தமிழ் தகவல் தொழில்நுட்ப மன்றம் (உத்தமம்) ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அண்ணா பல்கலைக் கழகத்தின் முன்னாள் துணைவேந்தர் திரு. அனந்த கிருஷ்ணன், திரு. முரசு நெடுமாறன், திரு. மணி. மணிவண்ணன் உள்ளிட்ட சிலர் இதில் முன் நின்று பணியாற்றுகிறார்கள்.

மலேசியாவில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் பதிமூன்று நாடுகளிலிருந்து ஏறத்தாழ 750 பேர் கலந்து கொண்டார்கள். கிட்டத்தட்ட 50 பேச்சாளர்கள், கணினி வழித் தமிழ் கல்வி, யூனிகோடு (Unicode) மூலம் பலதளங்களில் தமிழ் அமைத்தல், தமிழில் ஒளி வழி எழுத்தறிதல் (OCR), இணையத்தில் தேடு பொறிகள், இயல் மொழி முறைவழிப் படுத்தல் (Natural Language Processing), தமிழில் பேச்சுத் தொகுத்தல் (Speech Synthesis), லினக்சில் (Linux) தமிழ், தமிழில் இணைய வெளிச் சமூகங்களையும் (cyber communities), வணிக வலையங்களையும் (business networks) அமைத்தல் போன்ற பல தலைப்புக்களில் உரையாற்றினார்கள். இந்த மாநாடு இணையத் தமிழ் அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள், ஆர்வலர்கள் கலந்துரையாடும் தளமாகவும் இருந்தது.

தமிழ் ஓலைச் சுவடிகளை முன்னிலக்கப் படுத்துவதின் அவசியம் குறித்த விவாதமும் விழிப்புணர்வும் மாநாட்டின் முக்கிய அம்சமாகக் கொள்ளலாம். ஜெர்மனியிலிருந்து வந்திருந்த டாக்டர் நா. கண்ணன் தனது உரையில், நம் மொழி மற்றும் இனத்தின் அடையாளங்களை இந்தத் தகவல் தொழில்நுட்பப் புரட்சி காலத்தில் மின்னிலக்கப்படுத்த வேண்டியதின் (digitalize) அவசியத்தைப் பற்றி விவாசியப் பேசினார். தமிழ் ஓலைச் சுவடிகளை மின்னிலக்கப்படுத்துவதில் தான் இதுவரை செய்த காரியங்களையும் குறிப்பிட்டார். அவையில் இருந்தோர் உணர்வு பூர்வமாக கண்ணனின் உரையை எதிர் கொண்டனர். இதில் உள்ள பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் குறித்து விவாதித்த போது மலேசிய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரான டத்தோ ஸ்ரீ சாமிவேலு தமிழ் ஓலைச் சுவடிகளை மின்னிலக்கப்படுத்தும் திட்டத்திற்கு பத்தாயிரம் அமெரிக்க டாலர்களை தனது நன்கொடையாக அளிப்பதாக உடனடியாக அறிவித்தார். இதனை விதைப் பணமாகக் கொண்டு முதலில் தமிழ் ஓலைச் சுவடிகளில் உள்ள மருத்துவம், அறிவியல் சார்ந்த பொருளடக்கத்தை மின்னிலக்கப்படுத்தும் முயற்சிகளில் ஈடுபடப்போவதாக கண்ணன் தெரிவித்தார். இதனைத் தொடர்ந்து இதுபோன்ற பணிகளை மேற்கொள்ள தமிழ் மரபுடைமைக் கட்டளையை நிறுவும் யோசனையை மலேசியத் தமிழ் இணைய மாநாட்டின் ஏற்பாட்டுக்கு குழு ஏற்றுக் கொண்டு விட்டதாக டத்தோ ஸ்ரீ சாமிவேலு தெரிவித்தார்.

புதுத் தொழில்நுட்பங்களால் தமிழ்க்கல்வி ஒரு புத்துயிர் பெற்றுள்ளது என்று மாநாடு தெரிவித்தது. தமிழ் கற்பிக்க

தமிழ்: தலைமுறையை நோக்கி

சிறந்த நூல் அறிமுகங்களும் நூல் கண்காட்சியும் ஈழத்துக் கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், சந்திப்பும், சஞ்சிகை வெளியீடுகளும் அண்மையில் லண்டன் இலக்கிய உலகில் நிறைவேடு நடந்தே உள்ளன. இவற்றிற்கு எல்லாம் சிகரம் வைத்தது போல ஆகஸ்ட்டு 18, 19ம் தேதிகளில் ஸ்ரீட் போர்ட் நூல் நிலையத்தில் இடம்பெற்ற இரு நாள் தமிழ் இலக்கிய நிகழ்வு அமைந்தது.

தமிழ் தகவல் நடுவமும் நியூஹாம் நூலகங்களும் இணைந்து நடத்திய இவ்விலக்கிய நிகழ்வினை நியூஹாம் மேயர் சுக்தேவ் சிங் யார்வே தொடங்கிவைத்துச் சிறப்பித்தார்.

லண்டனில் வாழும் ஈழத் தமிழரில் இரண்டாம் தலைமுறையை சார்ந்தவர்களுக்கு நவீன தமிழ் இலக்கியத்தினை அறிமுகப்படுத்தும் நோக்குடனும் தமிழ்ப்படைப்புகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கும் தன்மையை உயர்த்தி புதிய தலைமுறையினருக்கு அம்மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் ஊக்குவிக்கும் முகமாகவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இந்த இருநாள் நிகழ்வில், முதல்நாள் காலை ஈழத்து சிறுகதை வாசிப்பு இடம் பெற்றது. மு. நித்தியானந்தனும் யோ. செந்தீசனும் இச்சிறுகதை வாசிப்பு அமர்வின் ஒருங்கிணைப்பாளர்களாக காலை அமர்வினை நெறிப்படுத்தினர்.

லண்டனில் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் இந்நிகழ்வு முன்னோடியானதும் காலத்தின் சவாலுமாக அமையப்பெற்றது. "தமிழ் நீண்ட பாரம்பரியம் கொண்டதும், இந்திய மொழிகளில் சமஸ்கிருதத்தோடு மட்டுமே வைத்துப் பார்க்கும் பழமை

கொண்டதுமாகும். இவ்விலக்கிய பாரம்பரியத்தினை பரிசீலனையில் வாழும் ஈழத்தின் இரண்டாம் தலைமுறையினருக்கு அறிமுகம் செய்து அவர்களுக்கு தமிழ் இலக்கிய உணர்வினை ஊட்டுதலே இந்நிகழ்வின் நோக்கம்" என்று நித்தியானந்தன் தனது உரையில் குறிப்பிட்டார்.

"ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஈழத்துத் தமிழ்ப்படைப்புகளின் மூலமே தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய உணர்வு என்னில் தோன்றியது. Eastern Tamil Literacy என்ற ஆங்கிலத் தொகுப்பில் வெளியான ஆக்கங்கள் ஈழத்தின் இலக்கியப் போக்கினை கொடிகாட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளன. பெரும் பாலான இம்மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகளில் உணர்வு பூர்வமான மெருகு காணப்படவில்லை என்று செந்தீசன் தெரிவித்தார்.

அ. யேசுராசாவின் 'பிரிவு' கதையை சாந்தனும் யோசப்பின் 'பாட்டி சொன்ன கதை'யை கே. கிருஷ்ணராசாவும், எஸ்.எல்.எம். ஹனீபாவின் 'மக்கத்து சால்வை' சிறுகதையை மு. நித்தியானந்தனும், ராஜேஸ்வரி பாலசுப்பிரமணியத்தின் 'வளாமதியும் வாஷிங் மெசீனும்' என்ற கதையை ஆனந்தராணி பாலேந்திராவும், 'கால முதிர்' கதையை அதை எழுதிய அ. ரவியும் வாசித்தனர். எஸ். ராஜசிங்கம் மொழிபெயர்த்திருந்த அ. முத்துலிங்கத்தின் 'வீசா' கதையை செந்தீசன் வாசித்தார்.

மாலை நடைபெற்ற கவிதை வாசிப்பு நிகழ்வினை மாதவி சிவலீலன் நெறிப்படுத்தினார். மஹாகவி, நீலாவாணன், மு. பொன்னம்பலம், சண்முகம் சிவலிங்கம், சி. சிவசேகரம், வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன், சு. வில்வரத்தினம், கி. பி. அரவிந்தன், த. பாலகணேசன், சிவரமணி, கப்டன் வானதி, பாரதி ஆகியோரின் கவிதைகள் வாசிக்கப்பட்டன. பிரான்சிலிருந்து வந்திருந்த பாட

விரும்புவோர் தமிழ் நாட்டிலிருக்கும் தமிழ் இணையப் பல்கலைக்கழகம் (Tamil Virtual University) மற்றும் சிங்கையிலும் இந்தியாவிலும் உள்ள தமிழ் வலைப்பள்ளிகள் போன்றவற்றை பயன்படுத்திக் கொள்ளுமாறு மாநாடு பரிந்துரைத்தது. மேலும், தம் மக்களிடையே தமிழ் மொழியையும் இலக்கியத்தையும் பரப்புவதற்கான நாடுகளுக்கு உதவ உலகெங்குமுள்ள தமிழாசிரியர்கள் ஒன்றிணையுமாறு மாநாடு பரிந்துரைத்தது. அத்தகு முயற்சிகளை ஒருங்கிணைக்கத் தமிழ் இணையப் பல்கலைக் கழகம் முன் வந்துள்ளது.

பல்வேறு எழுத்துருக் குறியீடுகள் போட்டி போடும் குழம்புமான தூழ்நிலையில், 'தாப்' (TAB) மற்றும் 'தகுதரம்' (TSCII) என்ற இரண்டு இருமொழிக் குறியீடுகளை பயன்படுத்துமாறு மாநாடு பரிந்துரைத்தது விமர்சனத்திற்குள்ளானது. ஏதாவது ஒரு தரத்தை மட்டுமே மாநாடு அறிவிக்க வேண்டும் என்பதும் இரண்டு தரங்களை வலியுறுத்துவது மீண்டும் குழப்பத்திற்கே இட்டுச் செல்லும் என்பதும் பெரும்பாலானோரின் கருத்தாக இருந்தது. நான்கு இணைய மாநாடுகளிலும் இதற்கு முறையான தீர்வு கிடைக்கவில்லை என்பது அவர்களின் குறைபாடாக இருந்தது.

தமிழ்க் கணினிக் கலைச்சொல்லாக்கப் பணிக்குழு பரிந்துரைத்த 250 கலைச்சொற்பட்டியலை உத்தமத்தின் செயற்குழு ஏற்றது. இந்தப் பட்டியலை உத்தமத்தின் வலைத்தளமாகிய www.infit.org என்ற முகவரியில் காணலாம். கலைச் சொல்லாக்கப் பணியிலும் கலைச் சொற்கள் குறித்த விமர்சனங்கள் இருந்தன. விரைந்து வளரும் தகவல் தொழில்நுட்ப உலகோடு தமிழை இணைக்கும் முயற்சி தொடர்பான கருத்துகளையும் நுணுக்கங்களையும் பரிமாறிக் கொள்ள இன்றியமையாத தளமாகத் தமிழ் இணைய மாநாட்டுத் தொடர் தற்போது நிகழ்கிறது. இந்தக் கோலாலாம்பூர் மாநாட்டுக்குப் பெரிய பன்னாட்டு மென்பொருள் நிறுவனங்களின் வருகை தந்தது இதற்கு ஒரு சான்று.

வட அமெரிக்க உத்தமமும் பர்க்கெலி கலிஃபோர்னியா பல்கலைக்கழகமும் அடுத்த தமிழ் இணைய மாநாடாகிய 'தமிழ் இணையம் 2002' ஐ ஒன்றாம் காலாண்டில் சிலிகள் பள்ளத்தாக கில் நடத்த முன் வந்துள்ளன.

தனபால்

[தனபால் காலச்சுவடு சார்பாக மலேசிய தமிழ் இணைய மாநாட்டில் கலந்துகொண்டார்.]

சாலைச் சிறுமி மீரா பாலகணேசனின் பங்கேற்பு அரங்கு மிகவும் கவர்ந்தது.

ஞாயிறு இடம் பெற்ற மொழிபெயர்ப்புப் பட்டறையில் பங்கேற்றுப் பேசிய அமெரிக்க பேராசிரியை போலா ரிச்மன், நவீன தமிழ் இராமாயணங்களை ஏன் மொழிபெயர்க்கவேண்டும்? என்ற தலைப்பில் தெரிவித்த கருத்துக்கள் அர்த்தம் மிகுந்தவையாயிருந்தன.

இராமாயணத்தை எரிக்க வேண்டும் என்று திராவிட இயக்கங்கள் முழக்கமிட்டபோது இராமாயணத்தை காப்பாற்றும் நோக்கிலேயே ராஜகோபாலச்சாரியார் சக்கரவர்த்தி திருமகன் என்று இராமாயணக் கதையை எரிய தமிழ் நடையில் எழுதி வெளியிட்டார் என்றும் இன்று பெண்ணியப் பார்வையில் இராமாயணக் கதைகள் அணுகப்பட்டு வருகின்றன என்றும் தெரிவித்தார்.

தன்னை மோகித்த தூர்ப்பனையை இழிவுபடுத்த அவளது முக்கை அறுத்த இராம சகோதரனின் நெறிகெட்ட பண்பினை விட சீதையை தான் சிறைவைத்திருந்தபோதிலும் அவளை மரியாதையோடு நடத்திய இராவணனின் பண்பு உயர்நெறி சார்ந்தது என்று கூறும் புதிய இராமாயண விளக்கங்கள் பெங்களூரில் இருந்து எழுதப்பட்டுள்ளன என்றும் போலா ரிச்மன் தெரிவித்தார்.

இங்கிலாந்தில் தென் ஆசிய மொழிகளிலுள்ள இலக்கியங்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்திப் பேசிய தெற்கு ஆசிய மொழிகளின் மொழிபெயர்ப்பு அமைப்பைச் சார்ந்த ரஞ்சனா ஆஷ், தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான இத்தகையதொரு பட்டறை இங்கு முதல் தடவையாக நடத்தப்படுவது குறித்து மகிழ்ச்சி தெரிவித்தார். மகாகவி பாரதி

கண்டதும் கேட்டதும்

சந்திர ராமசாமி பற்றி ஜெயமோகனின் மதிப்பீடுகள் அந்திவானத்தின் தோற்றத்தைவிட வேகமாகக் காலத்துடன் மாறுகின்றன.

சி. சிவசேகரம், முன்றாவது மனிதன், ஜூலை - செப்டம்பர் 2001

புதுமைப்பித்தன் படைப்புகளேகூட முழுமையாகக் கிடைக்காத நிலை அவர் மறைந்து முப்பது நாற்பது வருடங்களாகத் தமிழில் நிலவியது என்பது மிக வருத்தம் தரும் ஒரு நிலைமையாகும். அதன்பின் வெளிவந்த முழுத்தொகுப்புகள்கூட ஆய்வுப் பின்புலம் இல்லாது பிரசுரகர்த்தாக்களால் அவசரக் கோலத்தில் செய்யப்பட்டவை, புதுமைப்பித்தனின் மனைவி எழுதிய படைப்புகளைக்கூட அவருடையவை என்று சேர்க்குமளவு கவனக்குறைவாக உருவாக்கப்பட்டவை. அவருடைய எழுத்துகளில் பெரும்பகுதி சிதிலமாகி சிதறிக் கிடக்கும் சித்திரமே இருந்தது. எண்பதுகளின் இறுதியில்தான் புதுமைப்பித்தன்மீது முறையான ஆய்வின் வெளிச்சம் விழுந்தது. (வேதசகாய குமார் முதலியவர்கள் ஆய்வுகள் செய்ததாக கூறப்படுகிறது. பிரசுரிக்கப்படாத ஆய்வு இல்லாத ஆய்வு தான்.)

ஜெயமோகன், சொல் புதிது, ஜூலை - செப்டம்பர் 1999

இந்தளவுக்கு கொடுமான தாக்குதலை எந்த நிலையிலும் எந்தவொரு முஸ்லிமும் செய்யமாட்டார். குர்ஆன் மற்றும் நபி வழி நடக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு முஸ்லிமுக்கும் மனித உயிருக்கு இஸ்லாம் அளிக்கின்ற முக்கியத்துவம் தெரியும். ஒரு மனிதனைக் கொல்வது மனித குலத்தையே கொல்வதற்கு ஒப்பாகும் என்று சொல்வது தான் இஸ்லாம். போர்க் காலத்தில் கூட நிராயுதபாணி, அப்பாவி மக்களைத் தாக்காதீர்கள் என்று சொல்வது தான் இஸ்லாம்.

அமெரிக்காவில் நிகழ்ந்த பயங்கரவாதிகளின் தாக்குதல் பற்றி, எம். அமீர் அலி, சமரசம், 16 - 30, செப்டம்பர் 2001

யார் பற்றி இந்திய அரசு அண்மையில் ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்ட சிறு பிரசுரத்தை வாசித்து, எத்துணை பெரிய கவிஞனை இவ்வளவு காலம் தாழ்த்தியே நான் அறிய நேர்ந்தது என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

மொழிபெயர்ப்புப் பட்டறையை நெறிப்படுத்திய லக்ஷ்மி ஹோம்ஸ்ரோம் தனது ஆழ்ந்த தமிழ்-ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புப் புலமையின் பின்னணியில் தமிழ்க் கவிதை மொழிபெயர்ப்பின் பிரச்சனைகள் குறித்துத் தெரிவித்த கருத்துக்கள் காத்திரமானவையாகும்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் எழுதப்பட்ட "யாவும் ஞாயும் யாராகியரோ. . ." என்ற சங்கப் பாடலை, காலத்தை ஊடறுத்து ஏ. கே. ராமானுஜம் ஆங்கிலத்தில் தந்திருக்கும் அழகு, மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் ஓர் உன்னதம் என்று லக்ஷ்மி ஹோம்ஸ்ரோம் தெரிவித்தார்.

சண்முகம் சிவலிங்கத்தின் கவிதையின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பினை ஆய்வுக்கு உட்படுத்திய லக்ஷ்மி, தமிழ்க் கவிதை அமைப்பு ஆங்கில மொழி மாற்றத்தின் போது ஏற்படுத்தும் சிக்கல்களை விளக்கினார். தா. ராமலிங்கத்தின் ஒரு கவிதையை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்புக்கு எடுத்துக்கொண்டு பட்டறை முடிவில் பெறப்பட்ட அந்த மொழிபெயர்ப்பை தெளிவாக அவர் விளக்கினார்.

நவீன தமிழ் இலக்கியங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கும் தேவையை நன்கு உணர்த்துவதாயும் அம்மொழிபெயர்ப்பில் உடனடியாக இந்த தலைமுறையினர் நெறிப்படுத்தப்படுவதன் அவசியத்தை வெளிப்படுத்துவதாயும் இந்நிகழ்வு அமைந்திருந்தது.

மாலி

சுதந்திர

'மைலாஞ்சி' கவிதைத் தொகுப்பு பற்றி அழகிய பெரியவனும், ரகுலும் தொடரும் விவாதங்களை வாசிக்கும் சிறுநிதழ் கவிதை களை வாசித்து வரும் ஒருவருக்கு, இரு வருமே கவிதைகளை கருத்துருக்களாக அணுகுகிறார்கள் என்பது புரிய வரும். அ. பெரியவன் 'மைலாஞ்சி'யில் மதம் சார்ந்தும் எதிர்த்தும் இரு குரல்களுமே கேட்கின்றன என்று கண்டுபிடிக்கிறார். இந்துத்துவம், இசுலாமியம் இணைகிற மதவாதமே தீவிரமாக ஒலிக்கிறது எனவும் அபிப்பிராயப்படுகிறார். அவர் வாசிப்பு இது. இதற்கு வேறான 'இசுலாம் சார்ந்த மொழி கவிதையின் அழகிய லாகிர தன்மை'யையும் காணலாம். ஆனால் அ.பெ. அரசியலை முன்னிறுத்தியே இலக்கியத்தை அணுகுகிறார். இறுகிய இசுலாமுக்குள் நாட்டார் மரபு சார்ந்த சொல்லாடல் களைப் பதிவு செய்வதை இதுகாறும் இசுலாமியக் கவிஞர்கள் எவரும் - ரகுலைத் தவிர - நிகழ்த்தவில்லை. இயல்பாகவே தம் மரபு கலகத்தன்மையை உள்ளீடாகக் கொண்டிருப்பது. அவை கவிதையாகையில் கேள்வியாக பொதுவான வாழ்க்கையின் அடிப்படைக் கூறுகளையே பிரதிபலிப்பது. வலுவான கேள்வி என முன்வைக்கும் 'இத்தனை இத்தனை ஆண்நபிகளுக்கு மத்தியில் ஏன் வாப்பா இல்லை ஒரு பெண் நபி' என்கிறது தவறும் சீர்திருத்தப் பேச்சு தான். (பொதுவாக ரகுல் கவிதைகள் கவியரங்க பாணியிலானவை.) மதத்திற்கெதிரான குரல்களாக அல்லாமல் உள்ளே எழும் சுய விமரிசனப் பார்வைகள்தான் இவை. அ. பெ. இதை வலுவான கருத்தாக ஒப்புக் கொள்கிறார். கேள்விகள் கேட்பதுதான் கவிதைச் செயல்பாடு?

கவிதையை ஒரு மொழிச் செயல்பாடு என ஒத்துக்கொள்ளும் அ.பெ. அதில் ஓர் அர்த்தம் பெற உழைப்பாராம்! மேற்பட்ட அர்த்தங்களை என்ன செய்வாராம்? இலேசாக இக் கவிதைகளின் மீது படிபடும் பொதுவான அடித்தட்டு மக்களின் பண்பை - அது இயற்கையில் கொண்டுள்ள ஆதிக்க எதிர்ப்பையும் - அவை பதிவாக்கப்படுகையிலேயே எழுப்பவை - அ. பெ. விமரிசனத்தால் வாசிக்க முடியவில்லை. அவருக்கு எல்லாம் வெளிப்படையாக வேண்டும் போல, மேலும் தலித் மொழி பற்றிக் கூறுகிறார். கவிதையை நிகழ்த்துகையில் மொழி என் கிற நிலை மீறி கருத்துருவாக்கமாகச் செய்து விடுகிறார்கள். கலை என்ற தன்மை மாறி பிரச்சாரம் என்றாகிறது. மகாஸவேதா தேவிகதைகளில் மொழி வழியாகவே இங்கு தலித் இலக்கியத்தை விடவும் கூரிய கதைச் சொல்லாடல் நிகழ்த்தப்படுகிறது. அது போலவே ரகுல் கவிதைகளிலும் விளிம்பு நிலை இசுலாமியக்குடும்ப மொழி படிவதால்தான் அவை கவிதைகளாக (சுமாராக) உள்ளன. இவற்றின் பிரத்யேக மொழித் தன்மையைப் பற்றி விணாக அலுத்துக்கொள்ளக் கூடாது.

மேலும், இக்கவிதைகளைப் பற்றிக் கூற வேண்டாமானால், இவை திட்ட வட்டமாகக் கருத்துக்களாக பலகை முன் வைக்காமல் இருந்திருக்குமானால் இத்தகு பீட எதிர்ப்பை எதிர்கொள்ள வேண்டி இருந்திராது. உயர்ந்த கவிதை தேர்ந்த வாசகனை நோக்கியேப் பேசும். கூடுதலான அனுபவங்கள்தரும் அழகியல் சார்ந்த மொழி வழிபட்ட கவிதை

கள் எவையும் நிறுவன எதிர்ப்பை சம்பாதிக்காது. அவை வாசிப்புக்கானவை.

பாண்டியன்
வாணியம்பாடி

பலப்பல பத்திரிகைகள் பலப்பல விதங்களில் திணறி அமுதமுது எழுதியிருப்பினும் சற்றுப் புதுமையாகவும் சற்று வேறுபட்டும் 'மிகை நாடிய கலைஞனை' தகை சான்றோடு *காலச்சுவடு* 37 நோக்கியுள்ளது பாராட்டத்தக்கது! ஆனால், வீட்டில் பொதுமேசையில் துணர்ந்து வைக்க இயலவில்லை; அந்தளவுக்கு கையும் மனசும் கூசுகிறது அட்டைப் படத்தினால். இந்த விபத்து மறுபடியும் எங்களுக்கு வராத வகையில் தவிர்க்கவும். இக்கடித்தின் நோக்கமே இதுதான்!

ஏரல் ராஜன்
ஏரல்

திராவிட கட்சிகளின் பாரம்பரியத்தை (!) பண்பாட்டை உற்றுக் கவனித்தாலே இன்றைய ஜெயலலிதாவின் ஆட்சிக்குள்ளுபடி களுக்கான விடை கிடைக்கும். சுதந்திரத் திருகுப்பின் காங்கிரஸ் மோஸ்தர்களின் களமாய் விளங்கிய அரசியலை, பெரியார் சாமான்யர்களின் உணர்வுகளோடு கோர்த்து விட்டார். அவரின் வழியொற்றி அண்ணா சாமான்யர்களின் அறியானை, ஆசைகள், கனவுகள், வக்கிரங்கள் (படுக்கை அறை விஷயங்கள் மேடையேறியது) போன்றவை களை தன்னுடைய ஆயுதங்களாக எடுத்துக் கொண்டார். இதனால் காங்கிரஸ் தோல்வியைத் தழுவினது. இந்த காலகட்டத்தில் தான் அரசியல் என்பது பற்றுபட்டு/வாக்கப் பேதமற்ற மக்களுக்கானதாய் மாறியது அல்லது அப்படி உணரப்பட்டது. சாமான்யர்களிடம் அரசியலை கொண்டு வந்த பெருமை திமுகவையே சாரும். அண்ணாவிற்கு பின் கலைஞரும் இதனை செவ்வனே செய்தார். ஒரு கட்டத்தில் அவரின் செயல்பாடுகள் மேல்தட்டு மக்களுக்குரியதாய், அறிவு ஜீவிகளுக்குரியதாய் மாறியது; இது சாமான்யர்களை திசை திருப்பியது. இந்த மக்களுக்கு தங்களைப்போலவே அறியாமையில் தவிக்கும், உணர்ச்சிவசப் படுபவராய் வெகுளியாய், மேலோட்டமான கொள்கை உடைய தலைவர்தான் தேவை; அவர் தான் தங்களை சரியாக புரிந்துகொள்வார் என்று நம்புகின்றனர். எம். ஜி. ஆர். மேற்படி விஷயங்களை தனது திரைப்படங்களில் சரியாக பயன்படுத்தினார். சாமான்யர்களின் கடவுளாய் எம். ஜி. ஆர். விஸ்வரூபமெடுத்தார். அவர் பதிய வைத்துச் சென்ற பிம்பங்களின் மூலமாகத்தான் மக்கள் இன்று ஜெவை பார்த்துக்கின்றனர்.

இந்த தேர்தலில் ஜெ - ஜெயிக்கவே முடியாது என்று அறிவு ஜீவுகளும், மீடியாக்களும் கொக்கரித்துக் கொண்டிருந்தபோது, ஜெ, அமோக வெற்றி பெற்றது மேற்சொன்ன சாமான்யர்களின் உணர்வால்தான். இவர்களுக்கு உண்மையான அரசியலை எப்படி கொண்டு சேர்ப்பது என்று அறிவு ஜீவிகளுக்கும், மீடியாக்களுக்கும் தெரியவில்லை. கை தூக்கிவிட யாருமற்ற இருண்ட தளத்தில் நின்று கொண்டு, தங்களுடைய நலம் விரும்பி (!) எம். ஜி. ஆர். வாரிசை தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். இன்று நடக்கும் அரசியல் சிதைவுகளுக்கு எல்லாம் ஜெ. வின் பாசிச சிந்தனைதான் காரணம் என்பது மடத்தனம். அண்ணா வழித்தோன்றல்கள் அனைவரும் இன்று அரசுகேறி வரும் அவலங்களுக்குப் பொறுப்பு. அந்த வகையில் கலை

ஞரும் பொறுப்பேற்றுதான் ஆகவேண்டும். இந்த நிலைப்பாட்டை புரிய வைப்பதுதான் *காலச்சுவடு* போன்ற இதழ்களின் பணி; அதைவிடுத்து ஜெ.வை ஒரு பாசிடமாக, ஹிட்லராக மிகைப்படுத்தாதீர்கள். அதற்கு அவசியமும் இல்லை. அவர் பாவம்; திராவிடத்தின் மிச்சம்.

விஜயமனோகரன்
புன்செய் புளியம்பட்டி

'இரண்டாம் குடியேற்றம்' சிறுகதையை எழுதிய சக்கரியாவை குறித்த குறிப்புகள் இல்லையெனினும் சிறுகதையின் 'பெண் மொழி' உணர்வு ரீதியாகவும் வாசிப்பனுபவத்தின் ரீதியாகவும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. மென் சோகம் வழிந்தோடும் சிறுக்கதை அது. 'காற்றின் நிழல்' சிறுகதையும் வாசிப்புத் தளத்தில் நல்ல அனுபவத்தை தந்தது. சென்ற சில இதழ்களிலிருந்து இறுக்கமான நடையில் இல்லாமல் தளர்வாகவும் மாறுபட்ட அம்சமாகவும் சிறுக்கதைகள் வெளியேருவதையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

நண்பர்களுக்கு கடிதங்கள் எழுதும் நேரங்களில் மனசுக்கு பிடித்த கவிதைகளை அல்லது கவிதையை ஒரு அம்சமாக எழுதுவது வழக்கம். இன்லாண்ட் கடித்தனை கடைசிப்பக்கம் இதற்காகவே ஒதுக்குவது வழக்கம். சமீப காலமாக கடிதங்கள் எழுதுவது குறைந்துபோன எனது உணர்வுகளுக்கு 'படிக்கட்டுகளில் அவலைகளுடன் வழிந்துக் கொண்டிருக்கிறது மலை நீர்' உற்சாகப் படுத்திவிட்டது.

'விடை கொடுக்கும்போது' மற்றும் 'வயல் வெளியில்' கவிதைகளும் யுவராதியின் 'மரங்கள் எரிந்த வனம்' கவிதையும் மேற்படி உணர்வுகளைத் தந்தது. கவிதை பக்கங்களில் மெளனமாய் உறைந்திருந்த சிறப்பங்களும் எனது ரசிப்பு அனுபவத்திற்கு தீராத வேட்கையை மனசள் எழுப்பியபடியே உள்ளன.

இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன் சமூக நீரோட்டத்தில் 'மிசா' ஏற்படுத்திய பாதிப்பை *ஜலினியர் விடை*வில் தியாகு எழுதிய சில அத்தியாயங்கள் கூட எனக்கு தெளிவாக உணர்த்தவில்லை. சாதாரண தளங்களில் ஏற்படுத்திய பாதிப்புகளை எனக்கு உணர்த்த ஆளில்லை. அந்த காலகட்டங்களில் விவரம் புரிந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்த மனிதர்களின் வழியாகவும் கிடைக்கவில்லை. மேலும் அவர்களுக்கு அப்படியொன்றும் பெரிய பாதிப்பு நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பதாகவும் தெரியவில்லையாம். சுந்தர ராமசாமியின் சில பத்திகளில் வெளியிட்ட சித்திரம் நிலைமையின் தீவிரத்தைக் காட்டியது. ஆனால் தற்போது நிகழ்ந்த 'ஜெ' தாண்டவத்தில் சாதாரண சமூக வட்டத்துக்கு வேடிக்கை பார்க்கும் தன்மைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிலைமையின் தீவிரத்தை யாரும் உணரவேயில்லை.

வணிக நோக்கு பத்திரிகைகளில் புற்ற சல் போல் வரும் சிறுகதைகளை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் செய்யும் துரோகம் மன்னிக்க முடியாது. சென்னை காவல்துறை ஆணையர் போடும் கணக்கற்ற போதை மருந்து வழக்குகளை வைத்து தமிழ்நாட்டில் கஞ்சாவும் ஹெராயினும் தறிக்கெட்டு தாண்டவமாடியது என்கிற கருத்துக்கு வர நேரும். இதுபோன்ற விஷயங்களெல்லாம் கேள்விக்குட்படுத்தி பொது அரங்கில் பகிரங்கப்படுத்துவதை

விட்டுவிட்டு காலச்சுவடு குறித்து சிலர் ரொம்ப அக்கறைப்படுவது ஏன் என்று புரியவில்லை.

காலச்சுவடு நோக்கி வந்த வாசகர்கள் தான் அதன் பலம். தனிப்பட்ட ரீதியாக அவ தூறுகளை குதப்பிக் கொண்டிருப்பவர்களால் மேற்படி வாசக வட்டத்தை ஈர்க்கவே முடியாது. வேண்டுமானால் தங்களை ஸ்தாபித்துக்கொள்ள சாக்கடையில் விழுந்து புரளலாம். இப்போது மட்டும் அவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்களாம்? ஒவ்வொரு இதழிலும் சில பக்கங்களை அர்த்தத்தோடு கொடுப்பதால் வெகுஜன இதழ்களை பாராட்டியே ஆக வேண்டும் என்றால் அது என்னால் இயலாது.

பரபரப்பான ஜனசமுத்திரத்தின் நடுவே பார்வைக்கு படும் இந்த இதழின் அட்டை எந்தவித தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

முத்துச்செல்வன்
மணமேடு

காலச்சுவடு 36, 37 இதழ்களில் கவிதைகள் வெகு சிறப்பாக இருக்கின்றன. ஆனால் சிறுகதைகள் பொருட்படுத்தும்படியாக இல்லை. 37 இதழில் வெளிவந்துள்ள நஞ்சுண்டனின் 'காற்றின் நிழல்' இதற்கு சரியான உதாரணம். சிறுகதைக்குரிய எவ்வித மையப்பள்ளியும் இல்லாமல் வெறுமனையாரோ ஒரு மகாநூலியைப் பேட்டியெடுப்பது போல குறிப்புகளைத் தந்து ஒன்றுமேயில்லாத வெற்று விவரணைகளைத் தந்திருக்கிறார். சிறுபத்திரிகை உலகில் இது போல் கதை எழுதி இருப்பை நிரூபித்துக் கொள்வது ஃபேஷனாகி விட்டது. ஆரம்பகட்ட எழுத்தாளன்கூட இதுபோன்ற கதைகளை வெகு சலபமாக எழுதிக் குவித்திட்ட முடியும். இதற்காக காலச்சுவடு 5 பக்கங்களை வீணடித்திருக்கிறது. நவீனச் சிறுகதைகள் மோஸ்தர்களை நம்பி எப்போதும் ஜீவித்திருப்பதில்லை. மாறாக வாழ்க்கையில் இருந்தும் தனி மனிதனின் உள்ளார்ந்த அனுபவங்களிலிருந்தும் தான் தரமான கதைகள் நிச்சயம் உருவாக முடியும். இது போன்ற வெற்று ஆர்ப்பாட்டங்களாலும், வாசகனைச் சோர்வடையச் செய்யும் மேலைநாட்டு இறக்குமதி பாணிக் கதைகளாலும் நாம் மகிழ்ச்சி கொள்ள வேண்டிய தில்லை. நஞ்சுண்டன் வகையறாக்கள் எழுதும் கதைகள் சீண்டத் தகுந்தவை அல்ல. இனிமேலும் காலச்சுவடு விழிப்புக்கக் கதைகளைத் தேர்வு செய்ய வேண்டும்.

மற்றபடி நிர்மல் வர்மா நேர்காணல், பாசிசத்தின் பேய் நகங்கள் கட்டுரைகள் ஆழமானப் பதிவுகள்.

நாராயண செட்டி
சேலம்

தன் மொளத்தின் சிறகடிப்பின் மூலம் பா.ராசுவன் என்பவருக்கும், காலச்சுவடு குமான் 'நல்லுறவு' முறிந்ததன் விளைவே, குமுதம் பத்திரிக்கை காலச்சுவடு பற்றிய அவதூறான செய்திகளை வெளியிட்டதற்கான காரணம் என்கிற வாதத்தை கண்ணன் எடுத்துரைத்திருந்ததின் மூலம் உண்மை நிலையை உணர முடிந்தது. நெடுங்காலமாக குமுதம் செய்து வந்த பணிகள் என்று பார்த்தால், நடிக நடிக்கையர் பற்றிய கிசகிக்களை எழுதி, அவர்களது 'வாழ்க்கையை ஒரு முடிவுக்கு' கொண்டு வந்த பணியை அது செம்மையாய் செய்துள்ளது. அந்தப் பணியை தற்போது இலக்கியப் பத்திரிகைகள் மீதும், இலக்கியவாதி

கள் மீதும் திருப்பி பார்த்திருக்கிறது. வாசகர்களை குஷிப்படுத்துகிறோம், பத்திரிகைத் துறையில் புதுமைகளை புகுத்துகிறோம் என குமுதம் அடித்து வந்த லூட்டிகள் கொஞ்ச நஞ்சுமல்ல. உதாரணமாக ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம். ஏழு வருடங்களுக்கு முன்பு (94 அல்லது 95ம் வருடம்) வாசகர்களை 'ஏப்ரல் பூல்' செய்கிறோம் என்கிற வகையில், குமுதம் ஒரு செய்தியை வெளியிட்டிருந்தது. அதாவது தைரக்டர் பாலச்சந்தரும் நடிகை குஷ்புவும் திருமணம் செய்து கொள்ளப் போகிறார்கள் என்று. அந்தச் சமயத்தில் குஷ்புவை வைத்து பாலச்சந்தர் ஒரு படம் இயக்கியிருந்ததால், இந்தச் செய்தி உண்மையாக இருக்குமோ என வாசகர்கள் நினைக்கும்ளவிற்கு இருந்தது. இப்படிப்பட்ட தரம் கெட்ட செய்திகளையும், விஷயங்களையும் கொண்டே 'அது' தன்னுடைய வாசகர்களை திருப்திப்படுத்தியிருக்கிறது. சமீபத்தில் அப்பத்திரிகையில் 'ப்ளஸ் ஒன்' என்கிற தொடர்கதை வெளிவந்தது. இக்கதையை பள்ளி, கல்லூரி மாணவர்கள் படித்திருந்தால், அவர்களது சிந்தனைகள் சீரழிந்து போவதற்கு உத்தரவாதம் உண்டு. இரண்டாம்தரமான செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் தரும் ஒரு பத்திரிகைக்கு, காலச்சுவடை பற்றி விமர்சனம் செய்வதற்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது...?

கட்டுரையில் காலச்சுவடன் எதிர்ப்புகளைப் பற்றி கண்ணன் குறிப்பிடும்போது, 'திமுக இப்போது மனித உரிமை பேசுவது மாதிரி' என்று ஒரு வரி குறிப்பிட்டிருந்தார். இது சம்பந்தமாக கருணாநிதி ஏற்கனவே கொடுத்திருந்த விளக்கத்தை நினைவுகூர்தல் பொருத்தமாக இருக்கும். கருணாநிதியின் கைது சம்பவத்திற்கு பிறகு அடுத்தடுத்து கூட்டப்பட்ட திமுக பொதுக்குழு ஒன்றின் முடிவையும் (ஜூலை 29, 2001) கருணாநிதி இப்படிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்: 'மனித உரிமை பற்றி நாம் ஏதோ இப்போது தான் பேசுவதாக சிலர் சொல்லுகிறார்கள். சயமரியாதை என்று நாம் பேசியதன் இன்னொரு வாத்ததைதான் மனித உரிமை. எனவே மனித உரிமைப்பற்றி நாம் ஆரம்பக் காலத்திலிருந்தே பேசி வருகிறோம்.'

வே. முத்துக்குமார்
கல்லிடைக்குறிச்சி

காலச்சுவடு (செப்டம்பர் - அக்டோபர் 2001) மிக ஆழமான கட்டுரைகளை தாங்கி வளமான தமிழில் வழக்கம்போல் வெளிவந்துள்ளது. நேர்காணல், நினைவில் நிற்கக் கூடிய பல செய்திகளின் களஞ்சியமாக உள்ளது.

பெ. சிதம்பரநாதன்

பொறுப்பாசிரியர், ஒம் சக்தி, கோவை

எம்சென்சியையும், தற்போதைய திமுக வக்கு எதிரான அதிமுக அத்துமீறல்களையும் ஒன்றுபோல ஒரே தராசில் வைத்து பார்த்திருக்கிறீர்கள்.

ஜூன் 26, 1975, பாரதம் முழுதும் எம்சென்சி மூலம் ஜனநாயக படுகொலையை ஆரம்பித்த கறுப்பு நாள். அது சட்டப்பூர்வமாக செய்யப்பட்டது என்று பார்ப்பது அபத்தம். அப்போது ஜனநாயகத்திற்காக குரல் கொடுத்தவர்களின் குரல்வளை ஒடுக்கப்பட்டது. நேரடியாக நடவடிக்கைகளில் இறங்காமல் இலக்கியம் பேசிக் கொண்டிருந்த சு.ரா.போன்ற நபர்கள் கூட கண்காணிக்கப்பட்டார்கள்.

ஜூன் 29, 2001ல் நடந்தது திமுக - அதிமுக கோஷ்ட சண்டை. தமிழ்நாட்டுக்குள்ளேயே இந்த குழுக்கள் இயங்குவதால், இந்த கோஷ்ட சண்டை தமிழ்நாட்டு எல்லை கடக்கவில்லை. எதுவும் சட்டப்பூர்வமாக செய்யப்படுவதில்லை. மீடியாக்களையும் கையில் எடுத்துக்கொண்டு இந்த இரண்டு குழுக்களும் மக்களுக்கு உண்மை தெரியாதபடி செய்த குளறுபடி, தமிழகத்தில் மனம் நலம் குன்றியவர்கள் அரசியல் நடத்து வதை அப்படடமாக காட்டியது.

இதை எம்சென்சியுடன் இணைத்து பார்க்கும்போது, அப்படிப் பார்ப்பவர்களோடு சேர்ந்து, காலச்சுவடன் முகமுடியும் சோந்தே கிழிகிறது. இது பற்றி விமர்சித்தவர்கள், திமுகவிற்கு பக்க மேளமடித்து கவர்னரை மாற்றிய பாஜகவை பற்றி முச்சு வில்லை. முதலில் அதிமுகவின் உதவியுடன் தமிழகத்தில் வேரூன்றிய பாஜக, தற்போது தனது கூட்டணி கட்சிக்கு விசுவாசமாக நடந்து கொண்ட தனது பாங்குக்கு கவர்னரை மாற்றி உள்ளது. இது கோஷ்ட சண்டையில் பாஜகவின் பங்களிப்பு.

சு. ரா. எவ்வளவோ பரவாயில்லை. எம்சென்சி பற்றிய தனது அனுபவத்தை பகிர்வதுடன் நிறுத்தி கொண்டார். எம்சென்சியுடன் தற்போதைய கோஷ்ட மோதலை ஒப்பிட்டு பார்க்கவில்லை. அதில் அவரது முதிர்ச்சி தெரிகிறது.

உண்மையில் அதிமுகவின் முந்தைய ஆட்சியில்தான் பாசிசம் தலைவிசித்து ஆடியது. அதற்கு மக்கள்தான் பாடம் புகட்டினார்கள். ஜெயலலிதா முதற்கொண்டு அனைவரையும் மண்ணை கவ்வ வைத்தார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தை முதலீடாக பயன்படுத்தி ஆட்சியை பிடித்த மு. க. தனது மருமகன் முரசொலியின் மேற்பார்வையில் முழு வதுமாய் ஜெயலலிதாவுக்கு அரசியல் சமாதிகட்டும் பணியை பார்த்தார். அத்தனை அரசு இயந்திரங்களையும் பயன்படுத்தி, ஜெயலலிதாவை பறி வாங்கினார். இப்போது அரசு கையில் வைத்துக் கொண்டு இவர் காசியாட்டம் ஆடுகிறார். பாம்பின் காலை பாம்பறியும். கருணாநிதியின் ஊழல் ஜெயலலிதாவுக்கு புரியும். ஊழலைப் பற்றி பேசாமல் மு. க. சன் டி. வியில் ஆக்கன் கட்டுக்கு அபிநயம் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

இந்த திமுக - அதிமுக கோஷ்ட மோதலை மக்கள் பிரச்சனையாக முன்வைப்பது, அதுவும் எம்சென்சியுடன் ஒப்பிடுவது நடுநிலையற்ற பார்வை. தீவிர தளத்தில் இயங்கும் காலச்சுவட்டை வெகுஜன தளத்தில் பஜனை பண்ணிக் கொண்டிருக்கும் குமுதம் விமர்சித்திருப்பது, நோக்கமே இல்லாதது என புறந்தள்ளி விட முடியாது

தான். அதற்காக பா. ராகவனிடம் தெருச் சண்டை போட வேண்டியதில்லை. தமிழ் இனி மூலம் ரூபாய் 1,43,401 இன்னும் கைவசம் இருக்கிறது என்றால் எல்லா தூசும் கிளம்பத்தான் செய்யும். குழுதான் தனது பணியாளர்களுக்கு இலக்கிய சேவை செய்ய சம்பளம் கொடுக்கவில்லை.

த. தயாரணின் கமல் பற்றிய கூற்று நன்றாக வந்துள்ளது. இதை அவர் நேர்மையாக செய்துள்ளார். 'இரண்டாம் குடியேற்றம்' சமீபத்தில் நான் படித்த மிகச்சிறந்த சிறுகதை. காற்றின் நிழல் போன்ற முயற்சிகளும் வரவேற்கப்பட வேண்டியவையே. நிர்மல் வர்மாவின் பேட்டி மிகச்சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக அவரது காந்திப் பற்றிய கருத்துகள்.

சொ. பிரபாகரன் லக்னோ

காலச்சுவடு இதழ் 37 படித்தேன். சிவாஜி கணேசன் குறித்த அம்ஷன் குமாரின் பார்வை விமர்சனத்தளத்தில் பொருத்தமானதாகவும், முழுமையானதாகவும் இருந்தது. நடைமுறைத் தளத்திற்கும், மக்கள் இரசனைக்கும் இடையே ஒரு மாறுபட்ட தனித்தன்மையை நடிப்பின் சில புதிய பரிணாமங்களை வெளிக்காட்டிய கலைஞன் சிவாஜி கணேசன். அம்ஷன் குமாரின் கட்டுரை சிவாஜி குறித்த இயல்பான விமர்சனத் தொகுப்பாக இருந்தது. கட்டுரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது போல 'திருவருட்செல்வர்' படத்தில் சிவாஜி ஏற்று நடித்தது, 'அப்பூதி அடிகள்' பாத்திரம் அல்ல. அவர் நடித்தது திருநாவுக்கரசர் பாத்திரம். திரைத்துறை வல்லுனரான அம்ஷன் குமாரின் கட்டுரையில் இருந்த இந்தத் தகவல் பிழை எனக்கு வியப்பை ஏற்படுத்தியது.

இதழில் திமுக தலைவரின் கைது குறித்து சில பதிவுகளும் திமுக தலைவரின் கடிதமும் வெளியாகியிருந்தது. 1999ல் மாஞ்சோலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான பேரணியின் போது 17பேர் காவல் துறையின் காட்டுமிராண்டித்தனமான நடத்தைக்கு பலியான போது காவல்துறையினரின் நடத்தையை நியாயப்படுத்தியவர்தான் கலைஞர். அதோடு அது குறித்து விசாரித்த உச்சநீதிமன்ற முன்னாள் நீதியரசர் திரு. V.R. கிருஷ்ணய்யர் மற்றும் மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணைவேந்தர் திருமதி. வசந்திதேவி உள்ளிட்டோர் அடங்கிய அரசு சாரா விசாரணைக்குழு 'சம்பவத்தின்போது காவல் துறை அத்துமீறி நடந்து கொண்டிருந்தது; மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டு உள்ளது' எனக் கூறிய போது அதை மறைக்க நீதிபதி மோகன் தலைமையில் விசாரணைக்கமிஷன் அமைத்து தனது அரசுக்கும் காவல் துறைக்கும் நற்சான்று வழங்கிக் கொண்டுவந்தான் கலைஞர். அதையே இன்று ஜெயலலிதா தனக்கு எதிராக செய்யும் போது மட்டும் மனித உரிமை மீறல்; 'எதேச்சாதிகாரம்' எனக்கூவ்வது முரணாக உள்ளது.

'ஜெயலலிதா இந்திய அரசியலமைப்பின் தோல்வியை திட்டவாட்டமாக உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார்' என்ற மனுஷ்ய புத்திரன் பொத்தாம்பொதுவாக அவசர முடிவுக்கு வருவது சற்று உறுத்தலாக உள்ளது.

இதழில் இந்தி எழுத்தாளர் நிர்மல் வர்மாவின் நேர்காணல் சிறப்பாக இருந்தது. இந்தி நவீன இலக்கிய உலகின் முன்னோடிகளில் ஒருவரான நிர்மல் வர்மா உரையான நிர்மல் மிக

இயல்பானதாகவும் தெளிவோடும் அமைந்திருந்தது. சிக்கலற்ற இலக்கிய மொழியுடைய நிர்மல் வர்மா இந்தி இலக்கிய உலகில் பெற்றிருக்கும் அங்கீகாரம் நிறைவைத் தருகிறது.

இரா. முருகானந்தம் தாராபுரம்

மொழியெயர்ப்புச் சிறுகதையான 'இரண்டாம் குடியேற்றம்' மணமாகப் போகும் பெண்ணின் மன உணர்வுகளின் துல்லியமான சித்தரிப்பு, பெண்ணின் மன ஓட்டத்திலேயே செல்லும் நடை, நேர்த்தியான வடிவமைப்பு, சிறப்பான மொழியெயர்ப்பு என பல சிறப்பம்சங்களை ஒருங்கே பெற்றுள்ளது. எந்த நூற்றாண்டிலும் இப்படி ஒரு வாக்கமும், அதற்கு உரித்தான மனப்பும்க்கமும் இருக்கும்வரையில் இப்படைப்பின் உன்னதத்தை உணரலாம்.

வெகுஜன இதழ்களுக்கு வாசகர்களின் எண்ணிக்கை குறையக் குறைய, அவை இதழின் தரத்தை மேம்படுத்துவதை விடுத்து, சிற்றிதழ்களின்மீது அவதூறு தெளிப்பதன் மூலமே தன் இருப்பை உணர்த்தும் நிலை மாறவேண்டும்.

இவ்விதழில் வெளிவந்த அரசியல் கட்டுரைகள் சிறுகுறிப்புகள் போல தோன்றுகின்றன. காலச்சுவடில் இதுபோன்ற மேம்போக்கான கட்டுரைகளை எதிர்பார்க்கவில்லை, மாறாக விரிவும் ஆழமும் கொண்ட அரசியல் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எதிர்பார்க்கிறோம்.

மனுஷ்ய புத்திரன், எம். யுவன், உமாபதி கவிதைகள் நன்கு வந்திருக்கின்றன. நிர்மல் வர்மாவின் நேர்காணல் சிறப்பான பதிவு.

சி. மணிகண்டன் ஈரோடு

இதழ் 37ல் பாசிசத்தின் பேய் நகங்கள், கவிதைகள் மற்றும் கட்டுரைகள் சிறப்பாக அமைந்திருந்தன. நிர்மல் வர்மா பேட்டி தமிழ் வாசகர்களுக்கு நல்ல அறிமுகம். இந்த இதழ் ரொம்ப நாட்களுக்குப்பின் ஓரளவு திருப்தியாய் வந்திருப்பினும் பழைய காலச்சுவடுகளை புரட்டும்போது ஏற்படும் பரவசம் சமீபகால இதழ்களில் குறிப்பாக இருமாத இதழான பின் இல்லை. சுந்தர ராமசாமி பொறுப்புபெற்ற நடத்திய இதழ்களில் நிறைய ஆழமான புதிய விஷயங்கள் காணக்கிடைக்கின்றன. ஆனால் தற்போதைய இதழ்கள் ஜனரஞ்சக பத்திரிகைகள் எழுதும் அதே விஷயங்களை நம் தளத்திலிருந்து எதிரொலிப்பதாக அமைந்துள்ளன. பிற சில சிற்றிதழ்களின் தீவிரத்துடன் காலச்சுவடு தற்போது ஒப்பிடும்போது காலச்சுவடு நீர்த்துவிட்டதோ எனத் தோன்றுகிறது.

மௌனத்தின் சிறகடிப்பில் கண்ணன் எழுதியுள்ளதபோல் காலச்சுவடு எதிர்ப்பை சென்னையில் மட்டுமல்லாது பல்வேறு சிற்றிலக்கிய முகாம்களில் நானும் கேட்டுள்ளேன். ஆனால் அவற்றில் சில குரல்கள் காலச்சுவட்டை தொடக்கக்காலத்தில் வளர்த்து விட்டவை. 'சு. ரா. காலத்தோடு போச்சு' என அவை தற்போது காலச்சுவடு படிப்பதையும் கூட நிறுத்திவிட்டன. எல்லா எதிர்ப்புகளையும் பொருட்படுத்தாவிடினும் இதுபோன்ற சில குரல்களின் நியாயத்தையும், அதற்கான காரணத்தையும் காலச்சுவடு பரிசீலிப்பது அதன் வளர்ச்சிக்கு நல்லது.

நவீனத் தமிழ் இலக்கிய வாசிப்புத்தளத்திற்குள், நான் நுழைவதற்கு, ஒரு திறவுகோலாக காலச்சுவடு எனக்கு உதவியது. என்னைப்போலவே ஆயிரக்கணக்கான வாசகர்களுக்கு உதவிருக்கும். தரமான இலக்கியத்தை அடையாளம் கண்டுபிடித்து, தீவிரமான வாசிப்பின் அவசியத்தை காலச்சுவடு எனக்கு உணர்த்தியது. நானும் என் சக்திக்கு உட்பட்டு சில நூல்களை வாங்கி வாசித்தேன். 'அந்நியன்' 'ஜே.ஜே: சில குறிப்புகள்' போன்ற நூல்களை வாசிக்க முடிந்தனவு 'விசாரணை'க்குள் நுழைய முடியவில்லை. இந்தனவுக்கு என் வாசிப்பு தரத்தை உயர்த்தியது காலச்சுவடு தான்.

தமிழக அரசியலைப் பொருத்தவரையாரும் யூகித்து அறியமுடியாத வேகத்தில் அரசியல் நிகழ்வுகள் நடந்துகொண்டிருக்கும் நிலையில் தி.மு.க. தொண்டர்களே 'கருணாநிதி கைது' விஷயத்தை மறந்து விட்ட நிலையில் இருமாத இலக்கிய இதழாக வெளிவரும் காலச்சுவடு இதழில் இவ்வளவு முக்கியத்துவம் ஏன்?

கருணாநிதி கைதை - 1975 எம்.ஜென்சியோடு ஒப்பிட முடியுமா? அது ஒரு தேசிய அளவிலான அரசியல் நிகழ்வு. லட்சக்கணக்கான தொண்டர்கள் சிறைக்கு சிதர்வதைக்கும் ஆளாக்கப்பட்ட அரசியல் நெருக்கடி, கட்சி வேறுபாடுகள் கலைந்து எல்லோரும் ஜனநாயகத்திற்காக குரல் எழுப்பிய நிகழ்வு. ஆனால் இப்போதைய கருணாநிதி கைது, ஜெயலலிதாவிற்கும் கருணாநிதிக்கும் இடையில் நடக்கும் அரசியல் அதிகார விளையாட்டு. இது சாமான்ய மக்களுக்கோ, தொண்டர்களுக்கோ எந்த விதமான உடல்ரீதியான பாதிப்போ, அரசியல் ரீதியிலான மாற்றத்தையே ஏற்படுத்தவில்லை.

'1975 பாசிசத்தின் பேய் நகத்தை' சுந்தர ராமசாமி அன்றைய நிகழ்ச்சிகளை மிக இயல்பாகப் பதிவு செய்துள்ளார். அதில் மிகை கூற்றோ சமரசமோ துளியும் இல்லாமல் செய்தியை சொல்லியுள்ளார். ராசேந்திர சோழன், தேவிபாரதி இருவரும் கருணாநிதியின் 'கைது' சம்பவத்தில் உள்ள் மனித உரிமை மீறலை கண்டித்ததோடு, கருணாநிதியின் சந்தர்ப்பவாத அரசியல் போக்கை ஆதாரத்துடன் அம்பலப்படுத்தியும் உள்ளனர். இவைகள் விமர்சன அரசியலின் உள்ள நேர்மையை காட்டுகிறது.

மனுஷ்ய புத்திரன் தனது கட்டுரையில் 'ஜெயலலிதாவின் முந்தைய அரசாகட்டும், இப்போதைய அரசாகட்டும், அதன் குரூர முகத்தோடு எந்த விதத்தினும் ஒப்பிட முடியாதவை தி.மு.க. அரசின் தவறுகள்' என்கிறார். தி.மு.க. ஆட்சியில் மனித உரிமை மீறலுக்கான ஆதாரம் வேண்டுமென்றால் 'காலச்சுவடு 27 (அக்டோபர் - டிசம்பர் 99) இதழில், 'தாமிரபரணி படுகொலை' என்ற தலைப்பில் நான்கு பக்க அளவில் பதிவு செய்துள்ளீர்கள். பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். காலச்சுவடில் வெளியான 'தாமிரபரணி படுகொலை' கட்டுரையில் சொல்லப்பட்ட சம்பவங்கள். குரூர தவறோ, மனித உரிமை மீறலோ இல்லையென்றால் அது ஏனென்றும் புணவே என்று இப்போது சொல்வீர்களா?

நிர்மல் வர்மா நேர்காணல் ஒருவகையான பரந்த அனுபவப் பகிர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

சி. சி. ராமச்சந்திரன் ஈரோடு

**தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம்
பரவும்படி செய்தல் வேண்டும்.**

**பாரதியாரின் புதிய ஆத்தி சூடி
தமிழ் மல்டி மீடியா சி.டி**

உங்கள் குழந்தைகளின் வளமான சிந்தனைக்கு
நீங்கள் அளிக்கப்போகும் அற்புதமான பரிசு.
ஒவ்வொரு ஆத்திசூடியும் அழகான குரல் வளத்தில்
ஒரு எளிய கதை மூலம் விளக்கப்படுகிறது.

காலச்சுவடு வாசகர்களுக்கு அறிமுகச் சலுகை

ரூ.550/- மதிப்புள்ள சி.டி. காலச்சுவடு வாசகர்களுக்கு அறிமுகச் சலுகையாக
ரூ.350/-க்கு அளிக்கப்படுகிறது. இச்சலுகை டிசம்பர் வரை மட்டுமே.
இந்தியா முழுவதும் தபால் செலவு இலவசம். வெளிநாட்டு வாசகர்கள்
விலை விபரங்களுக்கு மின்னஞ்சல் மூலம் தொடர்பு கொள்ளவும்.

மேற்காணும் சி.டி. சம்பந்தமான அனைத்துத் தேவைகளுக்கும் :

**Email : bravura@eth.net
Mobile : (0) 98422-58591**

P. Dhanapal, Bravura Technologies, 8-D, Balasubramania Nagar, Anna Nagar, Peelamedu, Coimbatore - 641 004. Ph : 0422-594686

உலகத்தரம் வாய்ந்த சீட்டுத் திட்டங்கள்

மேன் மேலும் பொலிவுடன்

இந்தியாவில் தோன்றிய தொன்மையான சீட்டு வழிமுறை 2000 ஆண்டுகளை வயதில் கடந்திருந்தாலும் 21ஆம் நூற்றாண்டிலும் வளமைக்கு வழி காட்டுகிறது. கடந்த 200 ஆண்டுகளில் தோன்றிய பல அந்நிய முதலீட்டு முறைகளை விட உன்னதமானவை சீட்டுத் திட்டங்கள். காலத்தை வென்று நிற்கும் இந்தப் பொலிவான வழிமுறை அ தி க ம க் க ளு க் கு ஆண்டாண்டுகளாய் பயன் வழங்கி வருகிறது.

ஸ்ரீராம் சீட்டுத் திட்டங்கள் மாறிவரும் பொருளாதாரச் சூழல்களை மனதில் கொண்டு சீட்டுத் திட்டங்களில் பல்வேறு மாறுதல்களை உடனடியாய் செயல்படுத்தி இன்றளவும் புதுப்பொலிவுடன் திகழ்கிறது ஸ்ரீராம் சிட்ஸ். புதியதொரு திட்டத்தின் மூலம் உங்களுக்கு கூடுதல் லாபம் தர காத்திருக்கிறது.

கூடுதல் டிவிடென்ட் திட்டம்

விழாக்காலங்களில் சீட்டுத் திட்டங்களில் இணைவோருக்கு ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் பல பரிசுகள் வழங்கும். ஆனால் இந்த முறை ஒரு சீட்டுத் திட்டமே பரிசாக கிடைக்கிறது. ஆம்! அனைவருக்கும் ஆதாயம் தரும் கூடுதல் டிவிடென்ட்

திட்டம். பணத்தேவைக்காக, சீட்டில் சேர்பவர்களுக்கு அதிகப் போட்டியின்றி உடனடியாக தள்ளியெடுக்க வாய்ப்பு உள்ளது.

இணைத்தவிர, சேமிக்கும் நோக்கத்தில் சீட்டில் சேர்பவர்களுக்கு முதலில் தள்ளியெடுப்பவர்களிடம் பிடித்தம் செய்யப்பட்ட டிவிடென்ட் தொகை பகிர்ந்து அளிக்கப்படுகிறது. இதன்மூலம் சந்தாதாரர்கள் கூடுதல் டிவிடென்ட் தொகையை ஆதாயமாகப் பெறுவார்கள்.

ரூ.7,000/- கோடிபட்டுவாடா ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் மூலம் இதுவரை பரிசுப் பணமாக விநியோகிக்கப்பட்ட ரூ.7,000/- கோடியை, 30 லட்சத்திற்கும் அதிகமான குடும்பங்கள் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளன. 15 லட்சத்திற்கும் மேலானோர் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் வேலை வாய்ப்பு பெற்றுள்ளனர்.

நலம் பெற ஸ்ரீராம் சிட்ஸில் இணைவோம்

உலகத்தரம் வாய்ந்த சீட்டுத் திட்டங்களை வழங்கும் ஸ்ரீராம் சிட்ஸில் இணைந்து சந்தோஷமாய் சேமிப்போம். வாழ்வை வளமாக்கிக் கொள்வோம். பல்வேறு பரிசுகள், பற்பல திட்டங்களுடன் உங்களுக்கு சேவை செய்ய காத்திருக்கிறது ஸ்ரீராம் சிட்ஸ்.

வாருங்கள்! வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்!

ஸ்ரீராம் சிட்ஸ் தமிழ்நாடு லிமிடெட்

www.shriramchits.com

சுப்ரமணியன் பில்டிங், 1 கிளப் ஹவுஸ் ரோடு
சென்னை - 600 002. போன்: 8461833 - 39.